

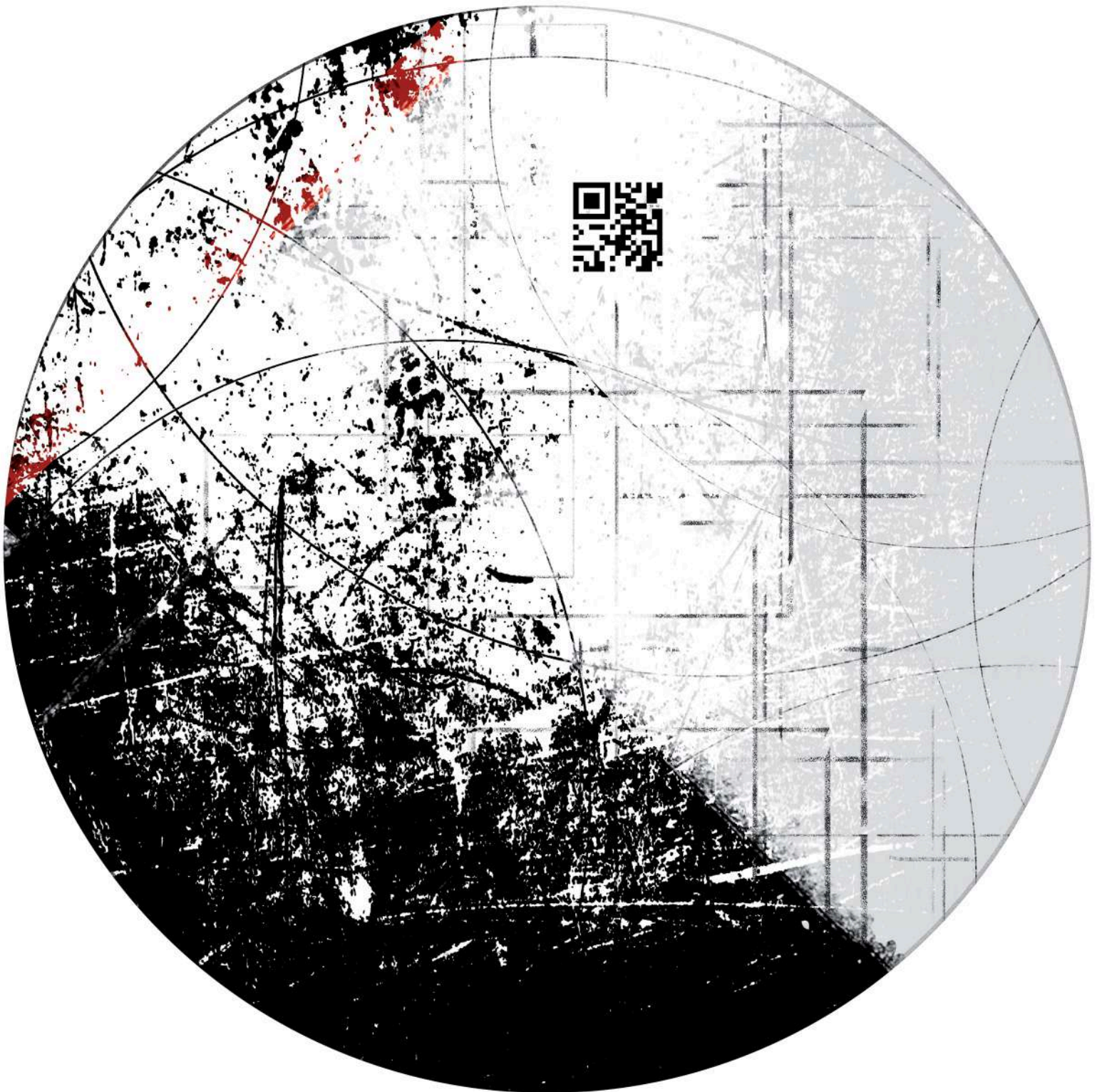

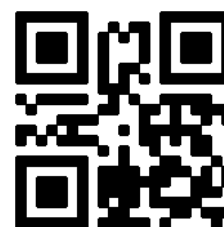
ARS FORUM

nr 18/2026

ISSN 2544-3259

Półrocznik Artystyczny Związku Polskich Artystów Plastyków

P jak półrocze P jak piksele i następny półrocznik ArsForum numer 18.

Piksel (ang. pixel) – najmniejszy jednolity (przedstawiający konkretny kolor) element obrazu] prezentowanego na urządzeniach cyfrowych lub w formie drukowanej cyfrowo. Nazwa piksel jest złożeniem angielskich słów pictures oraz element.

Z istnieniem struktury obrazu złożonej z pikseli wiąże się zjawisko pikselizacji – deformacji obrazu związanej z dyskretyzacją zarejestrowanych informacji, gdy obraz wygląda gładko w pomniejszeniu lub widziany z większej odległości, natomiast w powiększeniu są widoczne poszczególne wiązki pikseli.

Półrocze pełne wystaw, sympozjów, spotkań i wernisaży. Znowu zamykamy następny numer Półrocznika ArsForum. Minęło 183 dni, które dzieląc się na godziny, minuty, sekundy tworzą siatkę naszej pamięci, naszych wspomnień. Porównać je można do graficznego obrazu. Jak zmienia się rzeczywistość możemy zauważyć nawet w tak wydawałoby się stabilnej i brzmiącej dostojnie jako nazwa dziedzinie konserwacji zabytków. Technologie cyfrowe w konserwacji przybliża nam artystka konserwatorka dzieł sztuki Elżbieta Bakun.

Późna jesień przyniosła nam wystawy laureatów nagród imienia Jana Cybisa w Warszawie, Witolda Wojtkiewicza w Krakowie, Kazimierza Ostrowskiego w Gdańsku. To już stałe i renomowane nagrody przyznawane przez Związek Polskich Artystów Plastyków, które prezentujemy w tym numerze.

Zataczające coraz szersze kręgi Biennale Quadro Art w Łodzi wyłoniło nowe artystyczne osobowości. Podróżująca międzyokręgowa wystawa RED dotarła do Kielc, a już kiełkują następne kolory i inicjatywy. Opisujemy je na stronach działalności Okręgów ZPAP.

Projekt ustawy o zabezpieczeniu socjalnym twórców jak wiemy przechodzi znowu na rok następny a ilość konsultacji, opinii jakie produkują NGOS-y służyć mogłoby za wielką artystyczną instalację. Skupiając się, tworząc zespoły i grupy, rozpraszając się, zmieniając miejsca tworzymy graficzne mapy pikseli. Zmienność....

Trwa dyskusja o honorariach za wystawy, jednak jak pokazuje praktyka tylko niektóre instytucje deklarują taką możliwość. Mimo wszystko warto to doceniać i szukać dalszych wspólnych dróg rozwiązania.

Niech nadchodzący rok 2026 będzie dla Wszystkich po prostu dobry i przyniesie nowe piksele, z których budujemy wspólnie kulturę.

Redaktorka naczelna Maria Moroz

Redaktorka naczelna: Maria Moroz
Redakcja: Urszula Świącicka, Rafał Urbański, Agata Gąsiorek, Michał Jandura
Okładka: Rafał Urbański
Nakład: Wydanie cyfrowe

Wydawca: Związek Polskich Artystów Plastyków
Zarząd Główny
Siedziba wydawcy: ul. Nowy Świat 7/6,
00-496 Warszawa
E-mail: redakcja@arsforum.pl

AKTUALNOŚCI, WYDARZENIA

IAA Europe General Assembly 2025

Str. 4

Symposium IAA Europe: „Artyści wprowadzają zmiany”

Str. 8

Doroczne spotkanie światowego Komitetu IAA-AIAP

Str. 9

IX Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Kolaż-Asamblaż” Olkusz 2025

Str. 11

TEMAT NUMERU

Urszula Święcicka Prezes ZPAP

Piksele - twórca jako fundament ekosystemu kultury

Str. 15

ANALIZA SZTUKI

Elżbieta Bakun -

Technologie cyfrowe w praktyce konserwatora - restauratora dzieł sztuki

Str. 16

ZOBACZONE, OPISANE...

Liverpool Biennial „Bedrock”

Str. 26

GALERIA - SYLWETKI

Łukasz Pateleczyk - Laureat Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego

Str. 30

Stanisław Baj - Laureat Nagrody im. Jana Cybisa

Str. 38

Marta Antoniak - Laureatka Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza

Str. 44

Joanna Rudek - Wasiak - Laureatka Nagrody Zarządu Głównego ZPAP

Str. 50

DZIAŁALNOŚĆ OKRĘGÓW ZPAP

Str. 55

PRAWO W SZTUCE, SZTUKA W PRAWIE

Główne założenia projektu ustawy

o zabezpieczeniu socjalnym artystów zawodowych.

Str. 183

O ZPAP

O ZPAP - informacje

Str. 185

ORKDS dr Bożena Boba – Dyga

Str. 186

POŻEGNANIA

Str. 191

NIE TYLKO KSIĄŻKI

Zauważone przez ArsForum

Str. 192

IAA Europe General Assembly 2025
11-13.09.2025 Liverpool, Wielka
Brytania

Uczestnicy Generalnego Zgromadzenia IAA i Sympozjum Artyści Wprowadzają Zmiany fot. Robin Clewley

IAA Europe General Assembly 2025 LIVERPOOL

11-13.09.2025 r. w Liverpoolu, w Wielkiej Brytanii, odbyło się Generalne Zgromadzenie krajowych organizacji członkowskich w Europie, reprezentujących profesjonalnych artystów sztuk wizualnych.

IAA Europe jest jednym z pięciu regionów kulturowych (Afryka, Kraje arabskie, Azja i Pacyfik, Ameryka Łacińska i Karaiby, Europa) Międzynarodowego Stowarzyszenia Artystów (IAA), największej międzynarodowej organizacji pozarządowej zrzeszającej artystów wizualnych, zrzeszającej ponad 90 organizacji członkowskich na całym świecie.

IAA wspiera międzynarodową współpracę wolną od wszelkich uprzedzeń estetycznych, politycznych czy innych i dąży do poprawy pozycji ekonomicznej i społecznej artystów na szczeblu krajowym i międzynarodowym. Dąży do wspierania tworzenia dzieł sztuki wizualnej w duchu uniwersalnego humanizmu w społecznościach na całym świecie.

Podczas Generalnego Zgromadzenia odbyły się wybory do Europejskiego Komitetu Wykonawczego, poniżej skład Komitetu w kadencji na lata 2025-2028.

- Jerome Ince Mitchell (GB) - Prezydent IAA Region Europe ,
- Geir Egil Bergjord (NO) - Wiceprezydent,
- Anders Werdelin (DK) - Skarbnik,
- Maria Moroz (PL) - Wiceprezydent IAA World,
- Solveiga Gutaute (LT),
- Giannis Kleftogiannis (GR),
- Lars Apelmo (SE),
- Marcel Noack (DE)
- Teemu Maki (FI)

IAA Europe uważa, że sztuka odgrywa centralną i nadrzędną rolę w społeczeństwie i że wszyscy obywatele powinni mieć możliwość obcowania ze sztuką oraz wykonywania profesji zawodowego artysty niezależnie od miejsca zamieszkania, statusu społecznego i ekonomicznego. Sztuka jest podstawowym prawem człowieka i jedną z podstawowych usług, które społeczeństwo musi świadczyć swoim obywatelom. Sztuka jest formą

i platformą krytycznej dyskusji, która podtrzymuje i wzmacnia demokrację. Według wielu badań naukowych sztuka buduje również wspólnoty, zwiększa tolerancję oraz poprawia zdrowie i samopoczucie.

GA IAA Europe cele i strategia działań 2025-2026

1. ZAPEWNIENIE RÓWNYCH PRAW

- Każda dziedzina sztuki wymaga różnorodności. Musimy zapewnić wszystkim artystom równy dostęp do zasobów i zagwarantować im takie same prawa jak artystom z innych dziedzin
- Równe i sprawiedliwe szanse na praktykę artystyczną i udział w niej dla artystów o różnych tożsamościach.
- Działania afirmatywne, które mają być promowane i wdrażane przez instytucje, organizacje i fundatorów, w celu dalszego włączania osób zmarginalizowanych i niedostatecznie obsługiwanych.
- Jednakowe prawa do świadczeń socjalnych, świadczeń zdrowotnych, ubezpieczeń i emerytur, niezależnie od tego, czy jesteś pracownikiem, freelancerem czy osobą prowadzącą działalność na własny rachunek
- Finansowanie i warunki prawne promujące i gwarantujące różnorodność w świecie sztuki, w którym wolność wypowiedzi jest chroniona bez względu na miejsce zamieszkania, pochodzenie etniczne, wiek i płeć, a istniejące różnice są aktywnie zmniejszane.

2. WZMOCNIENIE WARUNKÓW PRACY I SPRAWIEDLIWYCH WYNAGRODZEŃ ZA PRAKTYKI ARTYSTYCZNE

Sztuka potrzebuje profesjonalnych artystów, którzy potrafią żyć z tego, co tworzą i pracować swobodnie. Wynagradzanie artystów wizualnych – tak jak inni otrzymują wynagrodzenie za swoją pracę w sztuce i we wszystkich innych dziedzinach gospodarki – oraz zmniejszanie barier w mobilności to inwestycja w przyszłość naszych społeczeństw, oraz w rozwój społeczny, kulturalny i gospodarczy krajów.

IAA Europe uważa, że sztuka odgrywa centralną i nadrzędną rolę w społeczeństwie i że wszyscy obywatele powinni mieć możliwość obcowania ze sztuką oraz wykonywania profesji zawodowego artysty niezależnie od miejsca zamieszkania, statusu społecznego i ekonomicznego. Sztuka jest podstawowym prawem człowieka i jedną z podstawowych usług, które społeczeństwo musi świadczyć swoim obywatelom. Sztuka jest formą i platformą krytycznej dyskusji, która podtrzymuje i wzmacnia demokrację. Według wielu badań naukowych sztuka buduje również wspólnoty, zwiększa tolerancję oraz poprawia zdrowie i samopoczucie.

GA IAA Europe cele i strategia działań 2025-2026

1. ZAPEWNIENIE RÓWNYCH PRAW

- Każda dziedzina sztuki wymaga różnorodności. Musimy zapewnić wszystkim artystom równy dostęp do zasobów i zagwarantować im takie same prawa jak artystom z innych dziedzin
- Równe i sprawiedliwe szanse na praktykę artystyczną i udział w niej dla artystów o różnych tożsamościach.
- Działania afirmatywne, które mają być promowane i wdrażane przez instytucje, organizacje i fundatorów, w celu dalszego włączania osób zmarginalizowanych i niedostatecznie obsługiwanych.
- Jednakowe prawa do świadczeń socjalnych, świadczeń zdrowotnych, ubezpieczeń i emerytur, niezależnie od tego, czy jesteś pracownikiem, freelancerem czy osobą prowadzącą działalność na własny rachunek
- Finansowanie i warunki prawne promujące i gwarantujące różnorodność w świecie sztuki, w którym wolność wypowiedzi jest chroniona bez względu na miejsce zamieszkania, pochodzenie etniczne, wiek i płeć, a istniejące różnice są aktywnie zmniejszane.

2. WZMOCNIENIE WARUNKÓW PRACY I SPRAWIEDLIWYCH WYNAGRODZEŃ ZA PRAKTYKI ARTYSTYCZNE

Sztuka potrzebuje profesjonalnych artystów, którzy potrafią żyć z tego, co tworzą i pracować swobodnie. Wynagradzanie artystów wizualnych – tak jak inni otrzymują wynagrodzenie za swoją pracę w sztuce i we wszystkich innych dziedzinach gospodarki – oraz zmniejszanie barier w mobilności to inwestycja w przyszłość naszych społeczeństw, oraz w rozwój społeczny, kulturalny i gospodarczy krajów.

- Zwiększenie liczby stypendiów i grantów, ponieważ są one ważne dla zapewnienia innowacyjności, wolności wypowiedzi i demokratycznego uczestnictwa w zawodzie artysty, a także przyczyniają się do bogatej i różnorodnej oferty artystycznej i kulturalnej. Granty są najbardziej efektywnym kosztowo sposobem finansowania sztuki.
- Systemy grantów i stypendiów w dziedzinie sztuki powinny opierać się na recenzji eksperckiej, tak jak to jest normą w nauce. System recenzji eksperckiej – z regularną rotacją ekspertów – to najlepszy sposób na zapewnienie wysokiej jakości i różnorodności w ocenie współczesnych dzieł sztuki i praktyk artystycznych.
- Systemy dotacji i stypendiów mające na celu promowanie równości i sprawiedliwości wśród artystów.
- Łatwiejsza mobilność sztuki i artystów między granicami; konsolidacja istniejących programów finansowania mobilności i punktów informacyjnych oraz redukcja przeszkód w mobilności, co umożliwi łatwiejszy dostęp do wiz.
- Artyści wizualni będą otrzymywać uczciwe wynagrodzenie za wystawianie swoich prac w publicznie finansowanych przestrzeniach wystawienniczych (przy odpowiednim zwiększeniu budżetów instytucji wystawienniczych finansowanych ze środków publicznych).
- Zmiana strukturalna w sposobie zarządzania muzeami i podobnymi przestrzeniami wystawienniczymi oraz

w sposobie wydatkowania przez nie budżetów. Artyści powinni mieć większy wpływ na to, co jest wystawiane, a także otrzymywać lepsze wynagrodzenie za swoją pracę w muzeach i na ich rzecz.

- Przez uczciwe wynagrodzenie rozumie się zarówno opłatę za udział w wystawie, stanowiącą rekompensatę dla artystów wizualnych za pracę i administrację włożoną w tworzenie treści wystaw, jak i wynagrodzenie z tytułu praw wystawienniczych za eksponowanie dzieł sztuki będących w posiadaniu artysty, gdy artysta nie może nimi rozporządzać w okresie trwania wystawy – czy to na mocy praw autorskich, czy też umów opartych na prawie miękkim.
 - Wzmocnienie prawa do negocjacji zbiorowych oraz włączenie stowarzyszeń artystów, rad ds. sztuki i/lub organizacji zbiorowego zarządzania do procesów decyzyjnych mających znaczenie dla dochodów z działalności artystycznej.
 - Praca dla artystów wizualnych, na przykład w muzeach sztuki. Muzea sztuki należą do najlepiej finansowanych organizacji w dziedzinie sztuk wizualnych, a mimo to środki przeznaczane na tworzenie i produkcję dzieł sztuki są stosunkowo niewielkie. Muzea mają potencjał, aby zapewnić artystom etatowe stanowiska, oferując im umowy o pracę, które pozwolą im tworzyć nowe prace na nadchodzące wystawy.
 - Prawa autorskie chronią prawa materialne i intelektualne artystów.
 - Artyści wizualni będą otrzymywać uczciwe wynagrodzenie również za cyfrową dystrybucję i udostępnianie swoich dzieł.
3. **TWORZENIE DOSTĘPU PUBLICZNEGO DO SZTUK WIZUALNYCH W EUROPIE**
- Sztuka ma być dostępna dla wszystkich ludzi i świat sztuki winien być zróżnicowany kulturowo.
 - Bezpłatny dostęp do sztuki finansowanej ze środków publicznych.
 - Zwiększenie liczby publicznych zadań z zakresu sztuk wizualnych na wszystkich szczeblach administracyjnych.
 - Równe szanse w zakresie zamówień

publicznych, wystaw i projektów sztuki publicznej.

- Zapewniona wolność ekspresji artystycznej i prawo do różnorodności kulturowej.
- 2% budżetów rządowych przeznaczane na sztukę i kulturę

4. **ZAPEWNIENIE KOMPETENCJI ESTETYCZNYCH DLA WSZYSTKICH**

Człowiek ma prawo tworzyć sztukę, podziwiać ją, krytykować, kwestionować, prowokować, reagować na nią i ignorować. Każdy ma prawo do korzystania ze sztuki i dostępu do niej oraz do instytucji kulturalnych. Dzieci muszą uczyć się doświadczania sztuki i wyrażania siebie poprzez sztukę.

- Podkreślenie wagi przedmiotów estetycznych w szkole oraz zapewnienie sprawiedliwych warunków pracy i wynagrodzenia.
- Wymagania dotyczące kompetencji nauczycieli stanowią również istotny element przedmiotów estetycznych, a obowiązkowe kształcenie w tych przedmiotach powinno być włączone w program.
- Artykuł 13 /Konwencja Praw Dziecka/. Dziecko ma prawo do swobodnej wypowiedzi; prawo to obejmuje swobodę poszukiwania, otrzymywania i przekazywania informacji oraz idei wszelkiego rodzaju, bez względu na granice, ustnie, pisemnie lub drukiem, w formie artystycznej lub za pośrednictwem każdego innego środka przekazu według wyboru dziecka.

5. **OKAZYWANIE SOLIDARNOŚCI Z ARTYSTAMI ZAGROŻONYMI I NA WYGNANIU**

- Utworzenie europejskiej strategii w zakresie wsparcia artystów znajdujących się w grupie ryzyka w swoich krajach ojczystych.
- Bezpieczne schronienie dla prześladowanych artystów wizualnych.
- Stałe programy wsparcia dla artystów znajdujących się w grupie ryzyka.

**Sympozjum IAA Europe:
„Artyści wprowadzają zmiany”**

**12.09.2025 r., The Bluecoat, Liverpool,
Wielka Brytania**

Sympozjum Międzynarodowego Stowarzyszenia Sztuki (IAA) Europe 2025 „Artyści wprowadzają zmiany” zgromadziło sieć ponad 40 profesjonalnych organizacji zajmujących się sztuką wizualną z całej Europy, a także artystów z Wielkiej Brytanii. Zorganizowane zostało we współpracy z The Artists Information Company i Liverpool Biennial.

Działanie jako praktyka, aktywizm jako przetrwanie i aktywizm jako protest, to niezbędne zachowania w świecie zdominowanym przez niestabilność gospodarczą i polityczną, chwiejną równowagę ekologiczną oraz erozję swobód obywatelskich i praw człowieka. Artyści są w trudnej sytuacji i istnieje potrzeba zjednoczonego głosu twórców. Aktywizm i orędownictwo artystyczne mogą przyczynić się do zmian politycznych i społecznych, pozytywnie wpływając na wolności i prawa artystów oraz tworzenie nowych form ekspresji artystycznej.

Wierzymy, że artyści widzą rzeczy inaczej, oferując bardzo potrzebne perspektywy, które nas łączą. To sympozjum oferuje artystom platformę do wymiany doświadczeń i spostrzeżeń, podkreślając, jak wspólne działania zapewniają słyszalność głosu artystów, kształtują politykę na najwyższym szczeblu i przyczyniają się do bardziej sprawiedliwego i równego sektora sztuki.

Spółeczność Międzynarodowego Stowarzyszenia Sztuki (IAA) łączy zbiór wartości i działań, które koncentrują się na wolności i prawach artystów. Sympozjum „Artyści wprowadzają zmiany” zostało opracowane w oparciu o te wartości i stworzyło przestrzeń do debaty oraz wymiany umiejętności i wiedzy.

Doroczne spotkanie światowego Komitetu IAA-AIAP

30.10 - 03.11.2025 r. Seul, Korea Południowa

Od lewej: Ra Jeong Hyun, IAA Korea; Marcel Noack (Niemcy); członek Komitetu Wykonawczego Marta Yglesias Piza (Kostaryka), Lee Kwang Soo (Korea Południowa), Prezydent IAA/AIAP; Maria Moroz (Polska), Vice-prezydent IAA/AIAP; Sophie Huh, Sekretarz IAA; Kathe Madrigal (USA), Koordynator Regionu Ameryka Północna.

W dniach 30.10- 3.11.2025 w Seulu na zaproszenie Koreańskiego Komitetu Wykonawczego IAA-AIAP odbyło się doroczne spotkanie światowego Komitetu Międzynarodowej Organizacji Artystów (IAA- AIAP International Association of Art - Association Internationale des Arts Plastiques). Celem zebrania było podsumowanie mijającego roku i strategia działań na następne lata. Artystki i artyści na świecie borykają się z podobnymi problemami jak i w Europie. Dlatego przyjęte cele na europejskim wrześniowym spotkaniu IAA w Liverpoolu, są niemal tożsame

i określają kierunek działań dla całej społeczności IAA na świecie. Obecny Prezydent IAA Lee Kwang So zaproponował inicjatywę światowego międzynarodowego konkursu i wystawy w roku 2027, oraz przedstawił współorganizatorów z Asia Artpiad Committee. Dla regionu Azja priorytetowe jest obecnie działanie na rzecz powiększenia ilości krajów i stowarzyszeń, które mogłyby należeć do IAA. Planowane jest spotkanie organizacji i związków twórczych z krajów tego regionu.

Manhae Literature Museum

Podczas pobytu odwiedziliśmy charakterystyczny i symboliczny punkt stolicy Korei. Namsan Park wiodący do wieży widokowej to jedna z wielu zielonych enklaw Seulu. W przeszłości wzgórze było punktem obronnym i sygnalizacyjnym, podczas panującej dynastii Joseon ostrzegało stolicę przed niebezpieczeństwami. Zbudowana w 1971 roku N Seoul Tower fascynuje turystów i mieszkańców miasta zmiennością kolorów i niesamowitymi widokami panoramy metropolii.

Jesienią niezwykle wygląda Park Narodowy Seoraksan pierwszy koreański rezerwat biosfery UNESCO. Położony około 170 kilometrów od Seulu jest jednym z najbardziej malowniczych miejsc w Korei. Granitowe góry schodzą do Morza południowego tworząc niezwykły kolaż z roślinnością. Wśród wzgórz znajdują się liczne muzea przypominające o tradycjach, literaturze i kulturze Korei.

W tym regionie z inicjatywy malarzy pracujących w plenerze, powstała kolonia artystów w Inje. Jednym z założycieli jest Prezydent IAA Lee Kwang So. Po latach aktywności twórców w tym miejscu powstało Inje Naeseorak Art Museum. Gościliśmy w atelier artysty oraz na otwarciu zbiorowej wystawy artystów w tym muzeum.

Autorka zdjęć i tekstu - Maja Moroz

Wieża Namsan

Inje Naeseorak Art Museum

Park Narodowy Seoraksan

IX Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Kolaż-Asamblaż” Olkusz 2025

Patronat Honorowy: Związek Polskich Artystów Plastyków - Zarząd Główny

**Galeria Sztuki Współczesnej BWA Olkusz
05.12.2025 r. - 29.12.2025 r.**

Na konkurs napłynęły 103 prace. 11 października 2025 roku Komisja Nagradzająca dokonała analizy nadesłanych prac zgodnie z przyjętymi w regulaminie kryteriami. Skład Komisji Nagradzającej:

Prof. dr hab. Katarzyna Gawrych-Olender – przewodnicząca Komisji, Agnieszka Tes – członek Komisji, Dr hab. Marek Batorski – członek Komisji. Decyzją Komisji do drugiego etapu, jednocześnie do wystawy, zakwalifikowało się 40 prac następujących autorów:

Martyna Kozłowska, Joanna Nalepa, Mira Skoczek-Wojnicka, Dorota Kulicka, Monika Betka, Józef Grzegorz Michałek, Stanisław Józef Tomalak, Grzegorz Frydryk, Katarzyna Pyka, Nina Dziwoki, Katarzyna Zabłocka, Kinga Stanowska, Krzysztof Ryfa, Marta Hołderna, Małgorzata Gorzelewska-Namiota, Andrzej Rułka, Małgorzata Drozd-Witek, Sebastian Brożyna, Jolanta Więclaw, Anna Beata Barańska, Iwona Piszczelska, Barbara Gajewska, Anna Herman, Wojciech Bendyk, Agnieszka Jankowska, Ewa Bińczyk, Joanna Skura, Alicja Wieczorek, Waldemar Rudyk, Tomasz Mazur, Andrzej Brzegowy, Barbara Hubert, Paulina Taranek, Agnieszka Basak-Wysota, Justyna Orłowska, Katarzyna Drózdź, Marta Krynicka-Orzech, Greta Grabowska, Zuzanna Urszula-Bielak i Jakub Elwertowski.

4 listopada Komisja Nagradzająca wytypowała prace nagrodzone i wyróżnione. Decyzją Komisji

- **I MIEJSCE** i nagrodę w wysokości 6000 zł otrzymał: Waldemar Rudyk, „Ziemia niczyja”.
- **II MIEJSCE** i nagrodę w wysokości 4000 zł otrzymała: Katarzyna Zabłocka, „Komponowanie instrumentów”.
- **III MIEJSCE** i nagrodę w wysokości 2500 zł otrzymała: Ewa Bińczyk, „Femme Fatale”.

Komisja przyznała też **WYRÓŻNIENIE** w wysokości 1500 zł, które otrzymał Wojciech Bendyk, „Carcosa”.

Wyróżnienia honorowe Jury:

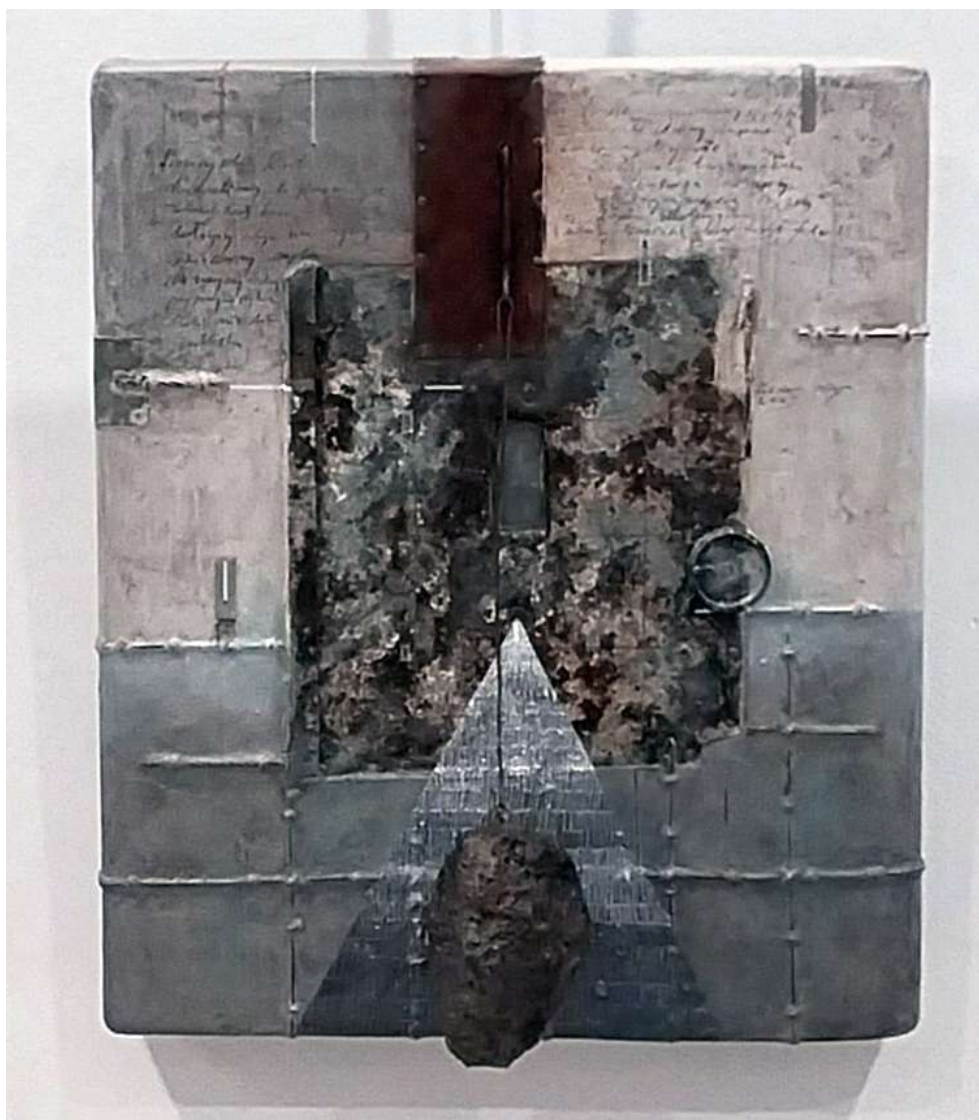
Barbara Gajewska, „Rzeka Apokalipsy”, Mira Skoczek- Wojnicka, „Układanka dla Rudej R.”, Katarzyna Drózdź, „Human heat interface”.

5 grudnia, w siedzibie Galerii BWA w Olkuszu, odbył się wernisaż wystawy pokonkursowej IX Ogólnopolskiego Konkursu Kolaż-Asamblaż 2025.

Na to wydarzenie przybyło się kilkunastu artystów uczestniczących w konkursie, całe Jury, oraz liczne grono miłośników sztuki. Na wernisażu podkreślono, jak ważnym dla konkursu był fakt, że Patronat Honorowy objął nad nim Związek Polskich Artystów Plastyków - Zarząd Główny i półrocznik Ars Forum.

Nagrodzeni, wyróżnieni i jurorzy oraz organizatorzy na wernisażu wystawy w BWA Olkusz

I miejsce: Waldemar Rudyk, „Ziemia nieczyja”

Niepowtarzalny potencjał kolażu i asamblażu jako metody artystycznej kreacji, odkryty w I połowie XX wieku przez dadaistów, a następnie eksplorowany przez surrealistów, zaowocował dziełami oryginalnymi, świeżymi nie tylko w swej formie, ale i w sposobie przekazywania/ewokowania treści. Po II wojnie światowej, także w obrębie sztuki polskiej, obserwowaliśmy ciągłość obecności tych technik, które nie tylko na stałe wpisały się do repertuaru środków wyrazu, ale i pozwoliły wypowiedzieć się za ich pomocą wielu wybitnym indywidualnościom, przynosząc ważne rezultaty.

Dziś kolaż i asamblaż rozwijają się niejako w cieniu innych technik - tradycyjnych i nowych mediów. Konkurs organizowany przez BWA w Olkuszu, wypełnia zatem istotny brak na mapie współczesnej sztuki polskiej, dowodząc, iż w tym nieco marginalizowanym polu twórczości wciąż dochodzić może i dochodzi do zjawisk wartych uwagi, czasem świadomie dialogujących z przeszłością, innym razem nastawionych przede wszystkim na poszerzenie zastanego idiomu. Nadesłane na IX edycję Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego Kolaż – Asamblaż prace cechowała znaczna rozpiętość stylistyczna i warsztatowa, bogactwo pojawiających się rozwiązań formalnych, środków wyrazu, materiałów oraz problematyki. Pojawiło się sporo unikalnych, autorskich propozycji, poszukiwań wskazujących na aspiracje przekroczenia, tego, co już było, połączenia kolażu czy asamblażu z indywidualną ekspresją wrażliwości.

Szczególną uwagę jury zwróciły dzieła, w których szlachetność plastycznej materii korespondowała z przekazem, sięgającym – wbrew powszechnej tendencji do różnorodnych transgresji – do uniwersalnych sensów. Jednogłośnie pierwsza nagroda dla Waldemara Rudyka za poruszający asamblaż Ziemia niczyja odzwierciedla wysoką ocenę walorów warsztatowo-estetycznych w połączeniu z napięciami kompozycyjnymi i wyrazistym przesłaniem, w którym współczesne niepokoje wpisane są w ponadczasową ramę motywu trwania, pamięci, przemijania. Komponowanie instrumentów Katarzyny Zabłockiej, któremu

przyznaliśmy drugą nagrodę, wyróżniało się wrażliwym dociekaniem związków między naturą i kulturą ujętym w pełną harmonii i plastycznej urody całość. Femme Fatale Ewy Bińczyk z kolei zwróciło uwagę nawiązaniem do zakorzenionej w XX wieku estetyki kolażu z finezyjnie rozegranym dialogiem między cytatem a rysunkiem. Wyróżnienie regulaminowe przypadło Wojciechowi Bendykowi za asamblażową quasi-rzeźbę Carcosa. Ta wykonana z elementów organicznych przestrzenna kompozycja intryguje niedzisiejszym klimatem, w którym pobrzmiewa echo odległych legend, fantastycznych, manierystycznych dzieł i surrealnych skojarzeń grających nieskrępowaną siłą wyobraźni.

Wyróżnienia honorowe przypadły natomiast pracom:

„Rzeka Apokalipsy” Barbary Gajewskiej za wydobycie poetyki skorodowanego metalu jako nośnika treści i „Układanka dla Rudej R” Miry Skoczek-Wojnickiej za twórcze odwołanie do dawnej ikonografii połączone z nostalgiczną poetyką misternie opracowanych detali i kolażowych elementów. Wreszcie „Human heat interface” Katarzyny Drózdź wyróżniliśmy ze względu na nowatorskie, korespondujące z duchem obecnych czasów: tworzywo, formę oraz wymowę, która podkreśla alienację i potrzebę bliskości charakterystyczną dla naszego życia.

Konkursowy przegląd ukazuje wielotorowość współczesnych interpretacji kolażu i asamblażu, z natury swej otwierających niewyczerpalną wręcz inwencję, asocjacyjność, potencjał refleksji, ale i gry z formą i materiałem – zużyтым, znalezionym, zaadoptowanym i przetransformowanym w nowe jakości. Pozostaje mieć nadzieję, że techniki te będą nie tylko okazjonalnie praktykowane, ale dla poszczególnych twórców staną się pełnoprawnym i trwałym rodzajem artystycznej wypowiedzi.

Członkini Komisji, Agnieszka Tes,
o IX OKP „Kolaż-Asamblaż” Olkusz 2025.

II miejsce: Katarzyna Zabłocka, „Komponowanie instrumentów”

III miejsce: Ewa Bińczyk, „Femme Fatale”

Wyróżnienie Mira Skoczek- Wojnicka, „Układanka dla Rudej R.”

Wyróżnienie Katarzyna Dróżdź „Human Heat Interface / Interfejs Ludzkiego Ciepła”

Temat numeru: Piksele - Twórca jako fundament ekosystemu kultury

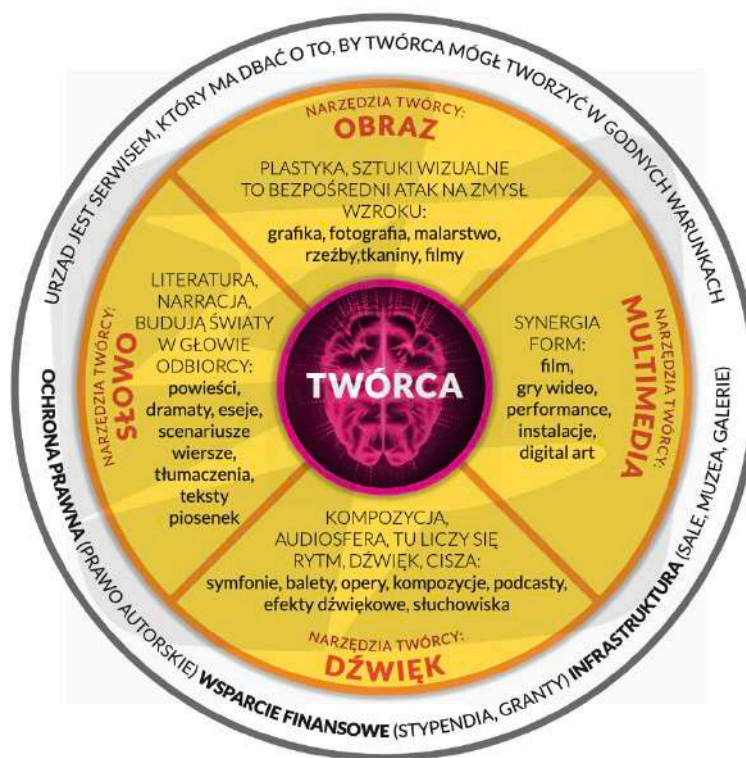

Piksel to najmniejszy elementem cyfrowego obrazu. Sam w sobie niby bez znaczenia - zwykły punkt światła, koloru i informacji.

Twórczość artystów nadaje pikselom sens, gdyż poprzez ich intencję pojedyncze punkty przekształcają się w obrazy, symbole, opowieści, dzieła sztuki, komunikaty kulturowe.

TWÓRCA JAKO FUNDAMENT EKOSYSTEMU KULTURY

Proces kulturotwórczy nie zaczyna się od wniosku o grant, lecz od aktu kreacji. Twórca jest jedynym źródłem wartości niematerialnych, które urząd ma obowiązek chronić i wspierać.

Bez twórcy nie istnieje infrastruktura: teatry są puste, w galeriach białe ściany, w bibliotekach same półki.

Elżbieta Bakun

Technologie cyfrowe w praktyce konserwatora - restauratora dzieł sztuki

Elżbieta Bakun

mgr sztuki w zakresie konserwacji i restauracji malarstwa i rzeźby drewnianej polichromowanej, dyplom uzyskany na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pracuje jako konserwator dzieł sztuki najpierw w PP PKZ, a od 1995 w Pracowni Konserwacji Malarstwa i Rzeźby ARTIFICIUM, którą tworzy wspólnie z Piotrem Bakunem również konserwatorem dzieł sztuki. Jest autorką wielu konserwacji i restauracji malowideł ściennych, rzeźb drewnianych oraz obrazów sztalugowych na różnych podłożach. Jest autorką i współautorką licznych publikacji o charakterze naukowym m.in. w Biuletynie Informacyjnym Konserwatorów Dzieł Sztuki, Strzyżowskim Roczniku Muzealnym, Rzeszowskiej Tece Konserwatorskiej. Aktywnie działa popularyzując zagadnienia dotyczące konserwacji zabytków publikując artykuły w kwartalniku Skarby Podkarpacia, oraz prowadząc wykłady na

temat konserwowanych zabytków. Bierze udział w wystawach prezentując systematycznie swoje prace w dziedzinie konserwacji i restauracji dzieł sztuki, w Rzeszowie, Toruniu, Warszawie. Uczestniczy w 10 edycjach Krajowych Spotkaniach Warsztatowych Konserwatorów Dzieł Sztuki organizowanych w Łodzi przez Ewę i Jerzego Wolskich, oraz Konferencjach naukowych w Krakowie i Warszawie. Od zakończenia studiów działa w Związku Polskich Artystów Plastyków we władzach okręgu, w tym w latach 2006-2012 jako prezes Okręgu Rzeszowskiego ZPAP, oraz w Sekcji Konserwacji OR. Uhonorowana odznaką Zasłużony dla Kultury Polskiej.

Elżbieta Bakun

Technologie cyfrowe w praktyce konserwatora-restauratora dzieł sztuki

W dniach 20 - 21 listopada 2025 r. odbyła się ogólnopolska konferencja poświęcona konserwacji i restauracji malowideł ściennych, organizowana z okazji 75-lecia krakowskiego Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki, dedykowana pamięci profesorów: Mari Ostaszewskiej oraz Władysława Zalewskiego.

Tematami paneli były historia konserwacji i restauracji malarstwa ściennego, badania i prewencja, konserwacja w obliczu współczesnych wyzwań, problematyka przenoszenia malowideł ściennych, materiały i metody stosowane w zabiegach konserwatorskich. Ostatnia grupa zagadnień dotyczyła technik cyfrowych, których można używać w konserwacji malarstwa ściennego.

Istnieje obecnie wiele cyfrowych narzędzi, którymi można się posługiwać w procesach dokumentowania i analizowania stanu zachowania malowideł ściennych. Jednakże wiele z nich to zaawansowane narzędzia, które wymagają współpracy ze specjalistami. Jest to możliwe tylko przy dużych projektach, lub w konserwacji muzealnej. W małych pracowniach, w niewielkich projektach jest to ze względów finansowych często niemożliwe.

Niniejszy artykuł opracowany został na podstawie wygłoszonego na konferencji referatu przez autorkę. Pokazuje jak można wykorzystać popularne programy graficzne dostępne dla każdego, do pomocy w rozwiązaniu różnych problemów konserwatorskich.

Konserwator-restaurator wykonujący prace często staje przed problemem złego stanu zachowania oryginału, występowaniem kilku warstw przemalowań jedna na drugiej, koniecznością zmiany wstępnego programu prac. Na bieżąco dokumentowany jest przebieg prac i decyzje też powinny być podejmowane dość szybko.

Wiąże się to z koniecznością przekonania inwestora do zmiany zakresu prac, przygotowania szeregu materiałów do przedstawienia na komisji konserwatorskiej, w czym bardzo pomocne są programy komputerowe.

1. Technologie cyfrowe jako pomoc w wyborze konserwowanej warstwy.
2. Technologie cyfrowe jako pomoc w projektowaniu i wizualizacji nowej dekoracji malarskiej na ścianach prezbiterium, dopasowanej stylistycznie do XIX w. wiecznego malowidła na sklepieniu.
3. Cyfrowa rekonstrukcja źle zachowanych polichromii oraz jej wykorzystanie w dokumentacji konserwatorskiej do zaprezentowania zespołu dekoracji mieszczańskich z pocz. XX w.
4. Wizualizacja efektów prac konserwatorskich w środowisku wirtualnym jako pomoc w podjęciu decyzji o konserwacji i restauracji zniszczonych malowideł.

1. Technologie cyfrowe jako pomoc w wyborze konserwowanej warstwy.

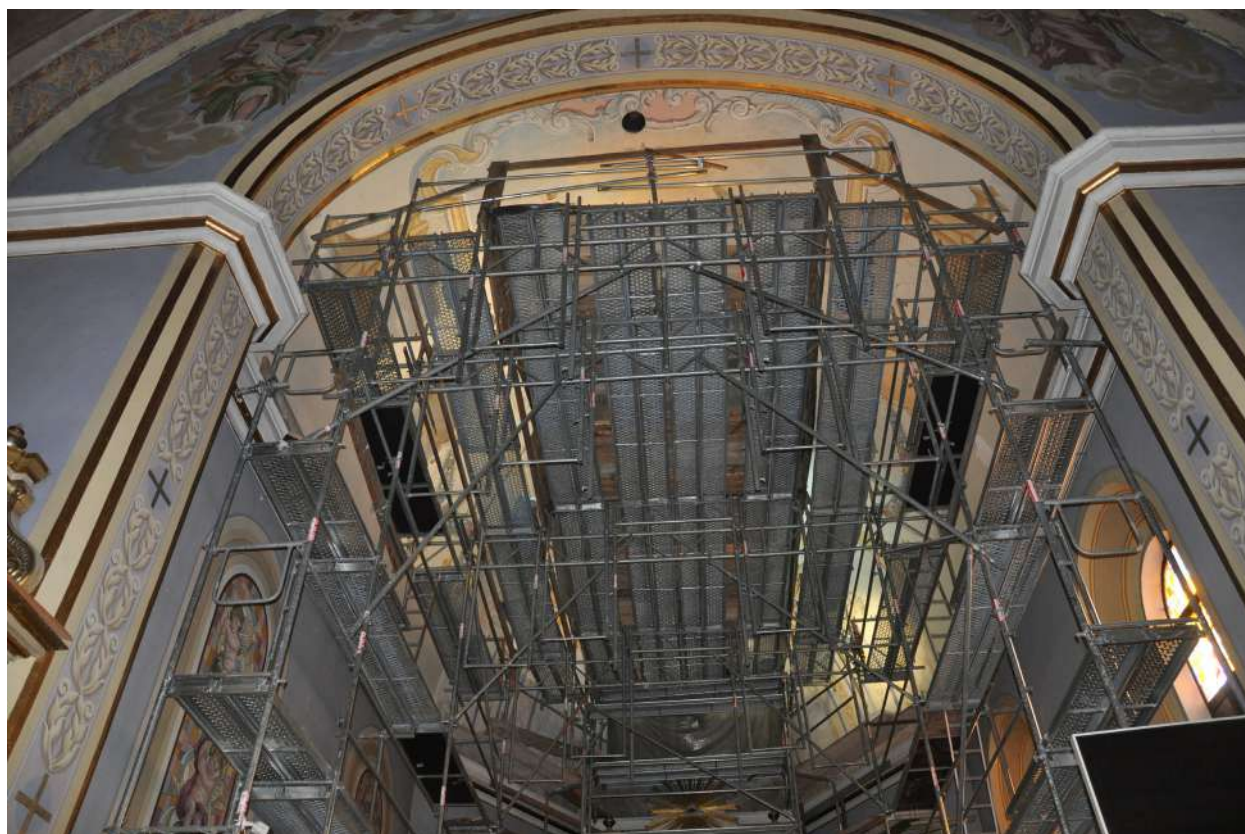
Kościół w Rakszawie wybudowany został w latach 1880-1882. Prace konserwatorsko-restauratorskie w prezbiterium rozpoczęto w 2019 r. Pierwszy program zakładał oczyszczenie i konserwację malowidła widocznego na sklepieniu, pochodzącego z lat 60-tych XX w.

Już w pierwszych dniach stwierdzono istnienie polichromii z czasów budowy świątyni, znaleziono datę jej powstania (1882 r.) oraz podpis artysty J. Karpinal.

W miarę poszerzania odkrywek odślaniano polichromię w bardzo różnym stanie zachowania, od dobrze zachowanych miejsc do zupełnych braków całych fragmentów dekoracji.

Powodowało to trudności z oceną jakości oraz wartości kompozycji malarskiej. Tym bardziej, że fragmenty odsłaniane spod przemalowań były bardzo fantazyjne i malowane iluzjonistycznie. Nie było możliwości porównania z innymi pracami, gdyż mało znany artysta pozostawił po sobie zaledwie kilka obrazów ołtarzowych, malowidła ścienne które namalował nie zachowały się. Odsłanianie najstarszego malowidła wiązało

się z usunięciem tego, które widoczne było obecnie. Do podjęcia takich działań konieczna była zmiana programu prac zaakceptowana przez komisję konserwatorską z udziałem pracowników Urzędu Ochrony Zabytków oraz przedstawicieli parafii. Przed wystąpieniem o zmianę programu i zakresu prac konieczne było stwierdzenie zasięgu występowania, stanu zachowania jak również kompozycji dekoracji.

Fot. 1 - Rusztowanie zastaniające całą krzywiznę sklepienia uniemożliwiało obserwację odsłanianych miejsc z poziomu posadzki.

Fot. 2

Fot. 3

Fot. 4

Fot. 5

Zatem, aby ułatwić podjęcie decyzji odnośnie odsłaniania pierwszej polichromii postanowiono posłużyć się zdjęciem sklepienia przed konserwacją (fot. 2), na który nakładano zdjęcia najpierw odkrywek (fot.3), a potem już większych fragmentów odsłoniętego oryginału (fot. 4, 5). Ponieważ zdjęcia często wykonywano pod kątem ze względu na dużą krzywiznę sklepienia, wymagało to wielu godzin pracy związanych z korektą cyfrową zdjęć, ich prostowaniem, oraz łączeniem w większe fragmenty.

Wykonane odkrywki w obiekcie oraz ich wizualizacja cyfrowa pozwoliły na komisyjne podjęcie decyzji o odsłanianiu malowidła J. Karpinala.

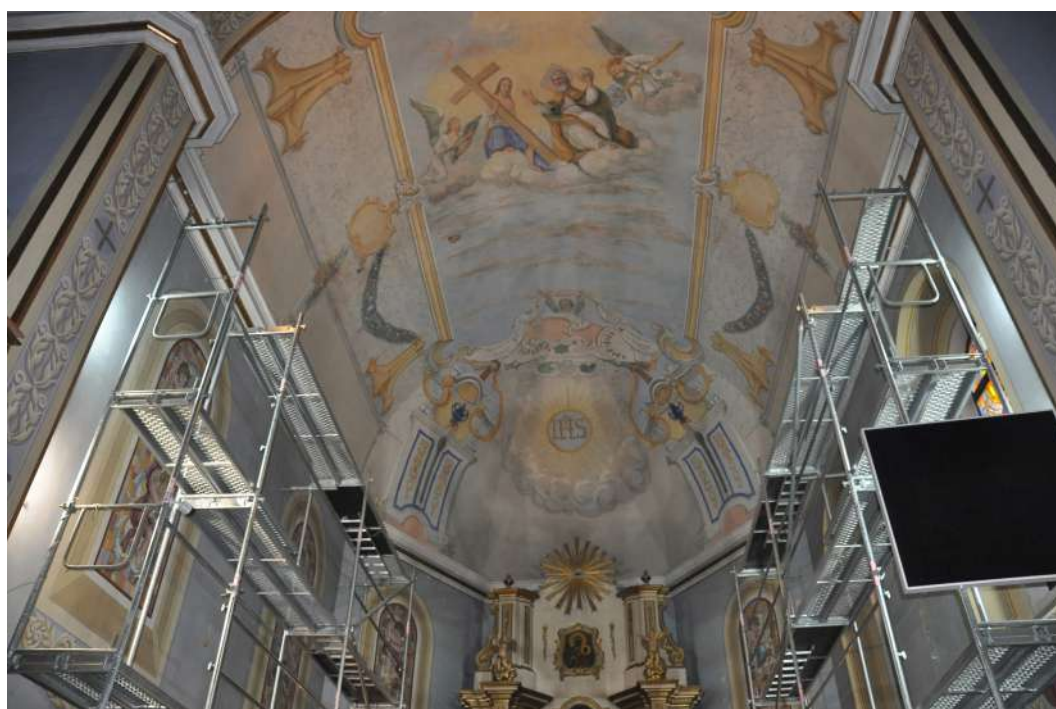

Fot. 6

Fot. 7

Przygotowane wcześniej makiety cyfrowe (fot. 6) posłużyły do zaprojektowania dekoracyjnych kolumn w dolnej części sklepienia (fot. 7), gdzie nie zachowały się żadne fragmenty malowidła Karpinała.

Sklepienie po zakończeniu prac

2. Technologie cyfrowe jako pomoc w projektowaniu i wizualizacji nowej dekoracji malarskiej na ścianach prezbiterium, dopasowanej stylistycznie do XIX w. wiecznego malowidła na sklepieniu.

Programy komputerowe wykorzystano ponownie w tym samym kościele przy planowaniu wyglądu ścian prezbiterium. Zaprezentowanie różnych wariantów kompozycji pomogło w wyborze najbardziej pasującego do sklepienia. Podobnie jak poprzednio przygotowano makiety cyfrową prezbiterium z widocznym sklepieniem i ścianami. Na nią nanoszono kolejne warianty wyglądu, starając się wybrać ten najkorzystniejszy.

Fot. 9

Fot. 10

Fot. 11

Fot. 12

Fot. 13

Fot. 9 - Na zdjęcie prezbiterium przed konserwacją (fot.9) nakładano poszczególne etapy projektowania.

Fot. 10 - I tak kolejne zdjęcie pokazuje widok sklepienia po konserwacji.

Fot. 11 - Na następnym widzimy zmieniony kolor ołtarza na pierwotny, oraz projektowane malowane wnęki z rzeźbami ŚŚ Piotra i Pawła, zamknięte kolumnami nawiązującymi do architektury na sklepieniu.

Fot. 12 - Wnęki z dużymi postaciami zmniejszone, podziały dopasowane do gzymsu na ołtarzu

Fot. 13 - Zdjęcie prezbiterium rozszerzone o ścianę południową z oknami i północną z projektowaną sceną Ostatniej wieczerzy.

Fot. 14

Fot. 15

Widok na sklepienie prezbiterium po konserwacji, restauracji, rekonstrukcji i aranżacji (fot.14) Ołtarz główny po konserwacji i restauracji oraz ściany prezbiterium po namalowaniu nowych elementów nawiązujących stylistycznie do sklepienia (fot.15).

Wątek ten pokazuje w dużym skrócie wyłącznie proces wizualizacji cyfrowej wyglądu malowidła na sklepieniu wykonanej w celu ułatwienia podjęcia decyzji o wyborze warstwy oraz proces projektowania cyfrowego nowej dekoracji na ścianach prezbiterium. Projekty poszczególnych elementów i aranżację całości wykonał konserwator dzieł sztuki mgr Piotr Bakun.

Zagadnienia dotyczące wykonanych prac konserwatorsko-restauratorskich stanowią osobne opracowanie.

3. *Cyfrowa rekonstrukcja źle zachowanych polichromii oraz jej wykorzystanie w dokumentacji konserwatorskiej do zaprezentowania zespołu dekoracji mieszczańskich z pocz. XX w.*

W 2022 r. wykonaliśmy badania w kamienicy na ul. Jałowego w Rzeszowie. Budynek pochodzi z końca XIX w., a od 1930 r. znajduje się w rękach jednej rodziny. Jest jednym z ostatnich w tej części ulicy ks. Jałowego „domów w ogrodzie”, pełniącym nieprzerwanie funkcję mieszkalną, zgodną z pierwotnym przeznaczeniem.

Podczas wykonywania badań na obecność polichromii w każdym pomieszczeniu znaleźliśmy ślady dekoracji. Niestety, ich stan zachowania w wielu miejscach był śladowy. Na życzenie właściciela wykonano uczytelnienie niektórych fragmentów w formie cyfrowej. Proces ten zostanie pokazany na przykładzie sufitu w jednym pomieszczeniu. W ten sam sposób opracowano wszystkie pomieszczenia. Efekt prac, czyli wygląd sufitów zaprezentowano w dokumentacji konserwatorskiej. Tam pokazano wizualizację dekoracji sufitów oraz ornamenty patronowe ze ścian – ich rekonstrukcje cyfrowe.

Fot. 16 - Fragmenty rozety odsłonięte podczas badań.

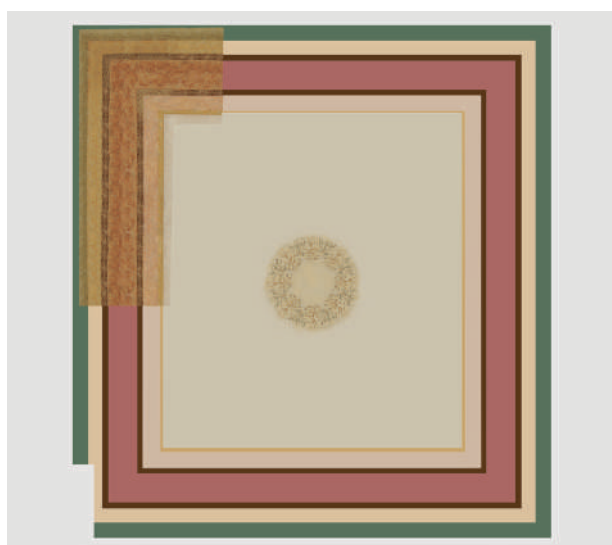
Fot. 17 - Uczytelnienie rozety w formie cyfrowej.

Fot. 18

Fot. 19

Fot. 20

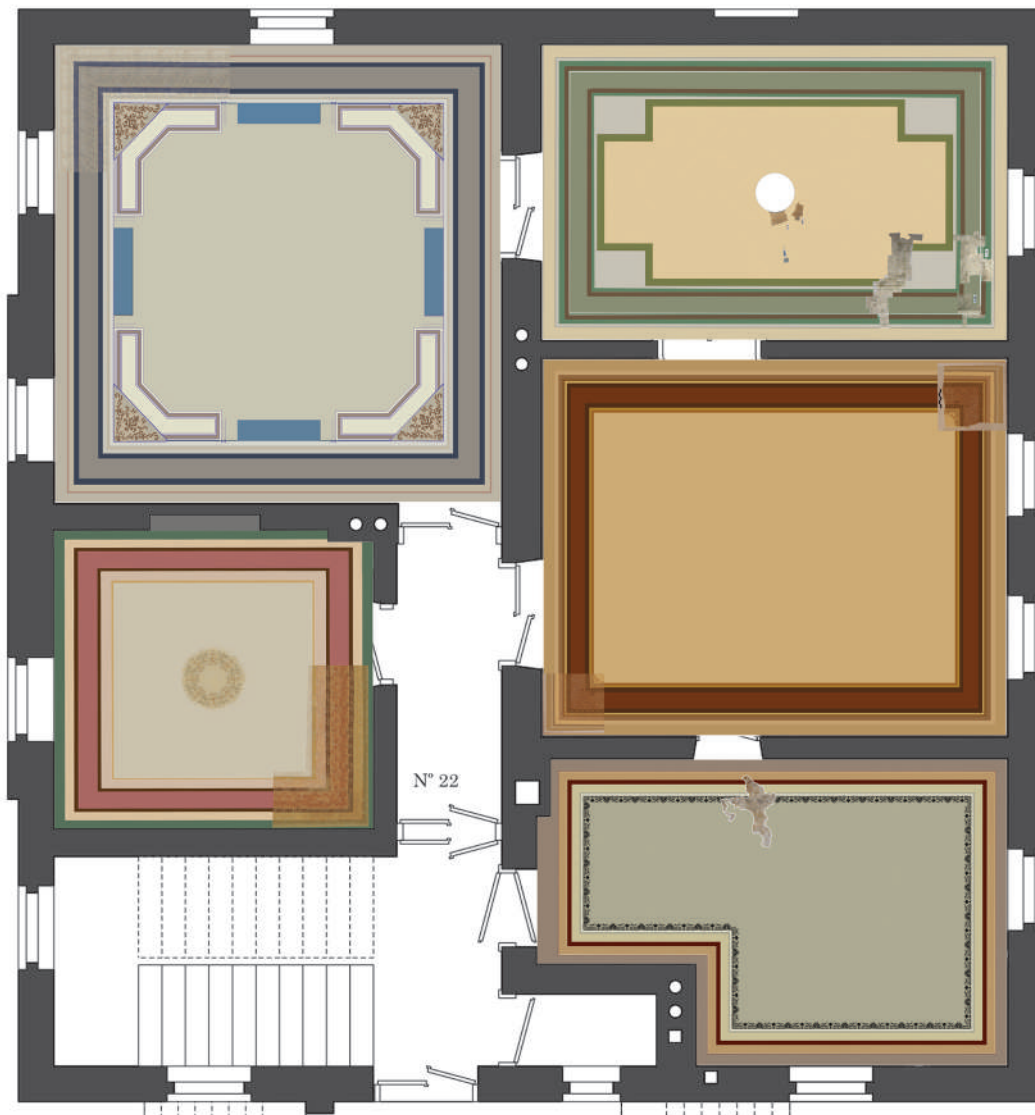
Fot. 18 - Odkrywki w narożniku sufitu i na fasecie. Bardzo źle zachowana warstwa malarska, sklejona z przemalowaniem.

Fot. 19 - Uzupełnienie kompozycji metodą cyfrowego retuszu w programie graficznym.

Fot. 20 - Obrys sufitu wzięty z planu budynku z naniesioną wyretuszowaną cyfrowo odkrywką dekoracji pasowej oraz rozetą.

Fot. 21. - Plan mieszkania na piętrze z zaznaczonymi schematycznie dekoracjami pasowym i na suficie. Rysunek ten ma pokazać przybliżoną kolorystykę oraz fakt, że wszystkie pomieszczenia w mieszkaniu z kuchnią włącznie były ozdobione.

Detale dekoracji, kolorystyka ścian, wzory patronów jakie zostały znalezione i opracowane zawarte zostały w dokumentacji konserwatorskiej. Właściciel jeszcze nie podjął ostatecznej decyzji, które motywy zostaną wykorzystane i zrekonstruowane.

Fot. 21

4. Wizualizacja efektów prac konserwatorskich w środowisku wirtualnym jako pomoc w podjęciu decyzji o konserwacji i restauracji zniszczonych malowideł.

Na przykładzie jednego z pomieszczeń w kamienicy Piłsudskiego 5 w Rzeszowie. W odkrywkach widoczne zniszczone polichromie z ubytkami w postaci nasieków tynku. Taka forma „przygotowania” podłoża była popularna podczas remontów, miała na celu zwiększyć przyczepność nakładanej kolejnej warstwy. Stopień zniszczenia takiej dekoracji utrudniał wyobrażenie sobie kolorystyki i kompozycji malowidła. Wykonano zatem rekonstrukcję cyfrową brakujących elementów co pozwoliło zobrazować wygląd oryginalnej dekoracji i podjąć decyzję o zachowaniu jej fragmentu.

Fot. 22 pokazuje część ściany z wykonanymi odkrywkami.

Fot.od 23 do 26 pokazują kolejne fazy retuszu cyfrowego fragmentu dekoracji.

Fot. 22

Fot. 26

Fot. 23

Fot. 24

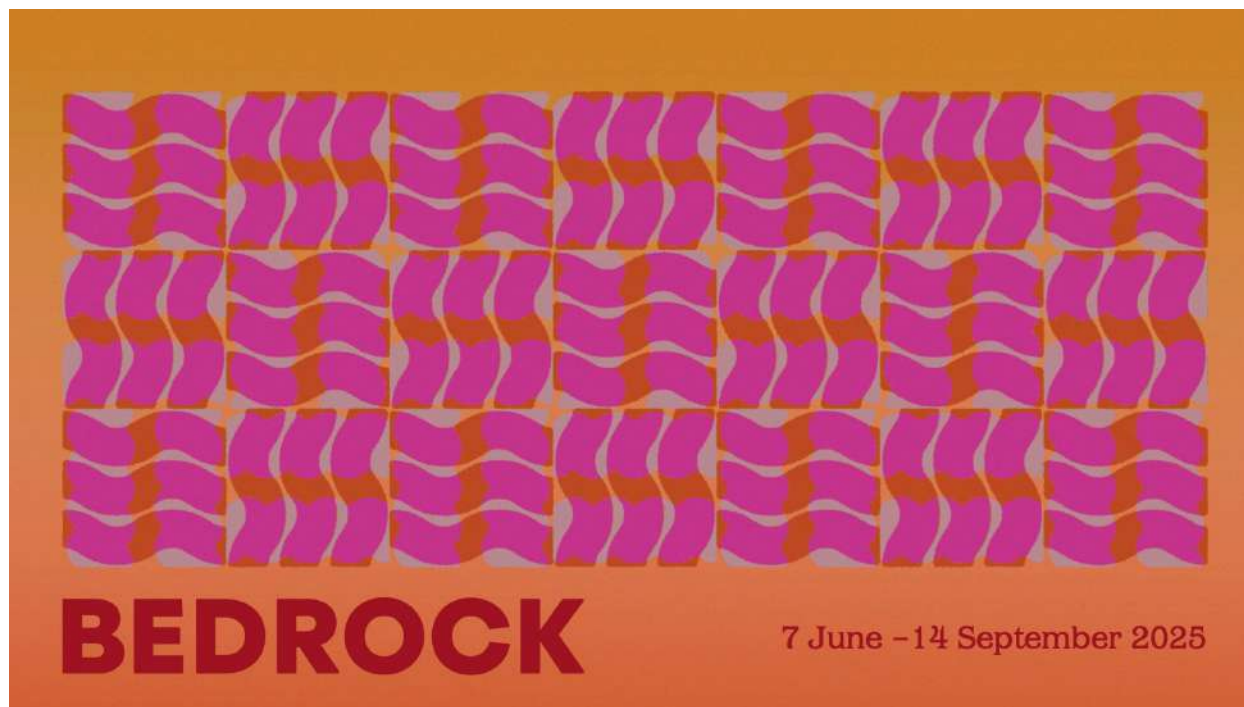
Fot. 25

Zakończenie – podsumuję doświadczenia z używania narzędzi cyfrowych we własnej praktyce konserwatorskiej. Pracujemy od lat 90-tych XX w. Niemalże od początku towarzyszą nam komputery i ich oprogramowanie. Wykorzystujemy popularne programy edytorskie i arkusze kalkulacyjne, oraz programy graficzne. Specyfika pracy spowodowała konieczność nauki obsługi tych programów, gdyż najłatwiej samemu osiągnąć oczekiwany efekt. Na przykładzie trzech obiektów prezentuję jak wykorzystujemy popularne programy graficzne do pomocy w rozwiązaniu różnych problemów konserwatorskich.

Liverpool Biennial „Bedrock”

07.07.2025 r. - 14.09.2025 r.

Kurorka Biennale: Marie-Anne McQuay

Biennale 2025

Autorka tekstu i zdjęć - Maja Moroz

Od momentu swojego powstania w 1998 roku, Liverpool Biennial zaprezentowało prace ponad 590 artystów z całego świata, odwiedziło go ponad 50 milionów osób i zrealizowało 39 wspólnych projektów, z których wiele miało długotrwały wpływ społeczny. Celem organizatorów jest połączenie artystów i sztuki międzynarodowej z Liverpooliem, z korzyścią dla wszystkich, którzy tam mieszkają, studiują, pracują lub odwiedzają to miasto.

XIII edycja Liverpool Biennial zatytułowana „BEDROCK” odbywała się od 7.06 do 14.09 2025 r. Kurorką festiwalu była Marie-Anne McQuay z Liverpoolu, a Dyrektorem Biennale Liverpool jest Dr Samantha Lackey.

W programie festiwalu znalazł się cykl plenerowych wystaw w różnych częściach miasta oraz bezpłatne wystawy w wiodących placówkach artystycznych i kultural-

nych, w tym Bluecoat, FACT Liverpool, katedrze w Liverpoolu, Bibliotece Centralnej w Liverpoolu, Open Eye Gallery, Tate Liverpool + RIBA North, The Black-E i Walker Art Gallery. Wystawy odbyły się także w nieoczekiwanych lokalizacjach, takich jak np; teren Uniwersytetu Johna Mooresa

w Liverpoolu, Pine Court i SEVENSTORE. W projekcie BEDROCK wzięły udział prace 30 artystów i kolektywów z całego świata, w tym 22 nowe prace przygotowane z tej okazji. Prace te nawiązywały do wyjątkowego ukształtowania geograficznego Liverpoolu oraz odnosiły się do przekonań i silnych wartości obywatelskich, które stanowią podstawę tego miasta. Organizatorzy uważają że Liverpool Biennial powinno być „Biennale dla każdego”, oferując program nowatorskiej, intrygującej i bezpłatnej sztuki dostępnej dla wszystkich.

Marii Loizidou „Where Am I Now?”

Amy Claire Mills „Deep End”

Wśród artystów prezentowanych w poprzednich edycjach znaleźli się Doug Aitken, John Akomfrah, Mona Hatoum, Yayoi Kusama, Takashi Murakami, Yoko Ono, Ai Weiwei, Franz West, Judy Chicago i Jade Fadojutimi.

Jednymi z ważniejszych dzieł sztuki publicznej wykonanych na zlecenie Liverpool Biennial są: „Liverpool Mountain” (2018) Ugo Rondinone, „Everybody Razzle Dazzle” (2015) Petera Blake’a, „Dream” (2009) Jaume Plensa, „Another Place” (2005) Antony’ego Gormleya i „Evertro” (2015) Koo Jeong A. Istotnym atutem Biennale jest pozostawianie na stałe prac artystów w przestrzeni publicznej.

Przemierzając Liverpool dotarłam do neogotyckiej Katedry gdzie wśród innych projektów wyróżniała się praca cypryjskiej artystki Marii Loizidou „Where Am I Now?”. Instalacja koresponduje z monumentalnym wnętrzem i aktywizuje przestrzeń. Motyw ptaków które gniazdują na terenie katedry podkreśla nasze związki z naturą. Używana przez artystkę technika tkacka nawiązuje do tradycji szydełkowania występującego w wielu kulturach.

W przestrzeniach Bluecoat kolorami zwracała uwagę instalacja „Deep End” autorstwa Amy Claire Mills z Australii. Immersyjna instalacja sensoryczna angażująca dotyk, wzrok i słuch, w której artystka łączy miękkość, dotyk i troskę z elementami prowokacji i sprzeciwu.

Mural Keystone - twórcy: ChihChung Changa z Pagoda Arts i mieszkańcy Chinatown w Liverpoolu.

Łuk Imperialny

DARCH - duet Umulkhayr Mohamed i Radha Patel - „Heaven in the Ground”

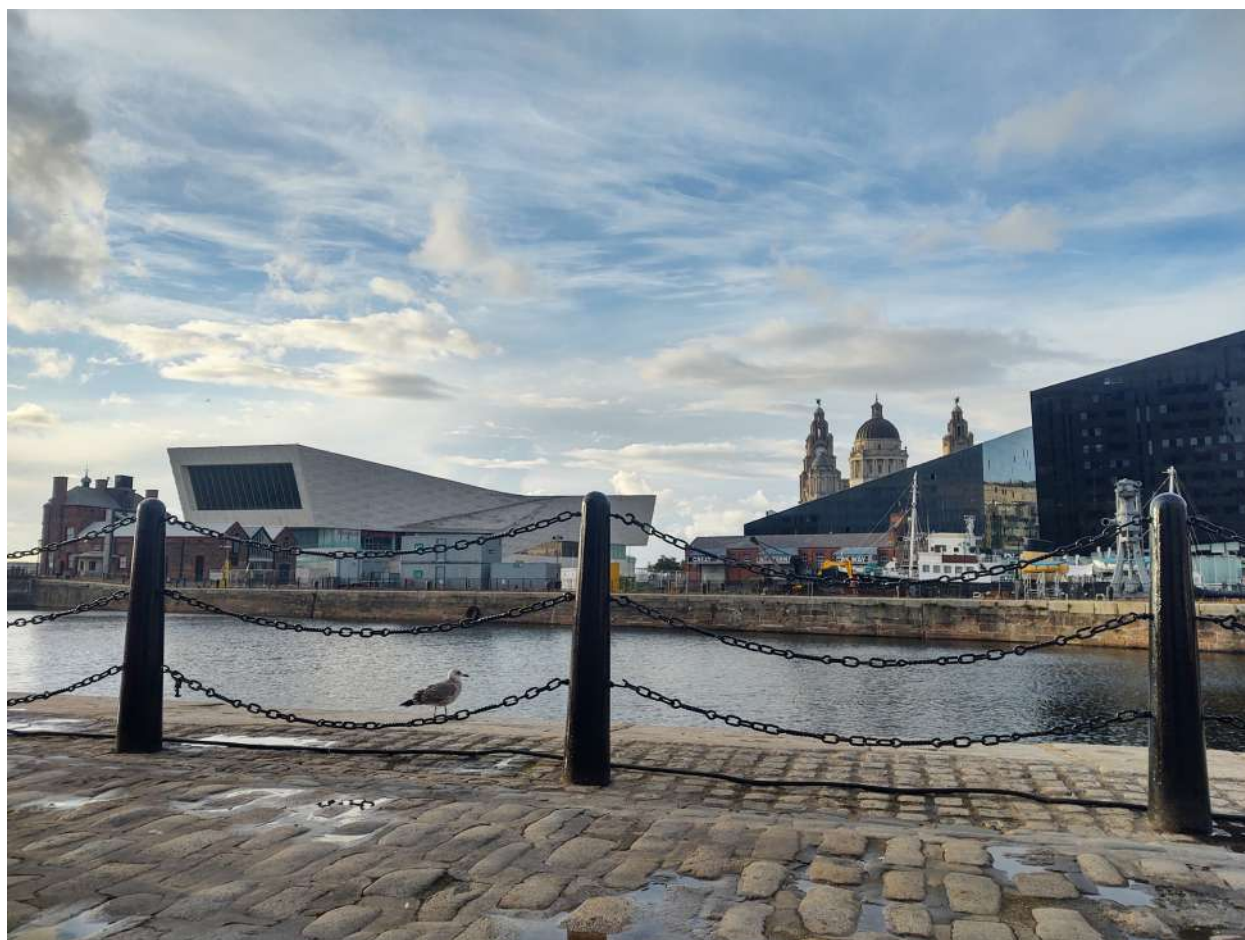
W jednej z 18 lokalizacji tegorocznej edycji powstał mural Keystone we współpracy artysty ChihChung Changa z Pagoda Arts i mieszkańcami Chinatown w Liverpoolu. Jest on rezultatem projektu inspirowanego wspomnieniami. Mural nawiązuje do kształtu Łuku Imperialnego który był darem Szanghaju z okazji partnerstwa miast.

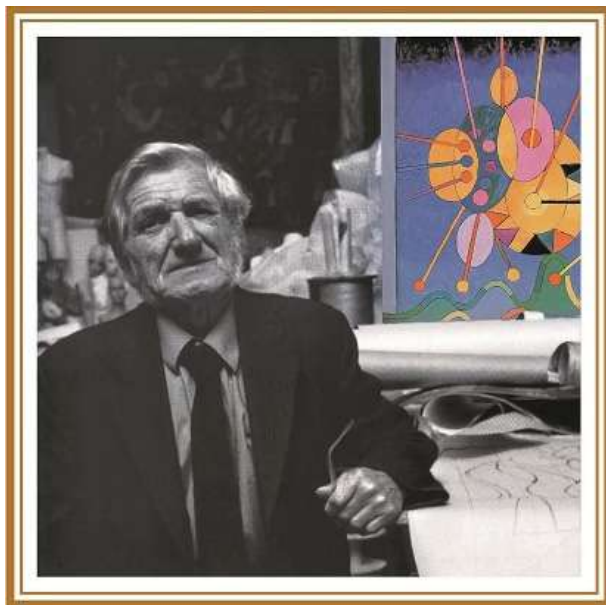
DARCH - duet Umulkhayr Mohamed i Radha Patel - zaprezentował pracę „Heaven in the Ground”. Jest to nowa instalacja powstała we współpracy z mieszkańcami, dotyczy ona ich więzi z tradycjami i historią. Budowanie świątyń, relacji z ziemią, poprzez pracę z dźwiękiem, rozmowy i opowiadanie historii - to cechy charakterystyczne tej formacji.

Widać że organizatorzy chcą wywierać pozytywny wpływ za pośrednictwem sztuki, łącząc lokalnych, krajowych i międzynarodowych gości z prężnie rozwijającą się sceną sztuk wizualnych w Liverpoolu.

Uczestnicy Liverpool Biennial 2025

- Alice Rekab (Ireland/ Sierra Leone);
Amber Akaunu (UK/ Nigeria);
- Amy Claire Mills (Australia);
- Ana Navas (Venezuela/ Ecuador/
Netherlands);
- Anna Gonzalez Noguchi (Spain/ Japan/
UK);
- Antonio Jose Guzman & Iva Jankovic
(Netherlands/ Panama/ Serbia);
- Cevdet Erek (Turkey);
- ChihChung Chang (Taiwan/
Netherlands);
- Christine Sun Kim (USA);
- DARCH (India/ Somaliland/ Wales);
- Dawit L. Petros (Eritrea/ Canada/
USA);
- Elizabeth Price (UK);
- Fred Wilson (USA);
- Hadassa Ngamba (Democratic
Republic of the Congo/ Belgium);
- Imayna Caceres (Peru/ Austria);
- Isabel Nolan (Ireland);
- Jennifer Tee (Netherlands);
- Kara Chin (UK/ Singapore);
- Katarzyna Perlak (Poland/ UK);
- Karen Tam (Canada);
- Leasho Johnson (USA/ Jamaica);
- Linda Lamignan (Nigeria/ Norway);
- Maria Loizidou (Cyprus);
- Mounira Al Solh (Lebanon);
- Nandan Ghiya (India);
- Nour Bishouty (Lebanon/ Jordan/
Palestine/ Canada);
- Odur Ronald (Uganda);
- Petros Moris (Greece);
- Sheila Hicks (France/ USA);
- Widline Cadet (Haiti/ USA).

Nagroda im. Kazimierza Ostrowskiego*Profesor Kazimierz Ostrowski*

Okręg Gdański Związku Polskich Artystów Plastyków w 2001 roku powołał do życia *Nagrodę im. Kazimierza Ostrowskiego* za wybitne osiągnięcia w dziedzinie malarstwa, nagrodę, która promuje polską sztukę współczesną. Wybór patrona nagrody nie był przypadkowy. Dla Związku Polskich Artystów Plastyków w Gdańsku oraz dla wielu pokoleń trójmiejskich artystów zmarły w 1999 roku Profesor był symbolem wybitnego malarza i wielkiego patrioty. Urodzony w 1917 r. w Berlinie wrócił wraz z rodziną do Polski tuż po odzyskaniu przez kraj niepodległości. W roku 1934 przeniósł się z Poznania do Gdyni, miasta w którym spędził resztę swego długiego życia. W roku 1945 rozpoczął studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie. Po ich ukończeniu, dzięki stypendium Rządu Francuskiego, w roku 1949 wyjechał do Paryża by rozwijać swój talent malarski w pracowni Fernanda Légera. Mając możliwość pozostania we Francji w 1950 r. zdecydował się na powrót do Polski. W roku 1964 został zatrudniony w macierzystej Uczelni, w której pracował aż do przejścia na emeryturę. Pod jego kierunkiem dyplom zrobiło wielu malarzy uznanych dzisiaj w Polsce i za granicą, i mimo upływu lat, młody jego pracowni ciągle pozostaje żywy.

Do końca życia związany z Okręgiem Gdańskim ZPAP. Nagroda jest wydarzeniem cyklicznym, organizowanym co roku. Kapitułę Nagrody powołuje Zarząd i jest ona złożona z wybitnych przedstawicieli instytucji kultury, cenionych i znanych artystów, historyków i krytyków sztuki oraz członków honorowych: Marszałka Województwa Pomorskiego, Prezydenta Miasta Gdańska, przedstawiciela sponsora aktualnej edycji oraz inicjatora Nagrody. Pomysłodawcą Nagrody w roku 1999 był Krzysztof Gliszczyński, absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku, student Kazimierza Ostrowskiego, obecnie profesor Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. W roku 2002 projekt wprowadził na stałe do kalendarza wydarzeń Okręgu Krzysztof Izdebski – Prezes Okręgu Gdańskiego ZPAP w latach 1999-2006.

Dotychczasowymi laureatami Nagrody byli:

Teresa Pałowska, Warszawa (2002);
 Kiejstut Bereźnicki, Sopot (2003);
 Jacek Sempoliński, Warszawa, (2004);
 Stefan Gierowski, Warszawa (2005);
 Maciej Świeszewski, Gdańsk (2006);
 Władysław Jackiewicz, Gdańsk (2007);
 Janina Kraupe, Kraków (2008);
 Aldona Mickiewicz, Kraków (2009);
 Tadeusz Dominik, Warszawa (2010);
 Stanisław Rodziński, Kraków (2011);
 Zbigniew Makowski, Warszawa (2012);
 Stanisław Fijałkowski, Łódź (2013);
 Jarosław Modzelewski, Warszawa (2014);
 Stanisław Białogłowicz, Rzeszów (2015);
 Janusz Lewandowski, Warszawa (2016);
 Lech Majewski, Katowice (2017);
 Leszek Mądzik, Lublin (2018);
 Henryk Cześnik, Sopot (2019);
 Stanisław Baj, Dołhobrody (2020);
 Teresa Miszkin, Gdańsk (2021),
 Bartek Materka, Kraków (2022),
 Marcin Zawicki, Gdańsk (2023),
 Agata Kus, Kraków (2024)

Uroczystość wręczenia Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego XXIV edycji Łukaszowi Patelczykowi i wernisaż wystawy Laureata odbyły się w dniu 3 października 2025 r. w Narodowym Muzeum Morskim w Gdańsku.

Łukasz Patelczyk
Laureat Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego

Łukasz Patelczyk fot. Jacek Poremba

W dniu 9 maja 2025 roku o godz. 12.00 rozpoczęło się on-line posiedzenie Kapituły Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego '25 XXIV edycji.

Nagroda powołana przez Okręg Gdański Związku Polskich Artystów Plastyków jest ogólnopolskim wyróżnieniem przyznawanym za wybitne osiągnięcia w dziedzinie malarstwa.

Nominacje:

1. Grażyna Rigall
2. Łukasz Patelczyk

Kapituła pod przewodnictwem prof. dr hab. Anny Kutaj-Markowskiej dokonała wyboru.

„Laureatem tegorocznej XXIV edycji Nagrody został Łukasz Patelczyk za wprowadzenie poprzez swoje malarstwo unikalnego dialogu między klasyczną tradycją romantycznego pejzażu a chłodną, analityczną abstrakcją geometryczną.

Jego kontemplacyjne malarstwo upomina się o duchową relację z naturą w cyfrowej epoce antropocenu.”

Uroczystość wręczenia Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego, od lewej: Bartłomiej Błazejowski - Prezes Zarządu Okręgu Gdańskiego ZPAP, Łukasz Patelczyk - laureat nagrody, fot. Anna Gluchowska

Uroczystość wręczenia Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego, na zdjęciu Szymon Kulas - Dyrektor Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku, fot. Anna Gluchowska

Członkowie Kapituły Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego XXIV edycji:

1. prof. dr hab. Anna Kutaj-Markowska - historyk sztuki, UWR, Wrocław
2. Bartłomiej Błazejowski - Prezes Gdańskiego Okręgu ZPAP
3. dr Zbigniew Ignacy Brzostowski - historyk sztuki, ASP, Gdańsk
4. Emilia Orzechowska - Dyrektor Centrum Sztuki Galeria EL, Elbląg
5. dr Marcin Westphal – Z-ca dyrektora ds. merytorycznych, Narodowe Muzeum Morskie, Gdańsk
6. prof. ASP dr hab. Marek Wrzesiński - Dziekan Wydziału Malarstwa ASP, Gdańsk

Członkowie honorowi Kapituły:

1. Agata Kus - Laureatka Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego '24, XXII edycji
2. Aleksandra Dulkiwicz - Prezydent Miasta Gdańska
3. Mieczysław Struk - Marszałek Województwa Pomorskiego
4. Krzysztof Izdebski - Inicjator Nagrody

Organizator: Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg Gdański

Współorganizator: Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

Kurator wystawy: Mariusz Hoffman

Dofinansowano ze środków: Województwo Pomorskie, Miasto Gdańsk

Łukasz Patelczyk

Łukasz Patelczyk - ur. 14.02.1986 roku w Wejherowie. Ukończył malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku w 2012 roku. Dyplom obronił w pracowni prof. Teresy Miszkin.

W swoim malarstwie łączy ze sobą malarstwo pejzażowe wraz z linearną abstrakcją oraz z geometrycznymi polami laserunku.

Jest laureatem konkursów m in. :

- X Artystyczna Podróż Hestii w 2011 roku, Nagroda Specjalna, artystyczne stypendium w Walencji;
- Uwaga Malarstwo XI – Konkurs malarski im Eugeniusza Gepperta w 2013 roku – finalista;
- 42 biennale Bielska Jesień w 2015 roku – Nagroda prasowa Notes Na 6 Tygodni;
- Kompas Młodej Sztuki – w 2020 roku pierwsze miejsce ex aequo z Agatą Kus, w roku 2021 pierwsze miejsce.

W roku 2016 otrzymał Kulturalne Stypendium Miasta Gdańska.

Brał udział w wielu wystawach indywidualnych m in.

- 2021 – Coexistence – SLAG Gallery, New York, USA;
- 2019 Miraż – Galeria im. Jana Tarasina w Kaliszu; 2017 – Constellations – Galerie Sandhofer – Salzburg, Austria;
- 2018 – “Signs in the Sky” – Platán Galéria, Polski Instytut w Budapeszcie;
- 2018 – Migotanie – CSW Znaki Czasu – Toruń;

oraz w wystawach zbiorowych m in.

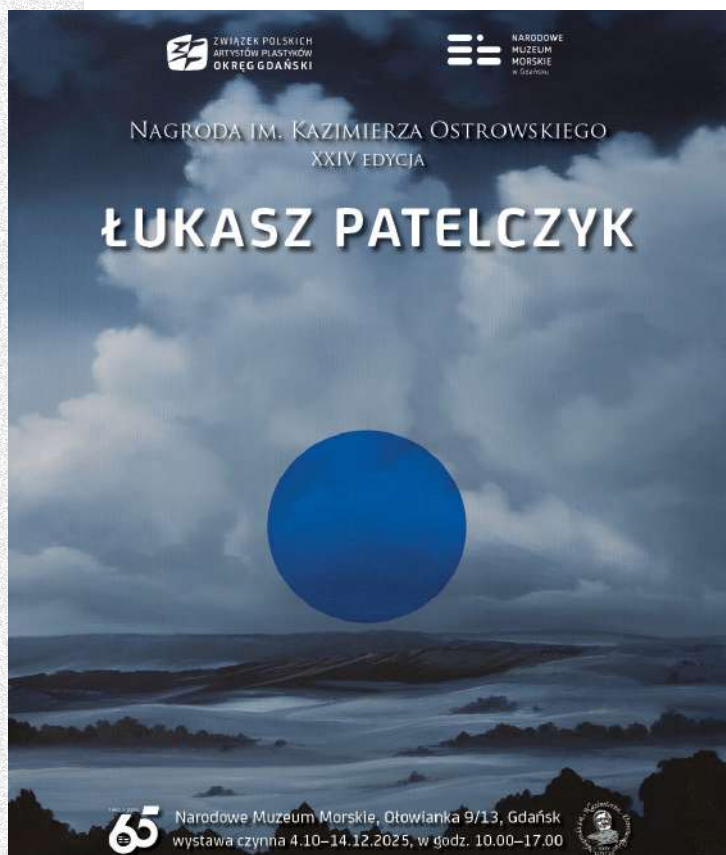
- 2023 – Colliding Dimensions – Art Salon Contemporary – Budapeszt, Węgry;
- 2022 – NordArt – Kunstwerk Carlshütte – Büdelsdorf, Niemcy;
- 2019 – Pałac sztuki. Młode malarstwo polskie – Muzeum Narodowe w Gdańsku;
- 2018 – Nietota – BWA Miejska Galeria Sztuki w Bydgoszczy oraz w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu;
- Widmo Breckenu BWA Wrocław – Wrocław;
- 2015 – Artlevel – Contemporary Art Center 17 – Kijów, Ukraina.

Łukasz Patelczyk, fot. z archiwum artysty

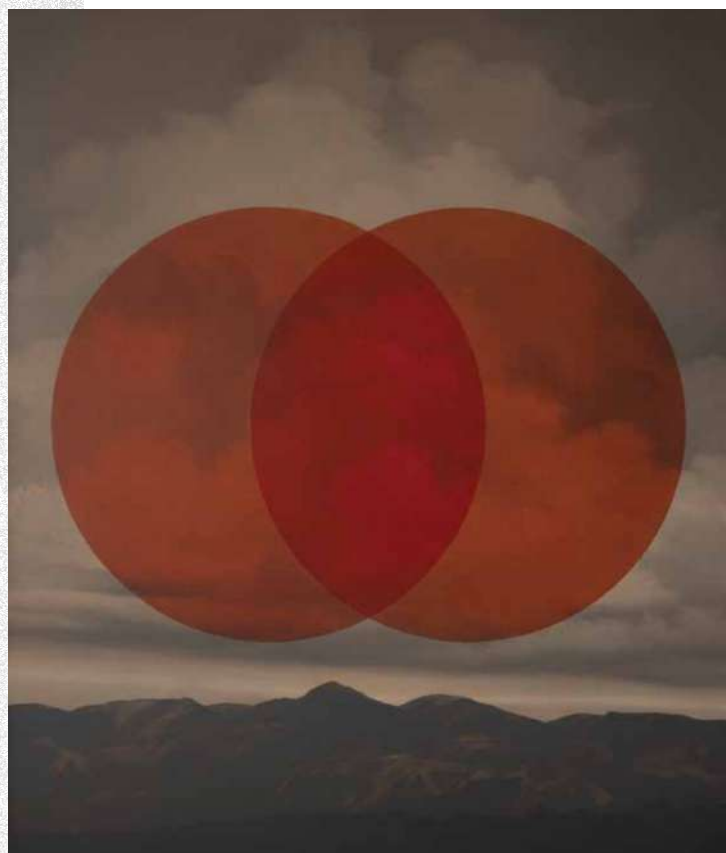
Łukasz Patelczyk, fot. z archiwum artysty

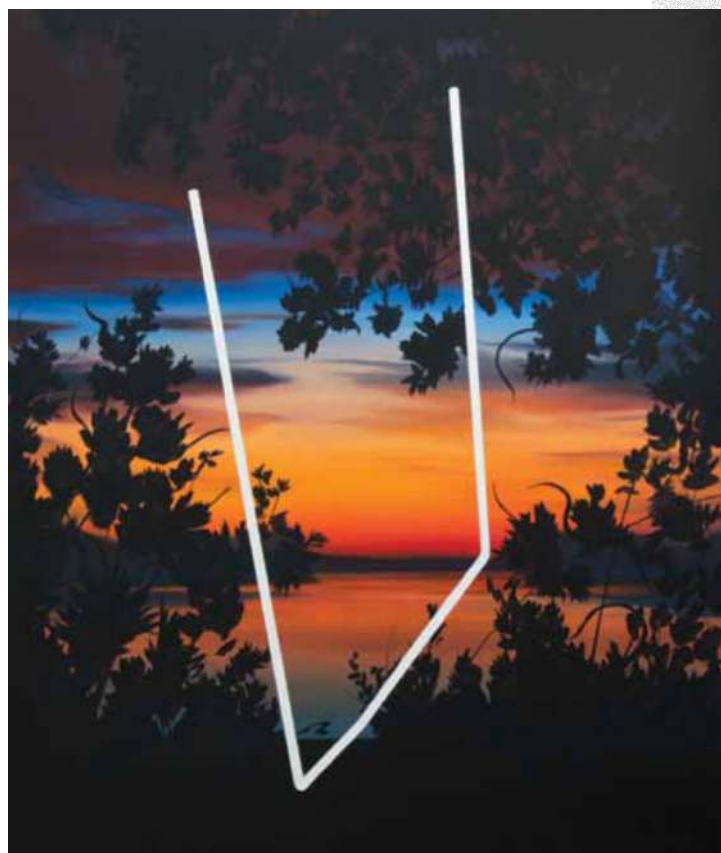
Plakat wystawy laureata Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego, Łukasz Patelczyk, Instagram

Łukasz Patelczyk, „1000 pix kolejny zachód słońca”, 2019, olej na płótnie, 120 x 100 cm

Łukasz Patelczyk, „Dwie przenikające się sfery”, 2024, olej na płótnie, 100 x 80 cm

Łukasz Patelczyk, „Kaszëbë II”, 2019, olej na płótnie, 120 x 100 cm

od lewej: Mariusz Hoffman-kurator merytoryczny wystawy, Łukasz Patelczyk-laureat nagrody, fot. Anna Głuchowska

MARIUSZ HOFFMAN O TWÓRCZOŚCI ŁUKASZA PATELCZYKA – „ROMANTYK” I MISTYK EPOKI DANYCH

Źródło: Portal Gdańsk Miasto Marzeń <https://gmm.net.pl/>

Synergia instytucji i idea trwania

Dzięki współpracy Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Gdańskiego z Narodowym Muzeum Morskim, w zabytkowych, przesiąkniętych historią murach Gdańska odbyła się gala XXIV edycji Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego – jednego z nielicznych w Polsce wyróżnień poświęconych wyłącznie malarstwu współczesnemu.

Ustanowiona w 2001 roku przez Okręg Gdański ZPAP, Nagroda od początku miała ambicję nie tylko honorować wybitnych twórców, lecz także wzmacniać obecność polskiej sztuki we współczesnym dialogu kulturowym.

Za tę harmonijną synergii dwóch instytucji kultury należą się słowa uznania jej architektom – efekt współpracy został przyjęty z uznaniem i przekroczył oczekiwania.

Od ponad dwóch dekad środowisko gdańskiego ZPAP z oddaniem realizuje ten projekt, często mimo ograniczonych środków,

kierując się przekonaniem, że jego znaczenie wykracza poza lokalny kontekst. Nagroda ta buduje kulturową tożsamość Gdańska – miasta refleksji i wolnej myśli artystycznej – a zarazem stanowi przestrzeń dla sztuki o głębokim wymiarze intelektualnym i estetycznym.

Malarstwo przekraczające granice

W centrum każdej edycji znajdują się twórcy, których malarstwo wykracza poza formalne i geograficzne ramy. Ich prace wchodzi w dialog z uniwersalnym językiem sztuki, przekształcając znane strategie w nowe formy i znaczenia. To obrazy skupienia, ciszy i kontemplacji – dzieła, które wymagają obecności, a nie tylko spojrzenia.

W gronie laureatów Nagrody im. Kazimierza Ostrowskiego znalazło się wielu wybitnych artystów. W tym roku dołącza do nich Łukasz Patelczyk – malarz, którego twórczość konsekwentnie wymyka się prostym definicjom.

Światło, forma, refleksja

Urodzony w 1986 roku w Wejherowie, absolwent Wydziału Malarstwa gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych, Łukasz Patelczyk od początku swojej drogi artystycznej rozwija własny, rozpoznawalny język malarski – subtelny, analityczny, a przy tym pełen emocji. Jego prace prezentowane były w Polsce i za granicą – m.in. w Warszawie, Salzburgu, Budapeszcie i Nowym Jorku, gdzie w prestiżowej Slag Gallery odbyła się indywidualna wystawa „Coexistence”, entuzjastycznie przyjęta przez krytyków i kolekcjonerów.

Patelczyk łączy romantyczną wrażliwość z konstruktywnym chłodem formy. Klasyczny pejzaż, pełen światła i melancholii, spotyka się w jego obrazach z geometrycznym porządkiem linii, punktów i okręgów. Te elementy nie zakłócają natury, lecz nadają jej nowy rytm i sens. Artysta prowadzi dialog między tym, co organiczne, a tym, co intelektualne; między emocją a strukturą: Artysta ów w swojej twórczości łączy klasyczną tradycję romantycznego pejzażu z precyzją abstrakcji geometrycznej. Jego obrazy nie są prostą reprezentacją natury – tworzą raczej przestrzeń refleksji i pytania: czy w epoce cyfrowej percepcji, danych i antropocenu możliwa jest jeszcze głęboka, osobista relacja odbiorcy z naturą?

„Najwięcej czasu zajmuje mi myślenie. Sam akt malowania trwa krócej niż kontemplacja” – przyznaje artysta. Jego proces twórczy przypomina medytację – skupioną, precyzyjną, ale pełną emocji. Inspiracje czerpie z literatury, muzyki i technologii, zwłaszcza z grafiki komputerowej i przestrzeni 3D, które traktuje jako współczesne narzędzia poznania.

Romantyk w epoce danych

W czasach, gdy sztuka coraz częściej flirtuje z technologią, a emocje ustępują logice algorytmów, Patelczyk tworzy malarstwo, które łączy duchowość z analityczną precyzją. Jego obrazy nie przedstawiają natury – raczej ją reinterpreterują, otwierając przestrzeń dla refleksji nad obecnością człowieka w świecie zdominowanym przez dane.

Jego twórczość wpisuje się w tradycję minimalistycznego namysłu nad formą, przywołując estetykę Roberta Rymana i Donalda Judda, a zarazem dotyka postkonceptualnej wrażliwości Josepha Kosutha. Linie, osie i prostokąty nie są jedynie kompozycją – stają się impulsami do myślenia, znakami ukrytej struktury rzeczywistości.

Patelczyk jawi się jako romantyk epoki danych – artysta, który logiką współczesnej wizualności próbuje dotknąć tego, co niewypowiedziane. Jego malarstwo pyta nie tylko jak widzimy, lecz po co widzimy. Czy w świecie zdominowanym przez algorytmy możliwe jest jeszcze autentyczne doświadczenie zachwyty? Czy wiedza wyklucza kontemplację, czy może właśnie ją pogłębia?

Jak powiedziałby Witkacy – „wistość tych rzeczy” istnieje nie w świecie tym, lecz w świecie sztuki, gdzie cisza ma większą wagę niż słowa.

Tekst: Mariusz Hoffman

Kurator merytoryczny wystawy Łukasza Patelczyka w Narodowym Muzeum Morskim, wiceprezes Związku Artystów Plastyków Okręg Gdański, grafik i plakacista, wykładowca Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Gdańsku. Kurator wystaw, autor tekstów krytycznych o sztuce oraz członek Gdańskiego Klubu Poetów.

Łukasz Patelczyk, „Kwiecień”, 2015, olej na płótnie, 100 x 80 cm, z archiwum artysty

Łukasz Patelczyk, „Kompozycja abstrakcyjna”, 2025, olej na płótnie, 140 x 110 cm

Łukasz Patelczyk, „Alizarin Crimson I”, 2021, olej na płótnie, 110 x 140 cm

Nagroda im. Jana Cybisa

Nagroda im. Jana Cybisa to najstarsze i najbardziej prestiżowe wyróżnienie w dziedzinie sztuk plastycznych w Polsce. Otrzymać ją może wyłącznie artysta żyjący, którego twórczość cechuje oryginalność i indywidualizm artystyczny. Nagroda ustanowiona została w 1973 r. przez Okręg Warszawski Związku Polskich Artystów Plastyków w celu uczczenia pamięci Jana Cybisa, którego twórczość artystyczna i działalność pedagogiczna wywarły duży wpływ na kształtowanie się polskiego środowiska artystycznego w powojennej Polsce. Jan Cybis był również głównym inicjatorem reaktywowania OW ZPAP po II Wojnie Światowej. Jan Cybis był postacią niezwykle ważną w sztuce polskiej po 1945 roku. W historii zaznaczył się jako nauczyciel i mentor kilku pokoleń polskich artystów, malarz i rysownik, pedagog i publicysta, czołowy reprezentant nurtu kolorystycznego w malarstwie lat 30-ych i sztuce powojennej.

W naturalny sposób, po śmierci Jana Cybisa OW ZPAP zaczął przyznawać nagrodę jego imienia. W początkowych latach pierwszymi laureatami byli jego uczniowie lub artyści, których twórczość była bliska koloryzmowi, tj. Tadeusz Dominik, Jacek Sempoliński, Jan Bardyszak czy Jan Dziędziora. Przełomowym momentem w historii nagrody było przyznanie jej Ryszardowi Winiarskiemu (1995), którego sztuka zawierała pierwiastki konceptualizmu i była wyraźnym otwarciem się na inne style.

Obecnie nazwiska laureatów Nagrody im. Jana Cybisa to panteon polskiej sztuki współczesnej, obrazujący przekrój najważniejszych tendencji i wpływów w polskim malarstwie w ostatnim 50-leciu. Są wśród nich: Jerzy Nowosielski, Stefan Gierowski, Jan Tarasin, Stanisław Fijałkowski, Erna Rosenstein, Leon Tarasiewicz, Teresa Pągowska, Jerzy Kałucki, Wojciech Fangor, Koji Kamoji, Magdalena Moskwa, Janusz Lewandowski, Andrzej Podkański. Nagroda od 1981 roku przyznawana była corocznie. W okresie stanu wojennego, na skutek ograniczenia i w końcu rozwiązania ZPAP, tryb przyznawania nagrody przeniesiono do Stowarzyszenia Historyków

Laureatem Nagrody im. Jana Cybisa za rok 2024 został Stanisław Baj.

Statuetka Nagrody im. Jana Cybisa - proj. Marek Brzozowski

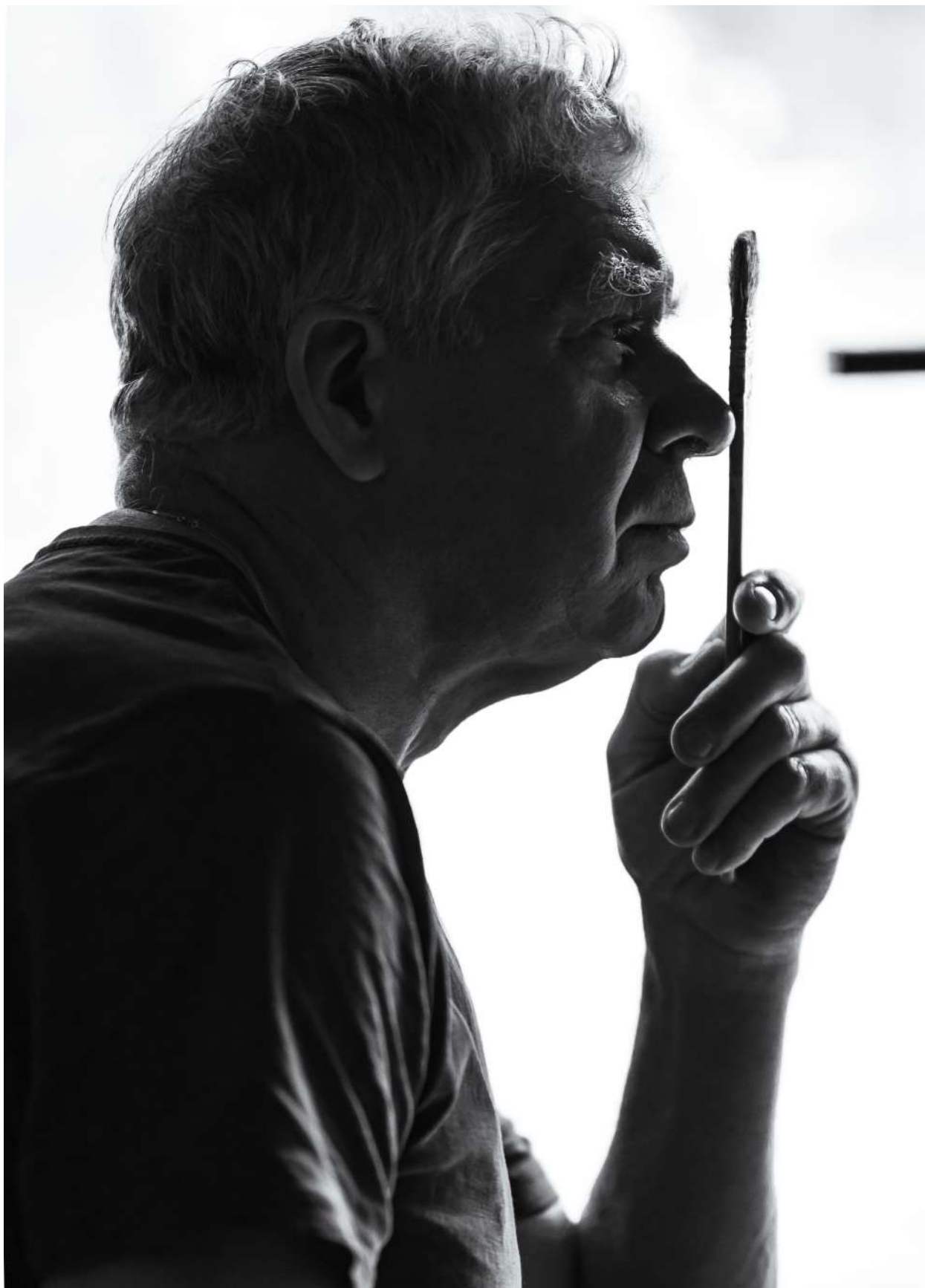
Sztuki. Zmienił się również jej charakter – stała się nagrodą honorową, a jej jury składało się wyłącznie z dotychczasowych laureatów. Formą wyróżnienia stała się wówczas wystawa w warszawskiej galerii SHS, komunikaty o nagrodzie publikował Tygodnik Powszechny. Od 1989 r. Okręg Warszawski ZPAP stał się ponownie prawowitym mocodawcą Nagrody im. Jana Cybisa.

O organizatorze

Związek Polskich Artystów Plastyków jest największym w Polsce stowarzyszeniem artystów plastyków, istniejącym od 1911 r. Będący jego częścią Okręg Warszawski zrzesza ponad 1500 artystów sztuk wizualnych. Siedziba OW ZPAP, przy ul. Mazowieckiej 11a w Warszawie, jest od wielu lat miejscem spotkań środowisk artystycznych i wydarzeń kulturalnych oraz edukacyjnych. Okręg Warszawski ZPAP jest fundatorem najstarszej w Polsce, asygnowanej od 1973 r. nagrody im. Jana Cybisa, przyznawanej artystom malarzom za całokształt twórczości.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

Stanisław Baj
Laureat Nagrody im. Jana Cybisa

Stanisław Baj, fot. Ewa Zielonka-Gawrylak CSK Lublin

Stanisław Baj

Stanisław Baj urodził się 2 czerwca 1953 roku na Podlasiu w Dołhobrodach, wsi położonej nad Bugiem, na granicy z Białorusią. Tutaj spędził dzieciństwo, chodził do szkoły podstawowej. Zawsze lubił rysować. Ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Zamościu, a później zdał na studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Początkowo myślał o rzetelnym fachu konserwatora sztuki, ale marzył o rzeźbie. Tak wspomina swoją drogę na egzamin wstępny: „w pociągu do Warszawy już przed Otwockiem wiedziałem, że to będzie jednak sztuka czysta”. I ostatecznie wybrał malarstwo. Trafił do profesorów: Michała Byliny i Jacka Sienickiego. Dyplom z wyróżnieniem obronił w pracowni prof. Ludwika Maciąga. Dodatkowo wykonał aneks z grafiki u prof. Haliny Chrostowskiej. W 1982 został asystentem prof. Maciąga - swego wieloletniego mentora i przyjaciela. Najwyższym dowodem zaufania mistrza do ucznia było to, że prof. Maciąg zaprosił Baja do sportretowania siebie na łożu śmierci. Obecnie Baj jako profesor zwyczajny, prowadzi pracownię dyplomującą na Wydziale Malarstwa. W latach 2006-2013 sprawował funkcję prorektora do spraw studenckich.

Życie i pracę artystyczną dzieli między Warszawę i Dołhobrody. W rodzinnym gospodarstwie stworzył nowoczesną pracownię z drewna i szkła, która na zewnątrz zachowuje formę dawnej stodoły. Baj z pasją portretował swoich najbliższych z rodzinnych Dołhobrodów, za ich życia, a niektórych nawet jeszcze – jak sam mówi – „po”. Towarzyszył swojej matce w ostatnich latach, godzinach życia. To uwiecznianie dotkliwej utraty zaprowadziło go nad rzekę, wodę - symbol przemijania; życia i śmierci. Znalazł takie miejsce, w którym zobaczył najwięcej: najdłuższy brzeg, najwięcej światła i najgłębszą toń. Od 25 lat prawie codziennie Baj staje na brzegu Bugu, w tym jednym, wybranym miejscu i maluje rzekę. Namalował już setki jej wizerunków: od niemal realistycznych, wielobarwnych pejzaży,

przez monochromatyczne, złowrogie, aż do kontemplacyjnych pozornych abstrakcji, gdzie tylko jedna, idealna pozioma kreska, wykonana „mokrym w mokrym”, jest ostatnim śladem konkretności. Jest mistrzowskim podpisem artysty. Potem, w pracowni, przy muzyce ulubionego Arvo Pärta weryfikuje efekty pracy w plenerze, podpisuje.

Twórczość

Jego dorobek artystyczny to ponad 100 wystaw indywidualnych i drugie tyle zbiorowych. W Polsce i za granicą. Chętnie przyjmuje zaproszenia nawet do małych galerii i ośrodków kultury. Mówi, że „tam spotyka myśli, które nigdy nie dojechały do Stolicy”.

Laureat nagród i odznaczeń. Jego obrazy ozdabiają okładki wszystkich powieści Wiesława Myśliwskiego - wybitnego pisarza, prywatnie przyjaciela Baja. Prawdziwa więź połączyła tego, który mówi: „Ufam językowi. Wszystko jest w języku. To język ustanawia świat.” z tym, który deklaruje: „Słowa, nawet ciekawe, celne, prawdziwe, są stratą dla mojego malarstwa i dla mnie; wydają się bezużyteczne. Staram się czerpać z milczenia.” Zapracowany, skupiony, zachłanny. Dokładnie planuje czas. Mówi: „Muszę wykorzystać każdą chwilę. Rozumiesz?”

Nagrody i odznaczenia:

2024 - Laureat Nagrody imienia Jana Cybisa za rok 2024

2023 - Złoty Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis

2021 - Nagroda w dziedzinie sztuk wizualnych ZAiKS

2020 - Nagroda im. Kazimierza Ostrowskiego za rok 2019, edycja 2020

2017 - Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze-Gloria Artis”

2016 - Honorowe Obywatelstwo Miasta Biała Podlaska

2013 - Medal Komisji Edukacji Narodowej

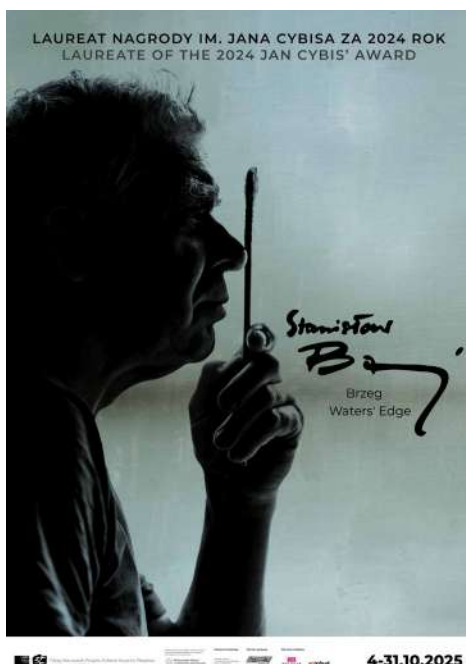
2010 - Honorowe Obywatelstwo Gminy Hanna

2000 - Medal „Benemerenti” - odznaczenie honorowe przyznane przez Jana Pawła II

Stanisław Baj - „Brzeg”

Wystawa Laureata Nagrody im. Jana Cybisa
za rok 2024

Galerie DAP1, DAP2, DAP3, 03-31.10.2025r.

Wystawa będąca uhonorowaniem Laureata odbyła się w październiku 2025 w Galerii DAP na Mazowieckiej 11a, w siedzibie Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków.

Na wystawie zaprezentowano zarówno najnowsze nieprezentowane jeszcze nigdzie prace z 2025 roku, jak i retrospektywny przegląd wcześniejszych prac oraz rysunków. *„Stanisław Baj jest malarzem, który zdążył uwiecznić to, co dzisiaj już nie istnieje”.*

Ludzie, których sportretował Baj w swoich rodzinnych Dołhobrodach już nie żyją. Umarła też jego najważniejsza modelka - matka Maria. Rzeka Bug, którą portretuje od 30 lat również odchodzi, zmienia się na jego oczach. Wojna w Ukrainie i tzw. kryzys migracyjny na granicy z Białorusią spowodowały, że ta graniczna rzeka została wpisana w plan budowy umocnień: najpierw została „cierniem ukoronowana”, a teraz całkiem do wojska wcielona.

Te dwie wielkie malarskie epepeje Baja: portretów ludzi nad jednej rzeki i portretów tej rzeki mają nie tylko wybitny walor artystyczny, ale również dokumentalny i symboliczny.

Wręczenie nagrody im. Jana Cybisa za 2024 rok, od lewej: Joanna Lohn, Bożenna Leszczyńska, Stanisław Baj, fot. Konrad Ciszkowski

Baj przenosi nas w czasy – jak je nazwał Wiesław Myśliwski - kresu kultury chłopskiej. Portretował ludzi, na których wtedy nikt nie chciał patrzeć; ludzi ze wsi, z „ziemi tak biednej, że siebie się wstydzi”, przedwojennych, mówiących gwarą, zgarbionych latami pochylania się. On przeniósł ich ponad tamten czas, który nimi gardził.

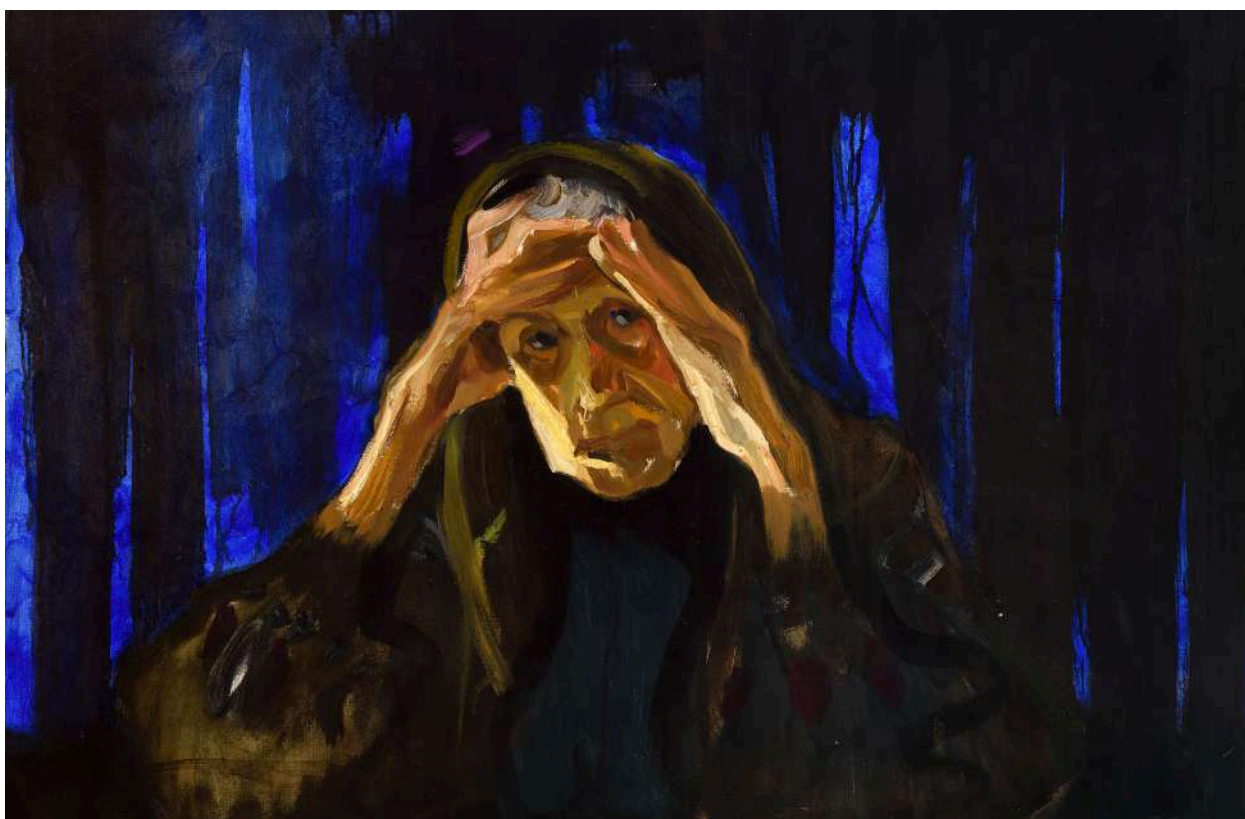
Rzeka Bug; gęsta od iltu, leniwa, dzika (w znaczeniu: nieuregulowana) wydawała się obiektem malarskim znacznie pewniejszym, długotrwałym, może nawet wiecznym w porównaniu do gasnących ludzi. Ale nie jest. Na szczęście Baj zdążył tą urodę, siłę i tajemnicę płynącej wody i odbitego w niej światła wielokrotnie utrwalić, namalować o każdej porze dnia, w nocy, o każdej porze roku.

Woda to – w antropologii idei - Fons et origo – źródło i pochodzenie, substancja pierwotna, źródło wszelkich możliwości. Baj malując swoich przodków i rzekę, wodę, z którą związali swój byt dotarł do swojego dosłownego i symbolicznego źródła.”

Anna Wachta, kurator wystawy

Zdjęcia z wystawy „Brzeg” fot. Konrad Ciszkowski

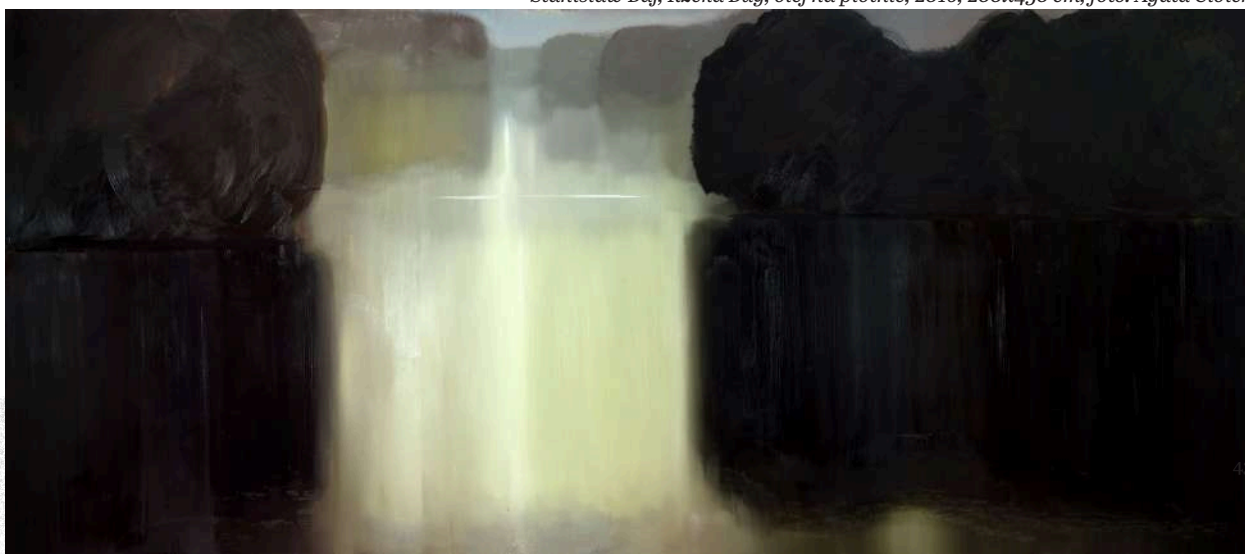
Stanisław Baj, *Matka*, olej na płótnie, 1994, 89 x 116 cm, foto Agata Ciołek

„Stanisław Baj od zawsze fascynował mnie swoją niezmienną wiernością jednemu motywowi – rzece Bug. Uczynił z niej nie tyle temat, ile życiowy los. Jego obrazy układają się w jeden wielki polptyk, monumentalną opowieść o wodzie, świetle i przemijaniu. To rzadkość w sztuce – artyści zazwyczaj zmieniają swoje wizje, modyfikują narracje, poszukują nowych światów. Baj natomiast pozostał wierny jednemu pejzażowi, a zarazem odkrywa w nim wciąż nowe przestrzenie sensu i piękna. Nawet portrety jego matki i mieszkańców rodzinnej wsi nad Bugiem wydają się aneksem do opowieści o rzece. Portrety wody i portrety twarzy splatają się w jedną narrację.

To tak, jakby artysta, portretując ludzi, nadal portretował rzekę – tę, która żyje w nich, a oni w niej. Każde jego płótno jest osobne, samodzielne, a jednak zarazem wpisane w większą całość niczym zwrotka długiej pieśni lub kolejny odcinek niekończącego się serialu. W tej konsekwencji pobrzmiewa absolutna miłość do rzeki – uczucie, które przekracza granice tematu i staje się rodzajem duchowego wyznania. Talent, kunszt i wyobraźnia Stanisława Baja pozwoliły mu uczynić z jednego pejzażu niekończącą się historię.”

Bożenna Leszczyńska – Prezes Zarządu OW
ZPAP, Przewodnicząca Kapituły Nagrody
imienia Jana Cybisa, Kuratorka wystawy

Stanisław Baj, *Rzeka Bug*, olej na płótnie, 2016, 200x450 cm, foto Agata Ciołek

Nagroda im. Witolda Wojtkiewicza

Pomysł powołania Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza zrodził się na początku lat 90. XX wieku. Jej organizatorem i realizatorem stał się Zarząd Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Krakowskiego, przy wsparciu finansowym Gminy Miejskiej Kraków. Za podstawowe założenie Nagrody uznano dostrzeżenie wybitnych zjawisk artystycznych jakie mają miejsce w Krakowie, podkreślenie szczególnie wartościowych postaw twórczych, uhonorowanie artysty za jego pracę, trud intelektualny, wrażliwość, oryginalność, samodzielną i wolną od zapożyczeń stylizację oraz szeroko pojętą otwartość w kreowaniu wizerunku uprawianej sztuki. Niezmiennym zaś celem organizatora Nagrody była i nadal jest promocja Laureata oraz popularyzacja jego twórczości poprzez zwrócenie uwagi odbiorców i krytyki na wyjątkowość twórczej postawy, będącej ważnym głosem w przestrzeni współczesnego pola sztuki.

Nagroda przyznawana jest żyjącemu, polskiemu artyście za najlepszą wystawę malarstwa, grafiki lub rysunku jaka odbyła się w Krakowie w ciągu minionego roku. Każdorazowy wybór Laureata to zadanie bardzo trudne, gdyż nasze miasto w szczególności sposób obfituje w wielość ciekawych wydarzeń artystycznych organizowanych przez muzea, instytucje kultury i prywatne galerie sztuki.

Dlatego też, otrzymanie Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza jest zaszczytem dla każdego artysty – stanowi wyraz uznania dla jego osiągnięć i kierunku poszukiwań. Pomimo, że dotyczy jednej, konkretnej wystawy, jest swoistym hołdem dla wieloletniej pracy, którą podsumowuje każdy kolejny, autorski pokaz. Nagroda jest tym cenniejsza, że przyznawana przez profesjonalistów, których wiedza i wymagania są wyjątkowo duże, a poprzeczka oczekiwań wobec twórców do niej nominowanych podniesiona szczególnie wysoko.

Po raz pierwszy Nagroda została wręczona w 1997 roku prof. Janinie Kraupe. W kolejnych latach pojawiła się plejada wybitnych artystów, znanych i docenianych nie tylko w Polsce ale i na świecie, a osiągnięcia wielu z nich zapisały się trwale na kartach polskiej historii sztuki. Byli to: prof. Zbysław Maciejewski, Eugeniusz Mucha, prof. Jerzy Nowosielski, Jacek Sroka,

Witold Wojtkiewicz

Medal nagrody Wojtkiewicza, Projekt graficzny Marek Kordyaczny

prof. Jan Pamuła, prof. Stefan Gierowski, Alina Kalczyńska, Izaak Celnikier, prof. Stanisław Rodziński, Leszek Dutka, Anna Sobol-Wejman, prof. Ryszard Otręba, prof. Stanisław Wejman, Tamara Berdowska, prof. Janusz Tarabuła, prof. Tadeusz Gustaw Wiktor, prof. Stanisław Tabisz, Sławomir Lewczuk, prof. Henryk Ożóg, dr hab. Jarosław Kawiorski prof. ASP, prof. Paweł Taranczewski, prof. ASP Bogumił Książek. Cieszy nas bardzo, że do tego szacownego grona dołączyła dr Marta Antoniak.

Nagroda w ciągu lat zyskiwała coraz większą renomę, stając się z czasem wyróżnieniem ważnym, oczekiwanym i nobilitującym. Istnieje nadal dzięki determinacji, zaangażowaniu i zrozumieniu jej szczególnej roli poprzez kolejne Zarządy ZPAP Okręgu Krakowskiego, dzięki czemu udało się ją wpisać na stałe w krajobraz polskiej sztuki. Trudno uwierzyć, że w prawie milionowym mieście akademickim, gdzie mieszka i tworzy kilka tysięcy twórców, w którym znajduje się ponad 200-letnia Akademia Sztuk Pięknych i ponad 100-letni Okręg Krakowski Związku Polskich Artystów Plastyków, zrzeszający obecnie ok. 900 członków, Nagroda im. Witolda Wojtkiewicza wciąż jest jedynym wyróżnieniem dedykowanym profesjonalnym artystom sztuk pięknych. (...)

Joanna Warchoł
Prezes ZPAP OK

Marta Antoniak
Laureatka Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza

Marta Antoniak. Fot. Anton Lohinov Sawicki

W dniu 30 lipca 2025 roku, w Domu Plastyków – siedzibie Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Krakowskiego odbyły się obrady Jury Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza 2025.

Nagroda przyznawana jest za wystawę malarstwa, rysunku lub grafiki polskiego artysty, która odbyła się w Krakowie i okazała się wybitnym zjawiskiem artystycznym, charakteryzującym się szczególnie wartościową postawą twórczą, oryginalnością oraz wolną od zapożyczeń otwartością w kreowaniu wizerunku uprawianej sztuki.

Decyzją Jury, zwyciężczynią 24. edycji Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza 2025 została artystka Marta Antoniak, której wystawę pt. „Cząstki elementarne” zorganizowano w Galerii Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki w dniach 20 stycznia – 18 kwietnia br. Kuratorką wystawy była Małgorzata Jędrzejczyk. Wręczenie Nagrody odbyło się 19 listopada br. w Galerii Pryzmat ZPP OK podczas wernisażu nowej wystawy Laureatki zat. „Ektoplazma”. Kuratorką Nagrody była Joanna Warchoł.

Jury Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza 2025:

- dr hab. Marta Bożyk prof. ASP – artystka graficzka
- Jolanta Drużyńska – dziennikarka związana z krakowską rozgłośnią Polskiego Radia
- dr hab. Bogumił Książek prof. ASP – artysta sztuk wizualnych, laureat Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza 2024
- dr Arkadiusz Półtorak – kulturoznawca, kurator, krytyk sztuki, Prezes Sekcji Polskiej AICA
- Joanna Warchoł – Prezes ZPAP Okręgu Krakowskiego, artystka sztuk wizualnych

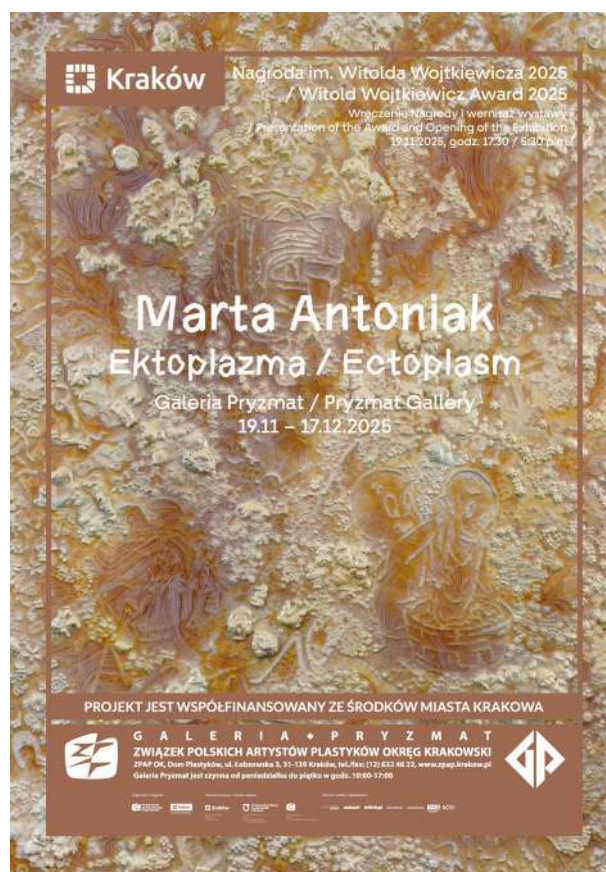
Do tegorocznej, edycji Nagrody, nominowanych zostało 17 wystaw, prezentowanych w krakowskich galeriach w okresie od 2 maja 2024 do 30 maja 2025 roku:

1. Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki, Olga Pawłowska, „30 uderzeń na minutę”, 25.09.2024 – 05.01. 2025, kurator Robert Domżański
2. Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki, Marta Antoniak, „Cząstki elementarne”, 20.01 – 18.04.2025, kuratorka Małgorzata Jędrzejczyk
3. Biała Galeria CENTRUM NCK – Grzegorz Bednarski, „Między skrajnościami”, prace z kolekcji Krzysztofa Musiała, 13.03 – 16.04 2025
4. Szara i Czarna Galeria CENTRUM NCK – Leszek Misiak, „Powroty”, wystawa malarstwa z lat 2020-2024, 24.04 – 17.05.2025, kuratorka Joanna Gościej-Lewińska
5. Jan Fejkiej Gallery, Iwona Ornatowska-Semkowicz, „Niekwiaty”, 18.10 – 04.11.2025
6. Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie, Zbigniew Bajek, „Jurkowie – Kafka – Bajek. Spotkanie na krawędzi”, 30.09 – 27.10.2024
7. Pałac Sztuki PSP w Krakowie, Zbigniew Bajek, „Blizny i zadrapania”, 14.11 – 08.12.2024
8. Centrum Wystawowo-Konferencyjne przy Kopcu Kościuszki, Beata Zuba, „Przenikanie Góry 330”, 11.08 – 30.11.2024
9. Zamek na Wawelu, Łukasz Stokłosa, „Elegie”, 29.03 – 29.06. 2025, kuratorka Agnieszka Jankowska-Marzec
10. Galeria Ukryta, Marcin Dymek, „Sok jabłkowy i robaki Edenu”, 27.04 – 18.05.2025
11. Galeria ASP, Tomasz Baran, „Nocą marzę o kolorach”, 23.02.2024-12.05.2024, kurator Filip Rybkowski,
12. Galeria Szaber, Julia Woronowicz, „Kosmogonia wątpliwa”, 08.06.2024-12.08.2024, kurator Jakub Kosecki
13. Fundacja Galerii Piana, Przemek Czepurko, „Rekin zęby ma na wierzchu”, 30.01 – 20.03.2025, kuratorzy Katarzyna Ożgo, Michał Zawada
14. Galeria Pryzmat, Kacper Bożek, „Error”, 04 – 17.10.2024
15. Galeria Pryzmat, Grzegorz Wnęk, „Komety, liście, czołgi, samoloty...”, 24.10 – 10.03.2025, kuratorka Maria Luiza Pyrlik
16. Międzynarodowe Centrum Kultury w Krakowie, Krzysztof Kiwerski, „Kensington Ave Nomad”, 25.03 – 12.04.2025
17. MOCAR, Andrzej Żygadło, „Pełnia/Full Circle”, 25.04 – 07.09.2025, kuratorka Mirosława Bałazy

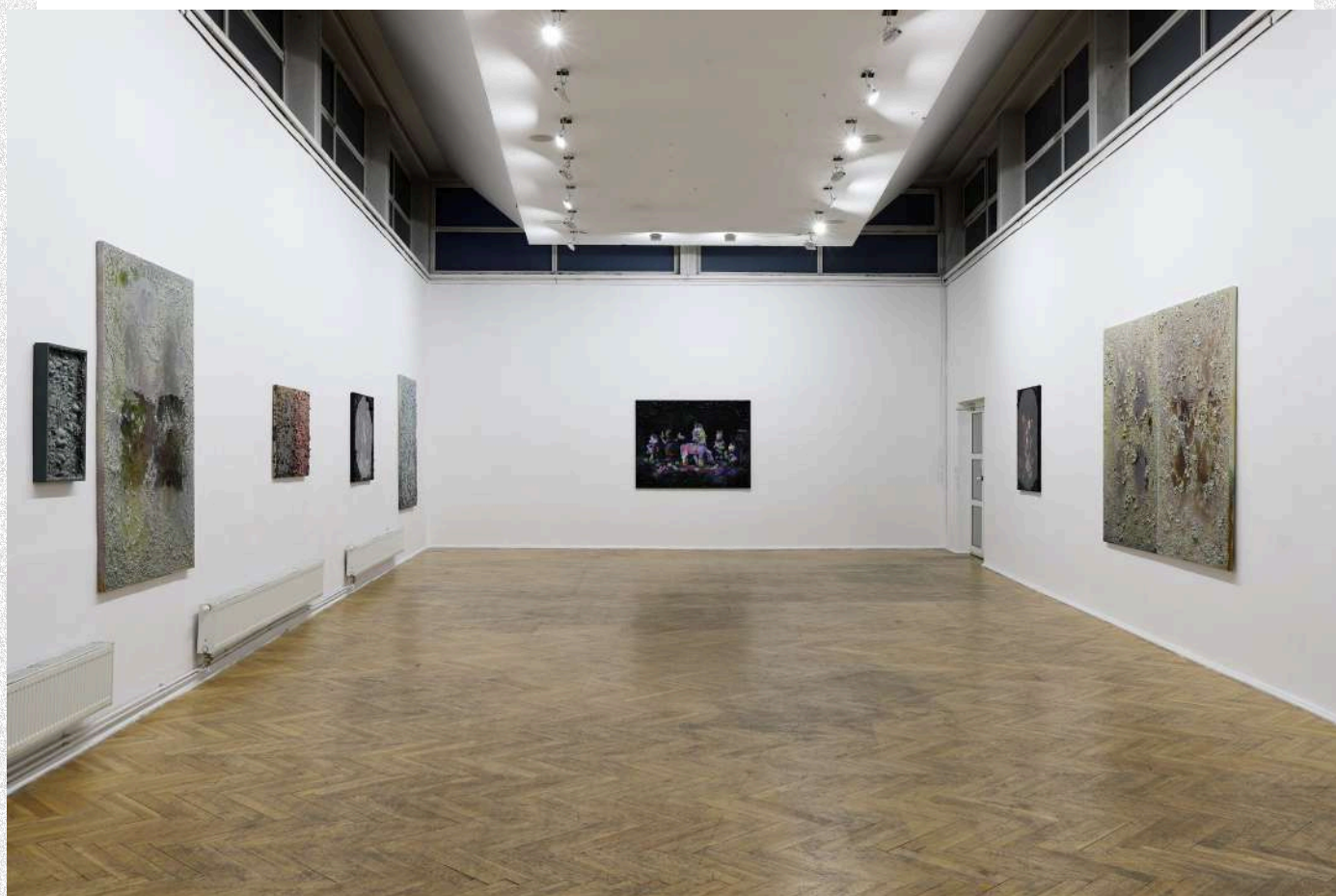
Marta Antoniak

Marta Antoniak (ur. 1986) – zajmuje się malarstwem, tworzy obiekty i instalacje przestrzenne. Absolwentka Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie oraz studiów doktoranckich na macierzystej uczelni (2017). Obecnie na stanowisku adiunkta na Wydziale Malarstwa.

Realizowała programy rezydencjalne w Jeune Création Européenne w Amarante w Portugalii (2010) oraz w Garage Gallery Kralin w Pradze w Czechach (2018). Jej realizacje znajdują się m.in. w kolekcji Bunkra Sztuki, Kancelarii Sejmu RP, Muzeum Narodowego w Gdańsku, Galerii Bielskiej BWA, mBanku i Fundacji Nowa Przestrzeń Sztuki.

Projekt graficzny Marta Antoniak, Michał Jandura

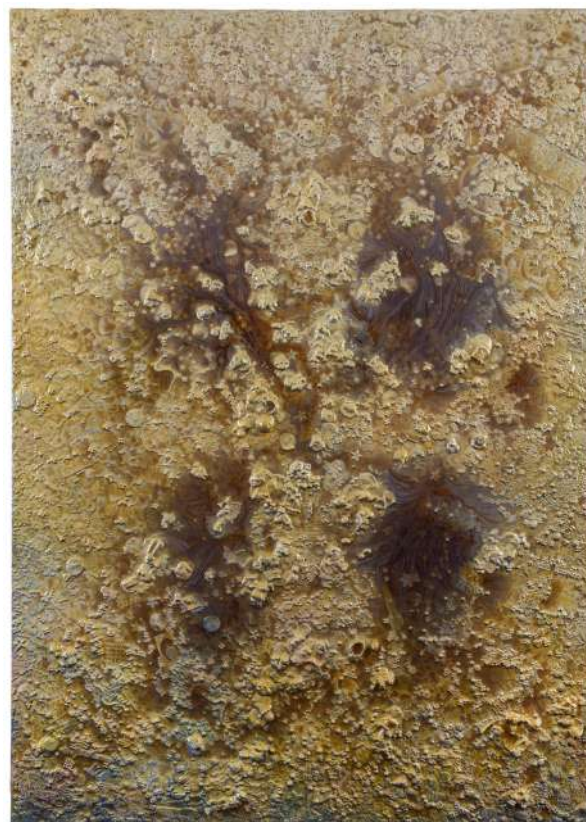
Cold Rabbit, z cyklu Crystal, technika własna, drewno, 60 x 40 x 5,5 cm, 2024. Fot. Mateusz Szczypiński

Friendly Ghost, z cyklu Stalker, technika własna na płótnie, 180 x 130 cm, 2022. Fot. Archiwum artystki

Halloween, z cyklu Stalker, technika własna na płótnie, 170 x 130 cm, 2023

Night Butterfly, z cyklu Stalker, technika własna na płótnie, 180 x 130 cm, 2022. Fot. Archiwum artystki

Winter 1993, z cyklu Secrets, olej, akryl na płótnie, 110 x 90 cm, 2024. Fot. Mateusz Szczypiński

The Keychains Spell, z cyklu Secrets, olej, akryl na płótnie, 110 x 90 cm, 2025. Fot. Mateusz Szczypiński

Marta Antoniak - Ektoplazma

W parapsychologii ektoplazma to materia wydobywająca się z ciała medium podczas seansów spirytystycznych. Może przybierać formę galaretowatej substancji, kleistej mazi lub bioenergii. To skroplona esencja ducha, która szuka drogi do wydobywania się przez oczy, nos, usta, uszy czy nawet z dolnych partii ciała przywołującej go osoby.

Tkanka malarska obrazów na wystawie przypomina zakrzepłą ektoplazmę. Zawierając w sobie powidoki materii staje się dowodem na „pozagrobowe” trwanie przedmiotów. Zestawione ze sobą dwa cykle prac Stalker i Secrets to zmaterializowane ślady po seansach wywoływania z zakamarków pamięci form i kształtów, które, przenikając ze świata popkultury lat 90., zakotwiczyły się w prywatnych wrażeniach i wspomnieniach.

Przedmioty odcisnięte na obrazach pełnią funkcję „magazynów” nie tylko pamięci kulturowej, lecz także osobistych skojarzeń czy przeczuć. Poprzez ich formy do głosu dochodzą niepokoje czasu transformacji która, będąc okresem przełomu, powodowała silne tarcia między dwoma skrajnymi systemami politycznymi i światopoglądowymi. Miało to swoje odzwierciedlenie w osobistych historiach i atmosferze tamtych lat. Drobne dziecięce figurki i zabawki działały niczym swoisty barometr toczących się zmian. Często będące jedynie imitacjami zachodnich wzorów obnażały ówczesne aspiracje Europy Wschodniej. W niedoskonałości wykonania odbijał się stan ducha. W rysach i pięknościach gumowych ciał manifestowały się społeczne i prywatne traumy.

Wywoływanie duchów nigdy nie jest tak naprawdę o nich samych. Odcedzanie z warstw ektoplazmy podstawowych elementów – starych form czy kształtów – jest procesem identyfikacji i urealniania przeszłości.

Unicorns Birthday, z cyklu Secrets, olej, akryl na płótnie, 130 x 170 cm. Fot. Mateusz Szczypiński

Nagroda ZG ZPAP**Quadro Art 2025**

Zarząd Główny ZPAP przyznał kolejny raz nagrodę na IX Międzynarodowym Biennale Obrazu „Quadro Art 2025” - projekcie konsekwentnie realizowanym przez Okręg Łódzki ZPAP. Laureatką została Joanna Rudek-Wasiak za pracę „Sen Jonasza VIII”

Artystka sama o sobie:

“Fascynuje mnie relatywizm kolorów oraz różnorodność plam barwnych pojawiających się na styku surowej przestrzeni. W moich pracach pozostaję pod wpływem twórczości artystów związanych z nurtem Nowej Figuracji oraz Nowego Ekspresjonizmu.

Wprowadzane niekiedy kontury ludzkiej sylwetki odwołują się do mitycznych, biblijnych i jungowskich archetypów.

Inspiruje mnie również struktura barwna piaskowca, marmuru i ziemi, którą próbuję przenieść na płótno.“

Joanna Rudek - Wasiak

Urodziłam się w 1988 roku w Rzeszowie. W 2014. roku obroniłam magisterium z Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni prof. A. Bednarczyka. Aneks do dyplomu zrealizowałam w Pracowni Tkaniny Artystycznej u prof. L. Kulki.

Studiowałam również Historię Sztuki oraz Malarstwo Monumentalne na Uniwersytecie Jana Pawła II w Krakowie. Od 2021 jestem członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Moje obrazy znajdują się w kolekcjach prywatnych w kraju oraz poza jego granicami.

Byłam uczestnikiem wielu wystaw oraz plenerów malarskich.

2025

„XIII Międzynarodowe Biennale Miniatury”, wystawa pokonkursowa, Galeria Sztuki Pałacu Kultury Zagłębia, Dąbrowa Górnicza
IX Międzynarodowego Biennale Obrazu „Quadro Art” II miejsce oraz Nagroda Prezesa ZPAP Urszuli Święcickiej, Filharmonia Łódzka

„Sceny niedokończone” („Scenes inachevees”) autorska wystawa w ramach projektu „Sztuka w Witrynie”, Pałac Hatzfeldów, Wrocław

„XIII Międzynarodowe Biennale Miniatury”, wystawa pokonkursowa, BWA Tarnów
Autorska wystawa „Cykle”, Galeria 33, Ostrów Wielkopolski

„Forpoczta”, zbiorowa wystawa członków ZPAP, Pałac Hatzfeldów, Wrocław

„XIII Międzynarodowe Biennale Miniatury”, wystawa pokonkursowa, NCK, Kraków

„Targowisko Sztuki”, targi sztuki w Centrum Praskie Koneser, Warszawa

„XIII Międzynarodowe Biennale Miniatury”, wystawa pokonkursowa, Galeria Test, Warszawa

„IV Salon Wiosenny”, Galeria Operis Artis, Antonin

2024

„XIII Międzynarodowe Biennale Miniatury”, wystawa pokonkursowa, Muzeum Stanisława Staszica, Piła

Triennale Malarstwa „Animalis”, wystawa pokonkursowa, BWA Jatki, Nowy Targ

Nagroda Prezydenta, II miejsce, ilustracja okładki tomiku poezji Czesława Miłosza „Ocalenie”, Plac Wolnej Ukrainy, Gdynia

Nagroda Senator Ewy Mateckiej, „III Salon

Joanna Rudek - Wasiak

Laureatka Nagrody Zarządu Głównego ZPAP

Wiosenny”, Galeria Operis Artis, Antonin
 „XIII Międzynarodowe Biennale Miniatur”,
 wystawa konkursowa, Ośrodek Promocji
 Kultury Gaude Mater, Częstochowa
 „IX Aukcja Charytatywna”, Fundacja Dom
 Autystów, Centrum Kultury Zamek w
 Poznaniu
 „Art Show”, targi sztuki, Kamienica Karskich,
 Warszawa

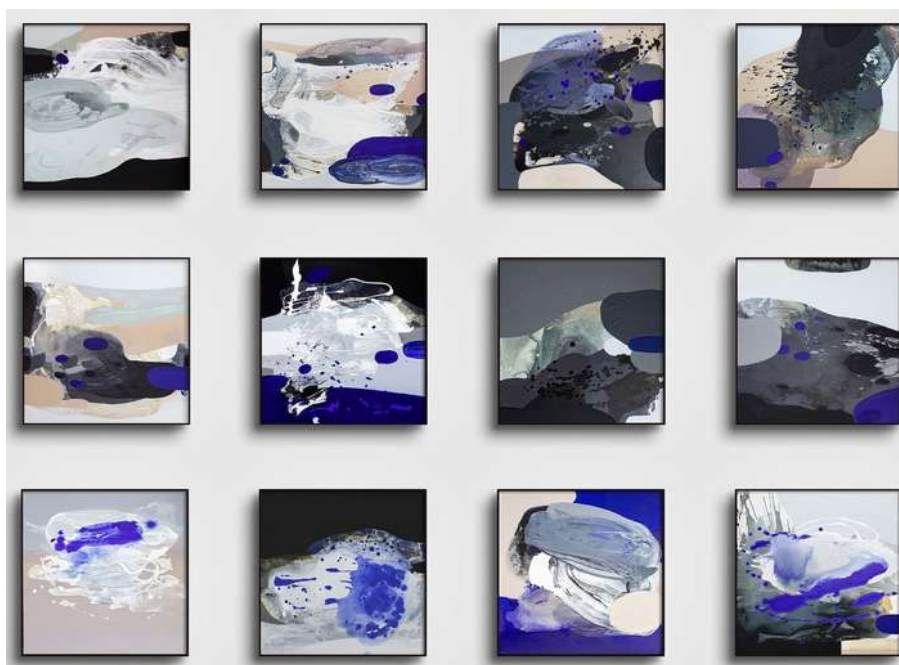
2021

Wystawa online za pośrednictwem „JaamZIN
 Creative Magazine”

“Znaki pogranicza” międzynarodowy plener
 malarski z wystawą poplenerową

2019

„Projekcje” autorska wystawa w Teatr
 Barakah, Kraków

Joanna Rudek-Wasiak Cykl „Szceny niedokończone”

2023

„Łódź 600” Projekt międzynarodowy,
 Stowarzyszenie Art & Design Society,
 Muzeum Fabryki, Łódź

Triennale Malarstwa” Animalis”, Miejska
 Galeria Sztuki MM w Chorzowie

„KOLAŻ – ASAMBLAŻ”, wystawa zbiorowa,
 BWA Olkusz

„Kobieca Strona Sztuki”, wystawa zbiorowa,
 Defabryka, Warszawa

2022

Wystawa „Nowi Członkowie” w Galerii
 Pryzmat w Krakowie

Wystawa online oraz II nagroda w konkursie
 „Abstract with Red” CB Gallery, Arizona, USA

Wystawa zbiorowa „Jestem Joanna” w Galerii
 Kotłownia w Krakowie

„Festiwal Sztuki”, Galeria Kwadrat,
 Międzynarodowe Targi Poznańskie

2015

„Wielki sen” autorska wystawa w Teatr
 Barakah, Kraków

„Open Call. Mały format”, wystawa zbiorowa,
 Teatr Barakah, Kraków

2014

“Sztuka na Sprzedaż” Fundacja New Era Art
 Jana Potockiego, Pałac pod Baranami, Kraków

“Siła Koloru” autorska wystawa w Galerii
 Rękawka w Krakowie

2013

“SpoTkanie w bibliotece” wystawa zbiorowa
 studentów L. Kulki, WBP Kraków

2012

“Znaki Pogranicza” międzynarodowy plener
 malarski, Hadle Szklarskie

“Znaki Pogranicza” wystawa poplenerowa,
 Galeria LP, Rzeszów

Nagroda specjalna Zarządu Głównego ZPAP

Joanna Rudek- Wasiak, „Sen Jonasza VIII”, tech. wł/pt, 100×100 cm, 2025.

Joanna Rudek-Wasiak, *Eden*, 100 x 80 cm, tech. własna, płótno, 2024

Joanna Rudek-Wasiak, *Gigantomachia III*, 80 x 100 cm, olej, akryl na płótnie, sygn. na odwrocie, 2024

Okręg Bielsko - Bialski

SPLECIONE ŚWIATY

80 LAT ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW W BIELSKU-BIAŁEJ

Wystawy pod patronatem
Prezydenta Miasta Bielska-Białej Jarostawa Klimaszewskiego
Prezes Zarządu Głównego ZPAP UII Święckiej

12 czerwca-28 września 2025
Muzeum Historyczne w Bielsku-Białej
- Zamek Książki Sulkowskich
ul. Wzgórze 16

29 sierpnia-30 września 2025
Galeria Bielska BWA
ul. 3 Maja 11

29 sierpnia-30 września 2025
Galeria PPP
ul. Rynek 27

10-30 października 2025
Uniwersytet Bielsko-Bialski
ul. Willowa 2

Projekt: Piotr Wiśła

Autor logo „Splecione Światy” - Piotr Wiśła

„Splecione światy”. 80 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej

Fragment tekstu z katalogu jubileuszowego
Teresa Dudek Bujarek

Splecione światy

80 lat ZPAP w Bielsku-Białej

Byliśmy, jesteście, będziemy...

[...] mamy rok 2025, i kolejny jubileusz – 80-lecie obecności Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej. Artystki i artyści ponownie zaprosili do współpracy sprawdzone we wcześniejszych jubileuszach instytucje kultury. Poprosili o wsparcie finansowe i patronat Prezydenta Miasta Bielska-Białej, zamarzył im się również mecenat Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2024 roku Bielsko-Biała ubiegało się o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury w 2029 roku (europejska komisja zdecydowała, że będzie to Lublin, a MKiDN nadało Bielsku-Białej miano pierwszej Polskiej Stolicy Kultury 2026). Myślą przewodnią tego wydarzenia miało być hasło „Bielsko-Biała – miasto splotów”. W tym duchu przygotowywane były różnego rodzaju propozycje z zakresu działań artystycznych i kulturalnych. W ten kontekst wpisało się również ZPAP Okręg Bielsko-Biała, nadając swojej jubileuszowej wystawie w 2025 roku tytuł „Splecione światy. 80 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej”. Logo całego przedsięwzięcia, w ramach wewnątrzwiązkowego konkursu, ostatecznie opracował Piotr Wiśła.

Wspomnienie Artystek i Artystów
zmarłych w ostatnich 5 latach

PA
MIĘ
TA
MY

25 SIERPIENIA - 26 WRZEŚNIA 2025

Kazimierz Baścik
Kornelia Bogusławska
Kazimierz Cholewa
Józef Ćwiertnia
Wojciech Gołda
Barbara Gruca-Lęgowska
Czesław Hajok
Małgorzata Kudła
Aleksandra Magnuszewska-Oczko
Jolanta Michniowska
Tadeusz Moskała
Janina Wiciejewska-Pochopień
Czesław Wieczorek

WYSTAWA DOSTĘPNA W GALERII PPP
BIELSKO-BIAŁA RYNEK 27
OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU W GODZINACH 12-16
I NA TELEFON 602 323 945

REPORTAŻ Z WYSTAWY NA STRONACH
WWW.ZPAPBIELSKO.PL
WWW.MSBIELSKO-BIALA.PL
WWW.FELIAKULTURA.INFO
NA FACEBOOKU ZPAP OKRĘG BIELSKO-BIAŁA

WERNISZAŻ 25 SIERPIENIA O GODZINIE 18.00

Statuetka Nagrody Artystycznej Prezydenta Miasta Bielska-Białej
IKAR zaprojektowana przez Bronisława Krzysztofa

Okręg Bielsko - Bialski

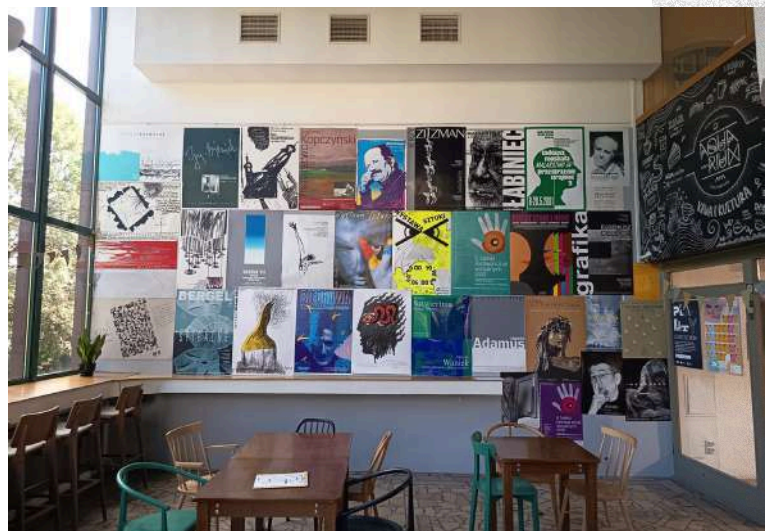
Schemat działania wypracowany przy okazji dwóch wcześniejszych obchodów rocznicowych okazał się nad wyraz skuteczny. W Galerii Bielskiej BWA ponad 80 plastyczek i plastyków oraz twórczyń i twórców sztuk wizualnych pokażą swoje aktualne dokonania artystyczne w terminie 29 sierpnia – 3 października 2025 r. Będzie to spotkanie różnych stylistyk, form, technik i podejmowanych motywów. Wernisaż wystawy wpisany został jako jeden z ważniejszych punktów programu tegorocznych obchodów Dni Bielska-Białej. W związkowej Galerii PPP przez cały rok odbywają się indywidualne ekspozycje dedykowane jubileuszowi 80-lecia, a we wrześniu przypomni ona o 12 Koleżankach i Kolegach zmarłych w ostatnim pięcioleciu.

Natomiast w Muzeum Historycznym w Bielsku-Białej znów jest historycznie. Od końcówki lata 2024 do połowy 2026 roku realizowany jest projekt wystawienniczo-informacyjny zatytułowany „Pleciemy z/o naszych. 80 lat ZPAP w Bielsku-Białej”, w ramach którego przypominani są nestorzy związkowej działalności artystycznej, aktywni w naszym środowisku plastycznym w przeszłości i niejednokrotnie już zapomniani. Prezentowane są ich mniej znane realizacje twórcze oraz rzadko stosowane w mediach artystycznych wypowiedzi. Projekt dotyczący kilku osób składa się z różnych elementów. Są to obszernie artykuły (pióra Teresy Dudek Bujarek i Kingi Kawczak) okraszone bogatym materiałem ilustracyjnym (archiwalne fotografie i zdjęcia prac) publikowane w formie plików PDF (wg projektu Alicji Migdał-Drost) na stronie internetowej Muzeum www.muzeum.bielsko.pl w zakładce „Pleciemy z/o naszych”. Kolejnym elementem są krótkie eseje przygotowywane na łamy drukowanych w formie papierowej, bezpłatnych „Muzealnych Wiadomości”. Ostatnią składową projektu są mikrowystawy przygotowane ze zbiorów własnych Muzeum, prezentowane w przestrzeni ekspozycyjnej Galerii Sztuki Współczesnej Bielsko-Bialskiego Regionu w salach pierwszego piętra zamku ks. Sułkowskich.

„Splecione światy” - 80 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej

Fragment wystawy w Galerii Bielskiej BWA

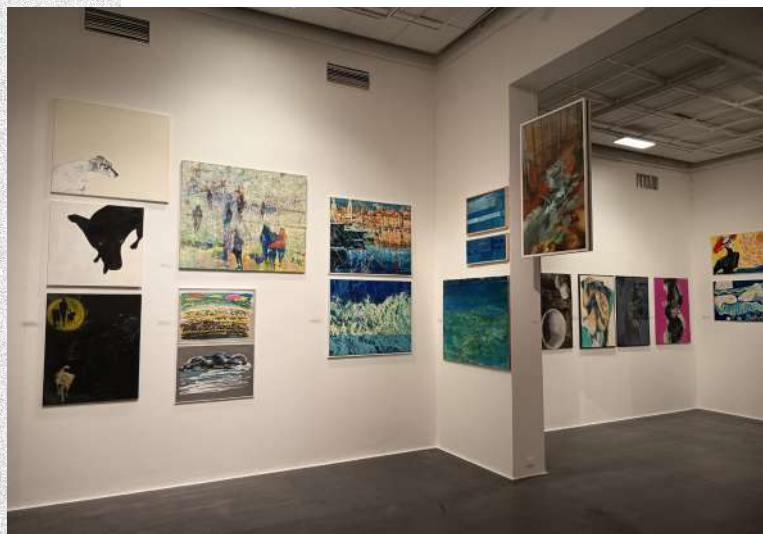
Fragment wystawy w Galerii Bielskiej BWA

Fragment wystawy w Galerii Bielskiej BWA

Okręg Bielsko - Bialski

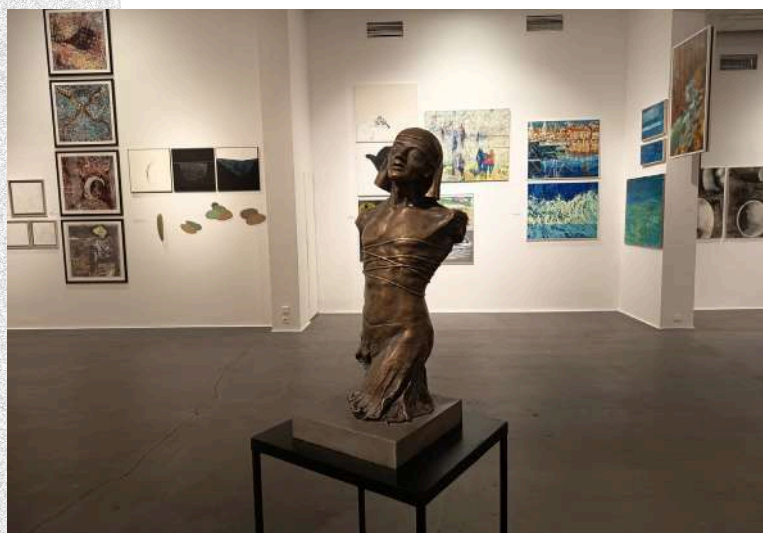
„Splecione świąty” - 80 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej

Fragment wystawy w Galerii Bielskiej BWA

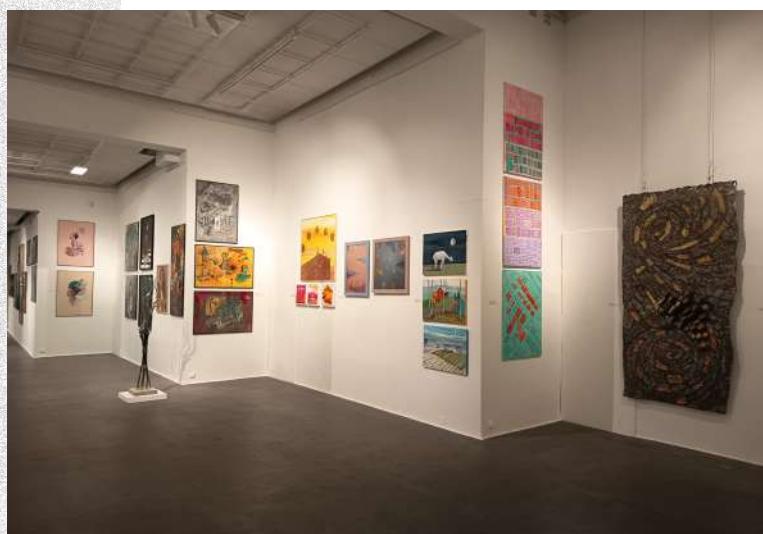
Fragment wystawy „Pamiętamy”

Fragment wystawy w Galerii Bielskiej BWA

Fragment wystawy „Pamiętamy”

Fragment wystawy w Galerii Bielskiej BWA

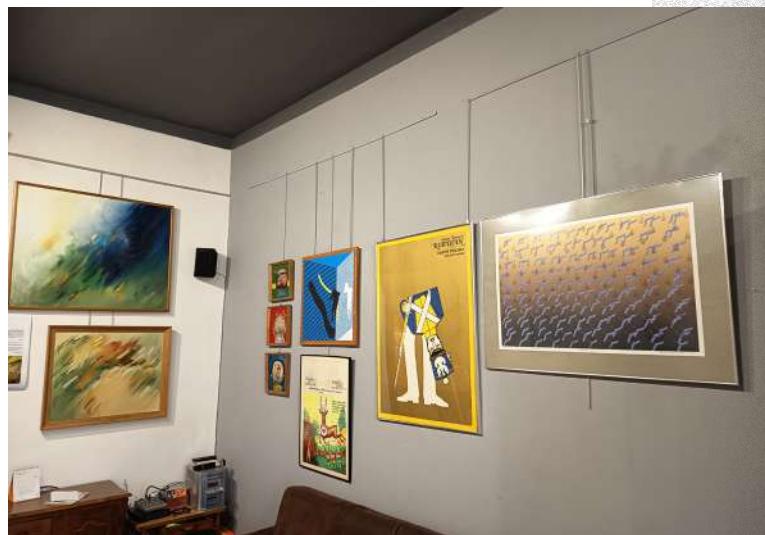

Fragment wystawy „Pamiętamy”

Okręg Bielsko - Bialski

Z okazji 140. rocznicy urodzin przypomniana została postać Jana Wałacha (1884–1979), jako wrażliwego pejzażysty, oraz inżyniera Tomasza Woźniaka (1884–1955), nie tylko subtelnego malarza scen rodzajowych, pejzaży i martwych natur, ale także wprawnego organizatora, nauczyciela i dyrektora Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bielsku. Znanego twórcę ekslibrisów Edwarda Grabowskiego (1904–1966) 120 lat od narodzin przedstawiono jako sprawnego drzeworytnika. Ważnym odnotowania wydał się krótki epizod bytności w mieście nad rzeką Białą małżeństwa Piwowarskich, szczególnie Moniki Przybyszewskiej-Piwowarskiej (1914–2006) i jej realizacji w zakresie tkaniny artystycznej. Okazją były przypadające w 2024 roku 110. urodziny artystki. Rzeźbiarze nigdy nie stanowili licznej grupy wśród lokalnych twórców, stąd godnymi ekspozycji są trójwymiarowe kompozycje w drewnie Artura Cienciąły (1914–1985), którego postanowiono przypomnieć w 40. rocznicę śmierci. Równie ciekawe były eksperymenty z formą rzeźbiarską i performance Ignacego Bieńka (1925–1993), o którym piszemy w 100-lecie jego urodzin. Współpraca ZPAP z Muzeum to także stałe uzupełnianie kolekcji prac bielsko-bialskich artystów. Stąd jubileuszowa wystawa, prezentowana w muzealnej przestrzeni od 12 czerwca do 28 września 2025 roku, opiera się przede wszystkim o zbiory własne bielskiej placówki. Nie brak artystek i artystów plastyków zrzeszonych w lokalnym Okręgu ZPAP nominowanych wśród ludzi kultury do corocznej Nagrody Artystycznej Prezydenta Miasta Bielska-Białej IKAR. Twórcą statuetki wręczanej laureatom w styczniowy wieczór jest znakomity rzeźbiarz – Bronisław Krzysztof (członek ZPAP Okręgu Bielsko-Biała), który wybrał nasze miasto jako miejsce do pracy i życia. Z okazji 80-lecia Związku przygotowana została w Muzeum ekspozycja prac laureatek i laureatów oraz indywidualnie nominowanych do IKAR-ów plastyczek i plastyków zrzeszonych w ZPAP Okręgu Bielsko-Biała. W ponad 30-letniej historii tej nagrody artystki i artyści zrzeszeni w bielsko-bialskim stowarzyszeniu wielokrotnie znaleźli się w gronie uhonorowanych przez Kapitułę Nagrody i Prezydenta Miasta.

„Splecione świąty” - 80 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej

Fragment wystawy „Pamiętamy”

Fragment wystawy „Pamiętamy”

Fragment wystawy „Pamiętamy”

Okręg Bielsko - Bialski

Wśród indywidualnie nominowanych i nagrodzonych jest 25 osób związanych z ZPAP (nagrodzeni i nominowani byli także artyści niezrzeszeni w lokalnych strukturach, a także jako członkowie większych zespołów). Niektórzy nominowani byli kilkakrotnie, a dziesięcioro z nich otrzymało to zaszczytne wyróżnienie, z reguły za całokształt swojej twórczej działalności lub za szczególne osiągnięcia w danym roku. W pierwszej edycji nagrody (1993) za wybitną dotychczasową działalność uhonorowany został Andrzej A. Łabiniec. Podobnie Jan Grabowski w kolejnej edycji w 1994, a Bronisław Krzysztof za szczególne osiągnięcia w roku kalendarzowym (1994). Za wybitną działalność nagrodzeni zostali jeszcze: Jerzy Zitzman (1995), Alfred Biedrawa (1997), Mieczysław Hańderek (1999), Halina Gocyła-Kocyba (2002), Zdzisław Kudła (2016) i Tadeusz Moskała (2019). Wśród nagrodzonych za szczególne osiągnięcia w danym roku kalendarzowym znalazł się Michał Kliś (2001), kilkakrotnie nominowany również za całokształt twórczości artystycznej. W pierwszych dwóch edycjach IKAR-ów wśród zgłoszonych do nagrody (nie było formalnych nominacji) znaleźli się: Urszula Feliksa Miącz-Sobieraj (1993) oraz Jerzy Leski (1994). Od trzeciej edycji Nagrody organizatorzy wprowadzili oficjalne nominacje, będące rodzajem wyróżnienia spośród bardzo dużej liczby zgłoszeń. Wśród zrzeszonych w ZPAP artystek i artystów takie indywidualne nominacje otrzymali: Lech Helwig (1996, 1997), Lidia Sztwiertnia (2001), Teresa Sztwiertnia (2001, 2012, 2021), Zbigniew Bielewicz (2002), Ernest Zawada (2006, 2021), Teresa Gołda-Sowicka (2007), Krzysztof Dadak (2013), Mirosław Mikuszewski (sam w 2015 i pięć lat później z Krystyną Stec) oraz Barbara Nachajska-Brożek (2015), Waldemar Lesiak i Piotr Wisła (2019), Wiesław Łysakowski (2020), Jacek Grabowski (2021). To twórczynie i twórcy wypowiedający się za pomocą różnych mediów i środków artystycznego wyrazu. Stąd w przestrzeniach ekspozycyjnych Muzeum oglądamy prace malarskie wykonane w tradycyjnych technikach farb olejnych i akrylowych na płótnach i tekturach, akwarele, eksperymenty malarskie z różnymi technikami i materiałami, rysunki wykonane

„Splecione światy” - 80 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej

Fragment wystawy prac laureatek i laureatów nagrody IKAR

Fragment wystawy prac laureatek i laureatów nagrody IKAR

Fragment wystawy prac laureatek i laureatów nagrody IKAR

Okręg Bielsko - Bialski

ołówkiem i suchymi kredkami pastelowymi, grafiki (wśród nich drzeworyty, linoryty, monotypie, czyste druki cyfrowe), plakaty i ich projekty, rzeźby odlane z brązu lub żywicy epoksydowych oraz wykonane w drewnie, medale i plakietki, obiekty i tkaniny artystyczne oraz ich projekty, wielomateriałowe instalacje i prototypy, filmy oraz przedmioty artystyczne do aranżacji wnętrz, a także wyroby szeroko pojętego designu.

Należy dopowiedzieć, że w 1997 roku nominację do Nagrody Prezydenta uzyskał 12-osobowy zespół pracowników Studia Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej. Była wśród nich czwórka członków lokalnego ZPAP: Zdzisław Kudła, Aleksandra Magnuszewska-Oczko, Aleksander Oczko i Franciszek Pyter.

Wzorem sprzed pięciu lat, wszystkim propozycjom i przedsięwzięciom jubileuszowym towarzyszy spójny komunikat wizualny autorstwa Piotra Wisły. On też opracował graficznie kolejny katalog – suplement uzupełniający dotychczasową wiedzę o historii i aktywności artystycznego zrzeszenia.

Podobnie jak w 2020 roku, obok tekstów o charakterze okazjonalnym, z życzeniami dla ZPAP, czy historycznych, podsumowujących pięcioletni okres działalności, znajdują się w nim wspomnienia o 12 zmarłych w minionym okresie plastyczkach i artystach, karty przybliżające sylwetki 22 nowych członkiń i członków stowarzyszenia, spis aktualnych członków i wizualizacja ich artystycznych działań oraz kalendarium wystaw i wydarzeń w związkowej Galerii PPP. A wszystko to bogato ilustrowane i w ciekawej szacie graficznej.

W 2025 roku twórcynie i twórcy zrzeszeni w ZPAP Okręg Bielsko-Biała kolejny raz mocno akcentują swoją obecność w mieście nad Białą, a ich splecione światy raz się zwijają i kłębią, by za chwilę ponownie się rozwinąć. Taka właśnie jest sztuka oraz wplecione i wpleceni w nią artystki i artyści [...].

„Splecione światy” - 80 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej

Fragment wystawy prac laureatek i laureatów nagrody IKAR

Fragment wystawy prac laureatek i laureatów nagrody IKAR

Fragment wystawy prac laureatek i laureatów nagrody IKAR

Okręg Bielsko - Bialski

„EDU-ART”

Galeria Akademicka UBB, 10.10. - 11.11.2025 r.

EDU-ART

Wystawa prac artystek i artystów zajmujących się edukacją plastyczną w ramach obchodów 80-lecia ZPAP Okręgu Bielsko- Bialskiego, pod patronatem prezydenta Bielska-Białej Jarosława Klimaszewskiego, prezes Zarządu Głównego ZPAP Uli Świącickiej oraz rektora Uniwersytetu Bielsko-Bialskiego dr hab. inż. Jacka Nowakowskiego, prof. UBB.

Kuratorzy wystawy:

Ernest Zawada i Mirosław Mikuszewski.

Organizator:

Galeria Akademicka UBB, Uniwersytet Bielsko-Bialski

10.10-11.11
2025

Wacław Bachman
Bogusław Boba-Colin
Piotr Czadankiewicz
Krzysztof Dadak
Eugeniusz Deleka
Patrycja Godula
Hanna Grzonka-Karwacka
Katarzyna Handził-Bak
Mariusz Horeczy
Monika Kilan-Borowska
Michał Kliś
Antoni Konarzewski
Iwona Konarzewska
Elżbieta Kuraj
Anna Kuzawińska-Sikora
Agnieszka Pawlitko
Jerzy Pietruczuk
Ariana Sarapata
Jerzy Talił
Mateusz Taranowski
Agata Tomiczek-Wołonciej
Anna Wajda
Joanna Zając-Słapniar
Ernest Zawada
Leszek Zbijowski

Kuratorzy wystawy: Ernest Zawada i Mirosław Mikuszewski

Uniwersytet
Bielsko-Bialski

Urząd Miasta
Bielsko-Bialski

BB
2025

Galeria Uniwersytetu
Bielsko-Bialskiego
ul. Wilłowa 5
Wernisaż 10.10.2025
godz. 17.00

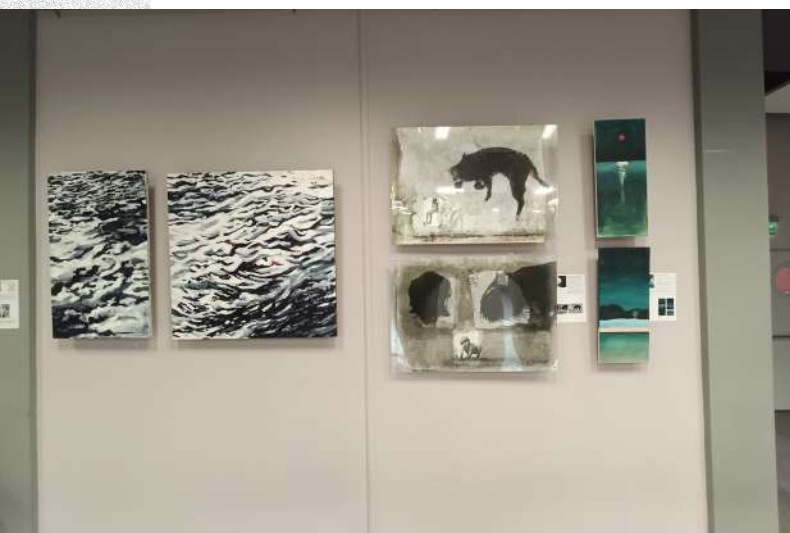
Edu-Art

Fragment wystawy EDU-ART

Fragment wystawy EDU-ART

Fragment wystawy EDU-ART

Fragment wystawy EDU-ART

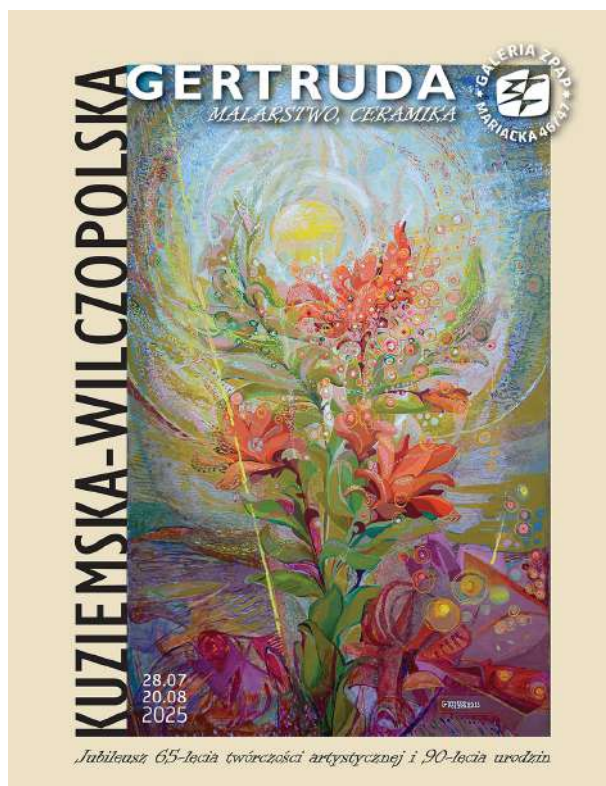
Okręg Gdański

Gertruda Kuziemska-Wilczopolska
Jubileuszowa wystawa malarstwa, ceramiki
i tkaniny.

Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej
28.07-20.08.2025 r.

Wernisaż wystawy, na zdjęciu Gertruda Kuziemska-Wilczopolska wraz z rodziną, fot. Karolina Skiba

Jubileusz 65-lecia twórczości artystycznej i 90-lecia urodzin

Gertruda Kuziemska-Wilczopolska świętowała 65-lecie twórczości artystycznej i 90 urodziny
wystawą malarstwa, ceramiki i tkaniny.

Prace artystki tworzą spójną, bardzo organiczną opowieść. W malarstwie dominuje żywy kolor, rytm i gest – abstrakcyjne formy pulsują energią, jakby były zapisem emocji albo wewnętrznych pejzaży. Warstwy farby, kontrasty i powtarzalne motywy budują napięcie między chaosem a harmonią. Rzeźby ceramiczne dopełniają ten świat materią: są surowe, cielesne, miejscami niemal biologiczne. Nieregularne kształty, otwory i spływające szkliska przywodzą na myśl procesy wzrostu, erozji i przemiany. Całość sprawia wrażenie dialogu między kolorem a formą, ruchem a ciężarem – bardzo zmysłowego i intuicyjnego.

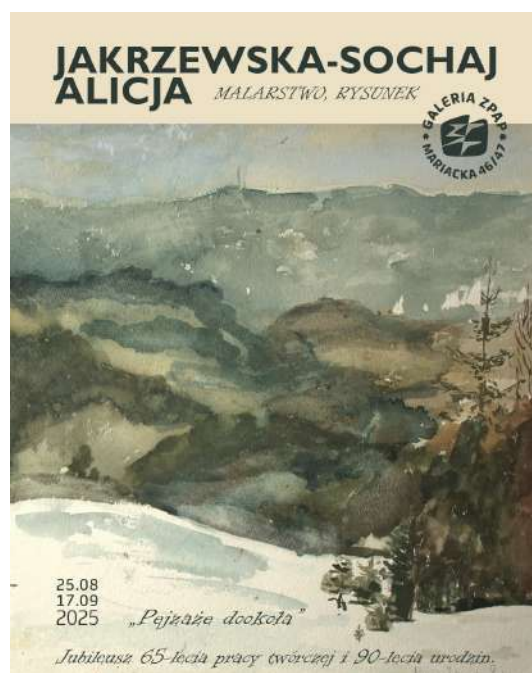
Prace Gertrudy Kuziemskiej-Wilczopolskiej, fot. Ela Scibor

Okręg Gdański

Alicja Jakrzewska-Sochaj
 Wystawa jubileuszowa malarstwa i rysunku
 Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej
 25.08-17.09.2025 r.

Od lewej: Alicja Jakrzewska - Sochaj, kuratorka wystawy
 Grażyna Tomaszewska-Sobko

Alicja Jakrzewska-Sochaj świętowała 65-lecie twórczości artystycznej oraz 90 urodziny.

Tytuł wystawy *Pejzaże dookoła* sugeruje tematykę prac. Artystka zaprezentowała głównie akwarele i rysunki. Prace są bardzo wyciszone i kontemplacyjne. Dominuje w nich oszczędność środków, delikatna paleta barw i uważność na rytm natury. Akwarelowe plamy, prześwity papieru i miękkie przejścia tonalne budują przestrzeń, która bardziej się „odczuwa” niż opisuje. Krajobraz pojawia się tu jako wspomnienie lub ślad – drzewa, horyzonty i linie terenu są uproszczone, niemal rozplývające się w ciszy. Rysunki operują minimalnym gestem: kilka kresek, punktów, przerw. Ważniejsza od formy staje się pauza, oddech między znakami. Całość sprawia wrażenie zapisu chwilowego stanu – skupienia, spokoju, bycia blisko natury i jej zmienności. To prace, które nie narzucają interpretacji, lecz zapraszają do zatrzymania się i uważnego patrzenia.

Prace Alicji Jakrzewskiej - Sochaj, fot. archiwum artystki

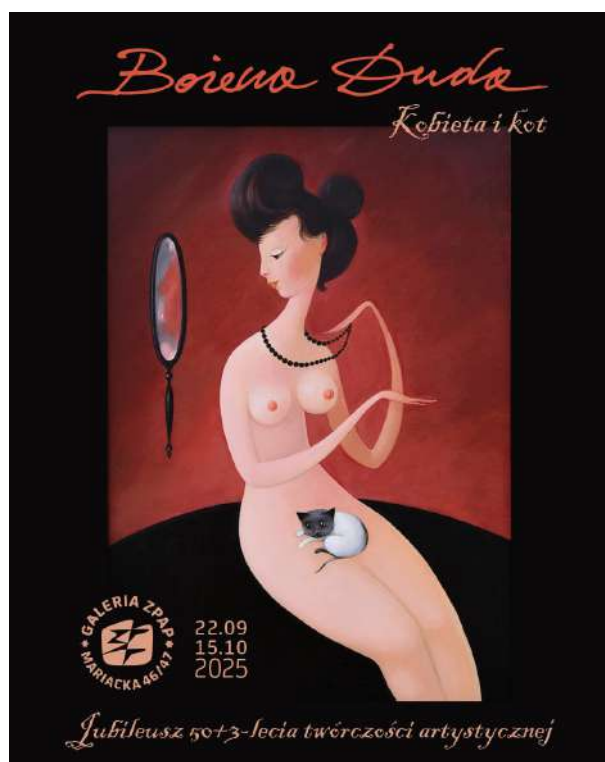
Okręg Gdański

Bożena Duda

Wystawa jubileuszowa „Kobieta i kot”
Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej
22.09-15.10.2025 r.

Wernisaż, na zdjęciu Bożena Duda, fot. Agata Wróblewska-Borucka

Bożena Duda świętowała wystawą „Kobieta i kot” jubileusz 53-lecia twórczości artystycznej.

Prace artystki tworzą spójny, rozpoznawalny świat – cichy, trochę baśniowy, a jednocześnie podszyty lekkim niepokojem. Postacie są wydłużone, uproszczone do miękkich brył, jakby wyjęte ze snu albo z teatralnej sceny, na której czas płynie wolniej. Często odwrócone tyłem lub z zasłoniętą twarzą, sprawiają wrażenie zamyślonych, zamkniętych we własnej narracji. Silnym motywem jest kobiecość – ukazana nie dosłownie, lecz symbolicznie: poprzez gest, pozę, rytm linii. Nagość nie jest tu prowokacją, raczej naturalnym stanem kruchości i spokoju. Towarzyszące kobietom koty wzmacniają intymny, domowy wymiar tych scen – są czułe, czujne, czasem niemal totemiczne. Relacja człowiek–zwierzę wydaje się oparta na milczącym porozumieniu. Kolorystyka jest oszczędna, harmonijna, zbudowana na ciepłych różach, beżach, brązach i zgaszonych błękitach. Tła są uproszczone, niemal abstrakcyjne, dzięki czemu cała uwaga skupia się na postaci i nastroju. Te obrazy nie opowiadają jednej historii wprost – raczej zapraszają widza do zatrzymania się, dopowiedzenia sensów i wejścia w osobisty dialog z przedstawionym światem.

Prace Bożeny Dudy, fot. z archiwum artystki

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Okręg Gdański

Elżbieta Tęgowska

Wystawa jubileuszowa „Ars alit artificem”.

Sztuka karmi artystę

Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej

17.11-17.12.2025 r.

Wernisaż, na zdjęciu Elżbieta Tęgowska, fot. Ela Scibor

Elżbieta Tęgowska świętowała jubileusz 55-lecia pracy artystycznej

Prace artystki tworzą spójny, bardzo osobisty świat — surowy, a jednocześnie intensywnie emocjonalny. W rysunkach piórkiem i tuszem dominuje rytm: gęste kreskowania, pionowe podziały, niemal monolityczne formy. Linie nie tyle opisują przestrzeń, co ją drażnią — budują napięcie między czernią a bielą, obecnością i pustką. To obrazy ciszy, skupienia, czasem izo-lacji; wyglądają jak ślady myśli albo zapisy wewnętrznych krajobrazów. W obrazach olejnych pojawia się figura — uproszczona, niekiedy dziecięca, lekko zdeformowana, jakby zawieszona pomiędzy pamięcią a snem. Postacie i „lalki” nie są portretami, lecz znakami: nośnikami relacji, kruchości, niepokoju. Kolor pracuje tu emocjonalnie — nasycone błękity, czerwienie i zielenie kontrastują z ciężarem tematów, wprowadzając paradoksalną żywotność. Całość można czytać jako opowieść o byciu pomiędzy: formą a rozpadem, figurą a abstrakcją, dzieckiem a dorosłym, naturą a konstrukcją. To sztuka intuicyjna, szczerą, pozbawiona deko-racyjności — taka, która nie tyle się tłumaczy, co zostaje w widzu i wraca po czasie.

ELŻBIETA „Ars alit artificem”
Sztuka karmi artystę
rysunek
malarstwo **TĘGOWSKA**

17.11
17.12
2025

Jubileusz 55-lecia twórczości artystycznej

Praca Elżbiety Tęgowskiej, fot. z archiwum artystki

Praca Elżbiety Tęgowskiej, fot. z archiwum artystki

Okręg Gdański

Elżbieta Tęgowska

Wystawa jubileuszowa „Ars alit artificem”.

Sztuka karmi artystę

Artystka tak mówi o sobie: „Powierzchnia obrazu czy rysunku jest dla mnie przestrzenią dialogu z oglądającymi. Oczekuję że widz zapyta sam siebie jakie znaczenie mają dla niego „wydarzenia” w obrębie obrazu - kolory, linie, kształty, faktury. Jest to dla mnie również dialog z innymi artystami poprzez czas i przestrzeń oraz wizualizacja moich zainteresowań, emocji i poszukiwań. Co będzie dalej?”

Praca Bożeny Dudy, fot. z archiwum artystki

Wręczenie nagród, od lewej: Elżbieta Tęgowska i Wojciech Bonisławski

W dniu wernisażu zostały wręczone **Nagrody Marszałka Województwa Pomorskiego i Prezydenta Miasta Gdańska.**

Pan Wojciech Bonisławski - Przedstawiciel Marszałka Województwa Pomorskiego wręczył **Elżbiecie Tęgowskiej** Nagrodę Specjalną przyznaną przez Marszałka Województwa Pomorskiego Pana Mieczysława Struka. Pani Ewa Adamska - Kierownik Referatu ds. Mecenatu Kultury w Biurze Prezydenta Miasta Gdańska wręczała Nagrody dla Twórców Kultury przyznane przez Prezydent Miasta Gdańska Panią Aleksandrę Dulkiwicz artystom: **Gertrudzie Kuziemskiej-Wilczopolskiej, Dorocie Splotcharskiej, Barbarze Kasperczyk-Gorlak, Krzysztofowi Izdebskiemu.**

Wręczenie nagród, od lewej: Ewa Adamska, Krzysztof Izdebski, Wojciech Bonisławski

Wręczenie nagród, od lewej: Aldona Skiba, Gertruda Kuziemska-Wilczopolska

Okręg Gdański

WITAMY II

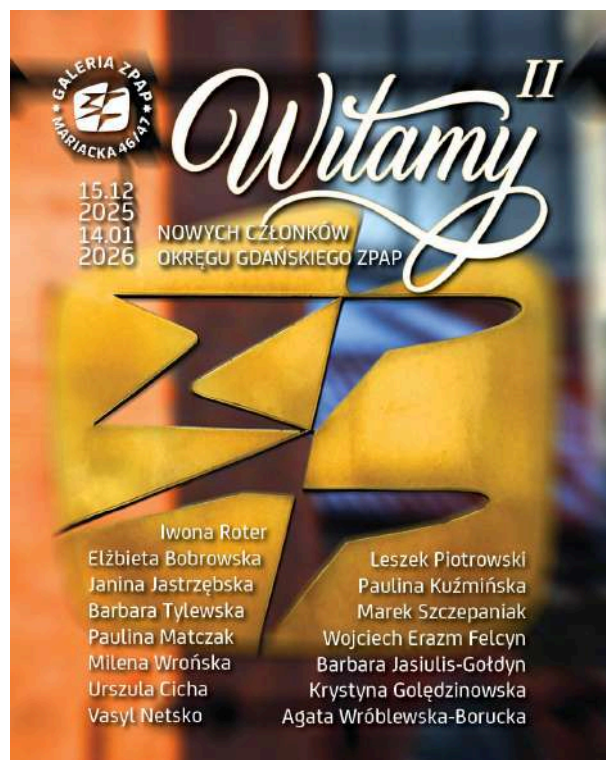
Zbiorowa wystawa nowych członków Okręgu Gdańskiego ZPAP.

Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej

15.12.2025 r. - 14.01.2026 r.

Elżbieta Bobrowska

Urszula Cicha

Krystyna Gołędzinowska

Erazm Wojciech Felcyn

Barbara Jasiulis-Gołdyn

Okręg Gdański

WITAMY II

Wystawa zbiorowa Witamy II, Od lewej: Bartłomiej Błażejowski, Erazm Wojciech Felcyn, poniżej Grażyna Tomaszewska-Sobko, Iwona Roter, poniżej Elżbieta Bobrowska, Paulina Matczak, Barbara Jasiulis-Gotdyn, Milena Wrońska, Urszula Cicha, Vasyl Netsko, Paulina Kuźmińska, Leszek Piotrowski, Agata Wróblewska-Borucka, Krystyna Gołędzinowska, fot. Ela Scibor

Paulina Matczak

Vasyl Netsko

Leszek Piotrowski

Marek Szczepaniak

Okręg Gdański

WITAMY II

Milena Wrońska

Paulina Kuźmińska

Iwona Roter

Agata Wróblewska-Borucka

Okręg Gdański

Monika Błaszowska
„Bursztynowa Komnata”
Galeria ZPAP Dom Liter przy ul. Piwnej
08 - 03.08.2025 r.

Wernisaż, na zdjęciu Monika Błaszowska, fot. Ela Scibor

RELIEF EPOXY
 ART & DESIGN
**MONIKA
 BŁASZKOWSKA**
 WERNISAŻ
 OPEN ENTRY
 08.08.2025
 CODZ. 18.00
 TERMIN WYSTAWY :
 08.08 - 31.08.2025
 WTOREK-NIEDZIELA
 12.00-18.00
 MIEJSCE : GALERIA
 ZPAP UL. PIWNA 67/68
 GDANSK

GALERIA
 ZPAP
 PIWNA 67/68

prestiz

Radio Gdańsk

80lat

MIGALOO

Artystka w swojej twórczości łączy siłę natury z kunsztem artystycznym, tworząc unikalne kompozycje w technice relief epoxy. W swoich pracach wykorzystuje bursztyn bałtycki, minerały i skamieliny, które osobiście zbiera podczas licznych podróży po świecie. Każde dzieło to nie tylko forma, ale i opowieść – zaklęta w żywicy historia natury, czasu i pamięci.

Praca Moniki Błaszowskiej, fot. z archiwum artystki

Praca Moniki Błaszowskiej, fot. z archiwum artystki

Okręg Gdański

Kinga Stanowska

„Obszar nieznany”

Galeria ZPAP Dom Liter przy ul. Piwnej

05 - 28.09.2025 r.

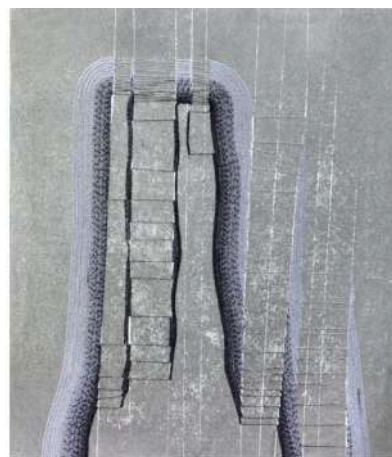

Wernisaż, od lewej Kinga Stanowska, fot. Ela Scibor

Głównym motywem przewijającym się w obrazach artystki jest haft na płótnie. Jak sama przyznała „eksperymentuje z konstrukcją płótna poprzez mechaniczne działanie igły. Wszystko po to, aby zanurzyć się w strukturę włókna i wejść w dialog z materią. Dotrzeć do obszarów nieznanych. Linia obwodząca kształt sylwetki człowieka i odgraniczająca jedną płaszczyznę od drugiej jest wiodącym motywem prac prezentowanych na wystawie Obszar nieznany. Główny motyw w obrazach jest wykonany techniką haftowania na płótnie.

W pracach staram się nie nawiązywać do tradycyjnego wizerunku haftu. Raczej poddaję własne przyzwyczajenia oraz wiedzę z zakresu haftowania w wątpliwość. Poszukuję własnych rozwiązań. Badam możliwości nitki do granic wytrzymałości. Eksperymentuję z konstrukcją płótna poprzez mechaniczne działanie igły. Wszystko po to, aby zanurzyć się w strukturę włókna i wejść w dialog z materią. Dotrzeć do obszarów nieznanych.”

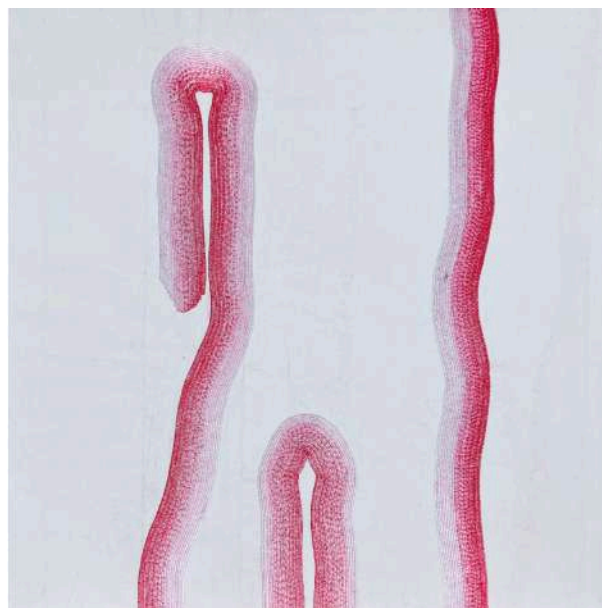
„Ona”, technika własna, płótno, nici bawełniane, 56 x 54 cm, 2024 r. fot. z archiwum artystki

KINGA STANOWSKA
OBSZAR NIEZNANY - OBRAZY

05.-28.09.2025 r.

GALERIA
ZPAP
PIWNA 87/58

„Incognita”, haft, płótno, nici bawełniane 100 x 100 cm, fot. z archiwum artystki

Okręg Gdański

Piotr Kowalski

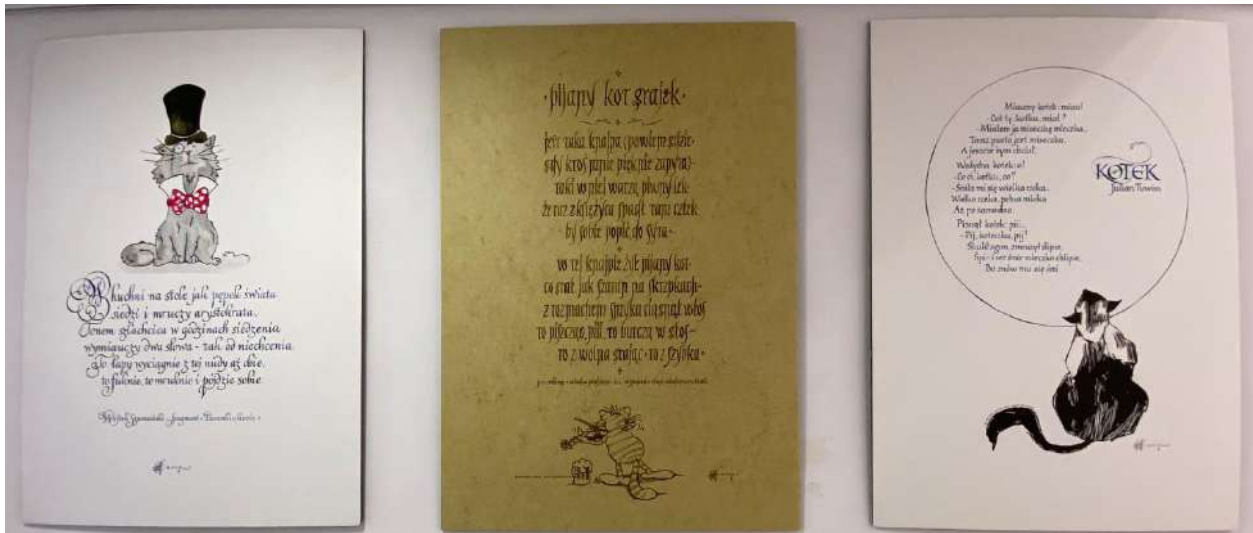
Stara/ Nowa Kaligrafia

Galeria ZPAP Dom Liter przy ul. Piwnej

04-26.10.2025 r.

Piotr Kowalski - urodził się w Międzyzdrojach. W Szczecinie ukończył liceum plastyczne. Studiował w PWSSP w Gdańsku na Wydziale Malarstwa i Grafiki, gdzie w roku 1978 uzyskał dyplom w pracowni profesora Witolda Janowskiego. Po uzyskaniu dyplomu z grafiki projektowej podjął pracę w macierzystej uczelni. Przez prawie dziesięć lat uczył studentów liternictwa i typografii. Jego pasją jest między innymi kaligrafia, która uprawia od lat. Do pisania używa różnych narzędzi: kredki, ołówka, ptasiego pióra, stalówki, pędzla, zaostzonego patyka albo ... korka od butelki. Unika długopisu, bo uważa, że wypacza on charakter pisma i wzmaga pośpiech, który nie sprzyja sztuce pięknego stawiania liter. Poza kaligrafią zajmuje się również liternictwem i typografią, projektowaniem znaków graficznych, systemów identyfikacji wizualnej, fotografią reklamową i portretową, projektowaniem graficznym. Współpracuje między innymi z Gminą miasta Gdańska wykonując dyplomy Splendor Gedanensis, Instytutem Oceanologii PAN w Sopocie, Europejskim Centrum Solidarności, Uniwersytetem Gdańskim, gdzie wykonał około 50 dyplomów honoris causa. Jest laureatem IV edycji konkursu „Obsesja papieru” w kategorii praca artystyczna, za „Mistrzowską Kreację”. Laureat nagrody Prezydenta Miasta Gdańska w 2010 roku. Wielokrotnie prezentował swoje prace na wystawach indywidualnych i zbiorowych.

Prace z wystawy Stara/ Nowa Kaligrafia, fot. Piotr Kowalski

Okręg Gdański

Zimowa Wystawa Świąteczna
Galeria ZPAP Dom Liter przy ul. Pivnej
07-30.11.2025 r.

Zimowa Wystawa Świąteczna zgromadziła liczne grono miłośników sztuki.

W wystawie udział wzięli:

Alicja Bach, Wilga Badowska, Bartłomiej Błażejowski, Stanisław Gierada, Barbara Gruszka, Hanna Haponiuk, Mariusz Hoffman, Danka Jarzyńska, Iwona Jurkiewicz, Ewa Kalińska, Antonina Kałużna, Janina Karczewska, Ryszard Kowalewski, Piotr Kowalski, Benedykt Kroplewski, Małgorzata Limon, Alojzy Osada, Andrzej Rabięga, Aneta Rabięga, Iwona Roter, Kamila Sikorska, Rita Staszulonok, Elżbieta Tęgowska, Grażyna Tomaszewska, Magdalena Tużnik, Milena Wrońska, Marek Wróbel i Paweł Wyborski.

Była to wyjątkowa okazja, by zobaczyć różnorodne prace artystów gdańskiego środowiska twórczego – malarstwo, grafikę, rzeźbę i inne formy artystyczne, które wprowadzają w zimowy, świąteczny nastrój.

Atmosfera spotkania sprzyjała rozmowom o sztuce, wymianie wrażeń i poznawaniu artystów osobiście. Goście z zainteresowaniem oglądali różnorodne prace – od malarstwa i grafiki po rzeźbę – podziwiając bogactwo form oraz indywidualny styl każdego z uczestników wystawy.

ZPAP OKRĘG GDAŃSKI

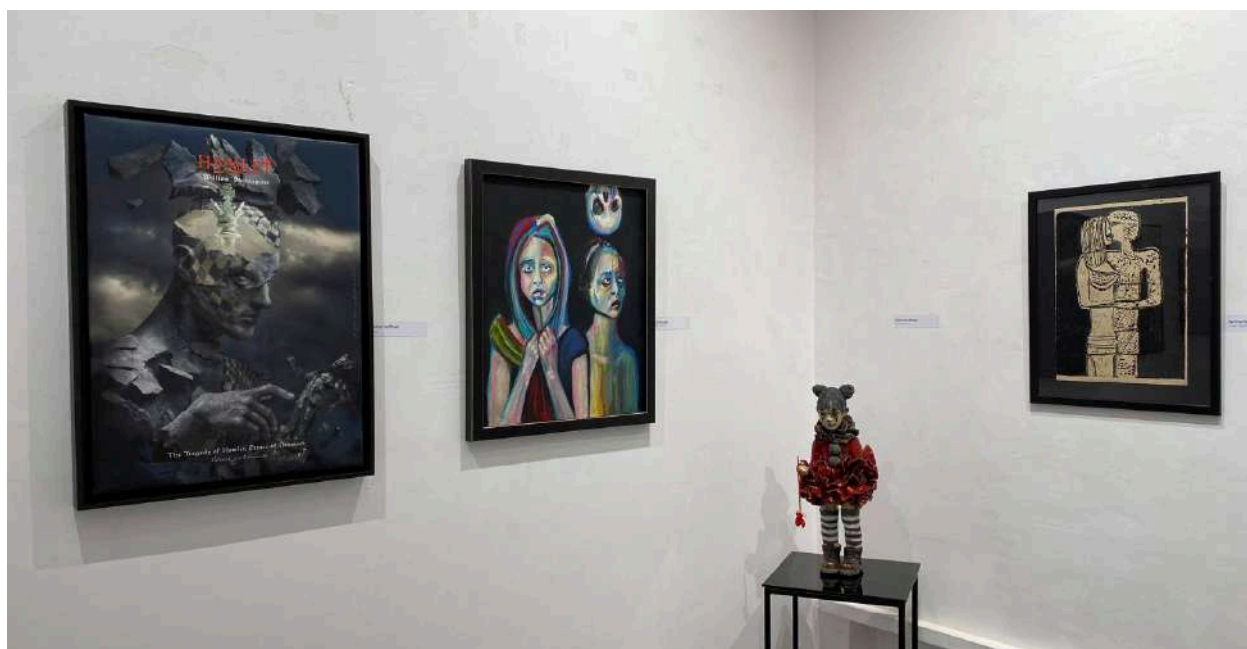
ZPAP

GALERIA ZPAP

ZIMOWA WYSTAWA ŚWIĄTECZNA

Alicja Bach
 Wilga Badowska
 Bartłomiej Błażejowski
 Stanisław Gierada
 Barbara Gruszka
 Hanna Haponiuk
 Mariusz Hoffman
 Danka Jarzyńska
 Iwona Jurkiewicz
 Ewa Kalińska
 Antonina Kałużna
 Janina Karczewska
 Ryszard Kowalewski
 Piotr Kowalski
 Benedykt Kroplewski
 Małgorzata Limon
 Alojzy Osada
 Andrzej Rabięga
 Aneta Rabięga
 Iwona Roter
 Kamila Sikorska
 Rita Staszulonok
 Elżbieta Tęgowska
 Grażyna Tomaszewska
 Magdalena Tużnik
 Milena Wrońska
 Marek Wróbel
 Paweł Wyborski

Galeria ZPAP Dom Liter na Pivnej, Gdańsk, ul. Pivna 67/68
7.11.-30.11.2025
 w poniedziałki galeria zamknięta

Zimowa Wystawa Świąteczna, fot. Ela Scibor

Okręg Gdański

Zimowa Wystawa Świąteczna

Prace z Zimowej Wystawy Świątecznej, fot. Piotr Kowalski

Okręg Gdański

Alojzy Alek Osada

„Impresje gdańskie”

Galeria ZPAP Dom Liter przy ul. Piwnej

12-28.12.2025 r.

Wernisaż, na zdjęciu Alek Osada, fot. Ela Ścibor

impresje gdańskie

Alojzy ALEK Osada
pastele

Galeria ZPAP DOM LITER w Gdańsku przy ulicy Piwnej 67/68
12.12. - 28.12.2025 r.w godz. od 13 do 17
/ w poniedziałki galeria zamknięta /

Wystawa ta, to spotkanie z artystą, który od lat patrzy na świat w sposób pełen wrażliwości - delikatnie, cierpliwie, z czułością dla światła, materii i ciszy. Pastel w jego ręku ma lekkość oddechu i głębię wspomnienia. Gdańskie ulice, kościelne wieże i nocne iluminacje migoczą na jego obrazach niczym fragmenty snu zatrzymanego na krawędzi jawy.

Ta wystawa to wyjątkowa okazja, aby spojrzeć na Gdańsk oczami artysty, który potrafi zatrzymać nieuchwytną chwilę i przemienić ją w poezję koloru.

Prace Alojzego Alka Osady, fot. z archiwum artysty

Okręg Gliwicko-Zabrzański

Wystawa XVI Międzynarodowego Pleneru Malarskiego „Moje Miasto” – Gliwice 2025.

Galeria ZPAP ul. Studzienna 6

08.10 - 01.12.2025 r.

Organizator: Okręg Gliwicko-Zabrzański Związku Polskich Artystów Plastyków i Centrum Kultury Victoria.

„W pracowni” Zbigniewa Herberta

„(...) od plamy do plamy

od owocu do owocu

oko mruczy

oko uśmiecha się

oko wspomina (...)”

Fragment wiersza towarzyszył mi cały czas podczas wernisażu XVI Międzynarodowego Pleneru Malarskiego „Moje Miasto” – Gliwice 2025. Oddaje najwierniej różnorodność prac artystów biorących udział w plenerze.

Uroczyste otwarcie pleneru miało miejsce 8 września w przepięknych wnętrzach zabytkowej Willi Caro, głównej siedziby Muzeum w Gliwicach. Organizatorzy pleneru – Okręg Gliwicko-Zabrzański ZPAP i Centrum Kultury Victoria w Gliwicach – zaprosili do współpracy wspomniane Muzeum oraz Hotel Qubus Gliwice. Jak zawsze nie zawiedli artyści z Litwy, Ukrainy, Niemiec, Francji, Włoch. Oczywiście najwięcej było twórców z Polski, łącznie 27.

Efekt dziesięciodniowego pleneru można było zobaczyć w październiku, w galerii ZPAP przy ul. Studziennej 6 w Centrum 3.0. W zaprezentowanych dziełach widać było zauroczenie Gliwicami. Artyści pokazali, jak świetnie i twórczo spędzali czas, zwiedzając okolice naszego miasta i nawiązując nowe, cenne znajomości. A mieszkańcy na ponad 60 pracach zobaczyli na nowo klimatyczne gliwickie zakątki.

Główną Nagrodę Prezydenta Miasta otrzymał Leszek Cepak za malarską wizję gliwickiego Ratusza, wzbogaconą autorskim wierszem, praca jak i wiersz trafiły do gabinetu wiceprezydenta.

Nagrodzonych było więcej. Dwa obrazy Wiery Kalinowskiej nagrodzone przez Centrum Kultury Victoria trafiły do zbiorów Muzeum w Gliwicach: pastele przedstawiające fragment zabytkowej architektury budynku Muzeum – „Platan” i „Cień” (nokturn) z cyklu „Dookoła Willi Caro”. Park Naukowo-Technologiczny w Gliwicach wybrał z kolei i nagroził „Homage dla Różewicza – matka” Joanny Bożek. Na Jej obrazie, wysmakowanym kolorystycznie, istotnym elementem kompozycji jest postać kobiety. To przepiękne studium głębokiej czerwieni. Chciałabym mieć ten obraz. Wyróżniona została również artystka tworząca we Francji – Ewa Held. Niewielkie obrazy, a jakie zrobiły wrażenie! Nie można o nich zapomnieć. Wyróżnienie Prezes Okręgu w Gliwicach Anny Zawiszy-Kubickiej trafiło do Justyny Respondek-Muc i było w pełni zasłużone. Sama artystka mówi o swoich dziełach: *„W moim malarstwie głównym tematem jest wizerunek postaci, który staje się pretekstem do technologicznych eksperymentów, skupiając ostatecznie uwagę na strukturze obrazu”*. W tym przypadku wyróżniona kompozycja hipnotyzowała wyłożonymi zestawieniami barw. Artystka z Litwy, Ewa Pohlke, czarowała fakturą, użytymi materiałami i kolorem. Oczywiście nie mogło zabraknąć barwy czerwonej, która jest ukochanym kolorem artystki. Jej gliwickie kompozycje „karmią” widzów pozytywną energią.

Okręg Gliwicko-Zabrzański

Wystawa XVI Międzynarodowego Pleneru Malarskiego „Moje Miasto” – Gliwice 2025.

Uczestnicy pleneru, fot. Zdzisław Daniec

Ewa Zajler-Płatek i tym razem nie zawiodła – abstrakcyjne trzy kompozycje to nie tylko zaproszenie w barwny świat malarki, ale również okazja do zaobserwowania ciekawej faktury obrazów, która nie jest jednorodna. Delikatna siatka pęknięć, żłobkowań to jak dreszcze, drgnięcia czy fale. Zostało to docenione i tryptyk otrzymał wyróżnienie. Artystka z Ukrainy, Rymma Mylenkova, wniosła natomiast swoimi kolażami żart, lekkość i mrugnięcie okiem do zwiedzających. Sztuka powinna być również zabawna i zaskakująca. Oprócz obrazów, tkanin, batików, kolaży, na wystawie pojawiła się ręcznie wykonana książka mojego autorstwa o tytule „Gliwice – moje miasto”, z krótkimi tekstami o ciekawych, zabytkowych miejscach i z rysunkami. Na akwarelkach przewodnikiem – cicerone – po mieście jest dziewczynka prezentująca w surrealistyczny sposób istotne dla niej miejsca.

Właściwie każda praca została dostrzeżona i doceniona przez zwiedzających. Efektem były opisy wystawianych dzieł, umieszczane na kontach społecznościowych. Dzięki ożywionej internetowej dyskusji poplenerowe dzieła dotarły nawet do osób, które przygodę ze sztuką dopiero zaczynają.

Jak zawsze za całość wydarzenia (wernisaż, organizację pleneru, opiekę merytoryczną etc.) odpowiadała kurator projektu — Prezes Anna Zawisza-Kubicka. I tym razem na wystawie świetnie połączyła tematycznie, kolorystycznie i kompozycyjnie różnorodne dzieła. Z sukcesem również stworzyła z artystycznych indywidualności świetną i zgraną grupę. Dzięki temu efektem XVI pleneru była mnogość znakomitych prac i dużo przyjaźni.

Ewa Pokorska-Ozóg

Okręg Gliwicko-Zabrzański

Wystawa XVI Międzynarodowego Pleneru Malarskiego „Moje Miasto” – Gliwice 2025.

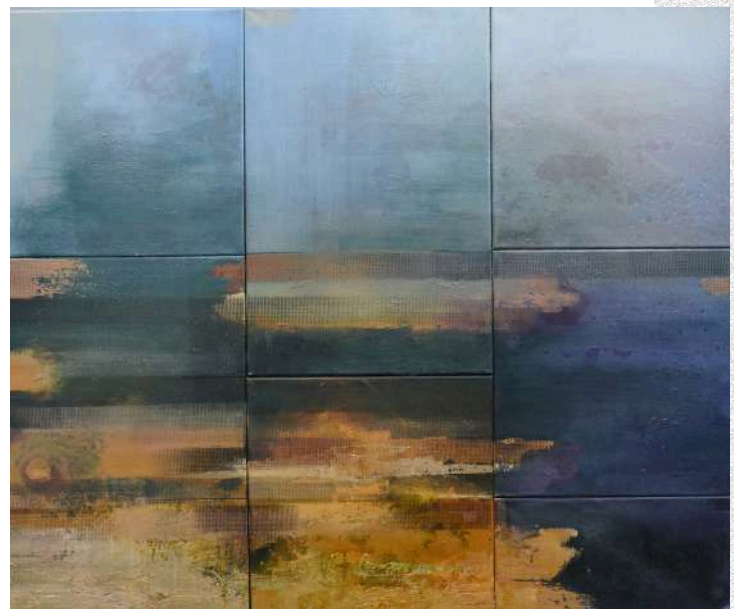
Nagroda Prezydent Miasta Gliwice
Leszek Cepak - „Pod błękitnym sklepieniem” - akryl, płótno
100x100 cm./2025, fot. Zdzisław Daniec

Nagroda Technopark Gliwice
Joanna Bożek - „Hommage dla Tadeusza Różewicza-Matka” -
olej, płótno, 70x100 cm./2025, fot. Zdzisław Daniec

Nagroda CK Victoria
Wiera Wanda Kalinowska - z cyklu: dookoła Willi Caro - dyptyk
1. Platan, 2. Cień - pastel, pastelmat, 2x 80x60 cm./2025, fot.
Zdzisław Daniec

Nagroda Prezes Okręgu Gliwicko-Zabrzańskiego
Justyna Respondek-Muc - „Pejzaż Gliwicki”, olej, płótno, 120x120
cm./2025, fot. Zdzisław Daniec

Okręg Gliwicko-Zabrzański

Wystawa XVI Międzynarodowego Pleneru Malarskiego „Moje Miasto” – Gliwice 2025.

Nagroda Firmy Siatex 89
Ewa Zajler-Płatek - tryptyk/
1. Preludium na przedmieściach, 2. Scherzo w Parku Chopina,
3. Andante na Starówce, akryl, płótno, 3x 96x72 cm./2025, fot.
Zdzisław Daniec

Nagroda Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej
Ilona Cieślak - „Kadr I, Kadr II, Kadr I” - tryptyk - akryl, płótno,
3x 50x40 cm./2025, fot. Zdzisław Daniec

Wyróżnienie CK Victoria
Lena Szuba - „Gliwicki Rynek” - batik, 160x73 cm./2025, fot.
Zdzisław Daniec

Nagroda Prezes Okręgu Gliwicko-Zabrzańskiego
Rymma Mylenkov - „Miasto o wielu twarzach” - kolaż, płótno,
100x70 cm./2025, fot. Zdzisław Daniec

Fragment ekspozycji, fot. Zdzisław Daniec

Fragment ekspozycji, fot. Zdzisław Daniec

Okręg Gliwicko-Zabrzeński ArtNoc Gliwice 2025

18. gliwicka
ArtNoc
otwartych galerii
4.10.2025 r.

To kilkadziesiąt otwartych miejsc związanych z Kulturą i kilkadziesiąt bezpłatnych wydarzeń jednego dnia. Wystawy, pokazy, warsztaty, koncerty, spotkania.

Dozens of open places related to Culture in Gliwice and dozens of free art events in one day. Exhibitions, shows, workshops, concerts, meetings.

Десятки відкритих місць, пов'язаних із культурою в Гливіце, і десятки безкоштовних мистецьких заходів за один день. Виставки, шоу, майстер-класи, концерти, зустрічі. Для дітей, молоді, дорослих.

PROGRAM:
www.gliwickaArtNoc.pl
facebook.com/gliwickaArtNoc.pl

melina GLIWICE

Koty wyszły na miasto! W ramach ArtNoc gliwicka noc otwartych galerii, ZPAP Okręg Gliwicki zaprosił miłośników sztuki na 2 wystawy z oprowadzaniem, na Studzienną 6 i do Galerii X.

Po wystawie „Diversitas” oprowadzała autorka Ewa Zajler-Płatek o 16 i 17.00 a na Studziennej 6 w siedzibie ZPAP dyżurowała sama Pani Prezes. Odważni mogli zgłosić się do Pana Mirka Goliszewskiego po swoją karykaturę.

Wystawa w (pięknym) kolorze BLUE Galeria X, 26.11.2025 r. - 31.01.2026 r.

Ogólnopolska wystawa **BLUE**

Wernisaż 26 listopada o godzinie 18:00, Galeria X Politechniki Śląskiej i ZPAP Okręg Gliwicko Zabrzeński, ul. ks. Marcina Strzody 10, 44-100 Gliwice
Wystawa trwa do końca stycznia 2026 roku.

Projekt plakatu Krystyna Malinowska

Gliwice po raz kolejny stały się naturalnym miejscem dla ogólnopolskiej odsłony cyklu KOLORY – po zeszłorocznej wystawie RED miasto gości interdyscyplinarną ekspozycję BLUE. W przestrzeni Galerii X w zabytkowym gmachu Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej spotykają się różne języki sztuki: malarstwo, tkanina artystyczna, batik, rzeźba i collage. Wszystkie prace łączy wspólny mianownik – bogata, wieloznaczna paleta błękitów, która nadaje wystawie wyrazisty rytm i pozwala na swobodny dialog pomiędzy formami i materiałami.

Swoje realizacje prezentują artyści zrzeszeni w okręgach Związku Polskich Artystów Plastyków z Gliwic i Zabrze, Katowic, Krakowa, Kielc oraz Warszawy. Wystawa BLUE pozostanie dostępna dla zwiedzających do końca stycznia 2026 roku.

Organizatorem błękitnej prezentacji różnorodnych dzieł sztuki jest Związek Polskich Artystów Plastyków w Gliwicach oraz Wydział Architektury Politechniki Śląskiej. Następny już rok kontynuują realizację kolejnej

Okręg Gliwicko-Zabrzański

Otwarcie wystawy, fot. Zdzisław Daniec

wystawy z serii projektów pod wspólną nazwą KOLORY. Była prezentowana czerwień – RED, jest niebieski kolor – BLUE, a czeka nas piękny, słoneczny żółty (YELLOW). Zarząd Główny i Okręgi ZPAP planują przewieźć wystawę z Gliwic dalej, do Kielc i jeszcze dalej. Każdy po swojemu interpretuje temat serii wystaw. Barwy łączą się np. z uczuciami, a synesteci potrafią nawet słyszeć smak i widzieć kolory dźwięku, liter czy cyfr. Ja nie będę zagłębiać się w tak odmienne stany świadomości. Czerwony, niebieski i żółty to trzy najważniejsze barwy, które są podstawą w sztuce. Jest to również, moim zdaniem, przepiękny hołd neoplastycyzmowi. Wystarczy dodać podziały wertykalne i horyzontalne, a całość kompozycji uzupełnić kolorami-niekolorami: białym i czarnym. Uonorujemy w ten sposób twórczość Mondriana. Wystawy zbiorowe to zawsze interesujące spotkania, czas na rozmowy i poznawanie nowych artystów. W ramach BLUE artystka z Kielc, Oliwia Hildebrandt, tak pięknie mówiła o swojej twórczości, że w Jej abstrakcyjnym obrazie zobaczyłam fascynującą

Otwarcie wystawy, fot. Zdzisław Daniec

Wystawa w (pięknym) kolorze BLUE

Iwa Kruczkowska i Anna Zawisza-Kubicka, fot. Zdzisław Daniec

historię z domieszką art deco i odrobiną baśniowego Chagalla. A malarstwo Franciszka Kafki, eksponowane obok dzieła pani Oliwii, gdyby mogło mówić, weszłoby w gorący artystyczny dyskurs z abstrakcyjnym sąsiadem. I w ten sposób jednak wkręciłam się w „odmienne artystyczne stany świadomości”. Cóż sztuka robi z nami?!

Wernisaż – spotkanie w Galerii X – dał nam, artystom i uczestnikom wystawy, ogrom radości i pozytywnej wymiany energii. Można powiedzieć za redaktorką naczelną ArsForum Marią Moroz, że stworzyliśmy okrąg ludzi połączonych artystyczną wspólnotą. Należy mieć nadzieję, że każda interdyscyplinarna kolejna wystawa będzie tylko umacniała naszą barwną grupę.

Warto na koniec podkreślić, że znakomitą aranżację wystawy wykonała niezastąpiona Anna Zawisza-Kubicka – Prezes Zarządu Okręgu Gliwicko-Zabrzańskiego ZPAP, która wspólnie z Iwą Kruczkowską-Król, w roli kuratorek czuwały nad całością tej niezwyklej i bardzo ważnej wystawy.

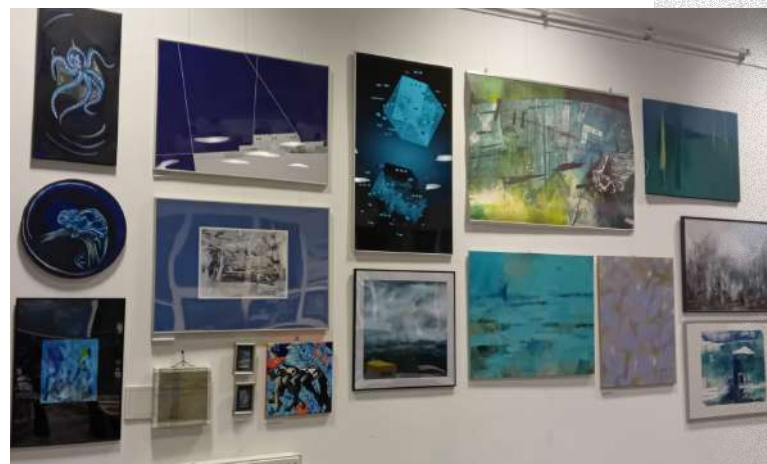
Ewa Pokorska-Ożóg

Otwarcie wystawy, fot. Zdzisław Daniec

Okręg Gliwicko-Zabrzański

Wystawa w (pięknym) kolorze BLUE

Zdjęcia z wystawy BLUE, fot. Zdzisław Daniec

Okręg Kielecki

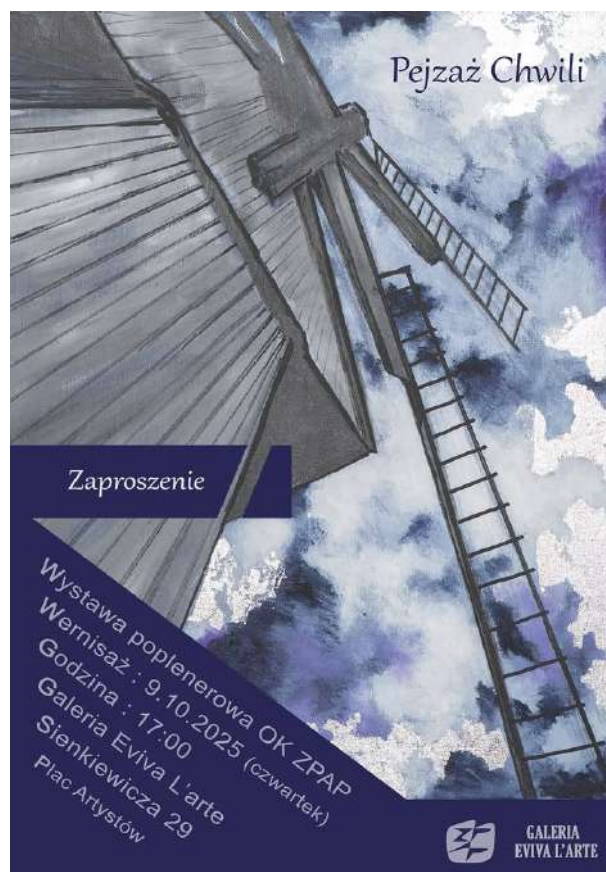
Wystawy, współprace i konsekwentne budowanie obecności środowiska

Druga połowa 2025 roku była dla Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Kieleckiego okresem intensywnych działań wystawienniczych, rozwoju partnerstw oraz umacniania pozycji środowiska artystycznego zarówno w regionie, jak i w skali ogólnopolskiej. Po dynamicznym pierwszym półroczu, podsumowanym w poprzednim wydaniu ARS FORUM, kolejne miesiące potwierdziły trwałość obranej strategii oraz konsekwencję w budowaniu widoczności Związku i jego członków.

Eviva L'Arte – centrum działań Okręgu

Najważniejszym punktem działalności wystawienniczej pozostawała Galeria ZPAP OK Eviva L'Arte przy Placu Artystów w Kielcach. W drugiej połowie roku przestrzeń ta ugruntowała swoją pozycję jako stałe, rozpoznawalne miejsce prezentacji sztuki współczesnej, ale także jako miejsce spotkań, dialogu i wymiany doświadczeń. Charakterystycznym elementem działalności galerii stała się obecność muzyki towarzyszącej wernisażom, co nadaje wydarzeniom interdyscyplinary wymiar i sprzyja budowaniu relacji między artystami reprezentującymi różne dziedziny sztuki.

W sierpniu odbył się wernisaż indywidualnej wystawy malarstwa *Marii Maryli Wierzbowskiej* (12 sierpnia 2025 r.). Ekspozycja spotkała się z dużym zainteresowaniem publiczności i była prezentowana przez kolejne tygodnie. Wydarzenie miało charakter wielowymiarowy — obok sztuk wizualnych ważną rolę odegrała muzyka, wzmacniając ideę galerii jako przestrzeni doświadczenia i spotkań, a nie wyłącznie ekspozycji.

Galeria ZPAP OK Eviva L'Arte wystawa malarstwa *Marii Maryli Wierzbowskiej*

Kolejnym istotnym wydarzeniem była wystawa poplenerowa „*Pejzaż chwili – Tokarnia*”, której wernisaż odbył się 9 października 2025 roku. Ekspozycja stanowiła podsumowanie pleneru realizowanego we współpracy z Muzeum Wsi Kieleckiej w Tokarni i prezentowała różnorodne artystyczne interpretacje pejzażu, czasu i pamięci miejsca. Wystawa potwierdziła znaczenie działań plenerowych jako ważnego elementu integrującego środowisko oraz rozwijającego indywidualne postawy twórcze.

Okręg Kielecki

Kulminacyjnym wydarzeniem roku była ogólnopolska wystawa sztuki „RED”, otwarta 8 grudnia 2025 roku w Galerii Eviva L'Arte. Projekt zgromadził artystów z wielu okręgów ZPAP i miał charakter interdyscyplinarny. Kuratorką wystawy były Urszula Święcicka, Prezes Zarządu Głównego ZPAP, co podkreśliło rangę wydarzenia i jego ogólnopolski wymiar. Wernisaż zgromadził liczne grono zaproszonych gości i przedstawiciele środowiska artystycznego, co było dla Okręgu Kieleckiego szczególnym wyróżnieniem. Wystawie towarzyszyło spotkanie wigilijne, podkreślające wspólnotowy charakter działań Związku.

Działania poza Kielcami i współpraca ogólnopolska

Równoległe do aktywności w Eviva L'Arte artyści Okręgu Kieleckiego intensywnie uczestniczyli w wydarzeniach poza Kielcami. W październiku w Galerii Sztuki Gromada w Busku-Zdroju odbył się wernisaż wystawy „Obrazy w obrazach” Marii Maryli Wierzbowskiej, potwierdzający znaczenie współpracy z instytucjami partnerskimi regionu.

Galeria ZPAP OK Eviva L'Arte ogólnopolska wystawa sztuki RED, Wigilia artystyczna

Galeria ZPAP OK Eviva L'Arte ogólnopolska wystawa sztuki RED,

Galerii Sztuki Gromada w Busku-Zdroju wystawa malarstwa Marii Maryli Wierzbowskiej

Galeria ZPAP OK Eviva L'Arte ogólnopolska wystawa sztuki RED,

Okręg Kielecki

Interdyscyplinarna wystawa sztuki

BIELECKA Małgorzata
 DZIWIŃSKA-LESIŃSKA Katarzyna
 GOZDEK Lucyna
 HANUSZKIEWICZ Adam
 HAPEK Ewa
 HASHHASH Kamil
 HILDEBRANDT Oliwia
 KŁOCZKOWSKA Agnieszka
 LACH Michał
 MAJ Tamara
 MICEK Sławomir
 MIERNIK Magdalena
 NIEWĘGŁOWSKA Katarzyna
 OSÓBKA Paweł
 SAMCZYŃSKA Katarzyna
 SUSZCZYŃSKA Agata
 SUSZCZYŃSKI Tomasz
 SZOSTAK Jacek
 WIATR Grzegorz
 WIERZBOWSKA Maria Maryla
 WIŚNIEWSKA-ZDUNIAK Ewa
 WITKOWSKI Paweł
 WRÓBEL Renata
 ZIOŁOWICZ Katarzyna

Instytucja Kultury
 Zamek Krzyżtopór w Ujeździe
 Galeria – BASTION E SMOK
 8 - 28 listopada 2024
 Ujazd

wernisaż
 8.11.2025 (sobota)
 godzina 16.00

wystąpi
 Piotr Restecki

alchemia obrazu

Okręg objął patronatem wystawę „Alchemia Obrazu” w Galerii SMOK na Zamku Krzyżtopór w Ujeździe — projekt interdyscyplinarny łączący malarstwo, rzeźbę, fotografię, instalacje i inne formy wypowiedzi artystycznej. Artyści ZPAP OK uczestniczyli również w ogólnopolskich projektach wystawienniczych, m.in. w wystawie „Blue – niebiesko mi” w Galerii X Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Plener rzeźbiarski - Ośrodek Pracy Twórczej Wietrznia, wystawa poplenerowa

Istotnym elementem aktywności pozostawały także plenery artystyczne, w tym realizowane we współpracy z Muzeum Wsi Kieleckiej w Tokarni oraz Ośrodkiem Pracy Twórczej Wietrznia, sprzyjające wymianie doświadczeń i budowaniu relacji między artystami reprezentującymi różne dyscypliny sztuki.

Podsumowanie i perspektywa

Zamykając 2025 rok, ZPAP Okręg Kielecki może odwołać się do konkretnych efektów zrealizowanych działań. Intensywna aktywność wystawiennicza, rozwój własnej galerii oraz projekty realizowane we współpracy z partnerami regionalnymi i ogólnopolskimi wzmocniły pozycję Okręgu i stworzyły solidne podstawy do dalszych inicjatyw.

Rok 2026 zapowiada się równie intensywnie. Planowany jest finał ogólnopolskiej wystawy „RED” w Warszawie, kolejna edycja Strefy Sztuki na Targach Kielce, a także szczególne wydarzenie — jubileusz 115-lecia Związku Polskich Artystów Plastyków, który zostanie uczczony dużą wystawą w Filharmonii Świętokrzyskiej.

Będą to naturalne kontynuacje działań już zrealizowanych — z poczuciem odpowiedzialności za dorobek środowiska i z uważnym spojrzeniem ku przyszłości.

Interdyscyplinarna wystawa „Alchemia Obrazu” w Galerii SMOK na Zamku Krzyżtopór w Ujeździe

Okręg Koszalińsko - Słupski

70 lat Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Koszalin - Słupsk

Wystawy Jubileuszowe

Wystawy jubileuszowe to znaczące wydarzenia na drodze twórczej każdego artysty. Tegoroczne towarzyszyły 70 rocznicy powstania Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Koszalin - Słupsk na Pomorzu. Jubileuszowy rok zapisał się wieloma artystycznymi wydarzeniami w naszym mieście i regionie z udziałem twórców naszego Stowarzyszenia. Jubileuszowe przedsięwzięcia ZPAP, zaplanowane na cały 2025 rok, były okazją do refleksji nad czasem minionym, dokonaniem naszego środowiska i wspomnieniem tych, których nie ma już wśród nas. Wszystkie wystawy związane z 70-leciem ZPAP były okazją do tego, by nasze środowisko złożyło hołd twórcom, którzy tworzyli Związek Polskich Artystów Plastyków na Pomorzu. Naszą tożsamość w Koszalinie i regionie budowali pionierzy, którzy przyjechali tu po wojnie i już w 1955 roku stawiali pierwsze kroki, powołując do życia jedno z pierwszych stowarzyszeń na tej ziemi. To oni położyli niezwykle mocne podwaliny pod rozwój kultury w tym regionie. O ich dorobku zawsze pamiętamy, organizując cykliczne wystawy „In Memoriam – Tym którzy z nami tworzyli”, by oddać cześć tym, którzy byli w naszym środowisku przez minione siedem dekad.

Rok 2025 wypełniły prezentacje jubileuszowe – a tych było aż dziewięć. Galeria Prezydencka RATUSZ, Muzeum w Koszalinie i w Człuchowie, Bałtycka Galeria Sztuki - Centrum Kultury 105 - to przestrzenie wystawiennicze, w których ZPAP organizuje swoje wystawy. Od 2000 roku Galeria RATUSZ jest miejscem prezentowania sztuki, gdzie ekspozycje ukazują różne formy malarstwa, tkaninę artystyczną, rzeźbę, fotografię. Galeria, dostępna dla wszystkich, którzy odwiedzają ratusz, służy ukazaniu dorobku artystycznego środowisk twórczych Koszalina, a przy okazji umożliwia oglądającym kontakt ze sztuką i zmienia monotony hol w barwną salę wystawową. Jubileusz ZPAP zainaugurowała indywidualna wystawa grafika i malarza Andrzeja

Galeria Ratusz Andrzej Pawik Przemijanie IV 70 lat ZPAP Okregu Koszalin-Słupsk

Galeria Ratusz Andrzej Pawik Przemijanie IV 70 lat ZPAP Okregu Koszalin-Słupsk

Galeria Ratusz Artyści Miastu 70 lat ZPAP Koszalin Słupsk

Okręg Koszalińsko - Słupski

Pawika. Był to początek roku jubileuszowego, jak i okazja do świętowania 47-lecia pracy twórczej autora. „Przemijanie” - bo taki tytuł nosiła wystawa **Andrzeja Pawika** - wyrażała głęboką refleksją nad czasem oraz nad trwałością sztuki. Indywidualnewystawy malarstwa w Ratuszu zaprezentowali również w roku jubileuszowym ZPAP członkowie Stowarzyszenia – **Kazimierz Babkiewicz** - „*Martwa natura*” oraz **Małgorzata Chmielowska** – „*Przed Horyzontem*”, która w malarstwie inspirowała się naturą i energią żywych. Tradycyjnie z okazji Dnia Kobiet przyszedł czas na cykliczną, interdyscyplinarną, zbiorową wystawę „*Kobieta w twórczości i twórczość kobiet*”. Swoją wizję artystyczną dotyczącą kobiet zaprezentowało ponad dwudziestu twórców. Projekt wystawienniczy pn. „*Artyści Miastu*” był centralnym punktem obchodów jubileuszowego roku. Wystawa na dwóch piętrach Galerii Ratusz, w której wzięło udział 30 autorów różnych dyscyplin i pokoleń twórczych, prezentowała szeroki zakres malarstwa, rysunku, grafiki, fotografii i tkaniny. Wśród twórców znaleźli się wieloletni, zasłużeni członkowie Stowarzyszenia wraz z młodym pokoleniem artystów. Byli to m.in.: Zofia Szreffel, Bożena Hanna Giedych, Ewa Miśkiewicz – Żebrowska, Bogusława Koszałka, Wiesława Kurowska (gościnnie), Anna Mazur, Elżbieta Stankiewicz, Katarzyna Raczkowska, Małgorzata Chmielowska, Anna Korzyniewska, Sylwia Olesiak, Janina Sawicka-Zaborowska, Krystyna Jankowska, Milena Szczepańska – Zakrzewska, Beata Maria Orlikowska, Stanisława Sierant, Andrzej Mazur, Zbigniew Murzyn, Piotr Wasilewski, Krzysztof Ramocki, Dawid Żebrowski, Wiesław Stępień, Zygmunt Jasnoch, Andrzej Pawik, Jacek Ojrzanowski, Zygmunt Laskowski, Adam Zgliński, Andrzej Szulc, Marian Zieliński.

Ewa Miśkiewicz – Żebrowska
Prezes ZPAP Okręgu Koszalin – Słupsk

70 lat Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Koszalin - Słupsk

Galeria Ratusz Kazimierz Babkiewicz, wystawa *Martwe natury*

Galeria Ratusz Małgorzata Chmielowska „Przed Horyzontem”
70 lat ZPAP Koszalin Słupsk

Galeria Ratusz „Kobieta w twórczości” 70 lat ZPAP Koszalin
Słupsk

Okręg Koszalińsko - Słupski

"Polish Art - Polska sztuka współczesna – malarstwo i grafika cyfrowa w Korei Południowej"

"Polish Art - Polska sztuka współczesna – malarstwo i grafika cyfrowa w Korei Południowej"

Dzięki naszym kontaktom, które nawiązujemy podczas plenerów i spotkań twórczych, m.in. w Międzynarodowym Plenerze Malarskim w Osiekach, w roku jubileuszowym ZPAP zostaliśmy zaproszeni przez organizatorów Seunguk Lee i Bogusława Dobę, do udziału w Wystawie "Polish Art - Polska sztuka współczesna – malarstwo i grafika cyfrowa w Korei Południowej". Od 15 lipca do 15 sierpnia 2025r. w prestiżowej „Galerii Yi-um Creative Factory” w Yesan, wśród 19 polskich artystów z Polski zaprezentowały swoje prace trzy koszalinianki, członkinie ZPAP Okręgu Koszalin – Słupsk : Katarzyna Raczkowska, która była osobiście w Korei, pełniąc rolę ambasadorki naszego Stowarzyszenia, prezes - Ewa Miśkiewicz - Żebrowska oraz Małgorzata Chmielowska.

Okręg Koszalińsko - Słupski

XXVIII Międzynarodowy Plener Osieki 70 lat ZPAP Koszalin Słupsk

Galeria Ratusz Twórcze Osobliwości Międzynarodowych Plenerów Malarskich w Osiekach 70 lat ZPAP Koszalin Słupsk

Galeria Ratusz XVIII Plener Osieki

70 lat Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Koszalin - Słupsk

XXVIII Międzynarodowy Plener Malarski Osieki 2025 „Czas i Miejsce dla Sztuki”

Organizowane przez ZPAP Okręg Koszalin – Słupsk od 1998 roku Międzynarodowe Plenery Malarskie w Osiekach wciąż wpływają na myślenie o sztuce. Podkoszalińskie Osieki, będąc w latach 60. i 70. XX wieku centrum polskiej sztuki nowoczesnej, wciąż mają wiele do zaoferowania, czego dowodem była kolejna wystawa pod nazwą „Twórcze osobliwości Międzynarodowych Plenerów Malarskich w Osiekach”. Wystawa letnia, prezentująca dorobek artystek biorących udział w słynnych plenerach, nie wyczerpała w całości jubileuszowych obchodów, związanych z tym magicznym miejscem. XXVIII Międzynarodowy Plener Malarski Osieki 2025 „Czas i Miejsce dla Sztuki” rozpoczęliśmy wystawą w Bałtyckiej Galerii Sztuki w Koszalinie, która wcześniej prezentowana była w Muzeum Zamek w Człuchowie. Wystawa pn. „27 lat Międzynarodowych Plenerów Malarskich w Osiekach” ukazała część zbiorów dzieł poplenerowych z lat 1998-2024 wraz z prezentacją twórców z XXVIII Pleneru w Osiekach. Kontynuacja wydarzeń plenerowych, wpisanych w jubileusz nastąpiła 24 września 2025 roku, kiedy to wystawa „Osieki 2025 - Czas i miejsce dla sztuki” zagościła w Galerii Ratusz. Było to cykliczne podsumowanie XXVIII Międzynarodowego Pleneru Malarskiego, które jako część obchodów rocznicowych, po raz kolejny spięło klamrą historię awangardyz terażniejszością. Podsumowanie jubileuszu nastąpi na przełomie marca i kwietnia 2026 r. w Muzeum w Koszalinie podczas wystawy wieńczącej obchody 70 lecia ZPAP pn. „PRO PUBLICO BONO ...70 lat ZPAP Okręgu Koszalin – Słupsk”. Siedemdziesiąt lat to w kulturze wiek dojrzały. Dla jednych, moment na podsumowania, dla innych, próba energii i aktualności. W Koszalinie jubileusz Związku Polskich Artystów Plastyków nie zamienił się w rocznicową ceremonię. Wprost przeciwnie - przez cały 2025 rok galerie miejskie pulsowały wystawami, a sztuka wyszła poza ramy archiwum i wspomnień. Zamiast nostalgii – ruch, dialog i obecność w mieście i poza jego granicami

Ewa Miśkiewicz – Żebrowska
Prezes ZPAP Okręgu Koszalin – Słupsk

Okręg Krakowski

Konfrontacje w trójwymiarze II rzeźba i ceramika

10.12.2025 – 31.01.2026

Galeria Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk
Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Kuratorka: Magdalena Cisto

Organizator: ZPAP Okręg Krakowski

Uczestnicy:

Marita Benke-Gajda, Magdalena Cisto,

Anna Drozd-Tutaj, Michał Dziekan,

Paweł Jach, Ewa Janus,

Dorota Jędrusik, Marek Kordyaczny,

Dawid Królicka,

Maria „Maja” Moroz,

Krystyna Nowakowska,

Jerzy Nowakowski, Leszek Oprządek,

Anna Pazdalska, Ewa Szlachetka-Depak,

Jan Tutaj, Wiktor Tyszkiewicz,

Ewa Wes, Tomasz Westrych,

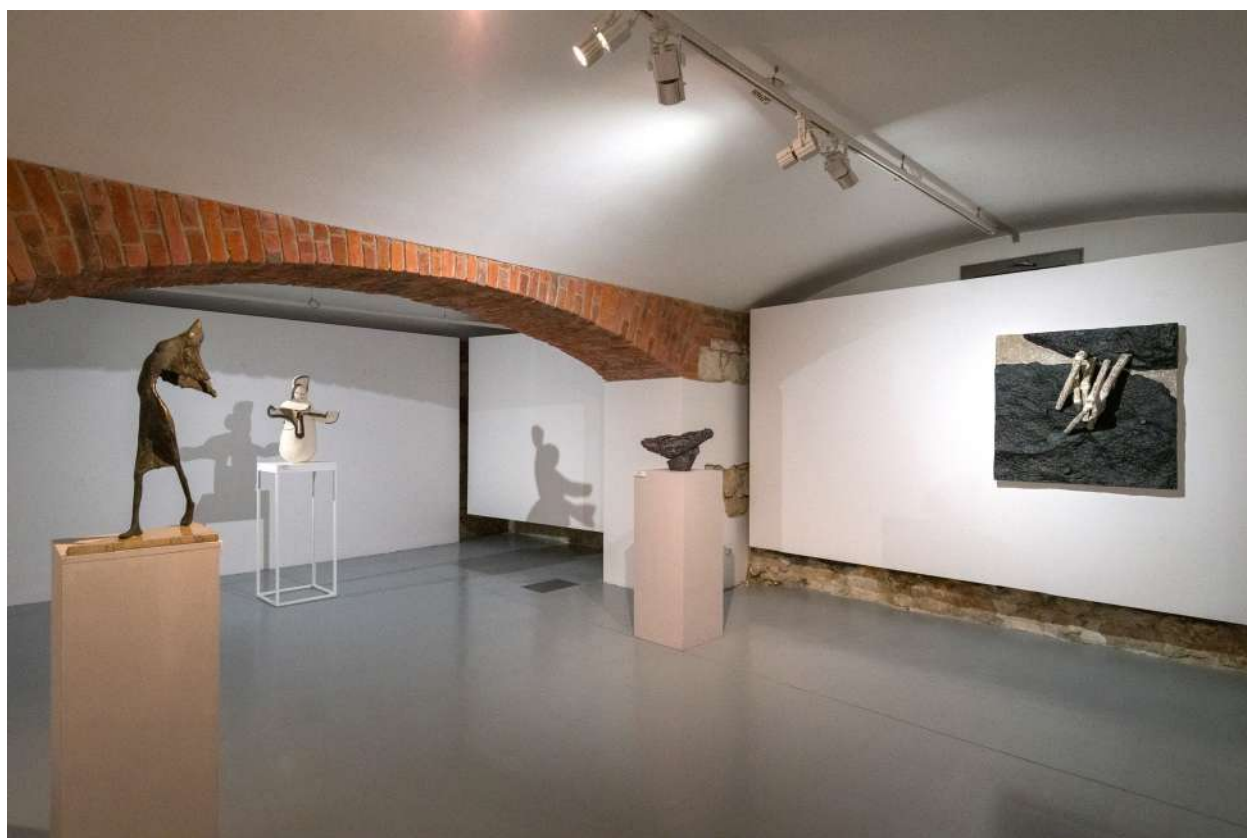
Ewa Wojcik-Konstantinowska,

Stella Zadros, Barbara Zgoda,

Sławomir Zięba

Projekt graficzny Natalia Kornecka

Materiały ZO ZPAP Kraków

Okręg Krakowski

Konfrontacje w trójwymiarze II

Druga edycja wystawy „Konfrontacje w trójwymiarze” stanowi kontynuację dialogu rozpoczętego podczas pierwszego spotkania artystów, dla których rzeźba pozostaje nie tylko środkiem wyrazu, lecz także sposobem myślenia o przestrzeni, materii i ludzkim doświadczeniu. Projekt ponownie gromadzi twórców o zróżnicowanych postawach artystycznych, łącząc klasyczne rozumienie formy z poszukiwaniami współczesnymi, które otwierają rzeźbę na nowe konteksty i znaczenia.

Podobnie jak w poprzedniej edycji, istotą wystawy jest dialog między tradycją a nowoczesnością, między wiernością warsztatowi a odwagą eksperymentu. Rzeźba wciąż pozostaje sztuką budowania formy, lecz coraz częściej staje się również medium refleksji – nad ciałem, pamięcią, relacją człowieka z naturą czy z przestrzenią miejską. Artyści, korzystając z różnorodnych materiałów: kamienia, drewna, metalu, ceramiki czy nowych tworzyw syntetycznych, tworzą prace będące świadectwem osobistych doświadczeń, emocji i wrażliwości na współczesny świat.

Praca wisząca: Ewa Wes, Praca na drugim planie: Ewa Wojcik-Konstantinowska

Konfrontacje w trójwymiarze II

Maria Moroz

„Konfrontacje w trójwymiarze II” to także przestrzeń spotkania kolejnych pokoleń artystów związanych ze środowiskiem Krakowskiego Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków. Wystawa prezentuje zarówno dorobek uznanych rzeźbiarzy, jak i prace twórców młodszego pokolenia, dla których klasyczny warsztat staje się punktem wyjścia do formułowania własnych artystycznych narracji. Zderzenie tych postaw otwiera nowe pola interpretacji, pozwalając dostrzec, jak rzeźba wciąż ewoluuje, zachowując przy tym swoją materialną i duchową głębię.

Widz uczestnicząc w tym spotkaniu form, faktur i znaczeń, staje się świadkiem nieustannego procesu przemiany – zarówno samej materii, jak i sposobu postrzegania rzeźby. „Konfrontacje w trójwymiarze II” są więc nie tylko prezentacją dorobku artystycznego, lecz także refleksją nad kondycją współczesnej rzeźby – sztuki, która mimo swojej trwałości, nie przestaje zadawać pytań o to, czym jest forma, przestrzeń i człowiek.

Magdalena Cisło

Okręg Krakowski

Konfrontacje w trójwymiarze II

Od lewej: Michał Dziekan, Stella Zadros

Pierwszy plan: Marita Benke-Gajda, Drugi plan: Jerzy Nowakowski

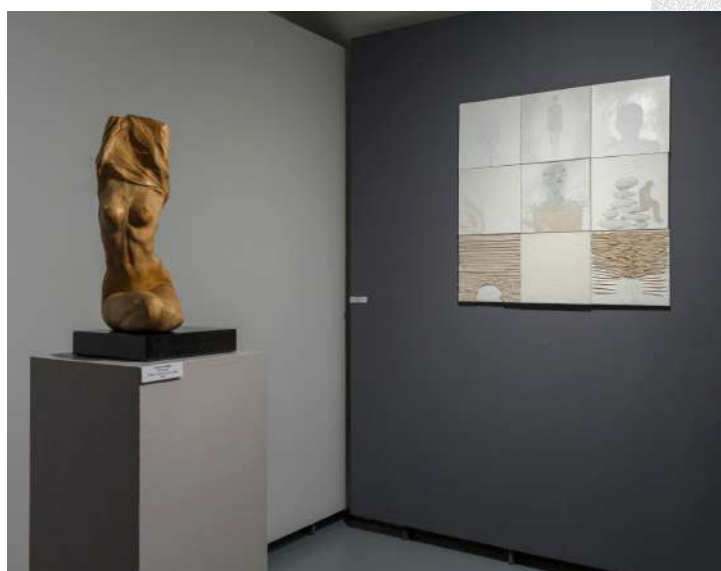
Ewa Szlachetka-Depak

Dorota Jędrusik

Anna Pazdalska

Pierwszy plan: Sławomir Zięba, Drugi plan: Barbara Zgoda

Materiały ZO ZPAP Kraków

Okręg Krakowski

Konfrontacje w trójwymiarze II

Dawid Królicki

Ewa Wes

Jerzy Nowakowski

Krystyna Nowakowska

Magdalena Cisko

Obraz: Tomasz Westrych

Leszek Oprządek

od lewej: Anna Drozd-Tutaj, Paweł Jach

Materiały ZO ZPAP Kraków

Okręg Krakowski

XI Salon Vive l'Art

Związku Polskich Artystów Plastyków

Okręgu Krakowskiego 2025

18.12.2015 r. – 22.02.2026 r.

Pałac Sztuki TPSP w Krakowie

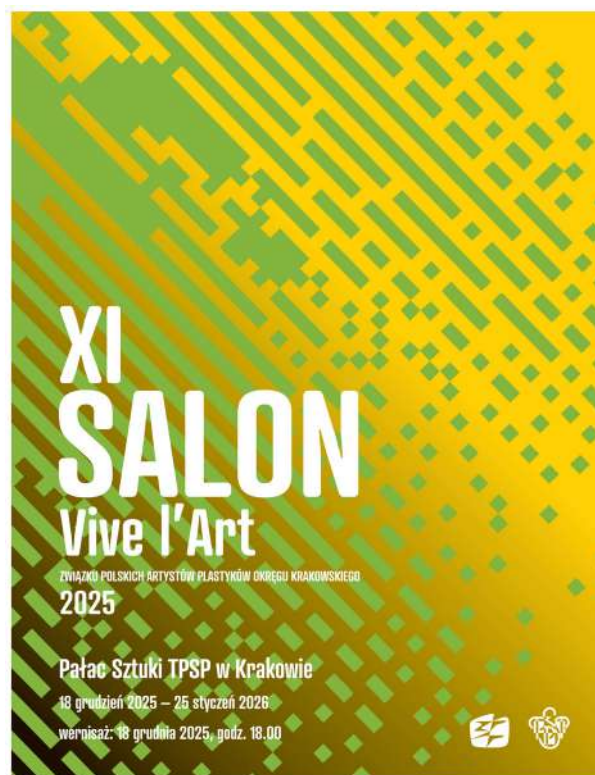
Organizator: ZPAP Okręg Krakowski

Kuratorzy: Zarząd ZPAP Okręgu

Krakowskiego

Pałac Sztuki TPSP w Krakowie

Projekt graficzny Malwina Jandura

SALON 2025...

Salony Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Krakowskiego stanowią formę demokratycznego przeglądu aktualnej twórczości członków największego w Polsce, profesjonalnego stowarzyszenia twórców sztuk wizualnych. Cieszą się zawsze ogromnym zainteresowaniem, a uczestniczący w nich artyści reprezentują wszystkie dyscypliny sztuk wizualnych – od malarstwa i rzeźby począwszy, poprzez rysunek, fotografię i grafikę, po działania multimedialne i interdyscyplinarne.

Salony stały się już tradycją, mocno wpisaną w kalendarz corocznych projektów wystawienniczych Związku, a ich wyjątkowość podkreśla atmosfera Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku, podczas których się odbywają. Są nie tylko artystyczną konfrontacją i środowiskową prezentacją nowo powstałych dzieł, ale również ważnym, przyjacielskim spotkaniem ludzi połączonych tą samą pasją i zainteresowaniami, z którymi wiąże się talent oraz ciężka praca, nierzadko

pełna wyrzeczeń i kompromisów. Tak więc, bez względu na cokolwiek, warto wierzyć w to, co stwierdził amerykański muzyk i kompozytor Billie Joe Armstrong: *Nasza pasja jest naszą siłą!*

Siłą tą staramy się corocznie pokazywać, kontynuując związkową tradycję zapoczątkowaną już w latach 30. XX wieku, kiedy to nasi poprzednicy zainicjowali w Krakowie Zimowe i Wiosenne Salony, odbywające się głównie w Pałacu Sztuki, będącym siedzibą Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Podtrzymywana przez nas tradycja jest wyrazem piękna które chronimy, a nie więzów, które nas krępują – nadaje sens twórczemu życiu i łączy pokolenia, będąc równocześnie wyznacznikiem przyszłości i otwarciem na nowe, współczesne wyzwania. Jak powiedziała Katarzyna Grochola, tradycja to: *...coś stałego, do czego się wraca jak do domu. Nie do mieszkania.*

Wracamy więc do naszego wspólnego domu poprzez kolejny Salon, zorganizowany już po raz 11. w Pałacu Sztuki. Wracamy

Okręg Krakowski

XI Salon Vive l'Art

chętnie, o czym świadczy frekwencja – jest nas w tym roku aż 302!!! W przestronnych przestrzeniach wystawienniczych panuje równość – przeplatają się pokolenia, gdzie młodzi adepci sztuki towarzyszą dojrzałym artystom, a uczniowie prezentowani są obok swych mistrzów. Mnogość kreacji, różnorodnych propozycji, koncepcji, rozwiązań i bezmiar wyobraźni zawarte w dziełach, mogą doprowadzić do zawrotu głowy. Wydaje się, że sztuka jest wszechobecna, a jej oblicza niepoliczalne, gdyż każdy artysta, zachowując swą indywidualność i kierunek poszukiwań jest odrębnym, oryginalnym i niepowtarzalnym bytem.

Specyfika tego typu wystawy jak Salon jest różnie odbierana i oceniana – od zachwytu i zrozumienia, po odrzucenie i krytykę. Dlatego warto ponownie przypomnieć, że idea Salonów, zapoczątkowana w XVIII wieku we Francji, jest formą podsumowania i ogólnego zarysu bieżących, artystycznych aktywności. Nie wymaga wiodącego tematu i związanej z nim weryfikacji uczestników, surowej doktryny narzucającej sposób odbioru całości i głębokiej ideologii kuratorskich ambicji. Stanowi za to nieskrępowany akt artystycznej manifestacji, w której każdy uczestnik otrzymuje możliwość swobodnej wypowiedzi. Tego typu wystawy są już rzadkością, lecz to co rzadkie lub niemożliwe, nie oznacza, że niedopuszczalne... (...)

Kraków, listopad 2025

Joanna Warchoń
Prezes ZPAP OK

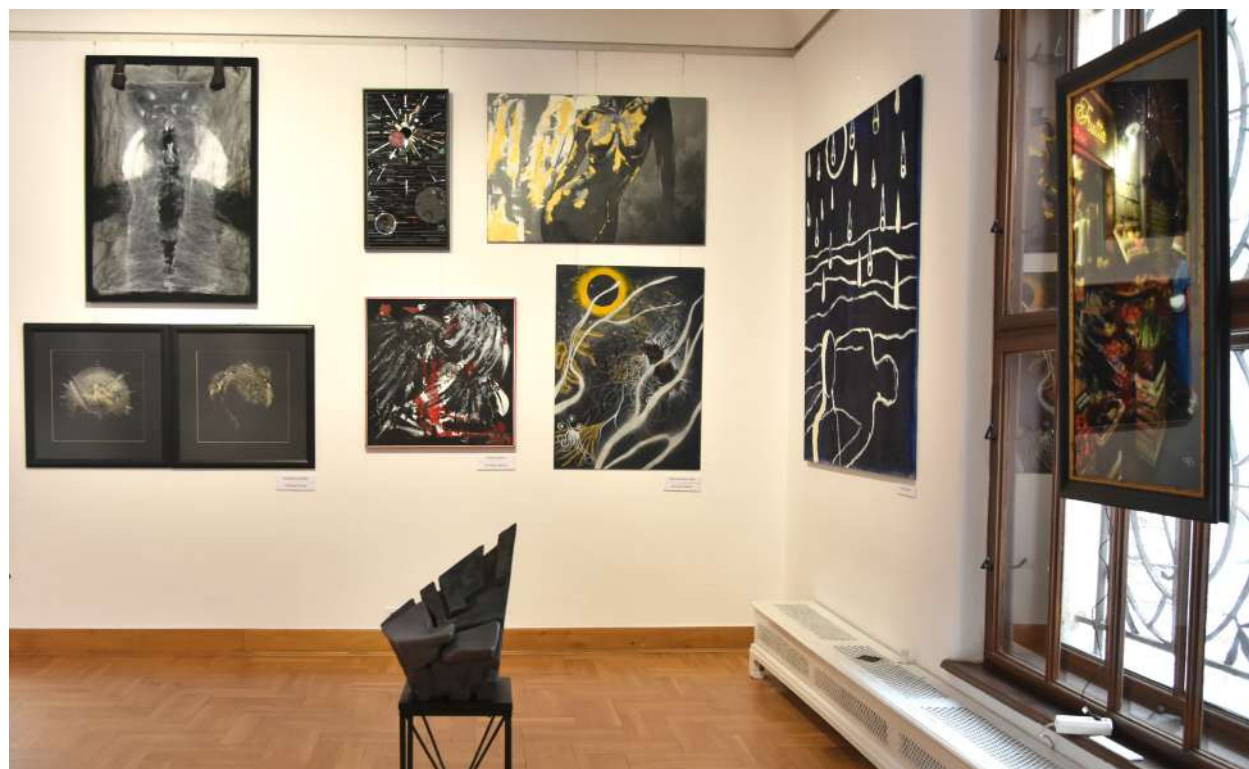
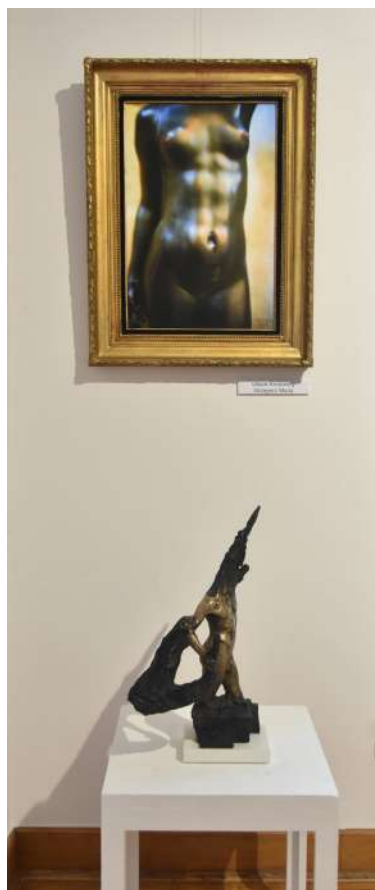
Okręg Krakowski

XI Salon Vive l'Art

Okręg Krakowski

XI Salon Vive l'Art

Okręg Krakowski

XI Salon Vive l'Art

Okręg Krakowski

XI Salon Vive l'Art

Okręg Krakowski

Jubileusze 2025

malarstwo, rzeźba

19.12.2025 – 30.01.2026

**Wernisaż wystawy połączony ze
związkowym Oplątkiem.**

**Uczestnicy: Ewa Sadowska, Andrzej Folfas,
Zbigniew Nowak, prof. Antoni Porczak**

Wystawa „Jubileusze”, organizowana corocznie przez Zarząd ZPAP Okręgu Krakowskiego w Galerii Pryzmat od ponad 30. lat, ma już długą i bogatą historię. Połączona tradycyjnie ze związkowym Oplątkiem odbywa się w przededniu Świąt Bożego Narodzenia i obchodów Nowego Roku, posiadając tym samym uroczysty i podniosły charakter. Biorący w niej udział artyści to twórcy dojrza- li, z wieloletnim stażem i doświadczeniem, a sama wystawa stanowi pewną formę podsumowania długich lat ich pracy, dorobku i osiągnięć artystycznych jakie posiadają na swym koncie. Bywa prezentacją zamkniętych etapów twórczości lub pokazem prac nowych, które otwierają kolejne wrota do dalsze- go penetrowania tajników sztuki i poszu- kiwania odmiennych form jej wizualizacji.

Świąteczna aura towarzysząca wernisażowi wystawy, cichy dźwięk kolęd, choinkowe świa- tełka, bogato zastawiony wigilijny stół i składa- ne sobie życzenia powodują, że atmosfera tego spotkania jest wyjątkowa – jednoczy bliskich sobie ludzi dzielących podobny, artystyczny los i tworzących wyjątkowe na mapie Krakowa środowisko, złożone z ogromnej ilości osobo- wości połączonych tą samą pasją tworzenia.

W tegorocznej wystawie uczestniczy trójka malarzy i jeden rzeźbiarz. Artyści zapraszają nas w świat swych harmonij- nych przedstawień, proponując wędrów- kę różnymi ścieżkami wykreowanych przez siebie wizji, będących odbiciem ich emocjonalnych potrzeb, wrażliwości i indywidualnych poszukiwań.

Spotkamy się więc z wysublimowanymi, pełnymi refleksji, metafizyki i kolorystycznej ekspresji, nieprzedstawiającymi obrazami Ewy Sadowskiej, figuratywno-abstrakcyjnymi, charakteryzującymi się mocną formą, silnymi uproszczeniami i zamierzoną deformacją dziełami Andrzeja Folfasa, również figuratyw-

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW OKRĘG KRAKOWSKI

Prezes Joanna Warchoł
i Zarząd ZPAP Okręgu Krakowskiego
zapraszają na wystawę

Jubileusze
2025
malarstwo
rzeźba

Ewa Sadowska
Andrzej Folfas
Zbigniew Nowak
Antoni Porczak

Galeria Pryzmat

wernisaż połączony ze związkowym Oplątkiem:
19 grudnia (piątek) 2025, g. 17.00

wystawa czynna do 15 stycznia 2026
Galeria czynna: pn. - pt., g. 10:00 - 17:00

ZPAP OK, Dom Plastyków, ul. Łobzowska 3, 31-139 Kraków tel. 12 632 46 22

Projekt graficzny Anton Lohinov Sawicki

nymi, płasko malowanymi pracami Zbigniewa Nowaka, stanowiącymi kompozycje kadrów kobiecych sylwetek oraz sugestywnymi rzeź- bami Antoniego Porczaka, wymownymi w swej szlachetnej materii lanego brązu.

Dziękując Jubilatom za udział w związkowej wystawie, życzę dalszej, uważ- nej percepcji otaczającej nas rzeczy- wistości i zjawisk rządzących naszym życiem, natchnionych przeżyć, wrażli- wość na wszelkie przejawy piękna, zwycię- skich poszukiwań i efektywnych odkryć!

Kraków, grudzień 2025

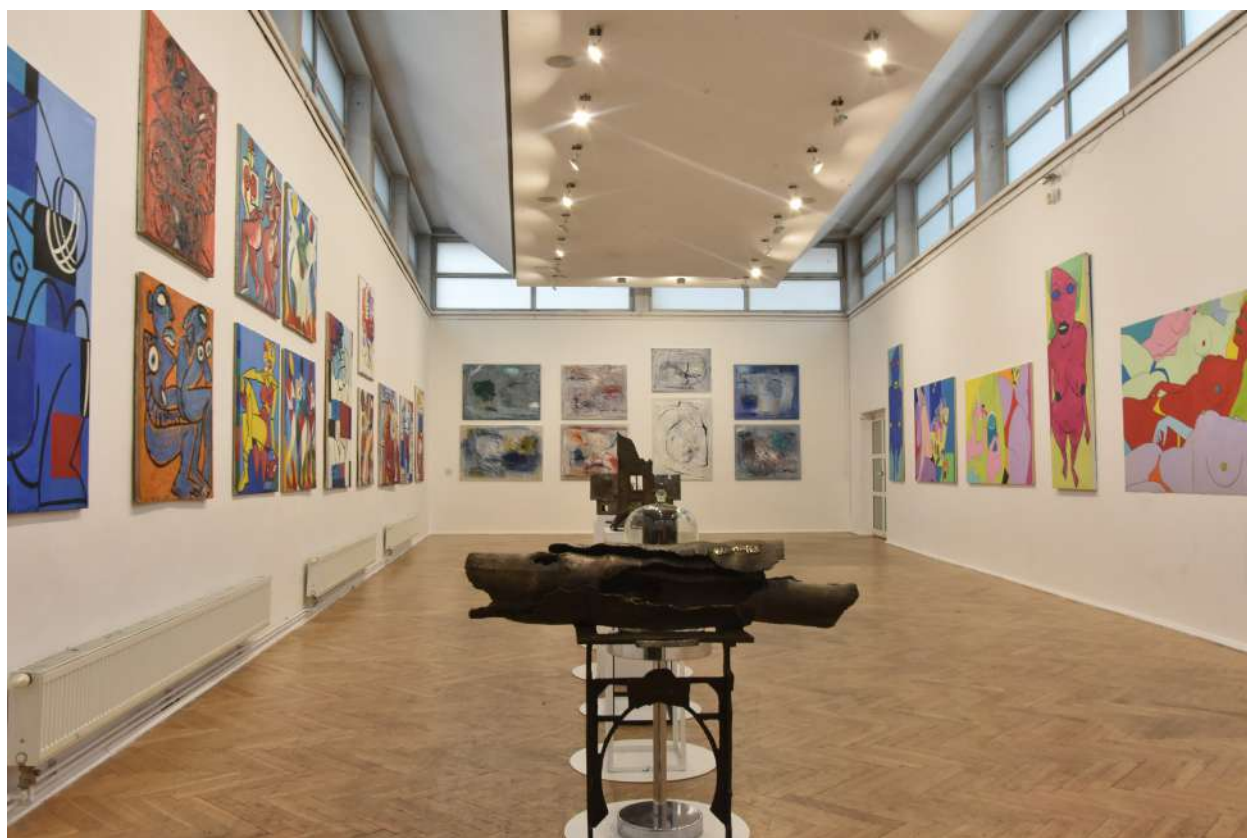
Joanna Warchoł
Prezes ZPP OK

Okręg Krakowski

Jubileusz 2025

Uczestnicy wystawy. Od lewej Zbigniew Nowak, prof. Antoni Porczak, Andrzej Folfas, Ew Sadowska. Fot. Anton Lohinov Sawicki

Okręg Krakowski

Jubileusze 2025

Ewa Sadowska

Ewa Sadowska

Zbigniew Nowak

Zbigniew Nowak

Okręg Krakowski

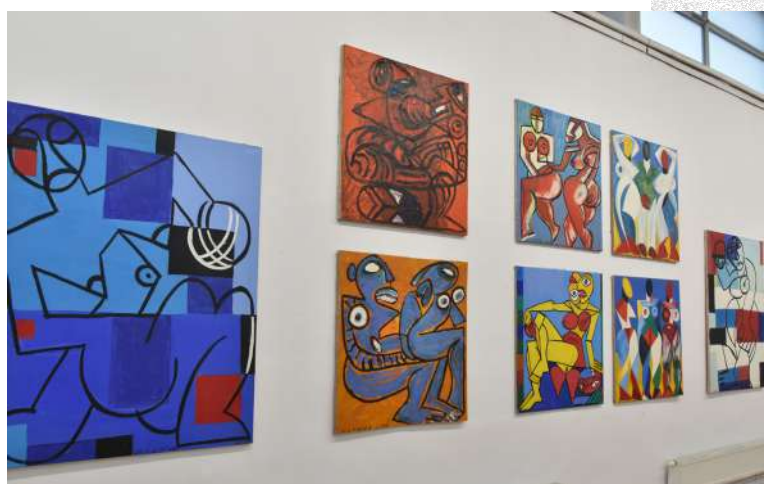
Jubileusze 2025

Andrzej Folfas

Antoni Porczak

Andrzej Folfas

Antoni Porczak

Antoni Porczak

Okręg Lubelski

29. Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2025

Organizatorzy: Okręg Lubelski Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Wydział Artystyczny UMCS w Lublinie.

Centrum Spotkania Kultur w Lublinie

14.12.2025 r. - 01.02.2026 r.

Do konkursu przystąpiło się 224 artystów z Polski, Bułgarii, Czech, Holandii, Japonii, Litwy, Niemiec, Słowacji, Węgier, Ukrainy, zgłaszając 652 prace, z których Jury na podstawie dokumentacji fotograficznej zakwalifikowało 98 prac 65 autorów do następnego etapu konkursu oraz wystawy pokonkursowej. W dniu 12.12.2025 roku na posiedzeniu w Galerii Centrum Spotkania Kultur w Lublinie po wnikliwej analizie oryginałów prac jury 29. Międzynarodowego Wschodniego Salonu Sztuki w Lublinie w składzie:

Przewodniczący Jury:

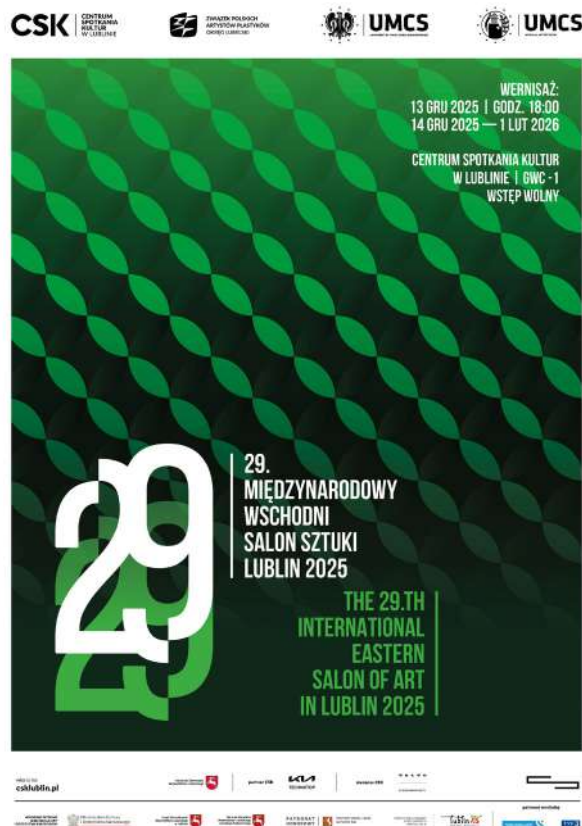
prof. Krzysztof Gliszczyński (ASP Gdańsk),

Członkowie Jury

- prof. Łukasz Huculak (ASP Wrocław),
- prof. Jacek Kucaba (ASP Kraków),
- dr hab. Wojciech Mendzelewski prof. UMCS (Okręg Lubelski ZPAP),
- Jolanta Męderowicz (Historyk sztuki, KUL, LTZSP, ZPAF O/Lublin),
- Prof. Krzysztof Szymanowicz (Dyrektor Instytutu Sztuk Pięknych UMCS)

nominowało do nagród 15 artystów:

Iwona Bandzarewicz, Judyta Bernaś, Paulina Bobak, Piotr Desperak, Rafał Eret, Mariusz Filipowicz, Maciej Gabrus, Paweł Jach, Agnieszka Jankowska, Agnieszka Lech-Bińczycka, Łukasz Lepiorz, Kaja Marzec, Julia Marchlewska, Sławomira Plewko, Piotr Trusik

Spośród nominowanych jury postanowiło przyznać następujące nagrody regulaminowe:

Grand Prix — Mariusz Filipowicz za prace:

- NUMBER 74, fotografia/grafika, 80 x 180 cm, 2024
- NUMBER 77, fotografia/grafika, 80 x 180 cm, 2024

I Nagroda — Piotr Trusik za pracę

- Pomędzy, autorska technika olejna na płótnie, 115 x 145 cm, 2025

II Nagroda — Paweł Jach za pracę

- Exsultare I, stal czarna polerowana, drewno, 273 x 32 x 33 cm, 2024
- Interiorem lucem, drewno patynowane, stal nierdzewna, 100x72x30 cm, 2025

III Nagroda — Nagroda Rektora Uniwersytetu

Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie,

Paulina Bobak za pracę

- Między wierszami, olej na płótnie, haft, 100x150 cm, 2025

Okręg Lubelski

Nagroda Rektora Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej, Sławomir Plewko za prace:

- Atrofia-Przestrzeni (Komentarz Dywergencyjny D), druk wielokrotny pigmentowy, papier, 140x140 cm, 2025
- Atrofia-Przestrzeni (Komentarz Dywergencyjny E), druk wielokrotny pigmentowy, papier, 140x140 em, 2025

Nagroda Dyrektora Instytutu Sztuk Pięknych UMCS — Łukasz Lepiorz za prace:

- Szkoła, olej na płótnie, 70x130 cm, 2025
- Obcy, olej na płótnie, 70x110, cm, 2025

Nagroda Dyrektora Centrum Spotkania Kultur w Lublin - Wystawa Indywidualna w galerii CSK - Maciej Gabruś za prace

- Bez tytułu, olej na płycie HDF, 60 x 60 cm, 2025
- Animozja, olej na płycie HDF, 80 x 80 cm, 2025

Decyzją jury przyznano również 3 równorzędne wyróżnienia honorowe które otrzymali:

Piotr Desperak za pracę

- z cyklu: Argument siły, VII, olej na płótnie, 168 x 120 cm, 2025

Agnieszka Lech-Bińczycka

- Źródło (w hołdzie A. Rodinowi), odprysk korundowy, akwatinata, 70 x 100 cm, 2025

Rafał Eret

- Spotkanie 3, akryl na płótnie, 120x110 cm, 2025
- Porządki, akryl na płótnie, 110x120 cm, 2024

Komisja konkursowa z satysfakcją stwierdziła wysoki i wyrównany poziom nadesłanych prac. Jury wraz organizatorami konkursu, Okręgiem Lubelskim Związku Polskich Artystów Plastyków, Wydziałem Artystycznym UMCS, oraz Dyrekcją Centrum Spotkania Kultur w Lublinie składa serdeczne gratulacje laureatom idziejącą wszystkim uczestnikom

29. Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2025

Grand Prix

Mariusz Filipowicz

NUMBER 74, fotografia/grafika, 80x180 cm, 2024
NUMBER 77, fotografia/grafika, 80x180 cm, 2024

I Nagroda

Piotr Trusik

Pomiędzy, autorska technika olejna na płótnie, 115x145 cm, 2025

Okręg Lubelski

29. Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2025

II Nagroda

Paweł Jach

Exsultare I, stal czarna polerowana, drewno, 273x32x33 cm, 2024
 Interiorem lucem, drewno patynowane, stal nierdzewna, 100x72x30 cm, 2025

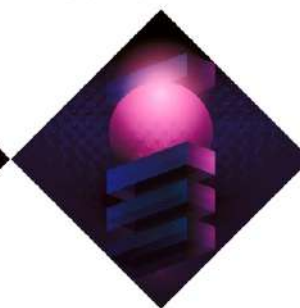
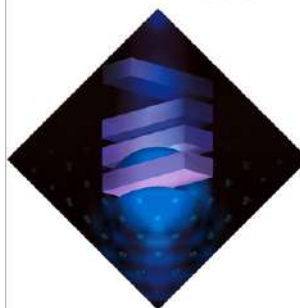
Nagroda Rektora

Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Sławomir Plewko

Atrofia-Przestrzeń (Komentarz Divergencyjny D), Druk wielokrotny pigmentowy, papier, 140x140 cm, 2025
 Atrofia-Przestrzeń (Komentarz Divergencyjny D), Druk wielokrotny pigmentowy, papier, 140x140 cm, 2025

III Nagroda

Paulina Bobak

Między wierszami, olej na płótnie, haft, 100x150 cm, 2025

Nagroda Dyrektora

Instytutu Sztuk Pięknych UMCS w Lublinie

Łukasz Lepiorz

Szkoła, olej na płótnie, 70x130 cm, 2025
 Obcy, olej na płótnie, 70x110, cm, 2025

Okręg Lubelski

**Nagroda Dyrektora
Centrum Spotkania Kultur w Lublin**

Maciej Gabruś

Bez tytułu, olej na płycie HDF, 60x60 cm, 2025
Animozja, olej na płycie HDF, 80x80 cm, 2025

29. Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2025

Wyróżnienie

Rafał Eret

Spotkanie 3, akryl na płótnie, 120x110 cm, 2025
Porządki, akryl na płótnie, 110x120 cm, 2024

Wyróżnienie

Piotr Desperak

Argument siły, VII, olej na płótnie, 168x120 cm, 2025

Wyróżnienie

Agnieszka Lech-Bińczycka

Zródło (w hołdzie A. Rodinowi), odprysk korundowy, akwatinta, 70x100 cm, 2025

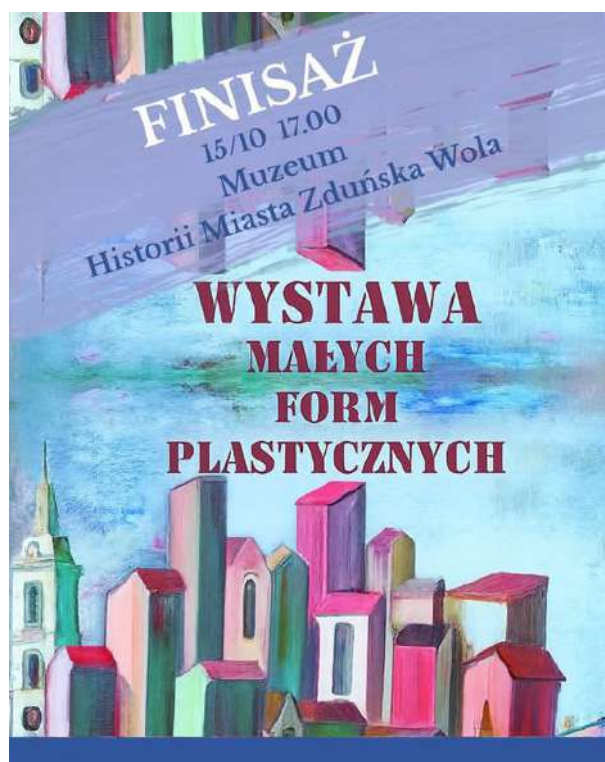

Okręg Łódzki

„Małe formy plastyczne”

Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola
04.09 - 15.10.2025 r.

Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg Łódzki zaproponował swoim członkom wystawę „Małe formy Plastyczne” specjalnie zadedykowaną dla Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola. Ze względu na niewielką przestrzeń galeryjną ograniczona została wielkość prac, tym bardziej, że było duże zainteresowanie udziałem w tej właśnie wystawie. Po wielomiesięcznych staraniach przygotowaniach 04 września o g. 17.00 odbył się wernisaż ciekawej wizualnie i bogatej pod względem formalnym, wystawy prac artystów Łódzkich. Można więc było zobaczyć na tej wystawie małe dzieła stworzone w technikach takich jak malarstwo, grafika, rysunek, tkactwo, instalacja. Prezentowane tu przez autorów małe formy z reguły określały ich ulubione idee twórcze, ale wiele z prac nawiązywało motywem także do historii i tradycji Zduńskiej Woli. Wystawa wpisuje się w Rok Jubileuszowy Miasta – nadania 200 lat temu praw miejskich, co też mamy nadzieję przyda tej wystawie znaczenia i stanowić będzie ważne osiągnięcie dla artystycznego dorobku Okręgu Łódzkiego ZPAP. Wystawa cieszyła się zainteresowaniem, a w dzień jej otwarcia Galeria ledwo mieściła przybyłych gości. Nie zabrakło też ważnych gości z Ratusza. Wernisaż zaszczylicili swą obecnością Prezydent Miasta – pan Konrad Pokora oraz Sekretarz Miasta - Pani Izabela Dobrowolska. Dziękujemy Panu Tomaszowi Polkowskiemu - Dyrektorowi Muzeum za gościnę i sfinansowanie wystawowego katalogu, oraz Pani Marcie Miskowskiej – Kustosz Muzeum za pomoc w aranżacji wystawy i zaprojektowanie plakatu do naszego wydarzenia. Dyrektor muzeum jest pasjonatem historii Zduńskiej Woli,. Doskonale zna szczegóły rozwoju, genezę powstania i koleje losów miasta i jego założycieli. Oprócz pasjonującej opowieści , wśród wielu zabytków, mogliśmy też obejrzeć doskonale zachowany dwustuletni akt erekcyjny miasta.

Projekt graficzny plakatu i katalogu wykonała Marzena Sroczyńska-Gudajczyk.

Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola

Okręg Łódzki

„Małe formy plastyczne”

Uczestnicy wystawy „Małe Formy Plastyczne”

Lista uczestników:

Andrzej Bator, Anna Bożena Dończyk- Gajos, Bożena Beata Ścieglińska, Bożena Niewinowska, Daniel Cybula, Dariusz Młynarczyk, Danuta Krajewska-Pietrasik, Ewa Tomporek-Fukuoka, Izabela Zielińska, Jacek Winkiel, Józef Janecki, Kajetan Kreutz-Majewski, Katarzyna Zbierska-Michalak, Krystyna Zarzycka, Magdalena Kapuścińska- Borkiewicz, Marzena Sroczyńska-Gudajczyk, Maksymilian Kreutz-Majewski, Maria Skrzydłowska-Nowak, Olha Vorona, Paweł Duraj, Roman Świtalski, Tadeusz Niemiec

Wystawa zbiorowa członków Okręgu Łódzkiego ZPAP pt: „Małe Formy Plastyczne”, doskonale wpisała się w kameralne wnętrze muzealnej galerii.. Nieduży format prac – maksymalne 50 cm dł. boku, stworzył wrażenie plastycznej mozaiki, która optycznie powiększyła galeryjną przestrzeń. Obfity plon artystycznych działań i zainteresowanie wystawą sprawiło wszystkim wielką radość. Organizatorzy i goście wspólnie doznali satysfakcji z realizacji tego projektu. Zaplanowano więc finisaż na dzień 16 października, co wzmocniło jeszcze bardziej te miłe wrażenia i pozostawiło niezatarte wspomnienie wśród uczestników wystawy. W czasie finisażu zaplanowany był multimedialny pokaz prac z wystawy, który przygotowała nasza związkowa koleżanka Marzena Sroczyńska- Gudajczyk – jej także zawdzięczamy projekt katalogu. Ten katalog będzie nie tylko cenną pamiątką artystycznego działania, ale dowodem owocnej współpracy i ważnego udziału w Jubileuszu Dwustulecia Miasta Zduńska Wola. Dziękujemy też naszemu koledze Andrzejowi Batorowi za pomoc logistyczną i przewiezienie prac. Wszystkim uczestnikom wystawy ”Małe Formy Plastyczne” należą się serdeczne gratulacje. Powstała bogata kolekcja dzieł prezentowanych w wyjątkowym wnętrzu, które zdaje się być szczególnie przyjazne dla artystów- emanować pozytywną energią dla sztuki. Łódzcy twórcy na pewno chętnie więc będą prezentować tutaj swoje kolejne artystyczne projekty.

Ewa Tomporek- Fukuoka

Okręg Łódzki

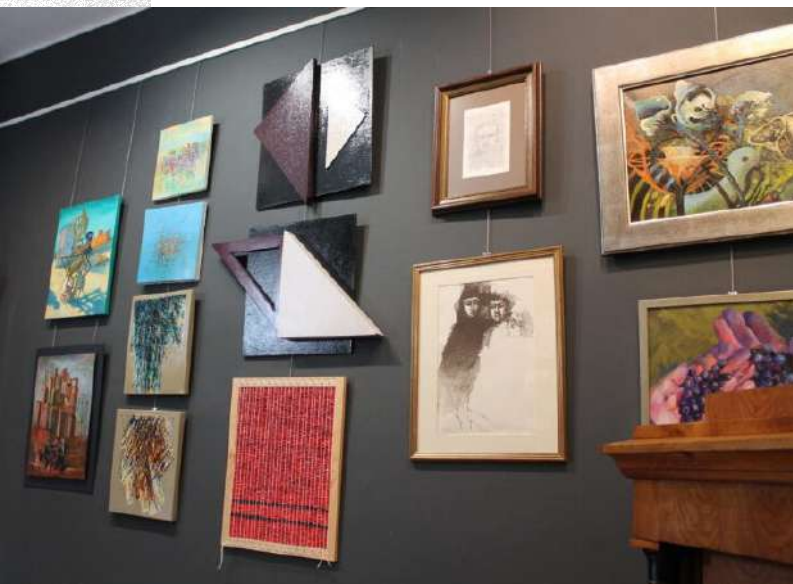
„Małe formy plastyczne”

Finisaż wystawy „Małe Formy Plastyczne”

Dyrektor Muzeum Karol Pokora i Ewa Fukuoka prezes Okęgu Łódzkiego ZPAP

Fragment wystawy „Małe Formy Plastyczne”

Fragment wystawy „Małe Formy Plastyczne”

Fragment wystawy „Małe Formy Plastyczne”

Okręg Łódzki

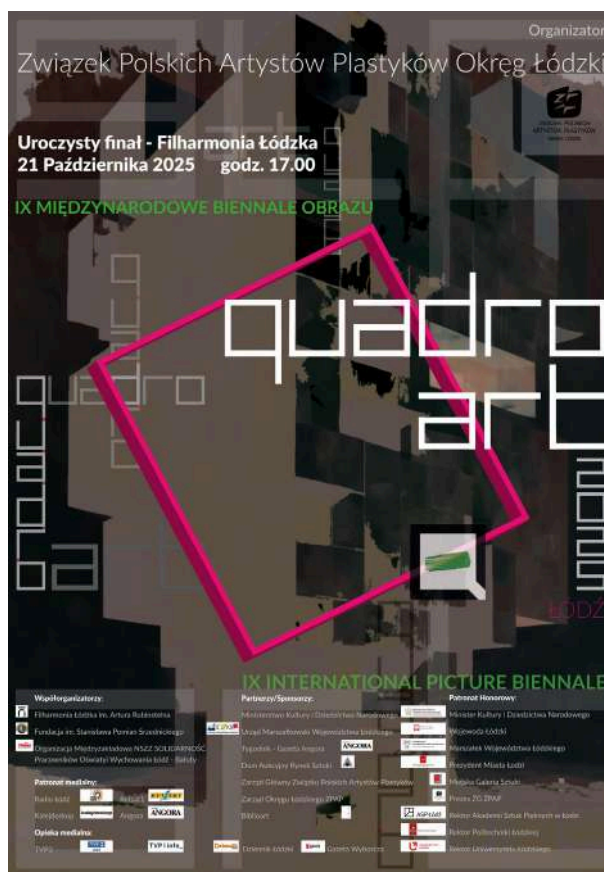
IX Międzynarodowe Biennale Obrazu Quadro Art Łódź 2025

**Uroczysty finał - Filharmonia Łódzka -
21 października 2025 r.**

Odsłona Dziewiątej Edycji Międzynarodowego Biennale Obrazu „Quadro Art” w Filharmonii Łódzkiej już po raz trzeci była niezwykle miejscem dialogu muzyki z plastyką. To szlachetne połączenie wzajemnie dopełnia i wzbogaca wyobrażenia o sztuce. Gdy rozbrzmiewają dźwięki muzyki w galerii obrazów, powstają nowe konteksty, które podkreślają ich wyjątkowy estetyczny przekaz. Współczesne malarstwo abstrakcyjne i konceptualne jest jak wizualne lustro dla emocji i uczuć, które wywołuje muzyka. Tak samo jak muzyka powstająca w duszy z czystej idei, powstaje też abstrakcyjny obraz. W tegorocznym Biennale wzięło udział stu dwudziestu ośmiu artystów. Jest jak zawsze, grupa naszych wiernych uczestników, którzy zapewne lubią założenia konkursu i cenią sobie wzięcie w nim udziału.

Ale też dołączyła duża grupa nowych uczestników, także młodszego pokolenia, co widać po odmiennej stylistyce prac. Wystawa nie zapewniała nam swojskiej przestrzeni rzeczywistości, ale przenosiła w inny wymiar metafizycznej tajemnicy niemającej odzwierciedlenia w rzeczywistym świecie. Artyści w absolutnej większości odeszli od dekoracyjnej narracyjności przedstawień, aby uwidocznili poprzez formę – plamę, kolor, kreskę i fakturę – transcendentny wymiar sztuki, jej istnienie poza naszą przestrzenią i czasem. Najbardziej uwidaczniają się dwa sposoby plastycznej wypowiedzi, czerpiące idee z konceptualizmu lub dadaizmu: tworzenie kompozycji z syntetycznych, minimalistycznych form lub kreacja w działaniu swobodnym i spontanicznym.

Ta, tak widoczna tendencja odejścia w sztuce od świata realnego ma z pewnością głębszy aspekt psychologiczny, to odejście od rzeczywistości jako paradoksalnie trudno wyrażalnej struktury. Celem sztuki abstrakcyjnej jest, tak jak przedstawiającej, ukazanie wizualnego piękna i harmonii form poprzez artystyczne środki wyrazu.

Uroczyste otwarcie Biennale Quadro Art 2025

Okręg Łódzki

Ale równocześnie emocje, uczucia i idee – to wewnętrzny pejzaż duszy artysty. Odejście w wewnętrzny świat przeżyć i poszukiwanie alternatywnego źródła inspiracji sugerują nam już same tytuły prezentowanych prac. Dysonans poznawczy funkcjonowania w realiach rzeczywistości stał się dla artysty na tyle nieznośny, że stracił chęci do jej obserwacji – jednak ten permanentny stres stał się egzystencjalną inspiracją dla twórczości abstrakcyjnej i konceptualnej, gdzie twórca skupia się wyłącznie na percepcji swego dzieła. Dla wielu współczesnych artystów stało się to wręcz manifestacją zaprzeczenia realności, którą postrzegają jako zniewolenie umysłu i wyobraźni. Wolność wybrana w ten sposób, świadomie czy też nie, usprawiedliwia odejście w sztukę abstrakcji.

Nieakceptowalna brzydota i brutalizm realnego świata, także bywa źródłem inspiracji. Zmienia percepcję artysty na perspektywę widzenia do wewnątrz. Tworzy wtedy pod wpływem jakby zniekształconego poczucia rzeczywistości, formy tylko ją imitujące. W tej innej rzeczywistości znajduje się świat pojęć i idei, który dla nas nie musi być oczywisty, zrozumiały ani estetycznie doskonały – ale poprzez swą niepokojącą formę skłania do intelektualnej analizy i refleksji. Artyści radzą sobie w różny sposób z przeżywaniem absurdów realności. Stwarzanie innej wizji rzeczywistości, to świat przetworzony w światy równoległe: hiperrealizmu i realizmu magicznego – zapamiętane motywy namalowane w szczególnie sposób, jakby poza czasem i przestrzenią. Jeszcze innym sposobem na egzystencjalne uwolnienie się od ciężaru rzeczywistości jest przeżywanie jej z dwóch jednocześnie, nienaturalnych dla człowieka perspektyw: kosmicznej i elementarnej. Jest to poszukiwanie zasad i reguł w funkcjonowaniu świata, poprzez tworzenie kunsztownych, skomplikowanych strukturalnie kompozycji wyrażających patos i harmonię natury.

Quadro Art Łódź 2025

Grand Prix MKiDN, wręczyła Andrzejowi Batorowi Dyrektor Departamentu Kultury Urzędu Marszałkowskiego, Pani Małgorzata Kania

Współczesny sens istnienia sztuki jest zaprzeczeniem jej tradycyjnej pozycji. Dawniej należała do idealnej części realnej rzeczywistości – w ten sposób jej transcendentny aspekt łączył się w harmonijną pełnię z materialną strukturą. Status sztuki współczesnej zmienił się, stawia ją raczej w opozycji do realności – w alienacji od rzeczywistości. Zawsze jednak jest to podkreślenie wyjątkowej rangi sztuki dla zaspakajania naszych estetycznych oraz intelektualnych potrzeb i aspiracji.

Laureatom i uczestnikom IX Międzynarodowego Biennale Obrazu „Quadro Art” Łódź 2025 składam serdeczne podziękowania i gratulacje.

Ewa Tomporek-Fukuoka

Koncert organowy podczas Biennale Quadro Art 2025

Okręg Łódzki

Quadro Art Łódź 2025

Nagrody i wyróżnienia w IX Międzynarodowym Biennale Obrazu Quadro Art Łódź 2025

- **Grand Prix** – 15 000 zł od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
Bator Andrzej - „Podziemna Katedra Wody na Stokach”, akryl/plótno, 2025 r.
- **I Miejsce** – 5000 zł + Nagroda Specjalna – Wystawa autorska w Galerii Salonu Aukcyjnego „Rynek Sztuki” w Łodzi.
Gorbas Jerzy - „Postać - Ona - Ulica”, olej/plótno, 2025 r.
- **II Miejsce** – 3000 zł + Nagroda Specjalna Zarządu Głównego Związku Polskich Artystów Plastyków
Rudek - Wasiak Joanna - „Sen Jonasza VIII” technika własna/akryl/werniks/plótno, 2025 r.
Twórczość artystki prezentujemy w dziale „Galeria - Sylwetki”
- **III Miejsce** – 1000 zł + Nagroda Specjalna Tygodnika Angora - 4000 zł.
Bielaniec Cyprian - „Niebo dla Naiwnych 1-2025”, olej/ plótno, 2025 r.

Wyróżnienia ex aequo

Jury przyznał 8 wyróżnień ex aequo dla prac:

- *Elwira Wasak*, „Cienie i Światła Okna”, akryl/plótno, 100x100 cm, 2025 r.
- *Tetyana Jakubiec*, „W cieniu Głodu w Świetle Pamięci”, olej/plótno, 100x100 cm, 2025 r.
- *Romuald Jeziorowski*, „Strużki Pamięci - Historie Różne”, technika mieszana/plótno, 100x100 cm, 2025 r.
- *Kajetan Kreutz Majewski*, „Cienka Czerwona Linia”, akryl/olej/plótno, 100x100cm, 2025 r.
- *Krzysztof Kamil Malewicz*, „Dzień za Dniem”, akryl/plótno, 100x100 cm 2025 r.
- *Krzysztof Obara*, „Image CZE0123”, akryl/plótno, 100x100 cm, 2025 r.
- *Zdzisław Poskier*, „Pejzaż 1777” olej/plótno, 100x100cm, 2025.
- *Nina Zielińska- Krudysz*, „Emocjonalna Sepia”, technika mieszana/plótno 100x100 cm 2025.

Nagroda specjalna Zarządu Głównego ZPAP dla:

Joanna Rudek- Wasiak, „Sen Jonasza VIII”,

Nagroda Specjalna Prezesa Okręgu Łódzkiego ZPAP dla:

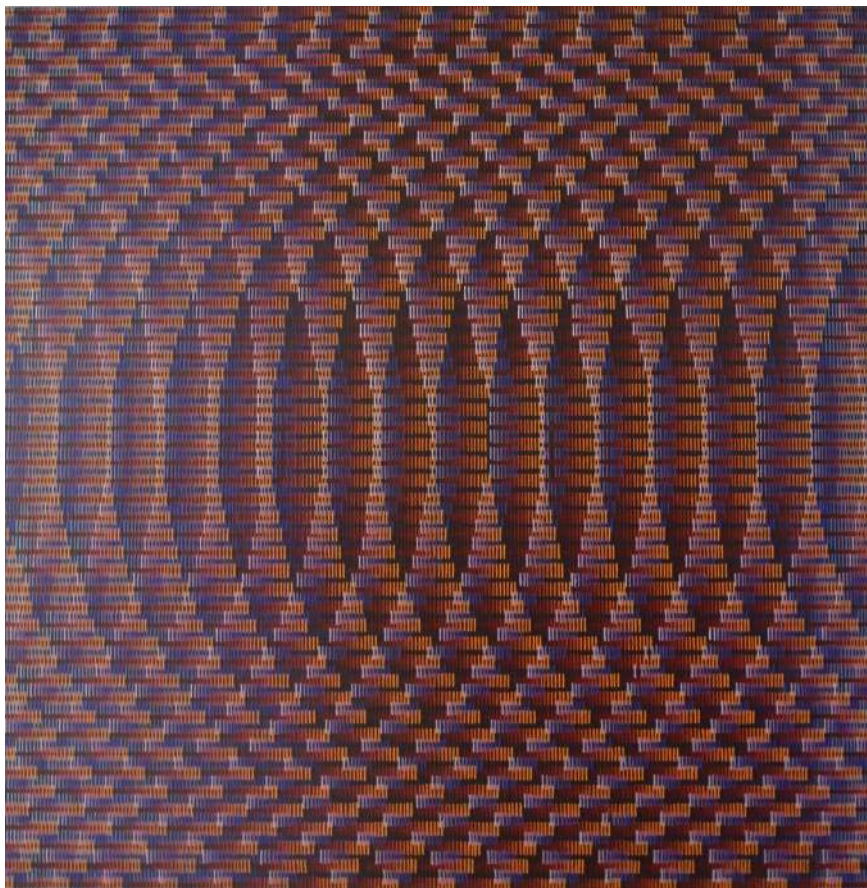
Krzysztof Obara, „ImageCZE0123”, akryl/plótno 100x100cm, 2025 r.

Wernisaż wystawy Biennale Quadro Art 2025

Okręg Łódzki

Quadro Art Łódź 2025

Grand Prix – Bator Andrzej -
„Podziemna Katedra Wody na
Stokach”, akryl/plótno, 2025 r.

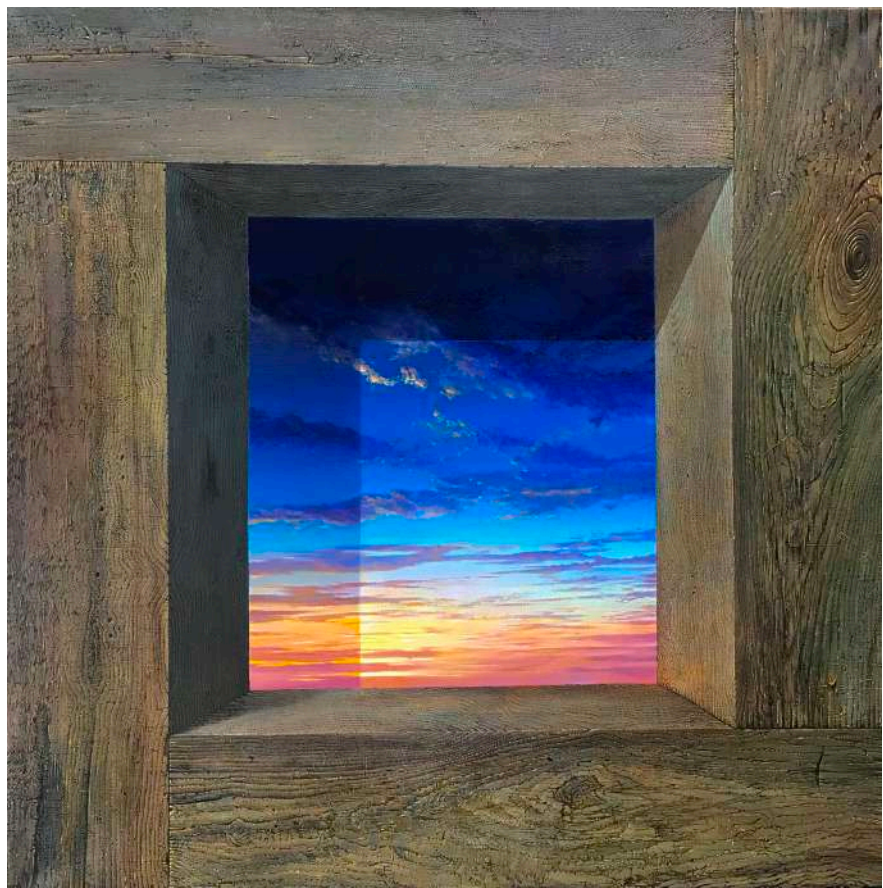
I Miejsce – Gorbas Jerzy -
„Postać - Ona - Ulica”, olej/
plótno, 2025 r.

Okręg Łódzki

Quadro Art Łódź 2025

II Miejsce – Rudek - Wasiak
Joanna - „Sen Jonasza VIII”
technika własna/akryl/
werniks/plótno, 2025 r.

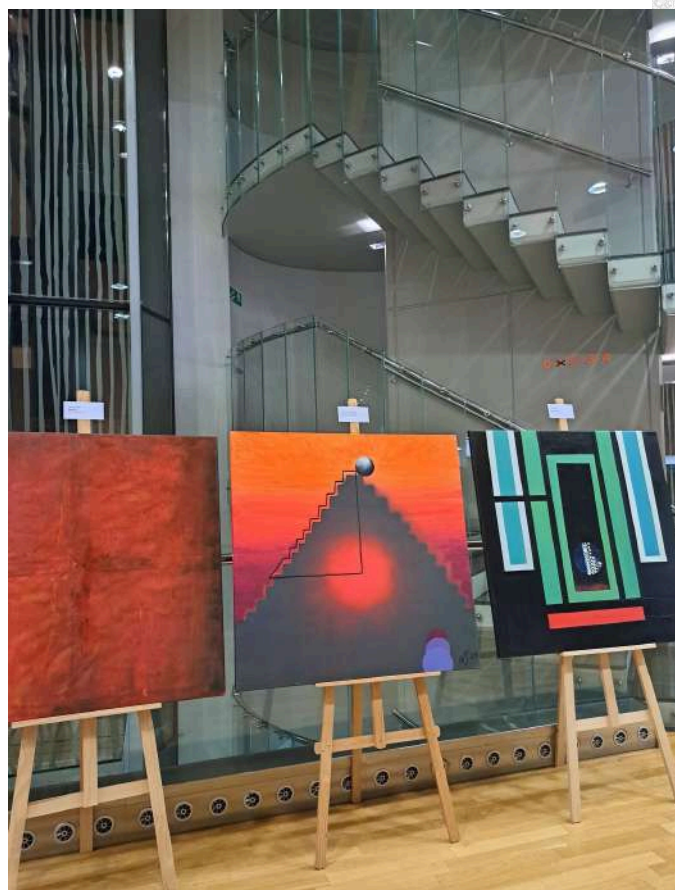
III Miejsce - Bielaniec
Cyprian - „Niebo dla
Naiwnych 1-2025”, olej/
plótno, 2025 r.

Okręg Łódzki

Quadro Art Łódź 2025

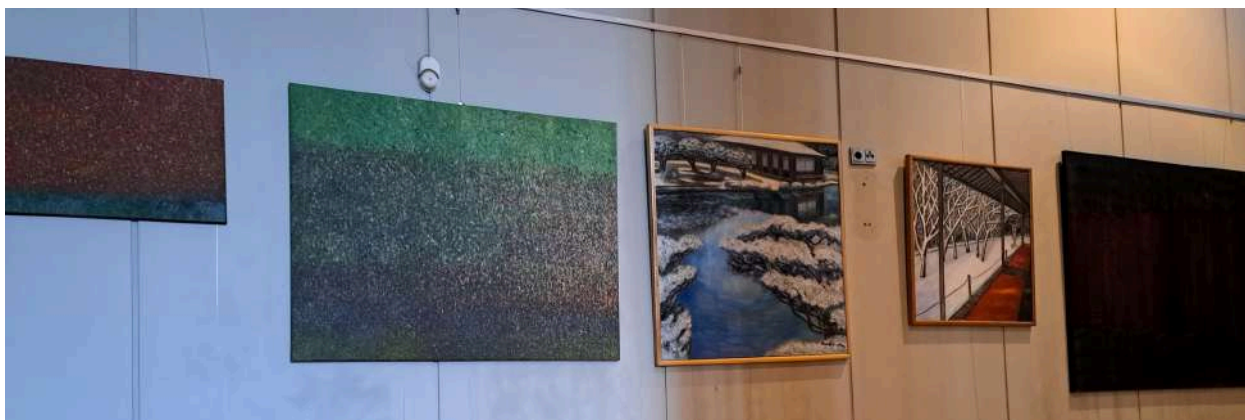
*Nagroda Specjalna
Prezesa Okręgu Łódzkiego
ZPAP - Krzysztof Obara,
„ImageCZEO123”, akryl/
płótno 100x100cm, 2025 r.*

Fragment wystawy Quadro Art 2025

Okręg Łódzki

Quadro Art Łódź 2025

Fragment wystawy prac poza konkursem

Fragment wystawy Quadro Art 2025

Fragment wystawy Quadro Art 2025

Okręg Łódzki

Abstrakcja i Aluzja

Galeria Biblio Art 18.12.2025 r. - 18.01.2026 r.

Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg Łódzki kolejny raz zaprezentował wystawę zbiorową swoich członków w pięknej galerii Biblio Art. Gości na wernisażu powitała wicedyrektor Biblioteki Politechniki Łódzkiej, pani Małgorzata Różniakowska-Kłosińska, następnie głos zabrała Kustosz Galerii, pani Barbara Balbicka i prezes ZPAP/OŁ, Ewa Fukuoka. Miłym akcentem części oficjalnej było wystąpienie pani Marii Kępińskiej, znanej krytyk sztuki, która w afirmujący sposób omówiła prace twórców i artystyczne przesłanie wystawy.

Tytuł wystawy „Abstrakcja i Aluzja” sugeruje szerokie spektrum stylistyczne, zapowiada w pewnym sensie ideę wystawy – jakby w dwójnasób przedstawienie i formy i treści w dziele - odwrócenie ich znaczenia w kontrastującym sposobie wypowiedzi plastycznej. Abstrakcja i aluzja wzajemnie uzupełniają i harmonizują odbiór dzieła plastycznego - abstrakcja odnosi się do wizualnego sposobu przedstawiania, gdy aluzja tworzy głębię skojarzeń i wielowarstwowość treści dzieła. Dzieło można więc docenić w dwójnasób, podziwiając wyszukaną abstrakcyjną formę i technikę kompozycji, ale także poszukiwać w niej bogactwa aluzji i odniesień do rzeczywistości. Poprzez to uzupełnianie się, abstrakcja i aluzja tworzą sztukę, która jest jednocześnie otwarta na interpretację, która uwrażliwia nasze estetyczne doznania.

Wyjątkowy klimat wystawy podkreślił piosenkarski występ znanej łódzkiej artystki, pani Agnieszki Batelli, która zaśpiewała tradycyjne polskie kolędy. Publiczność uczestnicząca w wernisażu przeżyła z pewnością niezapomniane chwile radości i satysfakcji, oglądając niezwykle interesującą i zróżnicowaną sztukę, oraz słuchając muzycznych utworów zapowiadających magiczny czas świąt Bożego Narodzenia. W tym projekcie Okręgu Łódzkiego ZPAP, ostatnim w roku artystycznym 2025 w Galerii Biblio Art wzięło udział 28 artystów. Można było obejrzeć ich prace w różnorodnych technikach, takich jak: malarstwo, grafika, rysunek, rzeźba, ceramika, kolaż. Organizatorzy mają nadzieję, że bogaty warsztat plastyczny przedstawiony przez łódzkich twórców, dostarczył widzom niezapomnianych estetycznych wrażeń i powodów do artystycznych i życiowych przemyśleń. Dziękujemy Galerii Biblio Art za kolejny rok współpracy z ZPAP/OŁ i z artystami Łódzki. Gratuluję i dziękuję kolegom udziału w okazałej wystawie. Projekt plakatu wykonał prof. dr hab. Gabriel Kołat.

Lista uczestników wystawy „Abstrakcja i Aluzja”: Andrzej Bator, Daniel Cybula, Barbara Cuper-Zbierska, Anna Bożena Dończyk-Gajos, Paweł Duraj, Jacek Galewski, Magdalena Kapuścińska-Borkiewicz, Dorota Kawecka, Urszula Klechta-Knol, Gabriel Kołat, Danuta Krajewska-Pietrasik, Piotr Krauze, Hanna Mróz-Witaszek, Kajetan Kreutz-Majewski, Maksymilian Kreutz-Majewski, Urszula Mikołajczyk, Ludmiła Morawska, Tadeusz Niemiec, Bożena Niewinowska Krzysztof Obara, Maria Skrzydłowska -Nowak, Marzena Sroczyńska-Gudajczyk, Sylwia Szyszkowska-Sitarek, Bożena Beata Ściegłińska, Ewa Tomporek-Fukuoka, Jacek Winkiel, Olha Worona, Katarzyna Zbierska-Michalak.

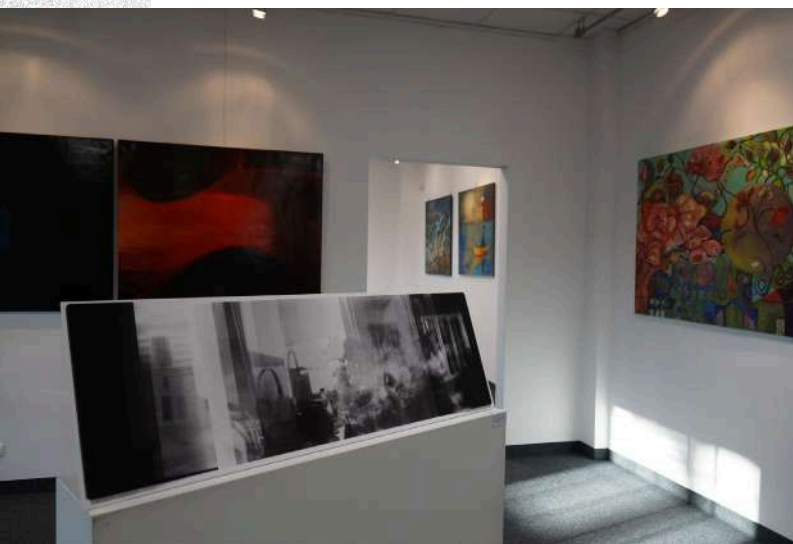
Ewa Tomporek-Fukuoka

Projekt plakatu - prof. dr hab. Gabriel Kołat.

Okręg Łódzki

Abstrakcja i Aluzja

Fragment wystawy Abstrakcja i Aluzja

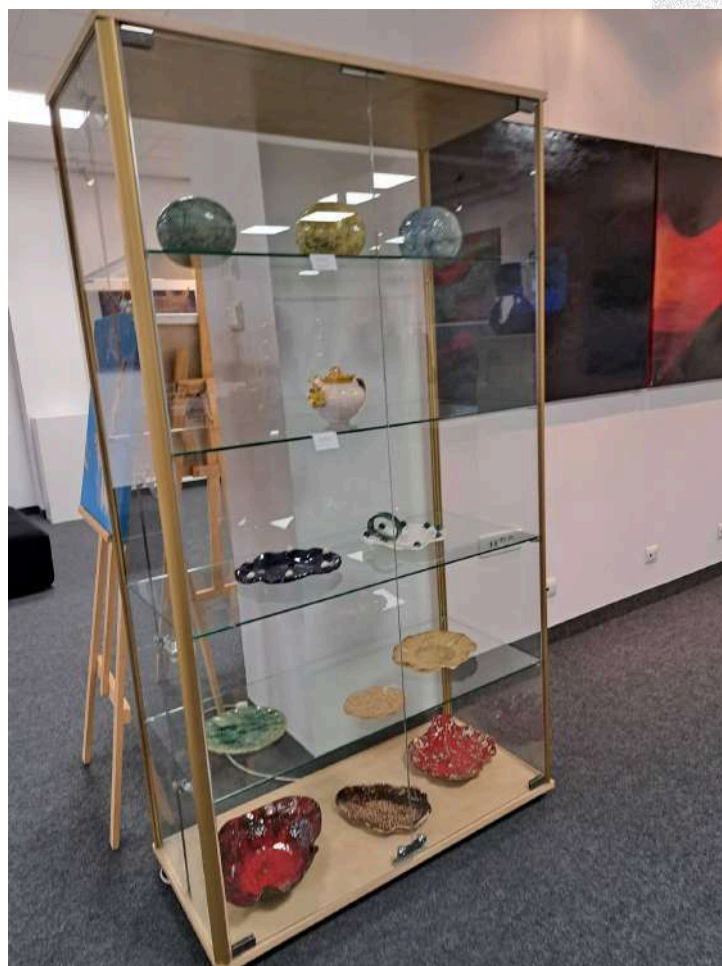
Od lewej, przemawia Maria Kępińska, Ewa Fukuoka, Barbara Balbicka, - kustorz galerii i wicedyrektor biblioteki

Fragment wystawy Abstrakcja i Aluzja

Fragment wystawy Abstrakcja i Aluzja

Abstrakcji i Aluzja, proce ceramiczne B.Dończyk Gajos

Okręg Łódzki

Abstrakcja i Aluzja

Fragment wystawy Abstrakcja i Aluzja

Fragment wystawy Abstrakcja i Aluzja

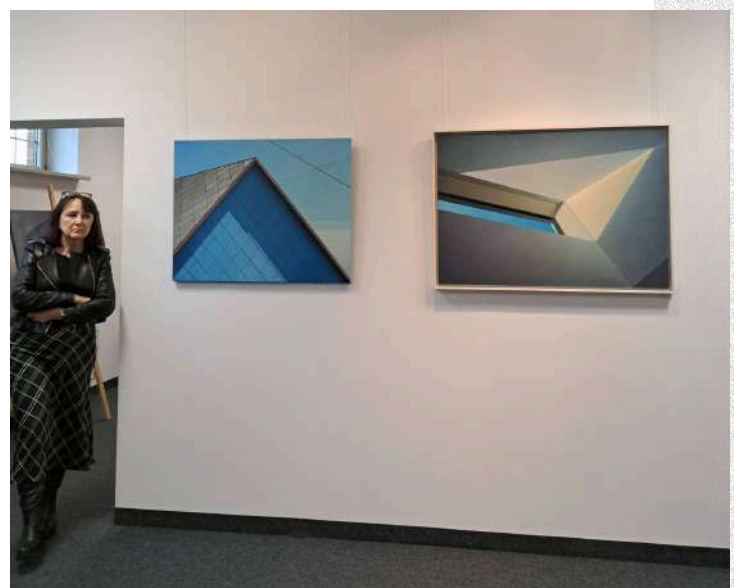
Wernisaż wystawy Abstrakcja i Aluzja

Fragment wystawy Abstrakcja i Aluzja

Wernisaż wystawy Abstrakcja i Aluzja

Fragment wystawy Abstrakcja i Aluzja

Okręg Poznański

„PONAD 1000”

Galeria u Jezuitów 22.10 - 29.10.2025 r.

„Wizja wystawy „Ponad 1000” to połączenie historii, wizerunku obiektów zabytkowych z aktualnym widzeniem sztuki, z aktualnymi technikami i tendencjami.

Wystawa ta, to krok dalej w historię miasta Poznania i jego ważnej roli kulturotwórczej. Artyści ze ZPAP prezentują swoją twórczość w rysunku, malarstwie i rzeźbie, w multimediami, kontynuując działalność twórczą od ponad 110. lat istnienia ZPAP w Poznaniu. Prezentacje twórczości poznańskich artystów ze Związku Polskich Artystów Plastyków wrosły w pejzaż kulturalny Poznania i Polski.

Twórczość wizualna z hasłem „Ponad 1000” zaprezentowano w „Galerii u Jezuitów”. Pokazuje 22 Artystów z ZPAP, z Poznania, z ponad 150 zrzeszonych.” Napisał Jan Wojciech Malik pomysłodawca i kurator wystawy w wydany katalogu.

Na otwarciu ks. Jacek Wróbel SJ stwierdził, że tak mało dzisiaj poświęcono uwagi rocznicy koronacji Bolesława Chrobrego na króla Polski, bo to przecież wtedy w 1025. roku zostaliśmy częścią łacińskiej Europy, wtedy zaczęła się Polska, jej nowożytna historia.

Artyści przedstawili prace, które „ułożyły” się w aranżacji kuratora w historię Poznania od Bolesława Chrobrego do dnia dzisiejszego tj. sztucznej inteligencji i komputeryzacji. Dzieła zyskały opisy autorskie w katalogu i na ścianach galerii. To przyczyniło się do zrozumienia idei wystawy. Liczna publiczność była zaskoczona czytelnością wystawy i faktem „inspiracji historią” w sztuce.

Jan W. Malik

Związek Polskich Artystów Plastyków w Poznaniu
zaprasza na wystawę

PONAD 1000

WYSTAWA SZTUKI

Galeria u Jezuitów
/Centrum Integracji Kulturalnej/
ul. Dominikańska 10, 61-762 Poznań

Wernisaż:

22.10.2025, godz. 18⁰⁰

Wystawa odbędzie się w dniach
od 22.10.2025 - 29.10.2025 w godz. od 15.30 do 19.00

GALERIA U JEZUITÓW
Centrum Integracji Kulturalnej

Związek Polskich
Artystów Plastyków
Okręg Poznański

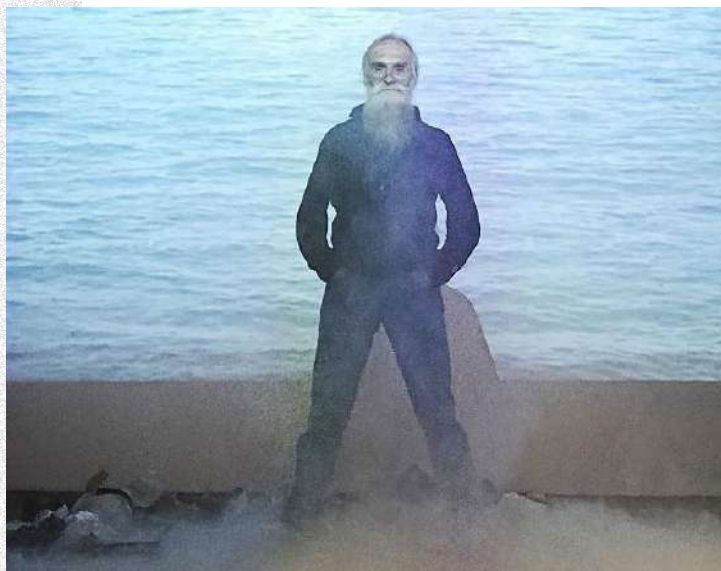
Joanna Bieniasz „Pochodzenie” 140x100 cm, olej, płótno.

„Forma przypomina złotą tkaninę-relikwiarz unoszący się jak święty obiekt. Nawiązanie do sakralnych wnętrz Poznania (katedra, klasztor) i do kulturowych korzeni miasta Poznania.”

Okręg Poznański

Beata Pendowska „A kamień trwa” 60x80 cm, olej, płótno.

Andrzej Karpiński „Warta” instalacja multimedialna pokazująca płynącą przez Poznań Wartę.

Jan W. Malik „Biało-czerwona, Poznań 1956. Walka.” 80x100 cm, akryl, płótno.

„PONAD 1000”

„Czym jest kamień? Milczeniem świata”-
Czesław Miłosz.

„W zapomnianej czeluści, gdzie światło nie sięga, kamienne głowy trwają w milczeniu. Oderwane fragmenty, ułożone w stropie z kamieni, zdają się być świadkami zdarzeń, które minęły i tych, które dopiero nadejdą. Kamień nie pyta, nie sądzi, nie śni.

A przecież trwa, gdy my przemijamy. Milczy głęboko, jakby znał sens wszechrzeczy. Jakby był dowodem, że czas to złudzenie. Czy to my jesteśmy ruchem w jego bezruchu? Czy on jest ciszą w naszym krzyku? Obraz jest medytacją nad trwaniem i przemijaniem. Kamień symbolizuje pamięć, trwałość, milczenie. To nie uczestnik, lecz świadek - obecny, choć nieuchwytny. Między ruchem a trwaniem, między pytaniem a milczeniem, między snem a przebudzeniem - tam rodzi się refleksja.

Tam odkrywam siebie.”

Paweł Napierała „Bez tytułu” 80x60 cm, olej, płótno.
Poszukiwanie czasu przeszłego i transpozycja do współczesności.

Materiały ZO ZPAP Poznań

Okręg Poznański

„PONAD 1000”

Jan W. Malik „Świadekto zaszczepienia. Covid 19.” 100x100 cm, akryl, płótno.

Dariusz Łabędzki „Atak ” grafika cyfrowa. Nawiązanie zarówno do ataków hybrydowych jak i do inwigilacji.

Okręg Poznański

„PONAD 1000”

Piotr C. Kowalski, laureat Nagrody Artystycznej Miasta Poznania 2025. Cykl „Obrazów przechodnich” powstał przez położenie płótna bezpośrednio na ziemi i stworzenie śladu na zasadzie frotażu przez przechodniów; tutaj po przejściu po pokrywach wodociągów poznańskich wielu pokoleń mieszkańców miasta Poznania.

Danuta Czyżyk Łuki Czasu

Okręg Rzeszowski

„RED”

Galeria r_z 28.08 - 14.09.2025 r.

RED – kolor, emocje, przestrzeń

W dniach 28 sierpnia – 14 września 2025 roku w galerii r_z w Rzeszowie odbyła się interdyscyplinarna wystawa zatytułowana RED – wspólny projekt artystów związanych ze Związkiem Polskich Artystów Plastyków. Ekspozycja trwała dwa tygodnie i zgromadziła twórców reprezentujących różnorodne dziedziny sztuki: malarstwo, grafikę, tkaninę artystyczną oraz rzeźbę.

Wystawa stanowiła wielowątkową refleksję nad kolorem czerwonym – jego znaczeniem, symboliką oraz emocjonalnym oddziaływaniem. RED ukazany został nie tylko jako barwa, lecz także jako nośnik treści kulturowych i egzystencjalnych. Czerwień, głęboko zakorzeniona w tradycji, została zaprezentowana we kontekście współczesnym kontekście. Artyści sięgali po szeroką paletę odcieni czerwieni – od intensywnego karmazynu, przez amarant i karmin, aż po rubinowe i bordowe tonacje. Każdy z nich budował odrębną narrację emocjonalną, prowokując widzów do osobistych interpretacji oraz refleksji nad znaczeniem koloru RED w realiach XXI wieku.

Źródła inspiracji prezentowanych prac obejmowały zarówno tradycje kulturowe basenu Morza Śródziemnego, jak i wpływy Bliskiego oraz Dalekiego Wschodu. Czerwień pojawiała się jako symbol Ziemi – jej materialności, ale także jako metafora ludzkiej tkanki, emocji i zmysłowego doświadczenia świata.

Wystawa RED była zaproszeniem do zanurzenia się w przestrzeń intensywnych, czystych emocji artystycznych. Ekspozycja wywoływała szerokie spektrum odczuć potwierdzając, że sztuka nadal pozostaje obszarem żywego dialogu między twórcą a odbiorcą.

Okręg Rzeszowski

„RED”

Organizatorami wydarzenia były Okręgi ZPAP Warszawa, ZPAP Gliwice, ZPAP Kraków oraz ZPAP Rzeszów, a kuratorką wystawy była Urszula Świącicka, Prezes Zarządu Głównego ZPAP. Wernisaż, który odbył się 28 sierpnia 2025 roku, zgromadził liczne grono artystów oraz miłośników sztuki. Udział w wystawie wzięli:

ZPAP OKRĘG WARSZAWA:

Marcin Bogusławski, Radosław Kostyra, Aleksandra Parol, Radosław Parol, Kinga Smaczna-Łągowska, Stanisław Słonina, Dawid Szymański, Urszula Świącicka.

ZPAP OKRĘG KRAKÓW:

Tomasz Awdziejczyk, Joanna Banek, Jolanta Kuśmierska, Krystyna Malinowska, Maja Moroz, Zbigniew Nowak, Czesław Romanowski, Mira Skoczek-Wojnicka.

ZPAP OKRĘG GLIWICE:

Joanna Bożek, Leszek Cepak, Agnieszka Chrzanowska-Małys, Agnieszka Pluszczewicz-Fornal, Marta Zajączyńska-Kowalska, Anna Zawisza-Kubicka, Katarzyna Mazgaj.

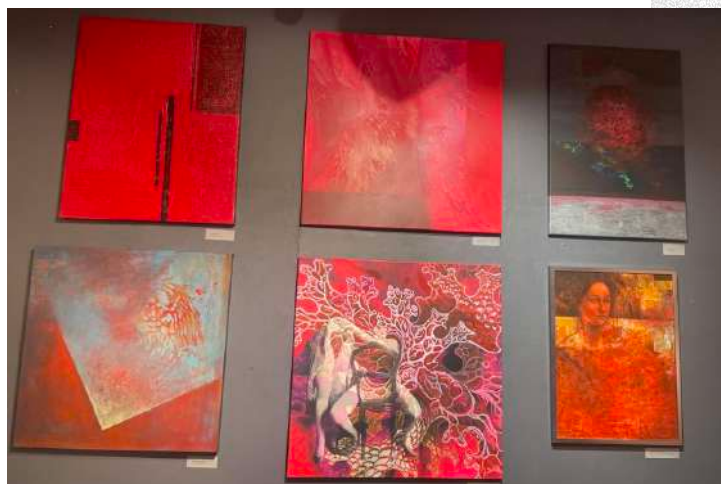
ZPAP OKRĘG RZESZÓW:

Jacek Balicki, Katarzyna Cwynar, Magdalena Chmieleńska, Magdalena Jankisz, Bożena Kot, Marta Krynicka-Orzech, Renata Masłyk, Maria Monikowska-Tabisz, Piotr Rędziniak, Agata Sarna, Magdalena Uchman.

Okręg Rzeszowski

„RED”

Okręg Rzeszowski

**Prace Jurorów 8. Międzynarodowego Triennale Grafiki Cyfrowej
Galeria r_z, Rzeszów, 09–19.10.2025 r.**

galeria zpap **rzeszów**
Kurator: Mirosław Pawłowski

zapraszamy w czwartek 9.10.2025
o godz. 16:00
na wernisaż

9–19.10.2025

galeria r_z
ul. 3 maja 16
35-030 Rzeszów

**prace
jurorów 8. mtgc**

TRIENNALE GRAFIKI CYFROWEJ

8. MIĘDZYNARODOWE TRIENNALE GRAFIKI CYFROWEJ – GDYNIA / RZESZÓW 2025 jest twórczością promowaną w ramach tej dyskusji w poprzednich edycjach (także Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej) oraz jako aktywna inicjatywa społeczna i kulturalna w ramach województwa. Prezentacja jest częścią realizacji projektu realizowanego w tym celu. W 2025 r. organizatorzy postanowili zorganizować wystawę Triennale w Rzeszowie na terenie galerii r_z (Galeria r_z - ZPAP w Rzeszowie) – w celu wywołania dyskusji i wymiany poglądów. W 2025 r. z okazji 8. Międzynarodowego Triennale Grafiki Cyfrowej – Gdynia / Rzeszów 2025, pod patronatem jury: Adam Romanik (Uniwersytet Rzeszowski), Joanna Janowska-Augustyn (Uniwersytet Rzeszowski), Paweł Frąckiewicz (ASP Wrocław), Piotr Rędziniak (BWA Rzeszów), Zbyněk Janáček (Uniwersytet Ostrawski, Czechy), Filip Sendal (PJATK Gdańsk) – sekretarz jury.

W dniach 9–19 października 2025 roku w Galerii r_z ZPAP Okręgu Rzeszowskiego prezentowana była wystawa „Prace Jurorów 8. Międzynarodowego Triennale Grafiki Cyfrowej – Rzeszów 2025”, stanowiąca integralną część tegorocznej edycji jednego z najważniejszych wydarzeń poświęconych grafice cyfrowej w Polsce. Ekspozycja, której wernisaż odbył się 9 października 2025 roku, towarzyszyła 8. Międzynarodowemu Triennale Grafiki Cyfrowej – Gdynia / Rzeszów 2025, będącemu kontynuacją wcześniejszych edycji organizowanych jako Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej w Gdyni. Zmiana formuły z biennale na triennale podkreśla dynamiczny rozwój medium cyfrowego oraz potrzebę pogłębionej refleksji nad jego rolą we współczesnej grafice artystycznej.

Decyzja o prezentacji Triennale w Rzeszowie była wynikiem współpracy organizatorów z Galerią BWA Rzeszów oraz Galerią r_z, gdzie przestrzeń została podzielona funkcjonalnie: w BWA pokazano wystawę pokonkursową, natomiast Galeria r_z stała się miejscem prezentacji prac jurorów konkursu. Taki podział wystaw umożliwił widzom jednoczesne zapoznanie się z najnowszymi trendami wyłonionymi w konkursie oraz z autorskimi postawami artystów, którzy jako jurorzy współtworzą współczesną grafikę cyfrową. Wystawa w Galerii r_z zaprezentowała prace jurorów 8. MTGC, reprezentujących różne ośrodki akademickie i instytucjonalne w Polsce oraz za granicą.

Wśród uczestników znaleźli się:

- Mirosław Pawłowski (Uniwersytet Rzeszowski) – przewodniczący jury i kurator wystawy,
- Adam Romaniuk (UTH Radom),
- Sebastian Dudzik (UMK Toruń),
- Joanna Janowska-Augustyn (Uniwersytet Rzeszowski),
- Paweł Frąckiewicz (ASP Wrocław),
- Piotr Rędziniak (BWA Rzeszów),
- Zbyněk Janáček (Uniwersytet Ostrawski, Czechy)
- Filip Sendal (PJATK Gdańsk) – sekretarz jury.

Prezentowane realizacje ukazywały szerokie spektrum postaw artystycznych i rozwiązań formalnych, od klasycznie rozumianej grafiki cyfrowej po prace balansujące na pograniczu mediów, eksperymentu technologicznego i refleksji konceptualnej. Wspólnym mianownikiem ekspozycji była próba redefinicji medium cyfrowego — nie tylko jako narzędzia, lecz jako autonomicznego języka artystycznego, zdolnego do krytycznego komentowania rzeczywistości wizualnej i kulturowej. Wystawa „Prace Jurorów 8. Międzynarodowego Triennale Grafiki Cyfrowej” w Galerii r_z stanowiła ważny punkt programu MTGC 2025, podkreślając znaczenie Rzeszowa jako aktywnego ośrodka prezentacji i refleksji nad współczesną grafiką artystyczną oraz jej cyfrowymi transformacjami.

Okręg Rzeszowski

**Prace Jurorów 8. Międzynarodowego
Triennale Grafiki Cyfrowej**

Od lewej. P.Fraćkiewicz, M.Uchman, M.Pawłowski, J.Janowska-Augustyn, P.Rędziniak, Z.Janacek, F.Sendal, S.Dudzik

Okręg Warszawski

Jerzy Waldemar Chrabonszczewski 1947-2023

„Barwa i przestrzeń”

Galeria DAP3 04-13.07.2025 r.

kurator wystawy: Jolanta Szymańska

projekt: Anna Eymont

Wojciech Brzeziński – Wspomnienie o Jurku
Przyjaźniliśmy się od czasu egzaminów na ASP, czyli od 1967 roku. Mieliśmy zbieżne zainteresowania, a potem była wspólna praca, chałtury, projekty, wyjazdy, imprezy... To wszystko bardzo łączy. Jerzy imponował mi swoją umiejętnością organizacji pracy, zaradnością zawodową wywiedzioną z ukończonego wcześniej PLTT oraz swoją śmiałością i otwartością. Był zdolny, z poczuciem własnej wartości, ale nie miał tendencji do gwiazdorzona, był skromny. Jurek został obdarzony wieloma talentami. Bardzo ciągnęła go estrada i teatr. Niewielu wie, w sezonie 1967/1968 grał w teatrze »Hybrydy"... Ostatnimi laty Jurek namawiał mnie na wspólny wyjazd w plener, „żeby troszkę pomalować i porysować”. Niestety nie wyszło... Już nie wyjedziemy, a może kiedyś... Tak się składa, że artyści nigdy całkiem nie odchodzą, zazwyczaj pozostawiają po sobie trwałe ślady.

Okręg Warszawski
Związku Polskich
Artystów Plastyków
ul. Mazowiecka 11A
Warszawa

JERZY WALDEMAR
CHRABONSCZEWSKI

**Barwa
i przestrzeń**

4-13.07.2025

Wernisaż wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Jerzy Chrabonszczewski urodził się w Warszawie w 1947 roku. Po zdaniu matury w Państwowym Liceum Techniki Teatralnej w roku 1967 studiował na Akademii Sztuk Pięknych na wydziale Projektowania Plastycznego w zakresie projektowania wystaw w Warszawie. Dyplom magisterski uzyskał w roku 1974. Ożenił się w roku 1970 z Elżbietą Drobnik, miał z nią syna Macieja. Od roku 1981 był członkiem Sekcji Architektury Wnętrz OW ZPAP, a od 1987 roku – Związku Artystów Polska Sztuka Użytkowa. Był artystą bardzo wszechstronnym. Projektował nie tylko wystawy i targi,

ale również wnętrza czy nawet meble. Dużo miejsca w jego twórczości zajmowały projekty materiałów reklamowych, informacyjnych, identyfikacji wizualnej, folderów plakatów, kalendarzy firmowych, okładek książek naukowych, a także małe formy graficzne: ekslibrisy, wizytówki, logo, papiery firmowe. Szczególne miejsce w działalności artystycznej Jerzego Chrabonszczewskiego zajmuje seria okrętów i łodzi rybackich Europy. Są to wierne kolorystycznie rekonstrukcje według oryginalnych starych planów. Artysta zajmował się również herbami szlacheckimi.

Okręg Warszawski

Katarzyna Stefania Józefowicz
Magdalena Nowakowska-Troniewska
„Utrwalone”

Galeria Lufcik 04-27.07.2025 r.

Kurator: Magdalena Nowakowska-Troniewska

Koordynator: Katarzyna Stefania Józefowicz

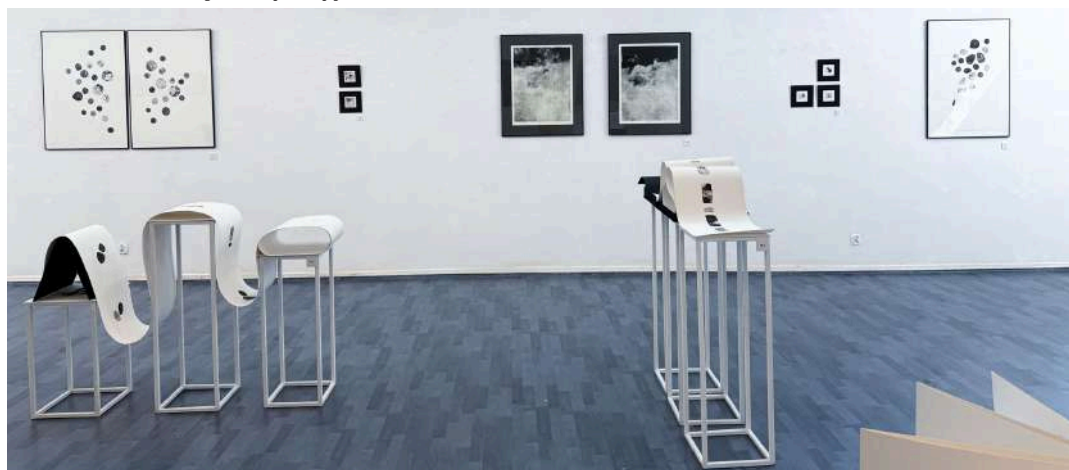
Projekt graficzny: Mirosław Rekowski

Wernisaż wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Wystawa UTRWALONE prezentuje instalacje graficzne i rysunki Katarzyny Stefanii Józefowicz oraz książki artystyczne i grafiki Magdaleny Nowakowskiej - Troniewskiej. Twórczość obu artystek oscyluje wokół pojęć takich jak: pamięć, tożsamość miejsc i śladów oraz struktur powstających w wyniku transformacji pewnych obrazów, doświadczanie czasu i przestrzeni.

Słowo UTRWALONE posiada w swojej nazwie pewną uniwersalną wartość, która nawiązuje do procesu artystycznego, poszukiwania, zaznaczania i odciskania intelektualnej myśli na matrycy oraz na różnych innych mediach artystycznych.

Okręg Warszawski

Marek Ruff 1957-2022

„Decentryzm”

Galerie DAP1 i DAP2 04-27.07.2025 r.

Marek Ruff
1957-2022

Decentryzm

4-27.07.2025

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Wystawę „Decentryzm” Marka Ruffa (1957-2022) w Galerii Domu Artysty Plastyka. Wystawę otwierała Prezes Zarządu OW ZPAP Bożenna Leszczyńska w towarzystwie Michała Ruffa (syna Artysty), Małgorzaty Ruff (żony Artysty) oraz przyjaciół rodziny: malarza Andrzeja Fogtta oraz aktora Rafała Królikowskiego.

Wystawa przedstawia dorobek malarski Marka Ruffa, absolwenta Wydziału Malarstwa warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dyplom otrzymał w pracowni profesora Jacka Sienickiego.

Malarstwo było pasją i dziedzictwem Marka Ruffa – był synem artystów malarzy, również absolwentów warszawskiej ASP. Już na początku swojej drogi twórczej został doceniony i wyróżniony w zbiorowej wystawie „Canberra Art Show” w Australii.

Marek Ruff, razem ze swoim bratem przyrodnim Adamem Wiśniewskim-Snergiem, był współtwórcą nowego kierunku w sztuce – decentryzmu. Był autorem pierwszego w historii tego kierunku cyklu sześciu obrazów namalowanych pod wpływem stworzonego manifestu, który stał się tematem jego pracy dyplomowej w 1987 roku. Współtworzył międzynarodową grupę artystyczną „Decentryści”. Pierwsza wystawa grupy, zatytułowana „Dialog z niewidzialnym”, miała miejsce w Paryżu w 1997 roku

w Instytucie Polskim i wzbudziła ogromne zainteresowanie. Obecnie dzieła twórców grupy znajdują się w prywatnych zbiorach na całym świecie.

Prace Marka Ruffa można odczytywać jako pewien cykl tematyczny, a poszczególne obrazy (każdy stanowiący odrębną całość) tworzą jego kolejne elementy.

Jego obrazy dzięki swoim barwom i niekończącym się przestrzeniom pobudzają wyobraźnię. Marek Ruff zawsze chciał, żeby jego twórczość docierała do każdego odbiorcy niezależnie od jego znajomości sztuki. Wielokrotnie pokazywał obrazy, rozmawiał z ludźmi niezwiązanymi ze sztuką i cieszył się, że jego dzieła dają przyjemność i pobudzają poczucie estetyki. Często mówił, że są to dla niego najważniejsi recenzenci.

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Okręg Warszawski

Natalia Grądzka

„Tajemniczy ogród”

Galeria DAP3 17-27.07.2025 r.

Fragment wystawy fot. z FB artystki

Natalia Grądzka urodziła się w Warszawie. Już jako dziecko wykazywała duże zamiłowanie do sztuk plastycznych. Studiowała rzeźbę na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pod kierunkiem prof. Piotra Gawrona.

W trakcie trzeciego roku studiów wyjechała na stypendium do Accademia di Belle Arti w Rzymie, gdzie zdobyła kolejne doświadczenia w technikach rzeźbiarskich. Zainteresowania teatrem i sztuką użytkową skłoniły ją również do nauki w szkole specjalizującej się w projektowaniu strojów teatralnych i makijażu scenicznego.

Natalia Grądzka w swoich pracach wykorzystuje głównie tkaninę, wosk, srebro, mosiądz, płótno, papier mâché i glinę. Artystka zaprojektowała i stworzyła wiele rzeźb, kostiumów, biżuterii, grafik i instalacji artystycznych dla szerokiego grona klientów. Prace artystki zostały docenione w wielu krajach.

Fragment wystawy fot. z FB artystki

NATALIA GRĄDZKA Tajemniczy ogród

17-27.07.2025

Okręg Warszawski
Związku Polskich
Artystów Plastyków
ul. Mazowiecka 11A
Warszawa

Fragment wystawy fot. z FB artystki

Jedną z nieprzemijających części kultury, którą stworzył człowiek, jest zamiłowanie do mody. Ludzie przez setki lat traktowali strój jako podkreślenie własnej indywidualności i odzwierciedlenie pozycji społecznej oraz stosunku do życia. Wizerunek, który kreujemy za pośrednictwem ubioru, może dodać nam pewności siebie, przyciągnąć uwagę albo wpisać nas w pewien uszeregowany ład. To niewerbalny przekaz, jaki niesiemy tym, którzy nas otaczają, pokazując naszą przynależność do pewnej grupy albo odrębność, łamiąc stereotypy.

Zawsze przyciągały mnie osoby, których forma stroju odzwierciedla ich wewnętrzny świat, to jeden z kroków do harmonii z samym sobą. Ubieramy się nie tylko dla innych, ale robimy to przede wszystkim dla siebie. Moja wystawa składa się z projektów dodatków do garderoby i strojów stworzonych na przełomie ostatnich paru lat. Są to zarówno akcenty biżuteryjne wykonane techniką wosku traczonego, jak i torebki czy nakrycia głowy zdobione bogatymi haftami trójwymiarowymi, a wszystko w otoczeniu kolorowej grafiki przedstawiającej fantastyczny świat fauny i flory.

Natalia Grądzka

Okręg Warszawski

Sztuka czarno-biała

Galeria Lufcik 02-31.08.2025 r.

Kurorka: Magdalena Furmanik-Kowalska

Zenon Balcer · Sylwia Caban-Wiater · Piotr Janowczyk · Aneta Jaiwińska · Justyna Kabala · Anna Ktos · Dominika Korzeniowska · Piotr Krochmański · Luiza Kwiatkowska · Bartosz Młamak · Joanna Mankiewicz · Dariusz Młacki · Anna Nowokuńska-Maksymiuk · Janusz Pabel · Michał Piekarski · Grzegorz Rogala · Ryszard Sekuła · Małgorzata Sobocińska-Kiss · Rafał Strent · Wiesław Szamborski · Mieczysław Wasilewski

Kurorka: Magdalena Furmanik-Kowalska

2-31 sierpnia 2025 Galeria Lufcik Warszawa ul. Mazowiecka 11a

Sztuka czarno-biała

Uczestnicy wystawy oraz przedstawiciele ZO ZPAP Warszawa

Choć w tradycji europejskiej sztuką czarno-białą nazywano pierwotnie grafikę warsztatową, od miedziorytu i drzeworytu zaczynając po litografię i linoryt, to dziś najczęściej używa się tego terminu myśląc o fotografii.

Wystawa, którą prezentujemy, pragnie przełamać to twierdzenie, ukazując, że w każdym współcześnie wykorzystywanym przez artystów medium, zarówno klasycznym malarstwie, jak i w cyfrowych dziełach, wciąż niezwykle istotne jest oddziaływanie opozycji

– czerni i bieli. Zobaczyć, że budowany przez nie kontrast wywołuje silne emocje i skutecznie przykuwa zmysły odbiorców. Monochromatyczność dzieł dodatkowo może być wytechnieniem od zalewu mocno skomercjalizowanych i zbyt intensywnych bodźców napływających do nas w przestrzeni miejskiej i wirtualnej.

Zapraszamy do przyjrzenia się pracom artystów w czarno-białych barwach. Czasem może pojawią się także inne...

Okręg Warszawski
Sztuka czarno-biała

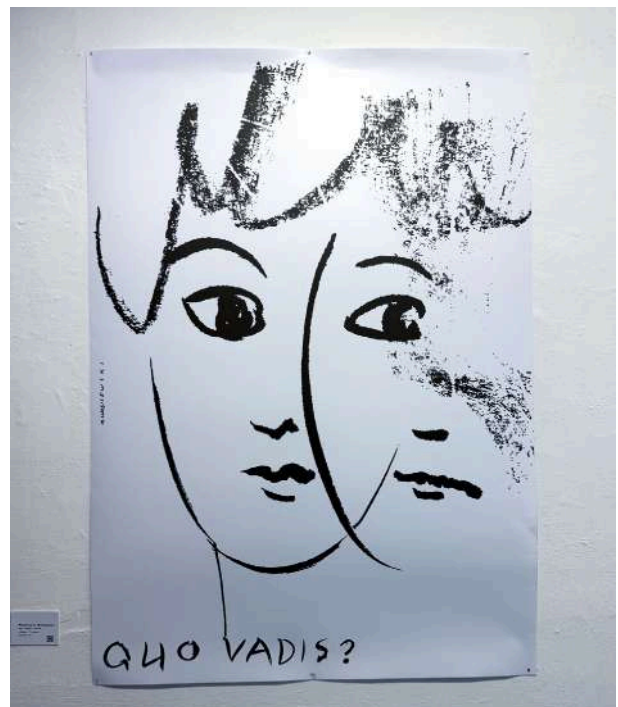
Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Okręg Warszawski

80 lat Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków

Galerie DAP1, DAP2 i DAP3 08.08-28.09.2025 r.

Kurator wystawy: Bożenna Leszczyńska – Prezes Zarządu OW ZPAP

80. rocznica powstania Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków to wspaniała okazja, by przybliżyć historię naszego Okręgu i jego siedziby, czyli Domu Artysty Plastyka przy ul. Mazowieckiej 11A oraz przedstawić najważniejsze wydarzenia i postaci z okresu tych 80 lat.

Wystawa ukazuje między innymi ciekawe dokumenty związane z powstaniem w 1945 roku Okręgu Warszawskiego, okoliczności ustanowienia w 1973 roku Nagrody imienia Jana Cybisa – najbardziej do dziś prestiżowej nagrody dla polskiego malarza, przyznawanej za całokształt pracy twórczej. Wystawa pozwoli również zapoznać się z niezwykłą historią Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego oraz Doświadczalnej Pracowni Litografii imienia Pabla Picassa.

Historia naszego Okręgu to także działalność artystów w sekcjach i przeróżnych grupach twórczych. Od 16 lat działa interdyscyplinarna Grupa Twórcza PositiveArt, skupiająca około 100 artystów ze wszystkich naszych sekcji, to jest Sekcji Malarstwa, Sekcji Grafiki, Sekcji Tkaniny, Sekcji Rzeźby, Sekcji Projektowania Przestrzennego i Sekcji Konserwacji Dziel Sztuki. Towarzyszący wystawie katalog zawiera historię naszych Zarządów i wykaz wszystkich naszych obecnych członków OW ZPAP.

Bożenna Leszczyńska – kurator wystawy, Prezes Zarządu OW ZPAP

Okręg Warszawski

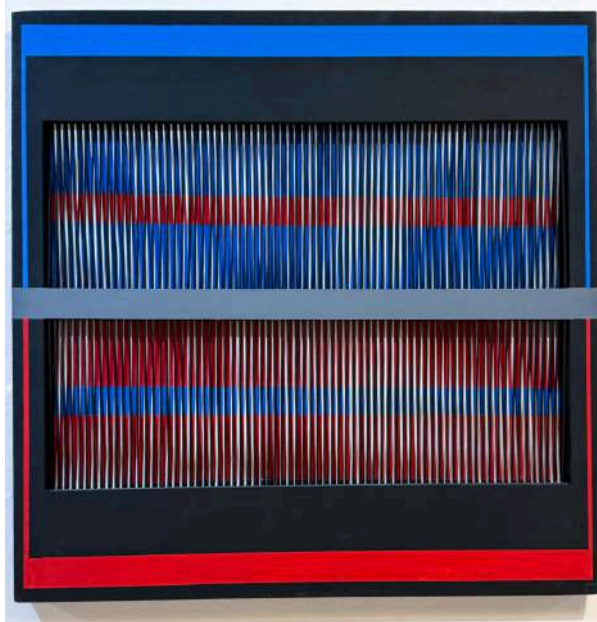
**Wystawa 80 lat Okręgu Warszawskiego
Związku Polskich Artystów Plastyków**

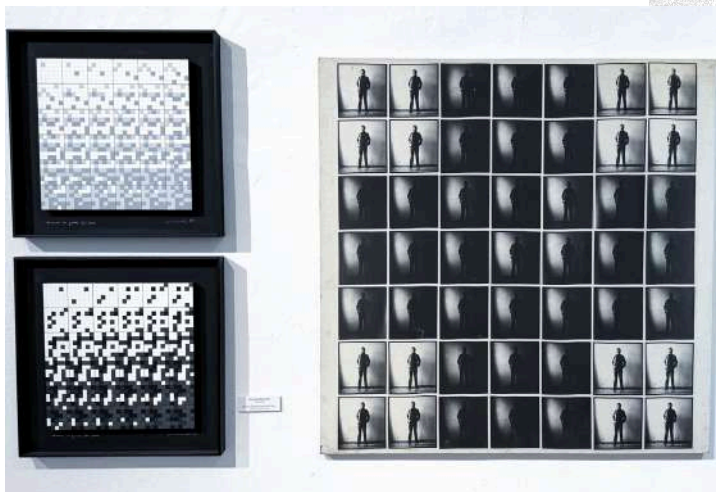
Piotr Grześkiewicz „rzeźba ceramiczna” fot.Konrad Ciszkowski

Wiesław Fijałkowski „Poranek” fot.Konrad Ciszkowski

Jacek Dyrzyński „Dopełnienia z serii Interferencje” fot.Konrad Ciszkowski

Ryszard Winiarski do lewej „Dyptyk Chance in game for two”, „Wydruk fotograficzny na drewnie „fot.Konrad Ciszkowski

Lech Grześkiewicz „Rybaczki” fot.Konrad Ciszkowski

Okręg Warszawski

**Wystawa 80 lat Okręgu Warszawskiego
Związku Polskich Artystów Plastyków**

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Materiały ZO ZPAP Warszawa

Okręg Warszawski

Iwona Rossochacka Kenny

Moimi śladami

Galeria Lufcik 05-28.09.2025 r.

Iwona Rossochacka Kenny fot. Konrad Ciszkowski

Iwona Rossochacka Kenny urodziła się w Lidzbarku Warmińskim. Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie w latach 1990-1995 odbyła studia na Wydziale Grafiki w pracowni plakatu prof. Macieja Urbańca i na Wydziale Malarstwa w pracowni prof. Janusza Przybylskiego. Po otrzymaniu dyplomu magistra sztuki i ukończeniu ASP pracowała jako dyrektor artystyczny w międzynarodowych agencjach reklamowych. W latach 1995-1996 współpracowała z gazetą Rzeczpospolita, na łamach której publikowała swoje prace. Przez 7 lat mieszkała w Irlandii, gdzie zajmowała się projektowaniem graficznym i malarstwem. Swoje prace prezentowała na indywidualnych i zbiorowych wystawach w Polsce, Irlandii, Francji, w Litwie. Iwona Rossochacka Kenny zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką artystyczną. Moimi śladami to pierwsza wystawa w Domu Artysty Plastyka OW ZPAP przedstawiająca serię prac inspirowanych naturą.

Okręg Warszawski
Związku Polskich
Artystów Plastyków
ul. Mazowiecka 11A
Warszawa

MOIMI ŚLADAMI
IWONA ROSSOCHACKA KENNY

5-28.09.2025

Fragment wystawy fot. Konrad Ciszkowski

Moje malarstwo inspirowane jest z pozoru banalnymi i ulotnymi chwilami. To właśnie takie chwile próbuję przelać na płótno lub papier. Interesuje mnie połączenie malarstwa figuratywnego z dążeniem do zdecydowanej abstrakcji i uproszczenia. Moje uderzenie pędzla jest bardziej ekspresyjne niż wyważone. Tworząc często jestem w pogoni za czymś nieuchwytnym. Nakładam filtr na swoje emocje i przez wyobraźnię próbuję w swoim malarstwie ukazać magię i czar. Szukam różnych możliwości ekspresji. Używam głównie malarstwa olejnego i w tej technice najchętniej tworzę

Iwona Rossochacka Kenny.

Okręg Warszawski

KSZTAŁT MYŚLI

I Wystawa medalu i rzeźby ceramicznej

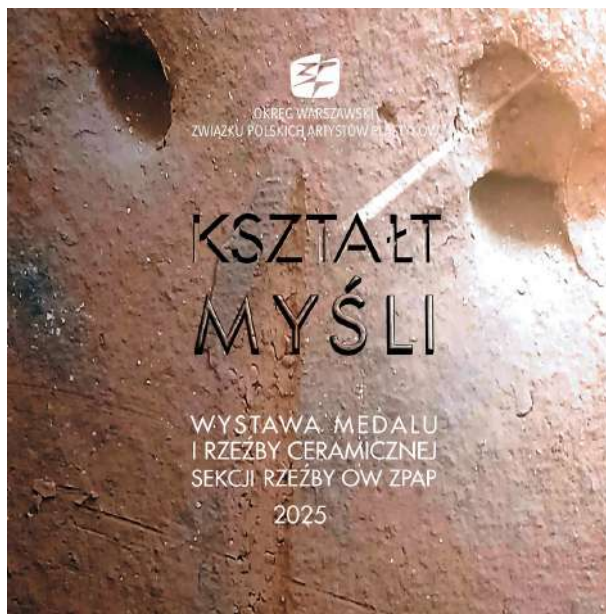
Sekcji Rzeźby OW ZPAP 2025

Galeria Lufcik 03.10-02.11.2025 r.

Kuratorka wystawy: Katarzyna Jasiołek

Komisarki wystawy: Magdalena Dobrucka,

Dorota Grześkiewicz, Katarzyna Masny

Projekt graficzny Marek Moderau

Po raz pierwszy w Warszawie organizuje się osobną wystawę dwóch dziedzin rzeźby: rzeźby ceramicznej i medalierstwa. Są to rodzaje sztuki rzeźbiarskiej uprawiane od zarania dziejów ludzkości. Artyści w ramach tych dwóch rodzajów rzeźby na przestrzeni historii stworzyli wiele dzieł najwyższej klasy, o czym świadczy istnienie setek pięknych i cennych eksponatów w największych muzeach świata. Pomysł zorganizowania tej wystawy narodził się z faktu, że te bardzo wyjątkowe gatunki twórczości rzeźbiarskiej giną gdzieś w otchłani archiwów muzealnych ze względu na ich specyfikę: ceramika – ze względu na materiał, kolor i ogólnie przyjętą funkcjonalność, a medal – ze względu na mały format oraz utrwalony w umysłach odbiorców i nie tylko stereotyp jego dedykowanego przeznaczenia. Nasza wystawa ma za zadanie przedstawić te dzieła w oderwaniu od konkurencji bardziej znanej i faworyzowanej dużej formy rzeźbiarskiej i ukazać je jako pełne dzieła na osobnej wystawie. Chcemy również, by wystawa ta przyczyniła się do

zmniejszenia luki w edukacji i stereotypowym postrzeganiu ceramiki i medalierstwa. Po raz pierwszy od powstania Sekcji Rzeźby OW ZPAP jej Zarząd podjął decyzję, aby zorganizować we własnym gronie dwa kluby: Klub Ceramików i Klub Medalierów. Zadaniem tych klubów jest zaktywizowanie tych dwóch specyficznych środowisk twórczych oraz promowanie ich twórczości.

Podsumowując: co roku mamy zamiar organizować w Domu Artysty Plastyka OW ZPAP wystawę rzeźby ceramicznej lub medalierstwa na zmianę bądź razem, jak to ma miejsce w tym roku. Prace na wystawie wykonane są przez 38 autorów. Jak na wystawach zbiorowych, są one różnorodne w formie, stylu i tematyce. Mamy tu szerokie spektrum spojrzenia na ciekawą, trzymającą wysoki poziom twórczość artystów, którzy poświęcili się tym kierunkom w sztuce rzeźbiarskiej. Kuratorka wystawy – koleżanka Katarzyna Jasiołek oraz komisarki wystawy – koleżanki Dorota Grześkiewicz, Katarzyna Masny i Magdalena Dobrucka, które objęły opieką wystawę, starannie i profesjonalnie prowadziły jej organizację, nie narzucając tematu przewodniego, z myślą, aby artyści czuli się swobodni i aby wystawa spontanicznie oraz autentycznie przedstawiała problemy i tematy, którymi naprawdę interesują się sami twórcy. Stąd bierze się różnorodność i bogactwo eksponatów. Za wszystko bardzo dziękujemy kuratorce i komisarkom wystawy. Dziękujemy i gratulujemy wszystkim Koleżankom i Kolegom artystom – uczestnikom za ich wyjątkowe dzieła. Mamy nadzieję, że pomysł i eksponaty na wystawie się Państwu spodobały. Życzymy miłej i niezapomnianej uczty piękna oraz miłego oglądania. Majid Jammoul – Przewodniczący Sekcji Rzeźby OW ZPAP

Zdjęcia prac z katalogu wystawy

Projekt okładki katalogu: Marek Moderau

Projekt i skład katalogu: Dorota Grześkiewicz

Korekta: Michał Matuszewski

Okręg Warszawski

Kształt myśli

Goshka BIAŁEK, NIE TYLKO DOSKONAŁOŚĆ, 2025, ceramika i szkło

Marek BRZOZOWSKI, OPIEKUJĄCE WIBRACJE, 2023, brąz

Grażyna CZARNECKA-MAJEWSKA, GRACJA I, 2005/2025, ceramika, bursztyn, srebro, drewno

Magdalena DOBRUCKA, ŻNIWA, 2022, akryl

Paulina GOBIECKA, FLY AWAY #3, 2025, czarna glina szamotowa, porcelana, pigmenty, szkliwo transparentne

Marek FIUK, WIELKIE WODY POLSKIE, 2025, brąz

Dorota GRZEŚKIEWICZ, PRZEMIANA, 2013, glina czerwona, angoba, szkliwo

Majid JAMMOUL, OBSESJA WIECZNOŚCI, 2020, brąz, granit

Wojciech KAŁA, HIERONIM BOSCH, 1988, ołów srebrzony, medal bity

Edward ŁAGOWSKI, CHŁOPIEC, 2012, brąz patynowany

Krzysztof KOŁODZIEJSKI, OGRÓD ZEN, 2010, ceramika wypalona w piecu na drewno z redukcją

Krystyna KASZUBA-WACŁAWEK, GRUPA, 2012, glina Limoge 1250°C

Maria KRAWCZYŃSKA-ALBAROUDI, YA HABIBI, YA ELBI, YA ROOHI, 2024, kamionka, angoba, szkliwo

Marek KOTARBA, DREAMS, 2020, porcelana

Okręg Warszawski

Kształt myśli

Magdalena KOTARA-MARMUR, ECCE HOMO, 2024, ceramika raku, drewno

Aliona KRYSHTOFIK, PRZEPLYW I, 2024, czarna glina kamionkowa, porcelana, szklivo przezroczyste, kobalt

Piotr MEŁGWA, BEZ TYTUŁU, ceramika

Barbara MODERAU, Z GŁĘBIN 2, 2024, kamionka szklwiona

Magdalena ŁYSIAK, TRUTEŃ I ROBOTNICA, 2024, kamionka, porcelana, szklivo autorskie pozyskane z pszczoł

Marek MODERAU, NIC LUB PRAWIE NIC, 2024, szkło

Katarzyna MASNY, WSTĘGA, 2012, ceramika

Kacper PIELASZEK, ANNA, 2025, czerwona glina z szamotem, szklivo, wypal redukcyjny

Marika NOWAK, FILOZOF, 2025, glina szamotowa, porcelana

Teresa PASTUSZKA-KOWALSKA, OTULONA KOBIECOŚĆ, 2025, ceramika szklwiona

Aleksandra MAZURKIEWICZ, ILLUMINACJE, 2020, drewno, pakuty, juta

Okręg Warszawski

Kształt myśli

Krystyna PIEŃKOS, JESIEŃ ŻYCIA, 2010, brąz

Magdalena PIWKO-CHUDZIK, TRANSITION, 2025, ceramika – glina szamotowa, złoto naszkliwne

Krzysztof PODBIELSKI, MARTWA NATURA Z KOBALTEM, 2024, ceramika, szkliwo, gips

Olga PROKOP-MIŚNIAKIEWICZ, WOJNA POSTU Z KARNAWALEM, 2023, żywica z pyłem miedziarnym

Irina RADKEVICH, BEZ TYTUŁU, masa szamotowa, angoba

Magdalena SCHREIBER, ŻÓŁW PUSTYNNY, 2023, ceramika szkliwiona

Boris SCHWENCKE, NIKE, 2024, gips polimerowy

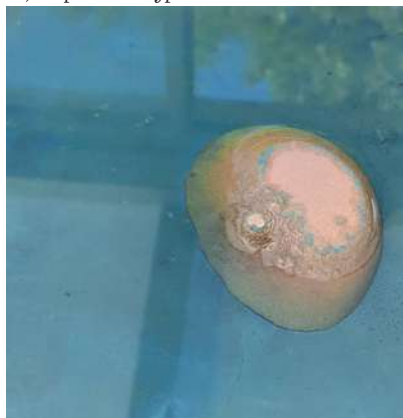
Justyna STAŚKIEWICZ-JONAK, GŁOWA MĘŻCZYZNY INSPIROWANA IDOLAMI CYKLADZKIMI, 2018, glina szamotowa, temperatura wypалу 1200°C

Ryszard STRYJECKI, JAN KOCHANOWSKI, 1984, brąz lary

Anna WĄTRÓBSKA-WDOWIARSKA, JAJO S.DALI, 1997, brąz lary, patynowany

Grzegorz WITEK, Z CYKLU GENESIS, 2025, brąz, woda

Karolina ZWONIARSKA, LEKCJA ANATOMII, SERIA ORGANY, 2024-2025, ceramika

Materiały ZO ZPAP Warszawa

Okręg Warszawski

Barbara Munzer

„Teatr postaci”

Galeria DAP3 07-30.11.2025 roku

Okręg Warszawski
Związek Artystów
Plastyków w Warszawie

BARBARA MUNZER
TEATR POSTACI

7-30.11.2025

Barbara Munzer od ponad sześciu dekad udowadnia, że metal może być tworzywem pełnym lekkości i poezji. Urodzona w Łodzi, ukończyła studia z projektowania ubioru i biżuterii w tamtejszej PWSSP. Zamiast złota i kamieni szlachetnych wybrała mosiądz, miedź i alpaka, tworząc awangardową biżuterię na przekór szarości PRL-u. Współpracowała z Modą Polską i Telimeną, projektowała także ozdoby i rekwizyty do filmów historycznych, w tym Pana Wołodyjowskiego i Czarnych chmur.

Z czasem jej biżuteria zaczęła rosnąć w skali, aż przekształciła się w samodzielne obiekty przestrzenne – monumentalne ważki, złociste suknie, tańczące kwadraty i kosmiczne kręgi.

Kulminacją tej drogi stał się cykl Teatr postaci – pełen przepychu, secesyjnych form i kobiecej siły, w którym metalowe szaty personifikują bohaterki dawnych mitów. Jej dzieła znajdują się w muzeach i kolekcjach prywatnych, a warszawska pracownia pozostaje jej królewskim atelier.

„Połączyłam biżuterię z modą (...). Zamiast jedwabiu i złota użyłam mosiądzu, białego metalu, emalii, macicy perłowej. Tak oto zaistniała suknia, która jest biżuterią.” – Barbara Munzer

S. Krasoń – „Pracownia jest moim azylem” – rozmowa z Barbarą Munzer. „Contemporary Lynx”, 30.10.2020

Okręg Warszawski

Jolanta Wdowczyk

„Geometria wyobraźni 2.0”

Galeria Lufcik 07-30.11.2025 r

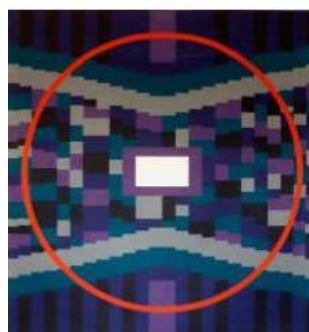

Jolanta Wdowczyk studiowała w IWA Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Studia Podyplomowe w ASP w Warszawie. Doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych w UMK w Toruniu. Od roku 1990 pracuje na WPA UAM w Poznaniu. Od 2007 roku prowadzi Pracownię Projektowania Graficznego.

Uprawia szeroko rozumianą grafikę, tkaninę artystyczną, rysunek i fotografię. Na swoim koncie ma 23 wystawy indywidualne i ponad 160 wystaw zbiorowych: w Szwecji, we Włoszech, w Niemczech, Francji, USA, Kanadzie, Brazylii i Argentynie. Należy do Sekcji Tkaniny OW ZPAP.

Artystka zaprasza widza do wędrówki ścieżkami swojej wyobraźni – do zanurzenia się w świat pozornie podporządkowany surowym zasadom geometrii, a jednocześnie pełen nieoczywistości, zawirowań czasu, ukrytych przejść i zaskakujących zwrotów narracyjnych. To przestrzeń, w której ścierają się dwie strefy: czysta abstrakcja oraz obszar zakodowany, zbudowany z liter i prostych znaków graficznych. Razem tworzą one spójny system wzajemnie dopełniających się elementów. Medium tej opowieści jest tkanina unikatowa – wybrana przez artystkę jako narzędzie do wyrażenia złożoności i głębi własnej wyobraźni.

dr Magdalena Jaskłowska-Englisz – kuratorka wystawy

JOLANTA WDOWCZYK
GEOMETRIA WYOBRAŹNI 2.0

7-30.11.2025

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Okręg Warszawski

„Przestrzeń a światło”

II Wystawa Sekcji Projektowania

Przestrzennego OW ZPAP

Galerie DAP1 i DAP2 07.30.11.2025 r.

kuratorka wystawy: Jolanta Szymańska-Petrykowska

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszrowskiego

Światło wydobywa z przestrzeni realny świat, ale czy możemy doznawać fenomenu przestrzeni bez światła? Nasze zmysły pozwalają nam odczuć przestrzeń jako uniwersum, w którym przebywamy, poruszamy się, słyszymy a nawet dotykamy. Przestrzeń odczuta wizualnie otwiera nam bogactwo światów, które szczególnie poruszają wyobraźnię. Dla projektantów przestrzeń bez światła nie może spełnić marzenia o ideale tworzenia i bycia w dziele przestrzennym.

Sztuka projektowania wewnątrz szczególnie uwrażliwia jej twórców na aspekty relacji oświetlenia naturalnego i sztucznego. Dzień i noc, słońce i księżyc – one zawsze intrygowały ludzkość od najdawniejszych kultur po nasze czasy.

Teatr to wyjątkowe miejsce, gdzie wszystko jest kreacją. Światło odgrywa tu kluczową rolę. Porusza martwą materię scenografii i kostiumów, przeobrażając ją w żywe byty pełne wyrazu, tajemnicy, ekspresji uczuć, budując osobowość postaci granych przez aktorów. Przestrzeń krajobrazu kojarzy się nam z otwartością, brakiem ograniczeń, wolnością. Dal, bezkres, horyzont to zjawiska w krajobrazie niedające się odczytać nocą. Niezbędna jest przestrzeń i światło.

Alicja Bieske-Matejak

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszrowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszrowskiego

Materiały ZO ZPAP Warszawa

Okręg Warszawski

„Przestrzeń a światło”

Uczestnicy wystawy:

Alicja Bieske-Matejak, Marek Brzozowski, Zofia de Ines, Cezary Jaworski, Monika Jurewicz, Magdalena Korabiowska, Tomasz Kowalewski, Bożenna Leszczyńska, Monika Lewicka, Marek Lewicki, Agnieszka Marczevska, Monika Marszałek-Kowalewska, Joanna Medyńska, Barbara Munzer, Wojciech Neubart, Joanna Otto, Katarzyna Szymańska, Jolanta Szymańska-Petrykowska, Kinga Wnuk-Moskalska, Jacek Zamościk

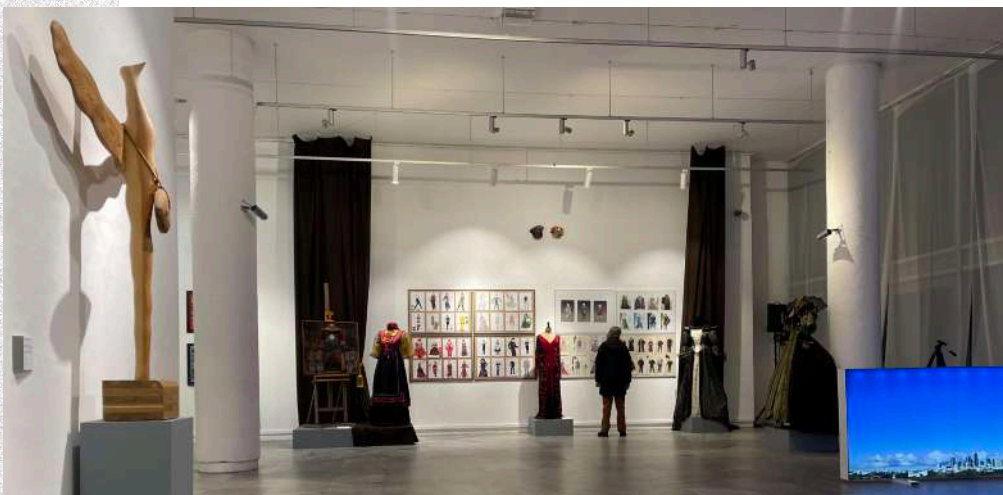
Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Materiały ZO ZPAP Warszawa

Okręg Warszawski

Graffiteka 2025

Galerie DAP1, DAP2 i DAP3

05.12.2025 r. - 03.01.2026 r.

kuratorzy wystawy:

Katarzyna Betlińska, Bożena Korulska

komisarze wystawy:

Wanda Badowska-Twarowska, Jadwiga Jeziorska,

Jaga Karkoszka, Marta Leszczyńska,

Monika Maciejewska, Emilia Pitucha

Graffiteka

- Wanda Badowska-Twarowska
- Zenon Balcer
- Robert Budecki
- Dominik
- Fojczyka-Pużińska
- Grażyna Gieraltowska-Kucz
- Gonciarz
- Magdalena Hajnosz
- Hanna Haska vel Krulikowska
- Jatkiewicz
- Jeziorska
- Andrzej Juchniewicz
- Karkoszka
- Berenika Korecka-Sowińska
- Dominika Korzeniowska
- Romuald Krzyżanowski
- Kwiatkowska
- Leszczyńska
- Katarzyna Lipska-Ziębińska
- Beata Bajno
- Katarzyna Betlińska
- Malgorzata Bortnik-Swiatła
- Iwona Cur
- Tomasz
- Anna
- Wojciech Garley
- Zbigniew
- Hablewski
- Wanda Hansen
- Krystyna
- Jadwiga
- Stefania Józefowicz
- Maria Kaleta
- Jaga
- Joanna Korecka
- Bożena Korulska
- Lucyna Krzywik
- Anita
- Joanna
- Marek Lewicki
- Ewa Katarzyna
- Lubicz Zaleska
- Bogusław Luszyk
- Monika Maciejewska
- Miroslaw Miroński
- Magdalena
- Nowakowska-Troniewska
- Krzysztof Olszewski
- Dorota Opulowicz McQuaid
- Katarzyna Orthwein
- Blazej Ostoja Lniski
- Elzbieta Owczarek
- Michał Piękarski
- Emilia Pitucha
- Magdalena Piwko-Chudzik
- Ewa Potapczuk-Chojacka
- Ewa Pszczółkowska
- Andrzej Ratajczyk
- Beata Ryndziejewicz-Woźny
- Marta Serafin
- Piotr Siwczuk
- Piotr Smolnicki
- Wojciech Smółkowski
- Nadiya Sobolewska
- Maria Sochaniowicz
- Iwona Sroczyńska
- Jacek Staszewski
- Justyna Staśkiewicz-Jonak
- Agnieszka Stefańska
- Elzbieta Szarejko
- Aleksandra Szempruch
- Urszula Święcicka
- Joanna Tumilowicz
- Katarzyna Wasilewska
- Andrzej Wędlawski
- Kamila Wojciechowicz-Krauze
- Kamil Zaleski
- Radosław Zaremba
- Mariola Zareba
- Magdalena Zaráżal
- Wojciech Zembruski

2025

zaprasza
na otwarcie XII wystawy

Graffiteka
2025

wernisaż
w piątek
5 grudnia 2025 r.
o godz. 18:00

Galerie DAP1, DAP2, DAP3
w Domu Artysty Plastyka
Warszawa ul. Mazowiecka 11A

Wystawa czynna
do 3 stycznia 2026 r.

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Materiały ZO ZPAP Warszawa

Okręg Warszawski

Kilka słów o Grafitece

„Sztuka nie jest tylko naśladowaniem naturalnej rzeczywistości, lecz stanowi metafizyczny jej suplement, postawiony obok niej dla jej przewyciężenia”. Tak pisał filozof Fryderyk Nietzsche. Z tym mądrym zdaniem wielu artystów nie zgadza się, bo często tworzą coś, co nie ma żadnego odniesienia do rzeczywistości, lecz ukazują całkowicie inny, własny, osobisty świat wyobraźni i emocji. Takie dzieła wydają się być najcenniejsze, gdyż otwierają nowe drogi poznania, którymi jeszcze nikt nie podążał. Istnieje również całkiem odmienny sposób twórczej działalności artysty wynikający z dłuższej obecności w świecie sztuki i konfrontowania się z już powstałymi dziełami. O takich twórcach myślał znakomity pisarz literatury faktu Ryszard Kapuściński. Jego zdaniem „żeby napisać jedno własne zdanie, trzeba przeczytać tysiące cudzych”. W tym rozumieniu rzeczywistość jest zarówno źródłem inspiracji, jak i materiałem do artystycznej transformacji. Jest jeszcze trzeci punkt widzenia, czyli zdanie odbiorcy sztuki i tu skala odczuć jest także nieograniczona, od ogromnego zachwyty połączonego z percepcyjnym wstrząsem, poprzez odcienie zaciekawionej obojętności, po absolutne odrzucenie. Wystawa Grafiteka 2025 organizowana przez Okręg Warszawski Związku Polskich Artystów Plastyków obejmuje pełen zakres podejścia do terminu sztuka, choć operuje w obrębie niesłychanie rozbudowanego technicznie medium graficznego. Jakub Kiersikowski w przedmowie do wystawy Grafiteka 2020 wymienia co najmniej 30 różnych technik, z których korzystają artyści należący do Sekcji Grafiki, zgrupowani w OW ZPAP, a są to przecież nie wszystkie będące w użyciu. Sprawa techniki jako narzędzia realizacji, tak ważna dla samych twórców, którym pozwala się swobodnie wypowiadać, ma dużo mniejsze znaczenie dla odbiorców i krytyków, którzy nie muszą być profesjonalistami w tej dziedzinie. Dla nich liczy się tylko to, co z tego dialogu wizualnego (a także narracji wynikającej z tytułu pracy) rozumieją i odczytują. Twórcy

Grafiteka 2025

prezentujący prace „bez tytułu” jeszcze bardziej komplikują artystyczną wymianę myśli, co nie znaczy wcale, że dialog czynią niemożliwym. Warto dodać, że wystawy Grafiteki co dwa lata odbywają się równolegle z Konkursem Ogólnopolskim Grafiteka. Taka poszerzona o rywalizację impreza artystyczna spotkała się już z dużym zainteresowaniem artystów, nie tylko z uwagi na nagrody. W przyszłym roku odbędzie się w ramach Grafiteki piąty Ogólnopolski Konkurs.

W przypadku medium graficznego przyjęło się uważać, że najbardziej szlachetne i klasyczne są prace czarno-białe, co z kolei wcale nie stawia na pozycji przegranej grafik operujących kolorami, niekiedy o wiele bogatszymi od dzieł malarskich. Istnieje również podział na prace przedstawiające, figuratywne oraz abstrakcyjne, które przecież także „coś” przedstawiają. Polska sztuka graficzna ma długą historię sięgającą XV wieku, gdy artyści stosowali tradycyjne techniki jak drzeworyt i miedzioryt. W swoim rozwoju przeszła przez różne stadia, coraz bardziej wyrafinowane i skomplikowane, zwłaszcza gdy do używanych sposobów pracy doszły techniki numeryczne, generowane komputerowo, nie wspominając już o najnowszych odmianach sztucznej inteligencji. Polscy graficy w wielu dziedzinach osiągnęli pozycję liczącą się w świecie i dotyczy to nie tylko sztuki plakatu, nierzadko powstającej na bazie graficznej, czy sztuki ilustracji, ale także w komiksach, filmach animowanych i grach komputerowych. Te ostatnie zyskały nawet ważny dla kraju walor towaru eksportowego. Znakiem tego niektóre pracownie graficzne otrzymały sówite rządowe dotacje z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Swoboda i kreatywność polskich artystów zwraca uwagę z tego względu, że nasi twórcy często korzystają z technik mieszanych, a także wymyślają całkiem nowe, zupełnie oryginalne sposoby zapisywania lub eksponowania produktów swojej wyobraźni. Stąd też wystawy prac graficznych, w tym coroczne prezentacje Grafiteki należą do wydarzeń bardzo ciekawych i inspirujących.

Okręg Warszawski

Biorą w nich udział zarówno utytułowani mistrzowie tego gatunku, jak i artyści początkujący, czasem wręcz debiutanci. Wystawy Grafiteki nie mają zazwyczaj narzuconego tematu wiodącego, pozostawiają więc całkowitą swobodę artystycznej kreacji. Cechą charakterystyczną corocznych prezentacji jest natomiast wysoko postawiona poprzeczka poziomu artystycznego, więc udział w tych wystawach jest sprawdzianem nie tylko warsztatu, ale i ambicji biorących udział uczestników. Jakkolwiek prace z wystawy mogą być sprzedawane, to jednak sam aspekt komercyjny nie jest tutaj żadnym kryterium artystycznej wartości. Artyści, którzy pragną zrobić karierę muszą sobie zdawać sprawę, że jedna wystawa zbiorowa, w której biorą udział nie dokona cudów, jednak warto pamiętać o zdaniu Andy'ego Warhola, który powiedział „W przyszłości każdy będzie sławny przez 15 minut”. Ale nie tylko taką przyszłość buduje tegoroczna Grafiteka, gdyż wielbicieli grafiki odwiedzają wystawę poszukując na niej prac swoich artystycznych ulubieńców oraz rozglądają się za nowymi interesującymi osobowościami.

Grafiteka 2025

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Okręg Warszawski

Grafiteka 2025

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Fragment wystawy, z fotorelacji Konrada Ciszkowskiego

Materiały ZO ZPAP Warszawa

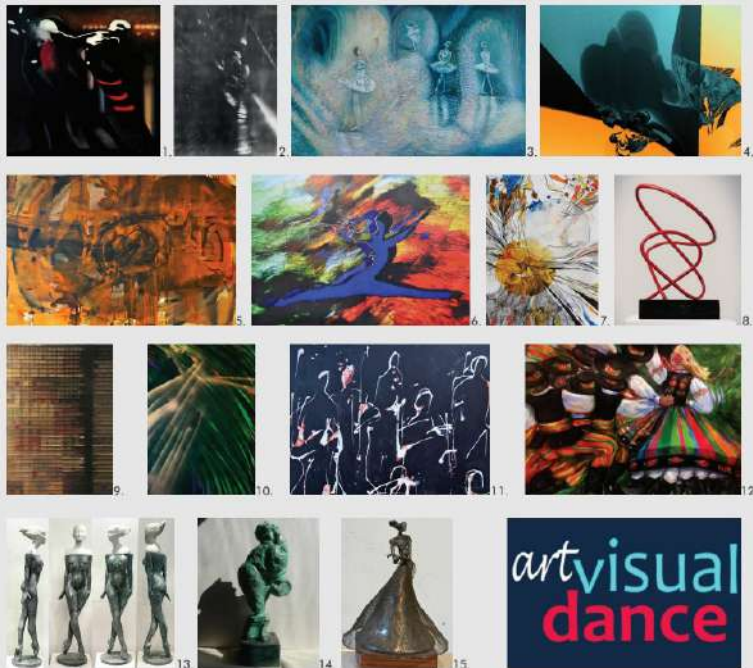
Okręg Warszawski

Grupa Twórcza ArtVisual Dance

Ruch emocjonalny – malarstwo, grafika, rzeźba

Galeria Lufcik 05.12.2025 r. - 03.01.2026 r.

1. Wanda Badowska-Twarowska | 2. Katarzyna Betlińska | 3. Barbara Bielecka-Woźniczko
4. Alina Dorada-Krawczyk | 5. Edyta Dzierż | 6. Anna Forycka-Puściotycka | 7. Magdalena Hajnosz
8. Majid Jammoul | 9. Bożena Korulska | 10. Bożenna Leszczyńska | 11. Bogusław Lustyk
12. Anna Sobal | 13. Anna Wątróbska-Wdowiarska | 14. Adam Wieczorek | 15. Anna Wszyndybył

Wyrażanie emocji poprzez sztukę jest formą ich uwolnienia. Jeżeli zatem obdarzymy ruch ekspresją, nadajemy mu cel i znaczenie. W szerszej perspektywie utworzymy tym samym pewną historię lub opowieść. Wystawa pod hasłem “Ruch emocjonalny” nawiązuje do tego krótszego lub dłuższego procesu, w którym ruch poprzez emocje uzyskuje cel. Najczęściej pierwszym impulsem są emocje wyrażane w tańcu – zatem jest to ruch tańeczny. Dzieje się tak, ponieważ to taniec jest nierozzerwalnie związany z uczuciowością i wrażliwością tańczącej jednostki.

Artysta plastyk, jako odbiorca ruchu, sięga po odmienne formy wyrazu artystycznego i posługując się nimi, przetwarza emocje towarzyszące ruchowi na swoją formę sztuki. Pierwotny ruch i jego ekspresyjność zostają zatrzymane i przyjmują kształty nadane przez innego twórcę.

Kinga Twarowska

Okręg Wrocławski

„Soft Story”

Pokaz kostiumów scenicznych oraz wystawa polskiej tkaniny artystycznej 20.11.2025 r. centrum kulturalne STRAZE

20 listopada 2025 r. w najstarszym szekspirowskim teatrze w Greifswaldzie, mieszczącym się w centrum kulturalnym STRAZE, odbył się wyjątkowy pokaz kostiumów scenicznych autorstwa Aleksandry Gisges-Daleckiej. Prezentację przygotowała polsko-niemiecka grupa modelek, podkreślając transgraniczny charakter wydarzenia. Artystka została zaproszona do współpracy przez organizatorów międzynarodowego festiwalu polenmARkT, który od lat stanowi jedno z kluczowych wydarzeń artystycznych w północno-wschodnich Niemczech.

polenmARkT — most kulturowy między Polską a Niemcami

Festiwal polenmARkT, odbywający się nieprzerwanie od 1997 roku, powstał w celu wspierania dialogu i wymiany kulturowej między Polską a Niemcami. Każdego roku listopad w Greifswaldzie staje się przestrzenią spotkań artystycznych: koncertów, wystaw, spektakli teatralnych, projekcji filmowych, warsztatów i wydarzeń literackich. Festiwal należy do najważniejszych inicjatyw kulturalnych regionu Meklemburgii-Pomorza Przedniego.

SOFT STORY MIĘKKA OPOWIEŚĆ

AUSSTELLUNG KÜNSTLERISCHER STOFFE
WYSTAWA TKANINY ARTYSTYCZNEJ

BEATA BUDZEŃ
ANNA DOMARADZKA
AGNIESZKA CHRZANOWSKA - MAEYS
ALEKSANDRA GISGES - DALECKA
AGNIESZKA KACZMARSKA
ANNA KAPLUN - BURYK
KATARZYNA MAZGAJ
DOMINIKA ODROWĄŻ

KURATORKA WYSTAWY: ALEKSANDRA GISGES - DALECKA

WERNISAZ WYSTAWY:
AUSSTELLUNGSERÖFFNUNG:
20.11.2025 GODZ: 20.00
CZAS TRWANIA WYSTAWY:
DAUER DER AUSSTELLUNG:
20.11.28.11.2025
14.00-18.00
LUB PO WCZEŚNIEJSZYM UMÓWIENIU:
AUSSTELLUNG@STRAZE.DE,
+49 (0) 157 33 28 78 79

KULTURZENTRUM STRAZE
STRALSUNDER STR. 10,
17489 GREIFSWALD

„Soft Story” – polska tkanina artystyczna w centrum STRAZE

Oprócz pokazu kostiumów Aleksandra Gisges-Dalecka pełniła w 2025 roku także rolę kuratorki wystawy polskiej tkaniny artystycznej „Soft Story”, zorganizowanej również w centrum kulturalnym STRAZE. Ekspozycja prezentowała szerokie spektrum współczesnych technik — od batiku i patchworku, przez rzeźbę miękką, po filc artystyczny. Wystawa ukazywała różnorodność i wyjątkową wrażliwość polskiej tkaniny artystycznej, podkreślając jej znaczenie w kontekście międzynarodowej wymiany kulturowej. Udział Aleksandry Gisges-Daleckiej w tegorocznej edycji festiwalu stanowi istotny akcent obecności polskich twórców w regionie, wzmacniając dialog artystyczny i prezentując wysoki poziom rodzimej sztuki współczesnej.

Aleksandra Gisges-Dalecka jest inicjatorką wszystkich wydarzeń i kuratorką wystawy „Soft Story”

Strona niemiecka: Centrum Kulturalne STRAZE i Muzeum Pommersches Landesmuseum

Organizator: Centrum Festiwalowe PolenmARkT

Okręg Wrocławski

„Soft Story”

Fragment pokazu, po prawej Aleksandra Gisges-Dalecka, fot. Joanna Knasińska

Fragment pokazu, fot. Joanna Knasińska

Fragment pokazu, fot. Joanna Knasińska

Okręg Wrocławski

„Soft Story”

Fragment wystawy polskiej tkaniny artystycznej fot. Joanna Knasińska

Fragment wystawy polskiej tkaniny artystycznej fot. Joanna Knasińska

Fragment wystawy polskiej tkaniny artystycznej fot. Joanna Knasińska

Fragment pokazu, fot. Joanna Knasińska

Fragment pokazu, fot. Joanna Knasińska

Fragment pokazu, fot. Joanna Knasińska

Okręg Wrocławski

**„Wieloświat” Anna Szpakowska-Kujawska
20.11.2025 - 08.03.2026**

Muzeum Architektury we Wrocławiu

Kuratorka: Małgorzata Devosges-Cuber

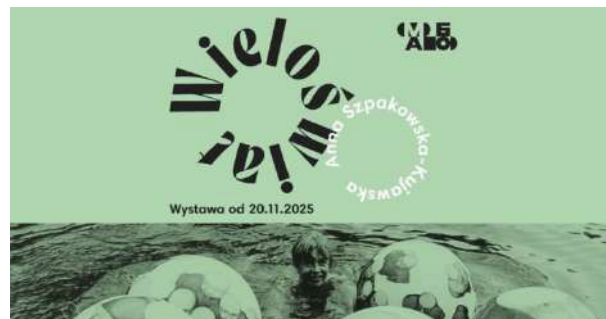
Organizator: Muzeum Architektury we Wrocławiu

Mecenas: FOLTA Foundation, Collection, Miasto Wrocław

Podczas otwarcia wystawy uhonorowano Annę Szpakowską-Kujawską Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” – jednym z najważniejszych wyróżnień przyznawanych twórcom w Polsce. W imieniu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego medal wręczono w obecności licznych gości, przedstawicieli środowiska artystycznego, Akademii Sztuk Pięknych oraz wrocławskich instytucji kultury. Wzruszenie towarzyszyło zarówno publiczności, jak i samej artystce, czyniąc ten wieczór szczególnie pamiętnym.

Wystawa jest organizowana w ramach obchodów jubileuszu 60-lecia Muzeum Architektury we Wrocławiu.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury – państwowego funduszu celowego.

Wręczenie Glorii Artis Annie Szpakowskiej Kujawskiej,
fot. Wojciech Chrubasik

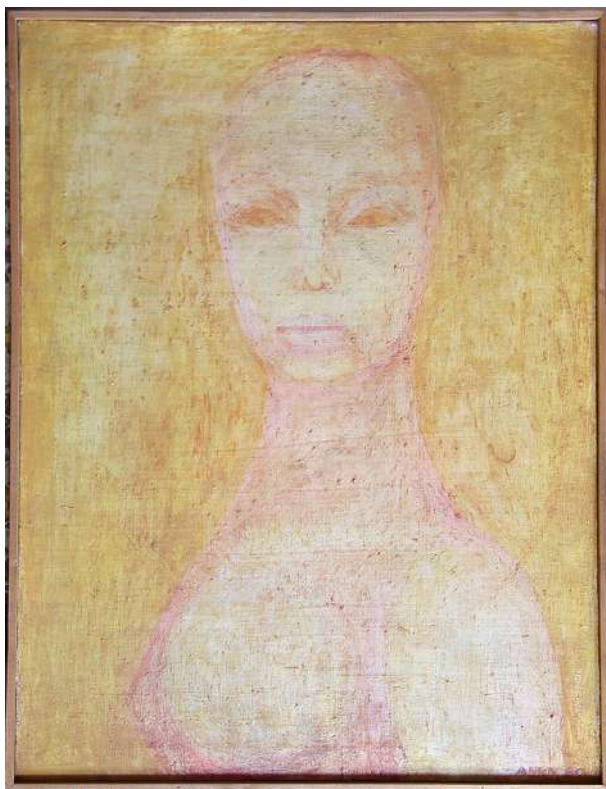
Wręczenie Glorii Artis Annie Szpakowskiej Kujawskiej,
fot. Wojciech Chrubasik

W starożytności wiara w metamorfozę opierała się na stałej łączności między trzema światami: nadprzyrodzonym, ludzkim i naturalnym. Rzeki, drzewa wzgórza, lasy, morza – wszystko było ożywione i wszystko komunikowało się między sobą, a komunikując się przemieniało. (...) Dziś, u schyłku epoki współczesnej, znów odkrywamy, że jesteśmy częścią natury. Ziemia jest systemem związków lub – jak mówili stoicy – „przenikaniem się” elementów poruszanych wzajemną sympatią.

Octavio Paz

Wieloświat to hipotetyczny zbiór wszystkich możliwych wszechświatów, obejmujący ogół istnienia, niezależnie od czasoprzestrzeni czy wymiarów. Jako pojęcie i wyobrażenie stanowi ramę dla retrospektywnej opowieści o wielowymiarowej praktyce artystycznej Anny Szpakowskiej-Kujawskiej, która może być odczytywana jako organiczny proces przemian. Struktura, która nieustannie się rozrasta, namnaża, rozgałęzia i przeobraża, obejmując różnorodne idee, media i techniki, zachowuje jednocześnie wewnętrzną spójność i charakterystyczny rytm.

Okręg Wrocławski

A. Szpakowska-Kujawska, Zuzanna, 1960, wł. artystki

„Wieloświat” Anna Szpakowska-Kujawska

Twórczość Anny Szpakowskiej-Kujawskiej od ponad siedmiu dekad skutecznie wymyka się jednoznacznym interpretacjom i prostym kategoryzacjaom. Absolwentka wrocławskiej Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych (dyplom w 1956 roku w pracowni malarstwa architektonicznego) i członkini Grupy Wrocławskiej od 1961 roku, pozostaje wobec otaczającego ją środowiska artystką niezależną, konsekwentnie realizującą własną wizję sztuki, sytuującą się na pograniczu figuracji i abstrakcji, awangardy i klasyki, realizmu i niesamowitości. Identyfikowana przede wszystkim jako malarka, od dziesięcioleci tworzy prace nie tylko z zakresu malarstwa, w tym architektonicznego, ale też formy przestrzenne, ceramikę, rysunki oraz asamblaże i kolaże z wykorzystaniem nietypowych, autorskich technik i materiałów. Ważną rolę w jej twórczości odgrywa także słowo pisane – zarówno jako niezależna forma literacka i autorski komentarz, jak i jako tworzywo warstw wizualnych wykonywanych obiektów.

Wystawa prezentuje wybrane prace i projekty powstałe od połowy lat 50. XX wieku po czasy współczesne i podąża tropem wyborów i intuicji, którymi kierowała się artystka przez kolejne dekady twórczości. Już od pierwszych szkiców codzienności, wykonywanych w trakcie studiów i tuż po ukończeniu Akademii, Szpakowska maluje życie – zmysłowe, pulsujące kolorem i rozmytym światłem. Wtedy powstają odważne kompozycje przedstawiające splecione ciała kochanków oraz intymne portrety kobiety z dzieckiem – autoportrety młodej matki. W kolejnych latach rozwija zrytmizowane kompozycje z uproszczonych figur ludzkich, wywiedzione ze zbiorowych portretów rodzinnych, w których Jerzy Stajuda dostrzegał „niesamowitą atmosferę”, opisując je jako „zjawisko na naszym gruncie niecodzienne i oryginalne”.

Gdy w salach wystawowych dominowała abstrakcja geometryczna i eksperymenty ze sztuką informel, Szpakowska układała rytmiczne kompozycje z niepokojących, powtarzalnych i zanonimizowanych postaci. Jej swoistą odrębność wyraźnie widać, przyglądając się najbardziej znanemu z cykli malarskich – wielkoformatowym „Atomom” – a także pracom powstałym podczas kilkuletniego pobytu w Nigerii: nasyconym fantastyką i witalnością natury szkicom, obrazom i obiektom przestrzennym. Podobnie jak w realizacjach malarskich, ceramicznych i rzeźbiarskich tworzonych po powrocie do Polski, które – jak mówi sama autorka – są zawsze „dokopywaniem się do czegoś nieznanego”. Analogiczny proces widać w serii „Znikań” oraz w pracach transponujących słowo na obraz, kiedy decyduje się namalować, a potem także ulepić z gliny „akt pisania”. Pierwsza dekada XXI wieku przynosi m.in. monumentalny, przejmujący cykl „Opowieści”, w którym artystka przywołuje znaczące wydarzenia ze swojego życia. W kolejnych latach coraz większe znaczenie zyskują jej osobiste relacje ze światem natury, czego efektem są dziesiątki barwnych, geometryczno-organicznym form przestrzennych, które stopniowo zapełniają tworzone przez nią światy.

Artystka wciąż kreuje nowe opowieści, śledzi i zapisuje rytmy i relacje bytów ludzkich i innych niż ludzkie. Tworzy nieustannie. Najnowsze prace prezentowane na wystawie powstały latem 2025 roku podczas pobytu artystki w jej letnim domu w dolnośląskiej Lasówce. Cykl nosi tytuł „Przemiany”.

Materiały udostępnione przez Muzeum Architektury Wrocław

Okręg Wrocławski

Gloria Artis - Anna Szpakowska-Kujawska

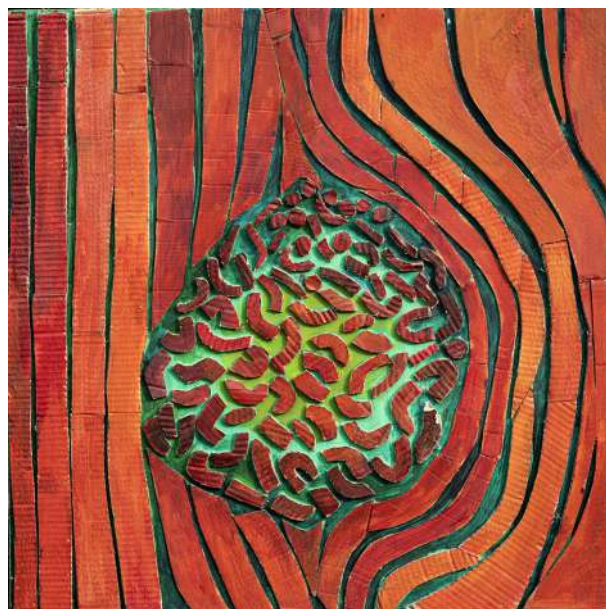
Wernisaż wystawy, fot. Wojciech Chrubasik

Wernisaż wystawy, fot. Wojciech Chrubasik

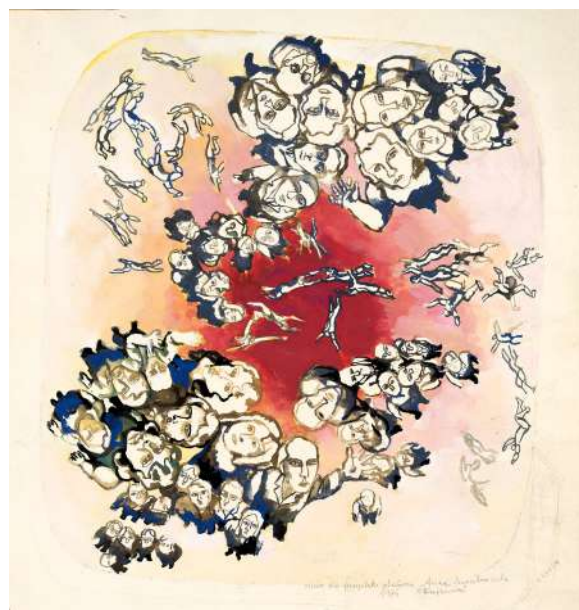
A. Szpakowska-Kujawska, Atomy I, 1968, zbiory Muzeum Narodowego we Wrocławiu

A. Szpakowska-Kujawska, Moj przyjaciel klon, 2023

A. Szpakowska-Kujawska, projekt dla Instytutu Matematyki, 1972, wł. artystki

A. Szpakowska-Kujawska, Szkic do projektu plafonu Dolnośląskiej Biblioteki Publicznej, 1974, wł. artystki

Okręg Wrocławski

A. Szpakowska-Kujawska, *Atomy X*, 1969, wł. artystki

„Wieloświat” Anna Szpakowska-Kujawska

A. Szpakowska-Kujawska, *Ocean*, 1981, wł. Muzeum Narodowe we Wrocławiu

A. Szpakowska-Kujawska, *Opowiesci*, wł. artystki

A. Szpakowska-Kujawska, *Kochankowie*, olej, płótno, 1957 © Fot .S.Mucha, Dzięki uprzejmości FOLTA Collection

A. Szpakowska-Kujawska, z cyklu *Ballady rodzinne*, 1962, wł. artystki

A. Szpakowska-Kujawska, z cyklu *Ballady rodzinne*, 1965

Okręg Wrocławski

Wystawa Tomasza Jakuba Sysła –

„Spójrz do wnętrza Siebie”

21.11 – 05.12.2025 r.

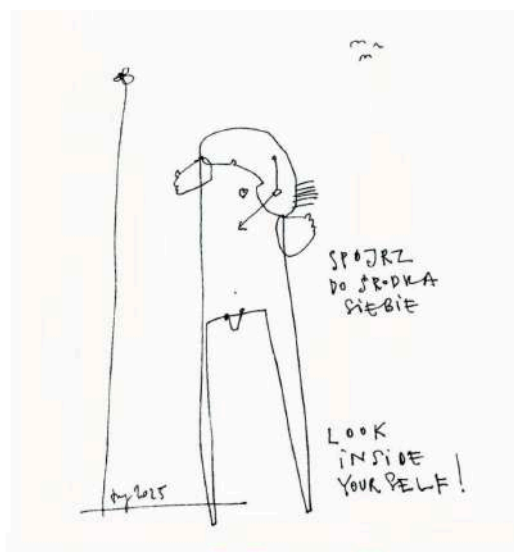
Jaga Hupało Space of Creation

Kuratorka: Jaga Hupało, Barbara Haręza

Produkcja: Jan Sikorski Born to Create,

Space of Creation Jaga Hupało Space of Creation

Realizacja: Monika Makowska

Tomasz Jakub Sysło

WYSTAWA

‘spójrz do wnętrza Siebie’

21.11 – 5.12.2025

JAGA HUPAŁO SPACE OF CREATION

KŁOPOTOWSKIEGO 11/7U

WERNISAŻ

21.11.2025, 18 : 30

JAGA HUPAŁO

„Na wystawie prezentowane są różnorodne prace: od elektryzujących ekspresją i treścią kompozycji, utrzymanych w konwencji „flesh and blood” do wyciszonych i oszczędnych w formie aktualnych realizacji. Od horror vacui – wszechogarniającej płótno plamy barwnej do amor vacui – ograniczonej do minimum wypowiedzi, w której pusta przestrzeń staje się nośnikiem znaczeń.

Jednocześnie ekspozycja odsłania, pomimo dychotomii formalnej, ciągłość narracji wypracowaną przez artystę oraz daje spójny obraz malarskiej rzeczywistości. Na równych prawach spotykają się w niej motywy autobiograficzne i magiczne, zapiski codzienności i ulotności, zarysy figury i natury. Świat realny współistnieje z wyobrażonym oraz rezonuje ze stanem wewnętrznych przeżyć.

Dla artysty malarstwo ma przede wszystkim wymiar autorefleksji. Jest jak spojrzenie w głąb siebie, do tego, co świadome i tego, co nieświadomione. Głębokim warstwom świadomości odpowiadają kolejne warstwy materii malarskiej. Odzwierciedlają one całe spektrum emocji i przeżyć, w których niepodzielnie dominuje witalność i radość życia, wyrażona kolorem oraz czystym gestem.

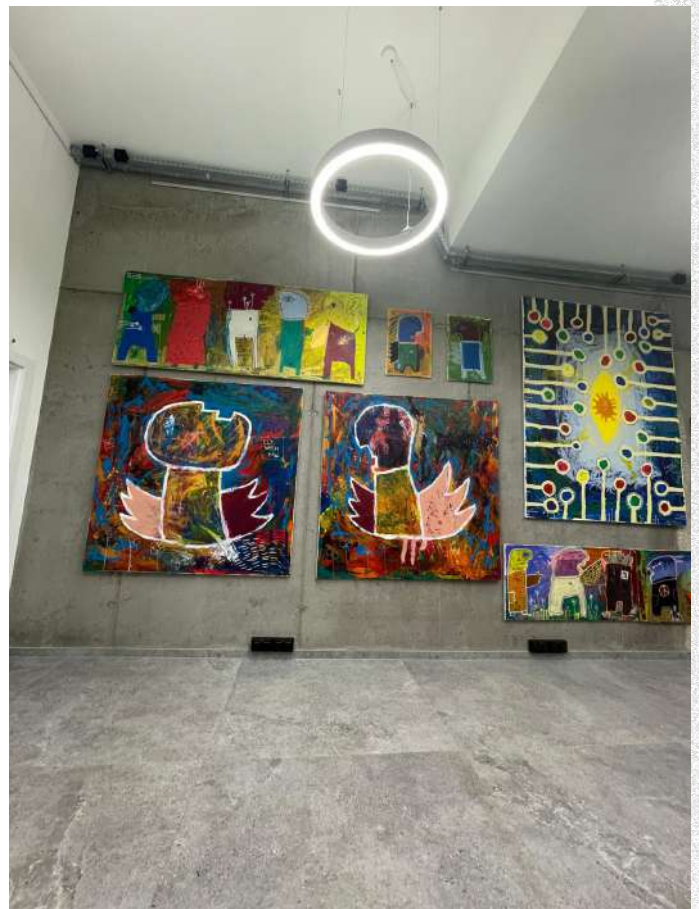
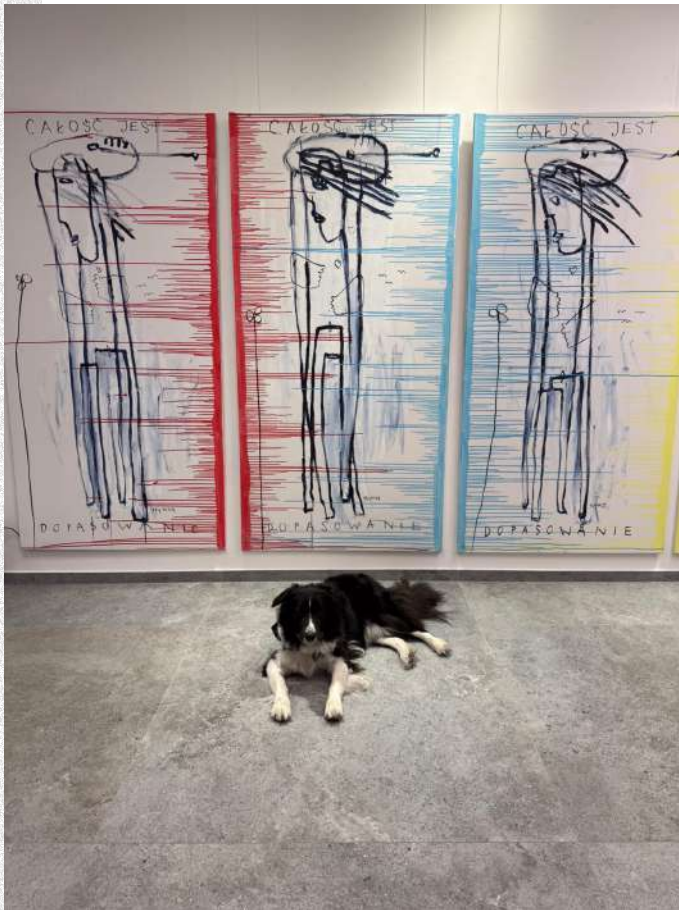
Introspekcja i ekspresja przenikają się wzajemnie. Próbując przybliżyć ten stan Tomasz Jakub Sysło wyjaśnia: To jest jak zanurzyć się w swoich emocjach i wydobyć je na zewnątrz bez lęku, przenieść na płótno całą prawdę o sobie. To jest jak poddać się fali, która prowadzi, nie walcząc z nią tylko z lekkością pozwolić jej płynąć. To jest jak odczuwać uwalniającą i oczyszczającą radość tworzenia, scalić się z nią w jedno.

Kiedy doświadczenie życia i dzieła tworzą całość, kiedy sztuka staje się egzystencją, a egzystencja – sztuką. To szczególna postawa wymagająca od artysty szczerości, odwagi i wewnętrznej siły. Dotrzeć do siebie, zwrócić się ku sobie, stanąć w prawdzie, w zgodności z samym sobą, bo tylko wtedy przekaz zyskuje na wiarygodności. Tomasz Jakub Sysło jest tym artystą, którego sztuka wpisuje się tę jawność życia, stanowiąc wyraz prawdy własnej egzystencji, z całym jej zasobem przeżyć. Wszystko, co tworzy jest w swej istocie ugruntowane w tej egzystencji – niełatwej, a mimo to radośnie manifestującej afirmację życia.”

Tekst kuratorski: Barbara Haręza

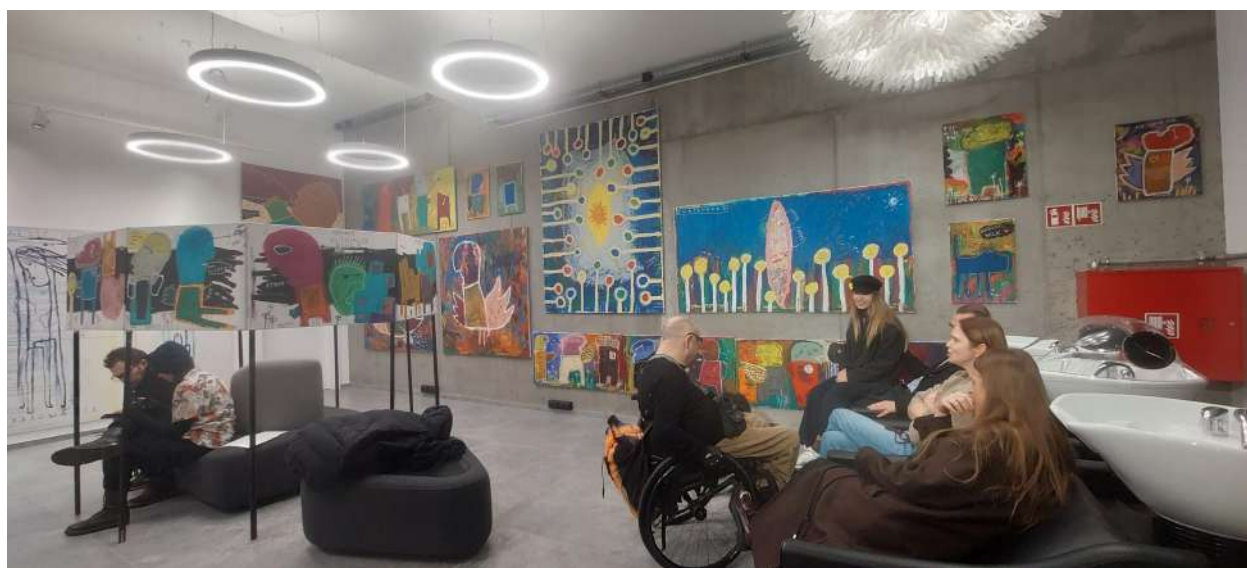
Okręg Wrocławski

„Spójrz do wnętrza Siebie”

Okręg Wrocławski

„Spójrz do wnętrza Siebie”

Okręg Wrocławski

Nieprzypadkowe historie.

Eugeniusz Józefowski

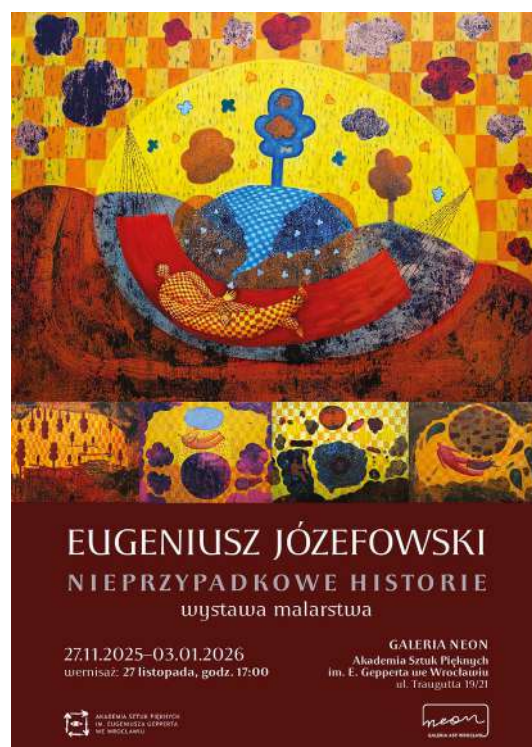
Galeria Neon ASP Wrocław, bud. CSU.CI

27.11.2025 r. – 03.01.2026 r.

Eugeniusz Józefowski, fot. Michał Pietrzak / ASP Wrocław

Eugeniusz Józefowski urodził się w 1956 roku. Profesor sztuk plastycznych od 2004 roku. Twórca wizualny zajmujący się malarstwem, rysunkiem, grafiką, fotografią i książką artystyczną. Autor ponad osiemdziesięciu wystaw indywidualnych w latach 1979-2025 oraz uczestnik ponad trzystu wystaw zbiorowych ogólnopolskich i międzynarodowych. Autor książek i publikacji z obszaru arteterapii i edukacji artystycznej. W latach 2012-2022 nauczyciel akademicki w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu.

Od 1981 roku uprawiając twórczość wizualną staram się zarejestrować specyfikę mojego sposobu przeżywania rzeczywistości. Pracując często jako edukator sztuki wielokrotnie aranżowałem warsztaty twórcze przy kreacji plastycznej dla ludzi w różnym wieku. Najczęściej proponowałem im aktywność, na którą sam miałbym ochotę. Kiedy skończyłem sześćdziesiąt lat postanowiłem aranżować takie przeżycia tylko z samym sobą. Aktualna dekada mojej aktywności twórczej obfituje w takie przedsięwzięcia. Tytuł wystawy zaczerpnięty jest z ostatniego działania rozpoczętego w lipcu 2024 roku. Zamówiłem 35 podobraz malarskich w formacie 150 cm na 110 cm i grubości 2 cm. Następnie nabyłem dmuchany basen takiego formatu, bym mógł swobodnie zanurzać podobrazia.

Do realizacji tego cyklu prac malarskich użyłem w fazie wstępnej technikę marmoryzacji. Oglądając powstałe efekty napisałem dla siebie treningi wyobrazeniowe służące do spacerów w głąb siebie. Przed rozpoczęciem pracy nad obrazem wychodziłem na taki spacer w wyobraźni celem inspiracji. Dopiero wtedy rozpoczynałem tradycyjne malowanie. Trwało to rok i trzy miesiące. Na wystawie pokażę także prace z innych cykli, odpowiadające tematyce tytułowej deklaracji.

Eugeniusz Józefowski

Eugeniusz Józefowski, fot. Michał Pietrzak / ASP Wrocław

Materiały udostępnione przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusz Gepperta we Wrocławiu

Materiały ZO ZPAP Wrocław

Okręg Wrocławski

Nieprzypadkowe historie.

Wernisaż wystawy fot. Michał Pietrzak, ASP Wrocław

Wernisaż wystawy fot. Michał Pietrzak, ASP Wrocław

Wernisaż wystawy fot. Michał Pietrzak, ASP Wrocław

Wernisaż wystawy fot. Michał Pietrzak, ASP Wrocław

Wernisaż wystawy fot. Michał Pietrzak, ASP Wrocław

Wernisaż wystawy fot. Michał Pietrzak, ASP Wrocław

Okręg Wrocławski

**Elżbieta Terlikowska „Rowerek”
Wystawa indywidualna Galeria Miejska
we Wrocławiu 28.11. - 30.12.2025 r.
Kurator: Mirosław Jasiński**

28 listopada Elżbieta Terlikowska za pośrednictwem swojej indywidualnej wystawy pt. „Rowerek” zabrała publiczność wrocławskiej Galerii Miejskiej w podróż do czasów dzieciństwa – podróż na pewno sentymentalną, ale niekoniecznie przepełnioną beztroską i radością.

Elżbieta Terlikowska jest scenografką i kostiumolożką, Zajmuje się również grafiką użytkową oraz małą formą graficzną. W 1974 roku obroniła dyplom realizowany pod kierunkiem profesora Krzysztofa Meissnera na Wydziale Projektowania Form Przemysłowych wrocławskiej PWSSP.

W pracowni profesora Józefa Hałasa zrealizowała również dyplom malarski. W roli scenografki i projektantki kostiumów zadebiutowała w 1986 roku (Nowe Wyzwolenie wg Witkacego w reżyserii Jerzego Bielunasa, Opera Wrocławska). Jest autorką licznych wystaw indywidualnych oraz realizacji scenograficznych i telewizyjnych. Została uhonorowana wieloma prestiżowymi nagrodami z zakresu plastyki i scenografii zarówno w kraju, jak i za granicą.

Tytułowy rowerek stanowi skojarzeniowy fundament, na którym Terlikowska osadza całą warstwę narracyjną wystawy. Jest on bezpośrednim odwołaniem do dziecięcego wspomnienia artystki o jej ojcu, który był wówczas zapalonym kolarzem. Jest też symbolem nomadyczności najmłodszych lat rozpiętych pomiędzy podwórkami Wrocławia a domem dziadków na Podlasiu. W swojej ekspozycji twórczyni wydobywa jednak całą tajemniczość, mistycyzm i melancholię tego okresu.

Jak zauważa autor tekstu katalogowego, Aleksander Jasiński, Terlikowska ukazuje dzieciństwo wraz z jego smutkiem, przemijaniem, które jest w nie wpisane oraz z całą dziecięcą, niezrozumiałą dla dorosłych symboliką. W budujących prezentację lalkach-kolażach ulokowany jest bowiem pewien pierwiastek nieoczekiwanego i nieprzewidywalnego. Ich patchworkowa natura jest trochę jak wspomnienie z dzieciństwa – poskładane z pokruszonych części, wydartych czasowi – pisze krytyk. O teatralno-metafizycznej atmosferze osnuwającej wystawę wspomina również jej kurator, Mirosław Jasiński, który odnotowuje, iż: Z imponującą siłą i sugestią przypomina ona wzruszenia i przeżycia z „Umarłej klasy” Tadeusza Kantora.

Tym, co szczególnie unaocznia widzowi ekspozycja „Rowerek” Elżbiety Terlikowskiej jest jednak to, jak głęboka i nierozzerwalna pozostaje relacja pomiędzy dzieciństwem a sztuką.

Wystawa została objęta Patronatem Honorowym Prezydenta Wrocławia.

Materiały udostępnione przez Galerię Miejską we Wrocławiu

Okręg Wrocławski

Elżbieta Terlikowska „Rowerek”

Elżbieta Terlikowska fot. Maria Zolotońska - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zolotońska - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zolotońska - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zolotońska - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zolotońska - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zolotońska - Złota Klisza

Okręg Wrocławski

Elżbieta Terlikowska „Rowerek”

Wernisaż wystawy fot. Maria Zołoteńka - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zołoteńka - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zołoteńka - Złota Klisza

Wernisaż wystawy fot. Maria Zołoteńka - Złota Klisza

Okręg Wrocławski

Adam Włodarczyk „Peryferie”

Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku

12.12.2025 r. – 26.01.2026

„Peryferie to miejsca graniczne, znajdujące się na obrzeżach, często kojarzone negatywnie. Jednak dla mnie, człowieka wychowanego na peryferii - wielkopolskiej wsi, to co znajduje się na uboczu od zawsze było najbardziej fascynujące. Rodzinne strony, mały wszechświat „na końcu świata” ze swoim folklorem, gwara, architekturą, krajobrazem, kolorami, stały się bazą mojej wrażliwości artystycznej a także nieustannym, choć nieoczywistym źródłem inspiracji. Do dziś znajduję w mojej twórczości echa tamtych miejsc i związanych z nimi emocjami. Od dawna fascynowała mnie zależność między barwą, światłem a nastrojem. Wiele moich wspomnień z dzieciństwa to zupełnie abstrakcyjne obrazy złożone z kolorów, brył, światła, dźwięków i zapachów. Zapisywały się w mojej pamięci bez szczegółów, jako ogólna atmosfera miejsca i tej konkretnej chwili. Taka jest też moja sztuka, złożona z koloru, światła, wrażeń ale bez konkretnych przedstawień. Inspirują mnie zjawiska powstające właśnie mimochodem, powidoki, złudzenia optyczne, iluzje, czyli właśnie „peryferie” postrzegania i odczuwania. Szkło, światło i kolor są dla mnie materiałem do rozważań nad wpływem dzieła sztuki na odbiorcę. Witraże, obrazy oraz rzeźby są próbą zapisu emocji językiem koloru i abstrakcji geometrycznej. Szklane naczynia które projektuję powstają z poszukiwań równowagi między historią szklanego rzemiosła i współczesnością. W każdym dziele próbuję znaleźć harmonię między syntetyczną formą i pięknem szkła. Równocześnie chcę zwrócić uwagę widza na te zjawiska których bezwiednie doświadcza każdego dnia a umykają naszej uwadze. Pragnę nakłonić do większej uważności, zmotywować do chwili zatrzymania i koncentracji na swoich uczuciach. Liczę na refleksję odbiorcy nad własnymi „peryferiami” emocji”.

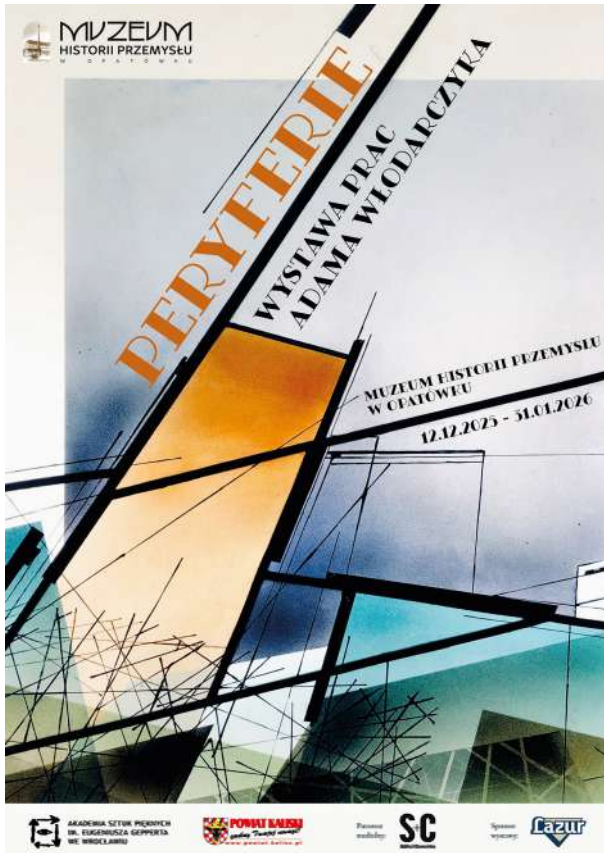

Adam Włodarczyk fot. Tomasz Potemkowski

Adam Włodarczyk – Artysta plastyk, witrażysta, Absolwent Wydziału Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu (2013). W ramach programu wymiany międzynarodowej Erasmus studiował na Vilnius Dalies Akademia na Wydziale Malarstwa Monumentalnego (2010-2011). Od 2021 pracuje na macierzystej uczelni jako wykładowca. W 2022 uzyskał tytuł doktora na Wydziale Ceramiki i Szkła ASP we Wrocławiu. Od 2020 prowadzi autorską pracownię witrażu w ODT Światowid we Wrocławiu. Uczestnik wielu wystaw zbiorowych. Prowadzi wykłady i publikuje teksty popularnonaukowe dotyczące historii szkła. W swojej twórczości czerpie inspiracje ze sztuki abstrakcyjnej, realizując projekty w technice witrażu klasycznego i technikach piecowych oraz projektując naczynia dekoracyjne.

Okręg Wrocławski

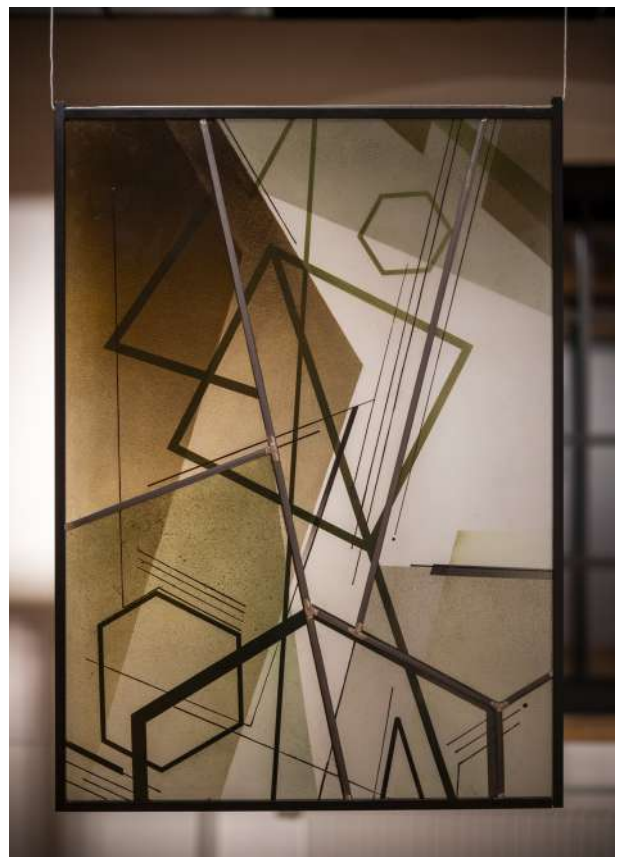
Adam Włodarczyk „Peryferie”

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

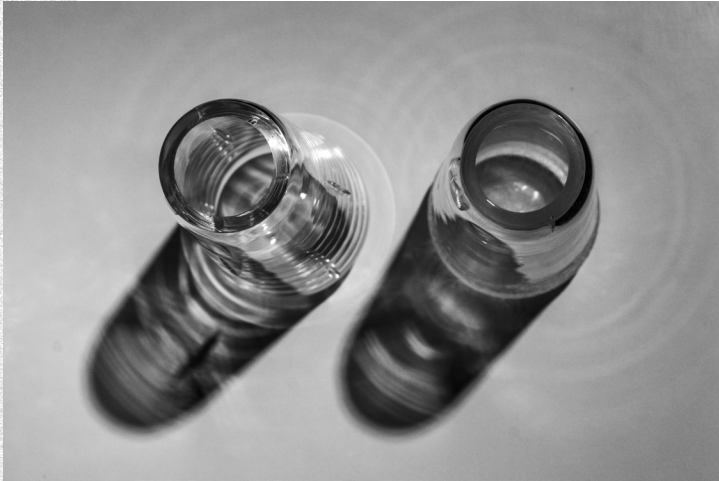
Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

Okręg Wrocławski

Adam Włodarczyk „Peryferie”

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

Fragment wystawy fot. Tomasz Potemkowski

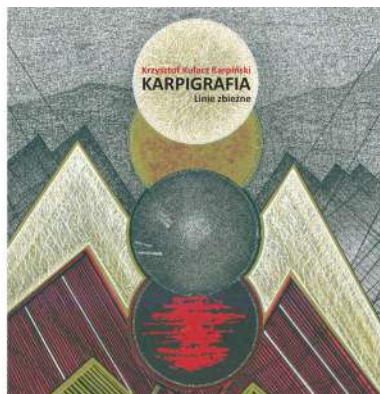
Okręg Wrocławski

Krzysztof Kułacz Karpiński

„Karpigrafia. Linie zbieżne”

30.10.2025 - 30.11. 2025

Galeria Politechnika Łódź

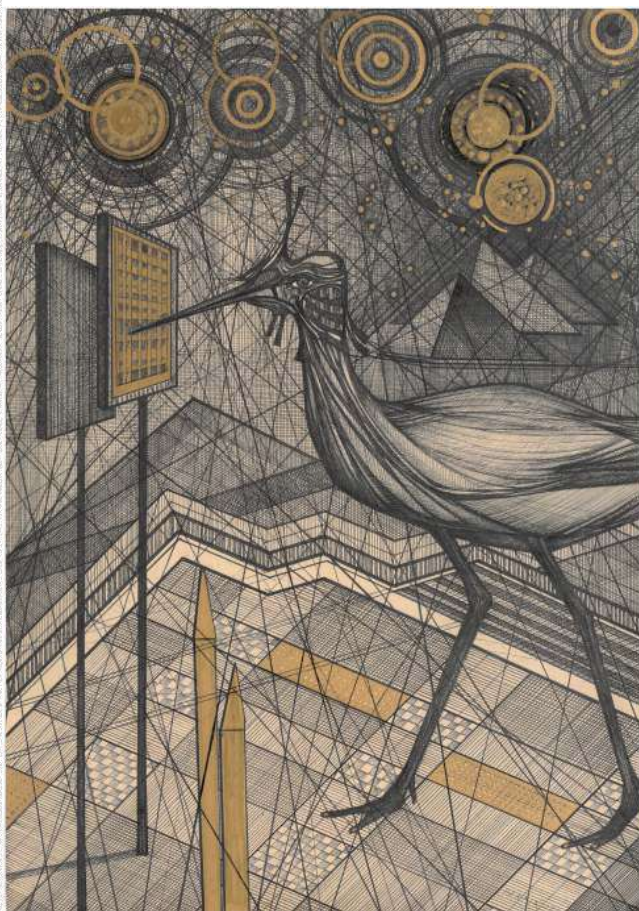
Krzysztof Kułacz Karpiński

Urodzony w Jaworze na Dolnym Śląsku, ukończył Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta, Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa, dyplom w Pracowni Rzeźby prof. Janusza Kucharskiego; Uniwersytet Wrocławski, Wydział Filozoficzno - Historyczny, Instytut Historii Sztuki- tytuł magistra historii sztuki, dyplom z rzeźby barokowej u prof. Mieczysława Złata. Zajmuje się rzeźbą, rysunkiem, malarstwem i fotografią. Stworzył własny styl pod nazwą karpigrafia. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków oraz jest członkiem stowarzyszenia artystów Fondation Taylor w Paryżu. Swoją twórczość prezentował indywidualnie i zbiorowo na kilkudziesięciu wystawach w Polsce i Europie.

„Na wystawie prezentuję kilkadziesiąt wybranych prac rysunkowych i malarzkich z kilku ostatnich lat, które powstały w oparciu o zindywidualizowany sposób plastycznej wizualizacji przestrzeni. Zatem *k a r p i g r a f i a* to mój styl rysowania, rzeźbienia i malowania, to prawdziwa pasja, która powstała w oparciu o skłonność do tworzenia w oparciu o analityczną percepcję przestrzeni, jej przetwarzanie oraz o technikę warsztatową, która jest mocno uwarunkowana środkami i narzędziami jakimi się posługuję. A są to tradycyjne przyrządy kreślarskie, nieco już zapomniane w dobie elektronicznego świata, wszelkiego rodzaju grafiony, rapidografy, isografy, stalówki, linijki, kątomierze, ekerki, cyrkle etc.

Tematyka prezentowanych prac jest różnorodna, począwszy od inspirowanych Sudetami i Tatrami, poprzez wymyślone nowe przestrzenie geometryczne czy industrialne w oparciu o Zagłębie Miedziowe, do prostego a nawet nieco pierwotnego mżachwytu nad budową i strukturą drzew, czy szachulcowymi konstrukcjami architektonicznymi z użyciem drewna. Temat jest równoważny mechanizmom warsztatowym w oparciu o linearyzm, a linie czerpią swoją siłę z energii tego, kto je kreśli. Tworzę własny plastyczny i duchowy świat, który według tych prawideł ustanawia nową artystyczną rzeczywistość. Ja podświadomie geometryzuję przestrzeń, zbliżam się poprzez takie działanie do abstrakcji, chociaż całkowicie jej nie ulegam. Nie jestem wyznawcą czystej abstrakcji rysunkowej, malarzkiej czy rzeźbiarskiej, bowiem jakaś wewnętrzna siła sprawia, że w tej swojej twórczości pragnę zachować pierwiastek życia, taki humanistyczny czy też ziemski wymiar”.

Krzysztof Kułacz Karpiński.

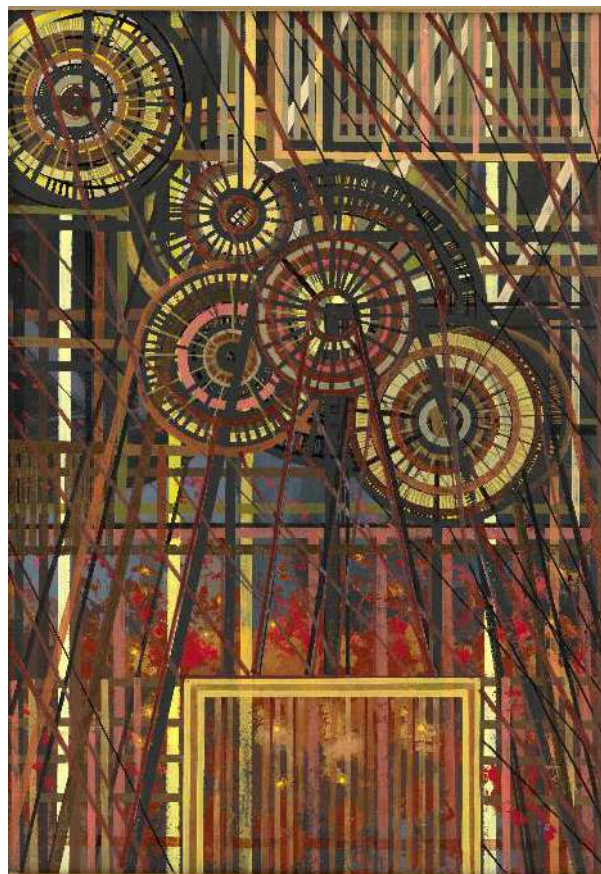
Krzysztof Kułacz Karpiński, Miedziane tablice 3, tusz, akryl na kartonie, 29 x 42, 2021

Okręg Wrocławski

Krzysztof Kulacz Karpiński, *Astrolabium*, akryl na kartonie, 70 x 100, 2016

Krzysztof Kulacz Karpiński

Krzysztof Kulacz Karpiński, *Zagłębie Miedziowe 4*, 2021

Krzysztof Kulacz Karpiński, *Pejzaż podhalański 1*, akryl na płótnie, 50 x 60, 2025

Krzysztof Kulacz Karpiński, *Niebieski pejzaż 6*, akryl na płótnie, 80 x 100, 2017.

Okręg Wrocławski

Triennale Plastyki Wałbrzyskiej 2025

WGS BWA, Galeria Sztuki Współczesnej

(Stara Kopalnia), ul. Wysockiego 29,

Wałbrzych

Wystawa 15.11.2025 r. – 15.02.2026 r.

Wernisaż 14.11.2025 r.

Kuratorka: Ilona Sapka

**TRIENNALE
PLASTYKI
WAŁBRZYSKIEJ**

15 listopada 2025 – 15 lutego 2026

Wałbrzyska Galeria Sztuki BWA
(Galeria Sztuki Współczesnej)
ul. Piotra Wysockiego 29
Wałbrzych (teren Starej Kopalni)

wernisaż: 14 listopada 2025 godz. 18.00

Joanna Arabas
Cyryl Bartkowiak
Piotr Baranowski
Paulina Brzezińska
Aleks Budziak
Joanna Chmielewska
Marta Człapa
Paweł Jach
Jakub Jasiński
Krzysztof Jędrzejec
Łukasz Karkoszka
Jarosław Kasprowiak
Małgorzata Korczak – Kałuska
Katarzyna Kulpa
Małgorzata Laszczak
Stanisław Możdżeń
Jan Pałka
Marzena Prokopowicz
Małgorzata Rzempowska – Skóra
Ilona Sapka
Jagoda Stączek
Olena Surina
Grzegorz Sypko
Marta Szajneman – Szuba
Jolanta Sznabel

Po ośmiu latach przerwy, wraca Triennale Plastyki Wałbrzyskiej. W tegorocznej edycji bierze udział 25 artystów, prezentujących różnorodne dziedziny sztuki, od malarstwa, rysunku, grafiki, po rzeźbę ceramiczną, fotografię, dekorację na porcelanie oraz instalację.

Triennale jest przeglądem aktualnych nurtów w sztuce regionu i zarazem spotkaniem osobowości twórczych o różnym oświadczeniu i wrażliwości. Rozpiętość wiekowa uczestników łącząca młodych twórców oraz

artystów z wieloletnim dorobkiem, tworzy przestrzeń dialogu między pokoleniami i pozwala spojrzeć na współczesną plastykę Wałbrzycha z wielu perspektyw.

A po dłuższej przerwie nabiera szczególnego znaczenia – staje się symbolicznym powrotem akceptacji sztuki jako ważnego elementu tożsamości Wałbrzycha.

Mamy nadzieję, że Triennale Plastyki Wałbrzyskiej wpisze się na stałe w program wydarzeń kulturalnych w Wałbrzychu.

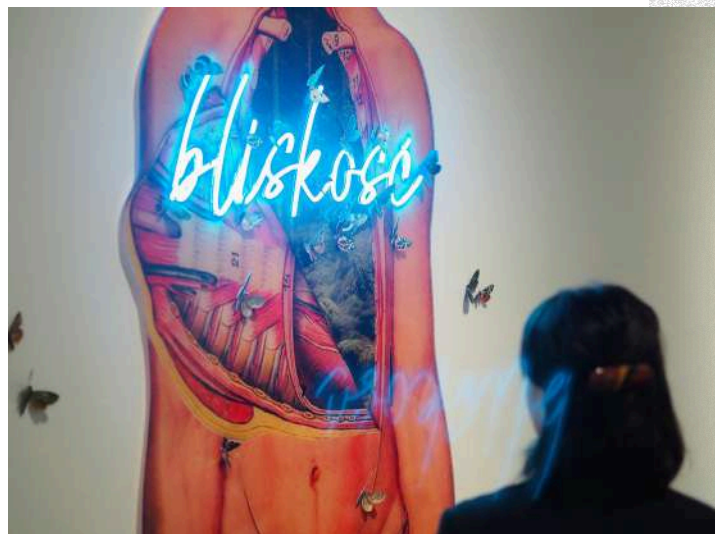
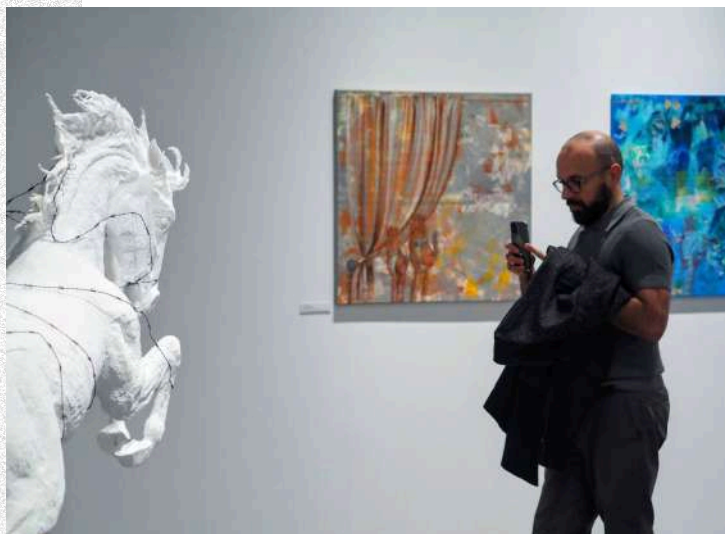
Okręg Wrocławski

Triennale Plastyki Wałbrzyskiej 2025
autorzy zdjęć: Lidia Rzepecka, Aleks Budziak

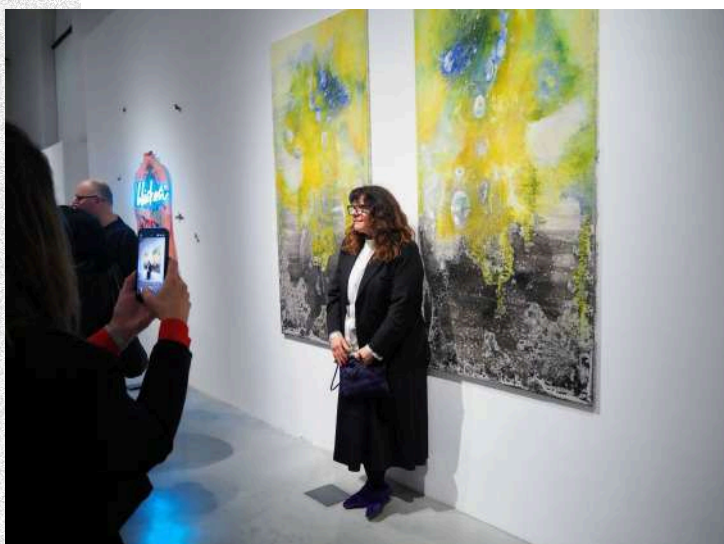
Okręg Wrocławski

Triennale Plastyki Wałbrzyskiej 2025
autorzy zdjęć: Lidia Rzepecka, Aleks Budziak

Okręg Wrocławski

Triennale Plastyki Wałbrzyskiej 2025
autorzy zdjęć: Lidia Rzepecka, Aleks Budziak

Okręg Zakopiański

„Różnorodnie jest - pięknie na Ciągłównie”
 Nauczycielskie Centrum Wypoczynkowo-Rehabilitacyjne ZNP 07.10 - 07.11.2025 r.

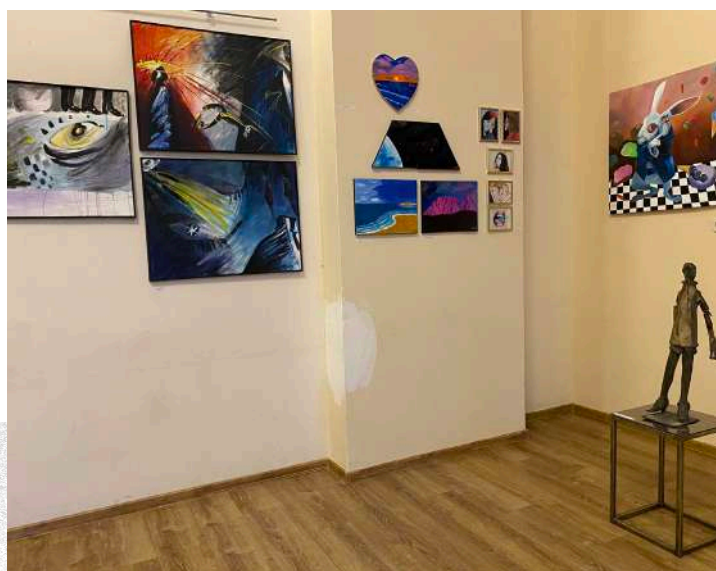

Artyści biorący udział w wystawie

W ostatnim czasie działalność artystów związanych ze Związkiem Polskich Artystów Plastyków Okręgu Zakopiańskiego koncentrowała się na przedsięwzięciach artystycznych, które przy okazji charakteryzował wymiar edukacyjny, pracę u podstaw upowszechniania i promowania sztuki oraz misja zbliżania jej do ludzi. Do takich wydarzeń z pewnością należała wystawa zorganizowana przez ZPAP Okręg Zakopiański w Nauczycielskim Centrum Wypoczynkowo-Rehabilitacyjnym ZNP, „Różnorodnie jest - pięknie na Ciągłównie”, której wernisaż odbył się 7 października 2025 roku. Do udziału zaproszono również artystów niezrzeszonych, przy czym trzeba przypomnieć, że przez lata NCWR ZNP łączyła zażyła współpraca z Władysławem Hasiorem, który zapraszał studentów odbywających rehabilitację w Zakopanem na spotkania autorskie, słynne wykłady o sztuce i gościł na specjalnych zasadach artystów nieprofesjonalnych w podwojach swojej Galerii.

Autor tekstu - Karol Gąsienica Szostak

Materiały ZO ZPAP Zakopane

Okręg Zakopiański

Jerzy Gruszczyński „Odkopywanie Zakopanego”
DW Hyrny 03.11. - 14.11.2025 r.

Jerzy Gruszczyński absolwent Państwowego Liceum Muzycznego w Krakowie oraz Wydziału Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, doktor sztuki w specjalności sztuki projektowej. Wykładowca akademicki na kierunku Architektura Akademii Nauk Stosowanych w Nowym Targu.

Projektant działający naukowo w zakresie komunikacji wizualnej w przestrzeni publicznej (od znaków drogowych po reklamy) oraz metodyki projektowania. Również artysta plastyk, kompozytor muzyki elektronicznej i poeta.

Związek Polskich Artystów Plastyków
Okręg Zakopiański

HYRNY
Ośrodek
Konferencyjno-Wypoczynkowy
oraz autor, zapraszają

„Odkopywanie Zakopanego”
a może informacja, tożsamość, estetyka?
– wystawa projektowa
przykładowe zagadnienia
ukazujące złożoność stref informacyjnych w przestrzeni publicznej
Jerzy Gruszczyński
wernisaż 3.11.2025, godz. 17:00
z 12 minutową prelekcją — wystawa do 14.11.2025
Hyrny, ul. J. Piłsudskiego 20, Zakopane

Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg Zakopiański oraz DW. HYRNY, zaprosił 3 listopada w imieniu Jerzego Gruszczyńskiego, na wernisaż wystawy projektowej „Odkopywanie Zakopanego”. Wystawa podjęła refleksję nad wizualnym chaosem przestrzeni publicznej Zakopanego i szerzej – Podhala, będąc zaproszeniem do rozmowy o tożsamości miejsca, estetyce, przekazie i roli informacji w krajobrazie kulturowym regionu. Po prelekcji zaproszono do merytorycznej rozmowy o tym, jak wspólnie możemy zadbać o piękno i charakter naszego miasta. Zaproszenie skierowano do wszystkich, którym leży na sercu przyszłość Zakopanego i Podhala, mieszkańców, przedstawicieli samorządów, instytucji kultury i stowarzyszeń, projektantów, architektów, artystów, uczniów i studentów szkół plastycznych i kierunków architektonicznych.

Autor tekstu - Karol Gąsienica Szostak

Okręg Zakopiański

Ewa Bartosz - Mazuś

„Zamknięta Spontaniczność”

Galeria Sztuki BWA JATKI, Nowy Targ

07.11. - 29.11.2025 r.

Ewa Bartosz - Mazuś

7 listopada 2025 r. w Galeria Sztuki BWA JATKI w Nowym Targu odbył się wernisaż wystawy „Zamknięta Spontaniczność”, gdzie prezentowała swoje prace nasza związkowa koleżanka Ewa Bartosz - Mazuś. Tkaniny Ewy należą do kategorii refleksyjnych, gdzie w misterną mieszaninę osnowy i wątku autorka wplata poetyckie znaczenia. Oksymoroniczny tytuł wyjaśnia pobudki natury mentalnej, równocześnie zdradza klimat wystawy, na której wybór tkanin ogarnia widza jednorodnym i spójnym światem, otulającym odwiedzających ciepłą materią tkanin.

Autor tekstu - Karol Gąsienica Szostak

Okręg Zakopiański

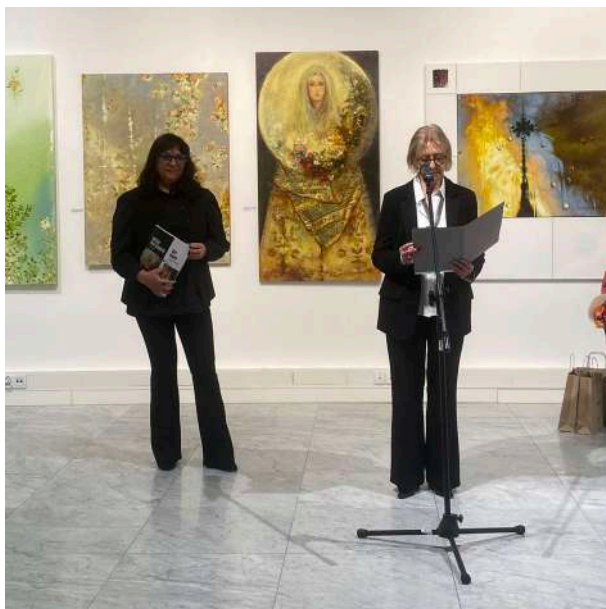
Małgorzata Kowalczyk

**„Na osnowie czasu – tkanina, malarstwo”
jubileuszowa wystawa w 50. rocznicę pracy
twórczej.**

Miejska Galeria Sztuki

im. Wł. hr. Zamoyskiego w Zakopanem

22.11.2025 r. - 16.01.2026 r.

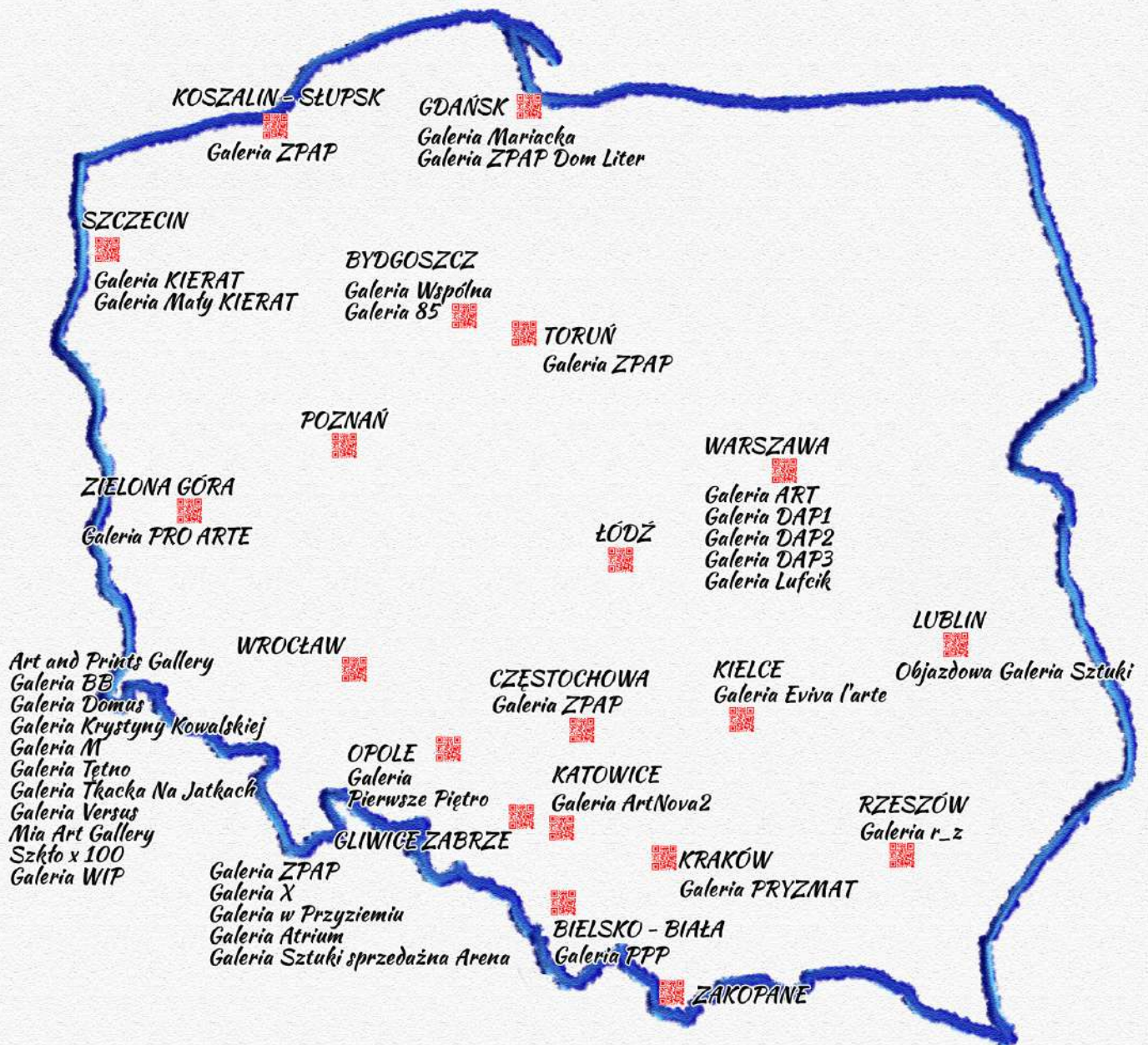

Zgromadzone prace wprowadziły oglądających w misterny świat miniatur tkackich przywołujących na myśl fragmenty ornatów, detale arrasów, oddających subtelną wrażliwość autorki pochylającej się nad przedstawieniami, które choć inspirowane rozległymi pejzażami, fragmentami natury, widzimy z oddalenia, jakby przez odwrócony okular lornetki.

Wspomniane prace prezentowane na wystawach tkaniny wspinają się na wyżyny umiejętności warsztatowych, co w dzisiejszych czasach jest coraz częściej cechą wyjątkową. Nieosiągalną dla adeptów sztuki pozbawionych cierpliwości i solidnego wykształcenia, którzy uciekają się do zszywania strzępków albo epatują ekspresją nieudolności. Ta warsztatowa i artystyczna wrażliwość, to schedy po niegdyś działającym ośrodku jakim było Technikum Tkactwa Artystycznego im. Heleny Modrzejewskiej oraz mocnej bazy w postaci rozwiniętej dziedziny tkaniny artystycznej, prężnie reprezentujących Zakopane i cały region przez związane z nim artystki.

Autor tekstu - Karol Gąsienica Szostak

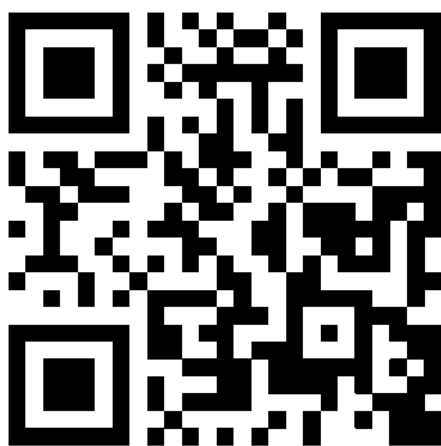
Materiały ZO ZPAP Zakopane

Ustawa o zabezpieczeniu socjalnym artystów zawodowych po konsultacjach publicznych będzie przedstawiona w styczniu 2026 w Sejmie RP przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Martę Cienkowską.

ZPAP brał udział w konsultacjach, nasze stanowisko przedstawione było także w numerze 17 ArsForum. Wspólnie z wieloma stowarzyszeniami i organizacjami nadal konsultujemy co jeszcze możemy zaproponować aby projekt, a następnie kształt ustawy obejmował jak największą grupę twórców. Należy przypomnieć że ZPAP po 1989 roku niejednokrotnie inicjował działania w tym kierunku, na przykład w ramach powstałego w 2003 roku Porozumienia Łazienki Królewskie w skład którego wchodziło 28 stowarzyszeń twórczych i związków zawodowych.

Obecny projekt jest propozycją systemowego uregulowania sytuacji artystów, których specyfika pracy i związane z nią niestabilne i nieregularne dochody pozbawiają możliwości regularnego płacenia składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

Materiał MKiDN - <https://www.gov.pl/web/kultura/przedstawiamy-projekt-ustawy-o-zabezpieczeniu-socjalnym-artystow-zawodowych-w-sejmie-rp>

Główne założenia projektu ustawy o zabezpieczeniu socjalnym artystów zawodowych.

Projekt ustawy jest pierwszą w historii realną propozycją systemowego uregulowania sytuacji artystów zawodowych, których specyfika pracy i związane z nią niestabilne i nieregularne dochody pozbawiają możliwości regularnego płacenia składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

Poprzednie próby legislacyjne nie zakończyły się procedowaniem ustawy. Projekt złożony w Sejmie w 2023 roku spotkał się z wieloma zastrzeżeniami – zarówno co do samej metodologii liczenia skutków finansowych, jak i proponowanych rozwiązań prawnych – i nie przeszedł etapu uzgodnień.

Obecny projekt, przygotowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego we współpracy z Ministerstwem Finansów i Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, został poddany konsultacjom publicznym oraz uzgodnieniom międzyresortowym. Projekt zawiera realną ocenę skutków regulacji, także pod względem finansowym, i stwarza artystom realną możliwość wejścia do systemu ubezpieczeń społecznych, uwzględniając specyfikę pracy twórczej oraz niestabilność dochodów w tym sektorze.

Jaki jest cel ustawy?

Środowisko artystyczne w Polsce liczy szacunkowo około 60 tysięcy osób wykonujących zawodowo działalność artystyczną m.in. w obszarach muzyki, sztuk wizualnych, performatywnych, teatru, filmu, literatury, tańca oraz twórczości audiowizualnej i ludowej.

Charakter pracy artysty wiąże się z nieregularnością dochodów.

Okolo 69% artystów osiąga przychody poniżej średniej krajowej, a 30% – poniżej minimalnego wynagrodzenia. Jedynie 8,3% pracuje na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, natomiast 15,3% pozostaje poza jakimkolwiek tytułem ubezpieczeniowym.

Celem ustawy jest:

- włączenie artystów zawodowych do systemu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych,
- poprawa stabilności zawodowej artystów poprzez mechanizm gwarantowanych dopłat do składek,
- wsparcie rozwoju i podnoszenia kompetencji artystycznych.

Projekt ustawy zakłada m.in.:

- wprowadzenie mechanizmu gwarantującego stałe ubezpieczenie społeczne i zdrowotne dla artystów zawodowych, niezależnie od okresowych wahań dochodów;
- dopłaty do składek dla artystów o najniższych dochodach – do poziomu wynikającego z minimalnego wynagrodzenia za pracę, w sytuacji gdy ich dochody nie pozwalają na samodzielne opłacenie składek;
- finansowanie dopłat z budżetu państwa, przekazywanych bezgotówkowo i automatycznie bezpośrednio do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, bez wliczania ich do dochodu i bez opodatkowania;
- wprowadzenie statusu artysty zawodowego, przyznawanego osobom wykonującym działalność artystyczną w sposób profesjonalny i stały, posiadającym udokumentowany dorobek oraz osiągającym dochody z działalności artystycznej;

- czasowy charakter statusu – przyznawany na okres 3 lat, z możliwością przedłużenia do 5 lat po co najmniej 9 latach ciągłej aktywności artystycznej;
- transparentną procedurę oceny wniosków, opiniowanych przez Komisję Opiniującą, z decyzją podejmowaną przez dyrektora Centrum Edukacji i Pracy Artystycznej;
- dopłaty przyznawane na 12 miesięcy, z możliwością ponownego składania wniosków dla artystów, których dochody w trzech ostatnich latach nie przekroczyły 125% dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia;
- możliwość zawieszenia statusu artysty zawodowego na wniosek artysty na okres od 1 do 36 miesięcy.

Zapewniamy systemowe wsparcie artystów i wzmacniamy rolę kultury

Projekt ustawy stanowi pierwszy krok ku normalizacji statusu artysty w Polsce poprzez włączenie tysięcy twórców do systemu zabezpieczenia społecznego. W ten sposób jednocześnie wzmacnia rolę kultury jako istotnego elementu infrastruktury społecznej – obok systemów ochrony zdrowia i edukacji.

Inicjatywy legislacyjne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego potwierdzają, że artyści mają prawo do takiej samej ochrony zdrowia i zabezpieczenia społecznego jak inni uczestnicy życia społecznego. Działalność artystyczna odgrywa istotną rolę w kształtowaniu tożsamości narodowej, wrażliwości społecznej oraz ma realny wpływ na życie społeczne, gospodarkę kultury i funkcjonowanie państwa demokratycznego.

Legitymacje ZPAP

Od 22.01.2023 obowiązuje nowy wzór legitymacji dla wszystkich członków naszego stowarzyszenia.

Konieczna jest wymiana legitymacji - nie będą honorowane poprzednie wzory - legitymacje kartonikowe, książeczki z doklejanymi karteczkami oraz nieaktualne z podpisami poprzednich prezesów ZPAP.

Legitymacje są wyrabiane przez Biuro Zarządu Głównego w Warszawie na podstawie wniosku o nową legitymację, który należy skierować do Zarządu Okręgu właściwego dla danego artysty, koszt legitymacji to 50 zł.

Okręg przed wysłaniem zapotrzebowania powinien sprawdzić czy członek opłacił składki.

Dane konieczne we wniosku do wyrobienia duplikatu:

1. Imię i nazwisko
2. dzień, miesiąc, rok urodzenia
3. nr legitymacji
4. 1 zdjęcie jak do dowodu osobistego lub paszportu w formie papierowej ewentualnie elektronicznej w pliku jpg
5. opłata w kwocie 50 zł na konto bank Pekao nr: **34 1240 6175 1111 0000 4580 3851**, w treści przelewu proszę wpisać: opłata za duplikat i podać imię i nazwisko kogo dotyczy.

Legitymacja ma formę plastikowej karty z miejscami na hologram z datą roczną - potwierdzenie opłacenia składki rocznej.

Ważna, czyli w nowej formie i opłacona za dany rok, legitymacja, uprawnia do ulgowego lub wolnego wejścia do placówek wystawienniczych, galerii oraz muzeów, pełna lista na stronie głównej ZG ZPAP (zpap.pl).

Staramy się by ulgi dla nas zostały wpisane ustawowo do monitora rządowego, obecnie każdy dyrektor instytucji kultury ma prawo samodzielnie decydować o cenniku i ulgowych wejściach do swojej placówki.

Legitymacje IAA/AIAP

1. Członkiem IAA może zostać każdy profesjonalny artysta - twórca posiadający dyplom uczelni artystycznej kształcącej w kierunkach plastycznych lub będący członkiem ZPAP (np. osoby przyjęte na podstawie dowodów twórczej działalności).
2. Osoby zainteresowane członkostwem w IAA dostarczają do Biura ZG wypełniony kwestionariusz (dostępny na stronie internetowej zpap.pl orazm w Okręgach ZPAP i Zarządzie Głównym), 2 zdjęcia o formacie 3,5 x 4,5 cm oraz kopię wpłaty na konto Zarządu Głównego nr **34 1240 6175 1111 0000 4580 3851**.
3. Legitymacja obowiązuje na dany rok kalendarzowy. Roczna składka dla członków ZPAP nie zalegających ze składkami członkowskimi - 25 euro
4. Roczna składka dla osób nie zrzeszonych w ZPAP - 50 euro
5. Przypominamy, że członkostwo w International Association of Art UNESCO (IAA/AIAP) umożliwia m.in.
 - korzystanie z bezpłatnego lub ulgowego wstępu do muzeów narodowych i państwowych oraz miejskich galerii sztuki w większości krajów Europy i świata (Lista muzeów i instytucji uznających Legitymację/IAA CARD na stronie ZPAP)
 - potwierdza status profesjonalnego artysty sztuk wizualnych.

dr Bożena Boba - Dyga

artystka totalna. Udziela się w literaturze, muzyce, sztukach wizualnych, intermediach i konserwacji zabytków.

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Odznaczona m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i Zasłużony dla Kultury Polskiej. Mieszka w Krakowie. Laureatka Nagrody Miasta Krakowa 2024

Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie świętował w 2025 roku swoje 75-lecie.

Z tej okazji zawiązał się komitet organizacyjny składający się z pracowników Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki z Katedry Konserwacji i Restauracji Malowideł Ściennych w osobach: dr Anna Forczek-Sajdak – koordynatorka przedsięwzięcia i członków komitetu: dr hab. Dorota Białek-Kostecka, prof. ASP, dr Marcin Błaszczuk, dr Paweł Boliński, Regina Głowczak, Oskar Hanusek, Kamil Janik, Karolina Molga, dr Irma Pawelska, zrzeszonych w Stowarzyszeniu na rzecz Ochrony Dziedzictwa Kulturowego KON-TAKT, oraz członków Sekcji Konserwacji Dzieł Sztuki Okręgu Krakowskiego Związku Polskich Artystów Plastyków (ZPAP) i członków Ogólnopolskiej Rady Konserwatorów Dzieł Sztuki (ORKDS) działającej przy Zarządzie Głównym ZPAP – Piotra Biało (przewodniczącego Sekcji Okręgu Krakowskiego i wiceprzewodniczącego ORKDS) i dr Bożeny Boby-Dygi (przewodniczącej ORKDS i wiceprzewodniczącej Sekcji Konserwacji Okręgu Krakowskiego).

Tak poważny jubileusz wymaga szczególnej uwagi, postanowiono zatem zorganizować konferencję naukowo-artystyczną poświęconą malowidłom ściennym, a dedykowaną pamięci wybitnych profesorów Marii Ostaszewskiej i Władysława Zalewskiego, oraz wystawę ku ich pamięci w Gmachu Głównym Akademii Sztuk Pięknych, a także stylizowany

Konferencja

na przedstawienia w historycznych malowidłach ściennych był konserwator w siedzibie ZPAP Okręg Kraków, czyli modernistycznym Domu Plastyków zaprojektowanym przez architekta i prezesa ZPAP w okresie międzywojennym A. Szyszko-Bohusza.

Ogólnopolska konferencja pt. „Konserwacja i restauracja malowideł ściennych” odbyła się w Auli w Gmachu Głównym Akademii Sztuk Pięknych na pl. Matejki 13 w Krakowie w dniach 20–21 listopada 2025 r. Konferencja została podzielona na VI paneli, do których przypisano odpowiednio moderatorki i moderatorów. Na początek zaprezentowano panel poświęcony wspomnieniom prof. W. Zalewskiego. Wystąpił z prezentacją jego syn Paweł Daniel Zalewski oraz prof. Bogumiła Rouba, prof. Mieczysław Stec i Karolina Molga. Dzień kolejny zaczął się od wspomnień prof. M. Ostaszewskiej, które snuli - jej dawny dyplomant Piotr Biało i siostrzeniec Paweł Romanowicz, a także w dowcipny sposób przybliżył jej postać wieloletni współpracownik i spadkobierca pracowni przenoszenia malowideł ściennych prof. Edward Kosakowski. Kolejne panele poświęcono badaniom, nowym metodom, ponownym konserwacjom, technikom cyfrowym w konserwacji i przenoszeniu malowideł ściennych.

W ramach obchodów odbyła się w murach Akademii, w galerii w foyer Auli i w Sali Senackiej, wystawa poświęcona obojgu profesorom, patronom obchodów jubileuszowych, nestorom polskiej szkoły konserwacji, zasłużonym nie tylko w obszarze ogólnopolskim, ale i międzynarodowym – prof. Marii Ostaszewskiej i prof. Władysławowi Zalewskiemu. Kuratorką wystawy była dr B. Boba-Dyga, a udział w jej organizacji brali syn prof. Zalewskiego Paweł Daniel Zalewski i siostrzeniec prof. M. Ostaszewskiej Paweł Romanowicz, udostępniając pamiątki, dokumenty i fotografie, a także Kamil Janik, asystent WKiRDS, oraz studenci.

Na wernisażu wystawy, w pierwszym dniu konferencji, pokazano również film o prof. Ostaszewskiej i prof. Zalewskim, opracowany z różnych pamiątkowych fotografii i nagrań wideo przez Katarzynę Feć-Sfora i Arkadiusza Feć-Sfora.

Wejście na wystawę Zalewski Ostaszewska

Wystawa w sali Senackiej Zalewski Ostaszewska

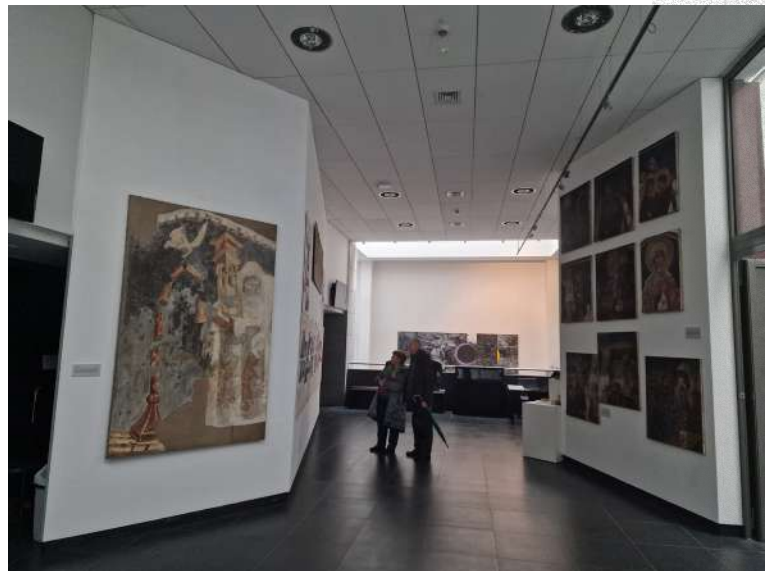

Wystawa Zalewski Ostaszewska

Maria była wybitną specjalistką w zakresie przenoszenia malowideł ściennych. Miała też wiele zasług w dydaktyce na WKiRDS oraz redakcji i wydawaniu publikacji związanych z konserwacją dzieł sztuki, a w szczególności „Studiów i Materiałów Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie”, w których również brała udział jako autorka. Władysław Zalewski nie tylko zajmował się konserwacją najcenniejszych obiektów, jak np. romańska posadzka wiślicka czy Kaplica Świętokrzyska w Katedrze Wawelskiej, ale przez lata był dziekanem i prorektorem ASP w Krakowie, nawiązywał międzynarodową współpracę i jeździł ze studentami do Włoch na przełomie lat 80. i 90. XX w., w czasie kiedy wyjazdy studyjne prawie nie istniały. Był wizytówką i twarzą polskiej konserwacji także w wymiarze ogólnokrajowym, udzielał się na rzecz ochrony zawodu rozumianej jako sposób na ochronę dziedzictwa poprzez powierzanie go rzetelnym i wysoko wykwalifikowanym specjalistom oraz wiele energii inwestował w pracę społeczną na rzecz środowiska w ZPAP i ORKDS.

Kiedy myślę o tym, co mnie ukształtowało, moje aksjomaty i sposób patrzenia na wartość dzieła sztuki, moją czujność i gust, moją odwagę w ujmowaniu się za ochroną dziedzictwa, staranność i namysł zarówno w kwestii estetyki, jak i techniki oraz technologii, umiejętność liderowania, mój zapał do pracy społecznej na rzecz środowiska, to bez wątpienia przed oczami pojawia się postać profesora Zalewskiego jako charyzmatyczny wzorzec postępowania i inspiracja. Natomiast kiedy myślę o oddaniu zabytkom z pokorą, o matczynej troskliwości, systematyczności, zacięciu eksperymetalnym i badawczym, o tworzeniu publikacji, o pasji dydaktycznej, o cichej pracy bez oglądania się na blask fleszy, o budowaniu atmosfery zespołu, wielkiej delikatności i empatii dla człowieka, to widzę prof. Ostaszewską. Każde z nich świeciło przykładem i nie byłibyśmy tacy, jacy jesteśmy, bez nich.

Wieczorem drugiego dnia obchodów jubileuszowych, zgodnie z wieloletnią tradycją środowiska konserwatorskiego, odbył się bal kostiumowy. Tradycja ta w godny sposób była kontynuowana – na balu odbył

Wystawa Zalewski Ostaszewska

Wystawa Zalewski Ostaszewska

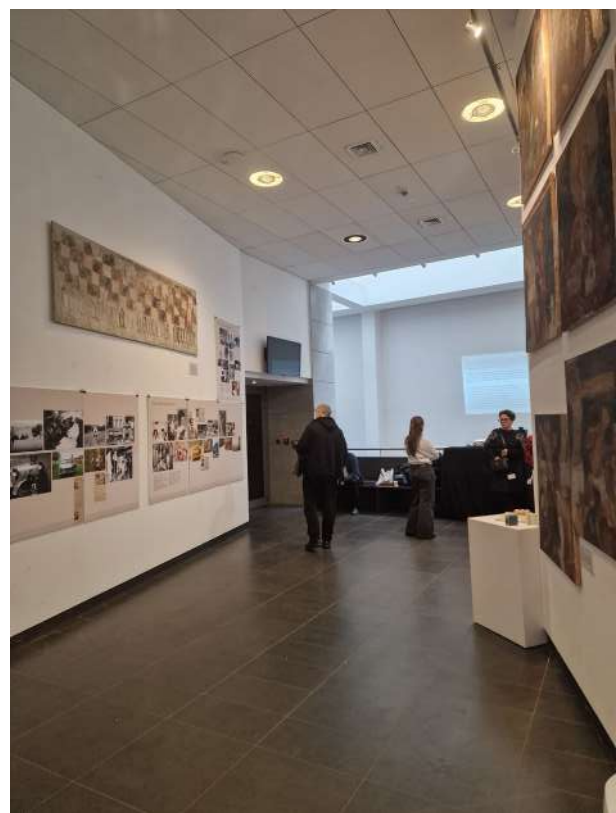
Wystawa Zalewski Ostaszewska

się konkurs kostiumów, który wygrał prof. E. Kosakowski z małżonką, przebrani za transfery *stacco a massello*. Tańce w sali na parterze Domu Plastyków przy ul. Łobzowskiej 3 w Krakowie trwały prawie do białego rana.

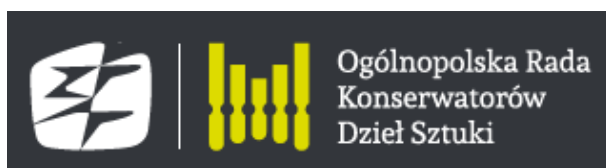
Tak rozbudowany projekt nie mógł się obyć bez wsparcia grafika, który oprawił całość wydarzeń zarówno w plakaty, afisze i inne pożyteczne projekty, jak też układał i opracowywał plansze upamiętniające profesorów na wystawę – Piotra Kosteckiego, a także bez Wojtka Bielaka, który zajmował się realizacją nagrań i transmisji, Janusza Koziola, kustosa Muzeum ASP, Jakuba Pudełko obsługującego przestrzeń w Akademii oraz grona studentów, którzy pomagali prowadzić rejestrację uczestników, księgarskę i byli pomocni we wszelkich innych potrzebnych kwestiach: Aleksandra Fedorowicz, Aleksandra Wokacz, Ania Dereszowska, Antonina Chocyk, Antonina Tutaj, Bartosz Głowacki, Ewa Szozda, Julia Brzegowy, Klaudia Chorzepa, Klaudia Dacko, Kamila Dziedzic, Magdalena Jurczak, Maria Kotaś, Monika Łęczycka, Olga Klus, Sara Cichoń, Szymon Goncerz, Urszula Rams, Weronika Bień, Zofia Gembara.

Połączenie środowiska akademickiego i środowiska NGO stowarzyszeń – ZPAP i KON-TAKT jednoczących osoby po dyplomie, konserwatorów wolnozawodowych, a także zatrudnionych w różnorodnych instytucjach służących ochronie dóbr kultury, poskutkowało udanym wydarzeniem naukowo-artystycznym, z którego można czerpać inspiracje, wiedzę, poczucie misji i siłę do działania na kolejne lata.

Bożena Boba-Dyga

Wystawa Zalewski Ostaszewska

Prof. dr hab. Władysław Zalewski

Absolwent Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki na krakowskiej ASP, ukończył go w 1956 roku. Prace na Wydziale rozpoczął w roku 1968. Uprzednio kierował Pracownią Konserwacji Dzieł Sztuki w krakowskim oddziale Pracowni Konserwacji Zabytków (1956–1968), gdzie prowadził między innymi konserwację malowideł ruskich w prezbiterium kazimierzowskiej kolegiaty w Wiślicy (1960; ponowna konserwacja w latach 1995–2000). Doświadczenia te wykorzystywał później w konserwacji licznych malowideł ściennych, w tym ruskich (w wawelskiej kaplicy Świętokrzyskiej, w prezbiterium katedry w Sandomierzu). W roku 1985 został profesorem nadzwyczajnym, a w 1996 zwyczajnym. W latach 1975–1980 przewodniczył Radzie Wyższego Szkolnictwa Artystycznego. W latach 1975–1981 i 1984–1990 był dziekanem Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki, w latach 1986–1990 prorektorem Akademii Sztuk Pięknych. W okresie 2003–2006 przewodniczył Głównej Komisji Konserwatorskiej przy Generalnym Konserwatorze Zabytków. Jego specjalnością była konserwacja malowideł ściennych oraz związane z nią problemy teoretyczne, praktyczne i dydaktyczne, a także – począwszy od konserwacji romańskiej płyty wiślickiej – problematyka konserwatorska wczesno-średniowiecznych dzieł wykonanych z gipsu. Był członkiem kilkunastu gremiów między innymi: Polskiego Komitetu Narodowego ICOMOS, Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa (od chwili utworzenia), Rady Naukowej Międzyuczelnianego Instytutu Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki, Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Ogólnopolskiej Rady Konserwatorów Dzieł Sztuki.

Marta Lempart-Geratowska

<https://wk.asp.krakow.pl/2020/03/24/zmarl-prof-dr-hab-wladyslaw-zalewski/>

Profesor Maria Ostaszewska

Urodziła się we Lwowie w roku 1932. Studiowała najpierw na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, gdzie w roku 1955 uzyskała tytuł magistra w zakresie historii sztuki, a następnie w 1962 roku uzyskała tytuł magistra sztuki w zakresie konserwacji malarstwa realizując dyplom na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. W latach 1955–1957 pracowała na stanowisku zastępcy Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach, po powrocie do Krakowa była zatrudniona w Katedrze Architektury Polskiej Politechniki Krakowskiej. Od 1966 roku związana z Wydziałem Konserwacji Dzieł Sztuki, od 1975 roku jako adiunkt, w 1987 roku po przewodzie kwalifikacyjnym II stopnia pracowała jako docent, 1 stycznia 1992 uzyskała mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego, 15 listopada 1992 Prezydent Lech Wałęsa nadał Jej tytuł profesora.

Stworzyła Pracownię Przenoszenia Malowideł Ściennych na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki i pełniła w niej funkcję kierowniczą. Jej głównym polem działalności naukowo-badawczej stały się techniki przenoszenia malowideł ściennych, wraz z całym zapleczem związanego z tym materiałowznawstwa. Jako inicjatorka utworzenia jedynej tego typu w Polsce specjalistycznej jednostki. Od 1992 roku zajmowała się wydawaniem kolejnych tomów serii zatytułowanej „Studia i Materiały Wydziału Konserwacji Dzieł Sztuki” krakowskiej ASP. Do tej pory dzieło to jest kontynuowane, a rok 2021 zaowocował XXVI tomem tego wydawnictwa. Działalnością prof. Marii Ostaszewskiej i jej zespołu we Włoszech, w Lombardii przyczyniła się do ugruntowania dobrej opinii o profesjonalnym poziomie konserwatorów polskich. Wyniki prac prowadzonych w Manerba del Garda kilkakrotnie były udostępniane na wystawach dokumentacji konserwatorskich.

Od 1963 roku była członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków, gdzie pełniła funkcje: członka Rady Artystycznej Sekcji Konserwacji. Kraków, Przewodniczącej Sekcji Konserwacji Okręgu Kraków, członka Ogólnopolskiej Rady Konserwatorów.

W 1990 roku została powołana w skład Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa do Komisji Programowania i Oceny Realizacji oraz do Polskiej Akademii Umiejętności. Profesor Maria Ostaszewska została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (1981) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1993).

<https://wk.asp.krakow.pl/2021/12/28/odeszla-prof-maria-ostaszewska/>

Z żalem żegnamy naszych Artystów, którzy odeszli w 2025 roku

ODESZLI...

ICH TWÓRCZOŚĆ
POZOSTAJE Z NAMI
NA ZAWSZE.

Okręg Bydgoski

- Ryszard Wieteci
- Danuta Więckowska

Okręg Gdański

- Janusz Tartyłło
- Alojzy Andrzej Michalak
- Andrzej Piwarski

Okręg Katowicki

- Jadwiga Kissel-Barnat

Okręg Krakowski

- Ryszard Otręba
- Józef Pogwizd
- Krystyna Sepioł
- Krystyna Sieraczyńska

Okręg Lubelski

- Halina Fietko-Szcześniewska
- Tadeusz Kuduk

Okręg Opolski

- Henryk Korbański
- Bogusław Jerzy Wład

Okręg Szczeciński

- Hanna Andrzejewska
- Hanna Pieczyska
- Ryszard Wilk

Okręg Toruński

- Bogdan Kraśniewski

Okręg Warszawski

- Elżbieta Chodyń-Semczuk (Bogusławska)
- Włodzimierz Dawidowicz
- Magdalena Hniedziewicz-Gutowska
- Jacek Andrzej Kozłowski
- Marek Gabriel Marszałek
- Urszula Rowicka-Spinek
- Anna Stylo-Ginter
- Barbara Świdzińska-Zahorska
- Maria Uśpieńska (Kwiczala-Uśpieńska)
- Antoni Janusz Wojnarowski

Okręg Wrocławski

- Władysław Garnik
- Witold Krzysztof Liszkowski
- Anna Malicka-Zamorska
- Krystyna Pławska-Jackiewicz

Kraków

Muzeum Krakowa

Pierwsze

na rynku wydawniczym opracowanie
współczesnej sztuki krakowskiej
z lat 1945-2000

Do nabycia:
Sklep stacjonarny:
Muzeum Krakowa,
Rynek Główny 35 (parter)
Sklep internetowy:
www.sklep.muzeumkrakowa.pl

MUZEUM KRAKOWA - INSTYTUCJA KULTURY MIASTA KRAKOWA

Maria Zientara *Sztuka krakowska 1945-2000*

Zarząd Główny Związku Polskich Artystów Plastyków z ogromną radością przyjął fakt kontynuacji i ukazania się trzeciego tomu monografii *Sztuka krakowska 1945-2000*.

Cała trzynomowa seria o współczesnej sztuce i architekturze krakowskiej zasługuje na wielkie uznanie i stanowi znakomity przykład profesjonalizmu i uważności autorki Pani Marii Zientary oraz Zespołu Muzeum Miasta Krakowa, w odniesieniu do historii środowiska artystycznego. Ma to dla nas szczególne znaczenie gdyż w 2026 r., gdy przypada 115- rocznica powstania Związku Polskich Artystów Plastyków. Tak doskonała pozycja wpisze się dodatkowo w nasz jubileuszowy rok.

Seria monografii poświęcona jest sztuce i architekturze krakowskiej w latach 1945 – 2000. To pierwsze kompleksowe opracowanie tej problematyki. Twórczość krakowskich plastyków i architektów ukazana jest w realiach politycznych, gospodarczych i społecznych II wojny światowej, potem Polski Ludowej, a po 1989 roku Polski poddanej transformacji ustrojowej. Przedstawione są strategie zarządzania sztuką i jej rozpowszechnianiem, relacje między państwem i środowiskiem artystycznym, problem wolności twórczej i cenzury. Przemiany dokonujące się w sztuce uporządkowane zostały według kryteriów formalnych i tematycznych. Nowe zjawiska analizowane są w kontekście zmian w sztuce europejskiej i światowej, także polskiej. W rozdziałach dotyczących

architektury i urbanistyki autorka skupiła się na realizacjach reprezentatywnych pod względem stylowym i technologicznym dla kolejnych okresów historycznych.

W trzech tomach znalazły się omówienia setek malarzy, rzeźbiarzy, grafików i przedstawicieli sztuki multimedialnej, w tym tych mało znanych, a zasługujących na uwagę.

Książki mogą być pomocne zwłaszcza dla osób i instytucji zajmujących się opracowaniem i systematyzacją sztuki współczesnej, prowadzących galerie i domy aukcyjne. Ale nie tylko. Monografie są bogato ilustrowane (łącznie 1245 ilustracji). Zawierają obszerną bibliografię.

Poniżej końcowe konkluzje recenzji:

Dr hab. Agnieszka Chłosta-Sikorska:

„Zawiera syntezę opisywanych zjawisk oraz trendów w sztuce umieszczonych w kontekście historycznym. Tutejsi twórcy włożyli wiele wysiłku, aby zachować neutralność ideową i możliwość kontaktu ze sztuką Zachodnią. Scena artystyczna charakteryzowała się dużą złożonością, co czyni ją niezwykle interesującą i wartą analizy oraz przedstawienia. Znaczącym walorem recenzowanej pracy jest rozległa baza źródłowa, krytycznie wykorzystana w warstwie metodologicznej. Autorka jest bardzo dobrze zorientowana w podstawie źródłowej oraz w literaturze przedmiotu. Uwzględniła niezbędne do niniejszej pracy archiwalia zdeponowane w Archiwum Głównym Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Krakowie, Archiwum Krakowskiego Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków, Archiwum Narodowym w Krakowie, Archiwum Akt Nowych w Warszawie, Archiwum Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych”.

prof. dr hab. Jerzy Malinowski:

„omówionych zostało kilkuset twórców. Jest to ujęcie na skalę niespotykaną dotąd w badaniach nad sztuką polską”

„dzięki bardzo bogatej dokumentacji źródłowej i bibliograficznej oraz doborowi dzieł sztuki niekiedy mało lub zupełnie nieznanymi ma walor podstawowej pozycji w badaniach krakowskiej i polskiej sztuki współczesnej”.

„Problematykę sztuki współczesnej Krakowa Autorka interpretuje na tle sztuki polskiej. Pojawia się w tekstach analiza wielu zjawisk sztuki europejskiej i światowej, w której odwołuje się do zagranicznych publikacji o sztuce i metodologii humanistyki”.

„Książka posiada naukowy charakter. Skierowana jest do badaczy – specjalistów w zakresie polskiej sztuki współczesnej. Charakterystyka setek artystów różnych generacji i kręgów, znanych niekiedy wąskiej grupie krytyków i historyków sztuki, pracowników muzeów i galerii stanowić

będzie wraz z poprzednimi tomami podstawowe źródło wiadomości. Stworzy podstawowe kompendium wiedzy i stanie się punktem wyjścia do przyszłych badań i dyskusji”.

prof. dr hab. Zdzisław Noga:

„Autorka stara się zachować obiektywizm w charakterystyce omawianych wydarzeń politycznych, procesów i nastrojów. Autorka omówiła zjawiska zakresu sztuki porządkując narrację według różnych orientacji artystycznych, a w ich obrębie charakteryzując twórczość poszczególnych artystów. (...) Książka Marii Zientary imponuje rozmachem i zawartością merytoryczną”.

Dyrektor ds. naukowych Jacek Salwiński:

„Podział zaproponowany na trzy tomy był ratunkiem wobec olbrzymiego materiału zgromadzonego w trakcie prac. Olbrzymiego materiału zebranego przez wiele lat pracy, przy okazji organizacji dziesiątków wystaw i przy okazji pisania dziesiątków artykułów i tysięcy rozmów z artystami w trakcie twojej pracy w Muzeum. Całość czyta się z przyjemnością jak niezwykle interesujący „przewodnik” po mapie twórczości artystycznej Krakowa”.

- Sztuka krakowska 1945-2000, Tom 1. Socrealizm i czas „odwilży” (1945-1959/1960)
- Sztuka krakowska 1945-2000 Tom 2. Mała stabilizacja i dekada złudzeń (1960-1980)
- Sztuka krakowska 1945-2000 Tom. 3 Schyłek i transformacja (1980-2000)

„Kultura Współczesna”
4(134)/2025 – Bio-tech-med

Konceptcja numeru: dr hab. Małgorzata
Bogunia-Borowska, prof. UJ, dr Justyna
Kopczyńska

Autorka ilustracji: Katarzyna Augustyniak

EAN: 978-83-7982-530-1

ISSN: 1230-4808

Rok wydania: 2025

Oprawa: miękka

Format: 165 x 235 mm

Liczba stron: 200

Rewolucja bio-tech-med – gwałtowna i nieprzewidywalna – wpływa na naszą rzeczywistość społeczną i kulturową. Czy to my adaptujemy nowe technologie do naszych potrzeb, czy jednak coraz częściej się do nich dostosowujemy? Dzięki filmom, książkom, a nawet językowym metaforom mierzymy się z pytaniem: jak wkrótce może zmienić się lub właśnie zmienia się funkcjonowanie człowieka? Jak będzie wyglądało nasze ciało i życie? Czy zmieni się nasza sprawczość? Co stanie się z relacjami? Autorzy opisują sposób przechwytywania i zawłaszczania ludzkich emocji i doświadczeń przez korporacje technologiczne, co skutkuje cyborgizacją i podporządkowaniem produktywności. Przede wszystkim jednak zastanawiają się, jak na przecięciu afordancji technologicznych i norm kulturowych przebudowywana jest nasza tożsamość.

